"In the beginning was the Word, and the Word was with the Symmetry, and the Symmetry was the Word"

Pythagoreans

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὴν συμμετρίαν καὶ συμμετρία ἦν ὁ λόγος.»

Πυθαγόρειοι

Ελληνικό Αλφάβητο & Πολυδιάστατη Σημειωτική Θεωρία: Λέξεις, Κύκλοι και Ακολουθία Fibonacci. Μια Νέα Εποχή Προοπτικής στην Φιλοσοφία του Αποκρυφισμού ΙΙ. Καινοτόμες Παρατηρήσεις.

2η Έκδοση.

data

universum

1ο ΜΕΡΟΣ (01/02)

Πετράκης Πέτρος, Αρχιτέκτων Μηχανικός (M.Arch), Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. petrusapetrakis@gmail.com
Συγγραφή άρθρου: Ιούνιος 2023 - Μάιος 2024

Από την Αρχαία Ελληνική Γλώσσα στη Σύγχρονη Σημειωτική: Διερευνώντας Διεπιστημονικές Συνδέσεις & την Εξέλιξη των Σημειακών Συστημάτων μέσα από τη μελέτη των αρχαίων ελληνικών γραμμάτων, ως των επιμέρους στοιχείων τους

Περίληψη

Αφορμή για αυτή την εισήγηση ήταν η παρατήρηση της γεωμετρικής «συμπεριφοράς» της *κεφαλαιογράμματης ελληνικής γραφής* με το φακό του αρχιτέκτονα. Η ιδέα βασίστηκε στην αναζήτηση ενός μηχανισμού παραγωγής μερικών λέξεων με σημείο αναφοράς τη γεωμετρία.

Τα αποτελέσματα βασίζονται σε μια αναλογική σχέση του καλλιτεχνικού πνεύματος, της πολυδιάστατης προσέγγισης των ζητημάτων και της πολυσχιδούς παιδείας της αρχαίας εποχής.

Μια *πολιτισμική σημειόσφαιρα*, δίχως αυστηρά διακριτές και κατατμημένες επιστήμες, παρατηρείται ότι αποτέλεσε μια πηγή *σημασιών* τροφοδοτώντας τη *Γλώσσα*. Η τοποθέτηση των γραμμάτων σε κάποιες λέξεις φαίνεται ότι επηρεάστηκε από τις προσεγγίσεις των τεχνών, της αρχιτεκτονικής, των μαθηματικών και της φιλοσοφίας.

Με την ενσωμάτωση διεπιστημονικών προσεγγίσεων, η *Σημειωτική* προσφέρει μια νέα δυναμική οπτική γωνία, επιτρέποντας την ανακάλυψη νέων συνδέσεων και *σημασιών*. Στα πλαίσια αυτά, επιχειρείται να παρουσιαστεί ένα σημείο τομής μεταξύ *αφαιρετικού σχεδίου* και *γλωσσικής μονάδας* ενός *αλφαβητικού κώδικα*.

Σημείωση Ερευνητή

Η παρούσα έκδοση αποτελεί την πρώτη έκδοση με 5000 λέξεις και περιλαμβάνει τεκμηριωμένη παράθεση επιχειρημάτων από τη διεθνή επιστημονική βιβλιογραφία. Ακολουθεί κάποιες αποδεκτές θέσεις της επιστημονικής κοινότητας και προτείνει μια νέα προοπτική, βασισμένη στην Οπτική Σημειωτική, την οποία δεν αποδέχεται η Γλωσσολογία. Παρόλα αυτά, σημειώνονται κάποιες περιπτώσεις που είτε υποδεικνύουν έναν πλούτο άγνωστων αρχαίων στοχασμών είτε αποτελούν ιδιάζουσες συμπτώσεις, οι οποίες, σε κάθε περίπτωση, αξίζει να αναφερθούν. **Η δεύτερη έκδοση, η οποία είναι στα Αγγλικά και πιο εκτεταμένη, με 14.200 λέξεις, παρέχει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την ανάπτυξη και την τεκμηρίωση των επιχειρημάτων.** Ωστόσο, απαιτείται μια αρκετά πιο εξειδικευμένη επιστημονική ανάλυση πάνω στο εν λόγω ζήτημα, καθώς αντιβαίνει με μια καθιερωμένη θέση της Δομικής Γλωσσολογίας[1] του 20ού αιώνα.

Keywords

Ιερογλυφικά, Αλφάβητος, Σημασία, Αφαίρεση

Προλεγόμενα

Στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, ο Vendryes (1931: 347) αναφέρει ότι, «*στο γραμματικό πεδίο, η ελληνική διακρίνεται ανάμεσα στις άλλες γλώσσες για την ακρίβεια των μορφημάτων της, καθιστώντας το σχηματισμό λέξεων, άμεσα καταληπτό. Η χαριτωμένη ευλυγισία της σύνταξής της, αναδεικνύει την ουσία κάθε σκέψης,*

[1] Η Δομική Γλωσσολογία θεμελιώθηκε από τον Ελβετό γλωσσολόγο Ferdinand de Saussure (1857-1913 μ.Χ.). Ο Saussure ανέπτυξε την ιδέα ότι η γλώσσα αποτελεί ένα αυτόνομο σύστημα σημείων, συσχετιζόμενα μέσω σχέσεων και αντιθέσεων, και εισήγαγε την έννοια της αυθαιρεσίας του σημείου.

ακολουθώντας κάθε έκφανση της και αντανακλώντας τη λεπτότερη απόχρωση των βαθύτερων εννοιών της.» Παράλληλα, ο Bloomfield (1935: 4) θέτει ότι «*οι αρχαίοι Έλληνες διέθεταν το χάρισμα να απορούν για πράγματα που άλλοι πολιτισμοί θεωρούσαν δεδομένα. Με θάρρος και επιμονή, θεωρητικοποιούσαν την προέλευση, την ιστορία και τη δομή της γλώσσας.*»

Πάνω στους συλλογισμούς αυτούς, θα προστεθούν κάποιες παρατηρήσεις που συνδέουν κάποια *γραφήματα* με *σημασιολογικές δομές*. Οι παρατηρήσεις δομούνται στη *Σημειωτική* του Peirce και του Kress/Leeuwen και συναρτώνται με τα αυτούσια γεωμετρικά μοτίβα, που φέρουν αναλλοίωτα ίδιες ή παρεμφερείς *σημασίες*.

Πλαίσιο

Οι γλωσσολόγοι Daniels/Bright (1996 as cited in Κάραλη, 2020: 184) ορίζουν τη *γραφή* ως «*ένα αρχετυπικό σύμπλεγμα σταθερών οπτικών συμβόλων, ενσωματωμένων συμβατικά στη γραφική παράσταση, προς εκφώνησή τους από ένα υποκείμενο. Επιτρέποντας την άμεση και ακριβή επανάκληση, ανεξαρτήτως της παρουσίας του αρχικού συντάκτη*». Αν οι *γραφικές μονάδες* (*γραφήματα*) ενός συστήματος αντιστοιχίζονται στο *σημαινόμενο* (*σημασία* της λέξης), τότε το σύστημα ονομάζεται *σημασιογραφικό,* ενώ αν δηλώνουν κάποια πλευρά του *σημαίνοντος* (*ακουστική εντύπωση*), *φωνογραφικό.* (Κάραλη, 2020: 186)

Στην πρώτη υπερκατηγορία ανήκει το *λογοσυλλαβικό σύστημα γραφής* (αιγυπτιακή ιερογλυφική), το οποίο θα εμπνεύσει το *συμφωνογραφικό* και θα σχηματίσει τα *γραφήματά* του με πιο *αφαιρετική* απόδοση από το πρώτο. (Coulmas, 1991) Η διττή φωνολογική ποιότητα των αιγυπτιακών *εικονογραφικών συμβόλων* -με τις *μορφογραφικές* και τις *φωνογραφικές* αξίες (εκφορά μορφήματος και φωνήματος αντιστοίχως)- θα αποτελέσει το εφαλτήριο παραγωγής του *συμφωνογραφικού.* Πιθανότατα οι Σημίτες, κατόπιν αιγυπτιακών επιρροών, προσπάθησαν να ακολουθήσουν μια αντίστοιχη *ακροφωνική* αναπαράσταση κάποιων *συμφώνων* τους. (Rogers, 2005: 108-118) Ακολούθως, εκ της επικρατούσας θέσης της *Σιναϊτικής Θεωρίας*[2] (Diringer, 1953: 199-200), το φοινικικό *συμφωνογραφικό σύστημα* -σε συνέχεια της εξελικτικής παράδοσης- δάνεισε τα *γραφικά* του *σύμβολα* στο *ελληνικό αλφαβητικό* (Sellier, 2021: 130).

Συνοψίζοντας, οι γόνιμες ανταλλαγές των πολιτισμών θα οργανώσουν νέα *συστήματα γραφής*, βασισμένα στα προγενέστερα. Αναπόδραστα, στην αποτύπωση ήχου, διακρίθηκαν διαφορετικά επίπεδα *σχεδιαστικής αφαίρεσης* (Diringer, 1953: 195-222). Το *εικονικό σημείο* με τη «*φυσική ομοιότητα γραφήματος*» και *έννοιας*, παράγει το *συμβολικό,* δηλαδή «*γραμμικά, καλλιγραφημένα σχήματα*» υπό σταδιακή *αφαίρεση* έως τελική απώλεια της ιδιότητας του πρώτου. Με το πέρας του χρόνου, τα *γραφικά σύμβολα* θα αποτυπώσουν μόνο την ηχητική πλευρά (*φωνήματα*: δήλωση μεμονωμένων ήχων) στα *αλφαβητικά συστήματα.* (Κάραλη, 2020: 187-189)

Η φυσική επιλογή της βελτιστοποίησης των εκατοντάδων *εικονικών σημείων* με την προσαρμογή τους σε ένα συγκεκριμένο πλήθος *γραφημάτων* (αποκλειστικά συσχετισμένων με *φωνημάτα*) δεν ήταν εξωπολιτισμική. Αυτό το εξελικτικό μοντέλο έλαβε χώρα σε ένα πολιτισμικό εύρος υπό μια *σχεδιαστική σημειόσφαιρα* (Τεχνών και Αρχιτεκτονικής· γεωμετρικές *αρμονικές χαράξεις* (Lund, 1921: 171), «ευκλείδεια» σχήματα και ισορροπημένες σχέσεις στοιχείων) που ήταν σε άμεση επαφή με την Αίγυπτο, λαμβάνοντας συνεχείς επιρροές, ενώ αναζητούσε τη μοναδικότητά του. Ενδεικτικά, η γεωμετρική περίοδος με τις αφαιρετικές αναπαραστάσεις, η κλασική

[2] Ο David Diringer (1953), Βρετανός γλωσσολόγος, παλαιογράφος και συγγραφέας, αναφέρεται σε διάφορες γλωσσικές θεωρίες σχετικά με την καταγωγή και την εξέλιξη της αλφαβήτου. Η σύγχρονη γλωσσολογική θέση αποδέχεται τη *Σιναϊτική Θεωρία* ("*Sinaitic Theory*").

περίοδος με το σύνθετο σχεδιασμό του Παρθενώνα (Τουρνικιώτης, 1994: 67), η πραγματεία *de Architectura* του Βιτρούβιου με την παρουσίαση της γενική παιδείας του αρχιτέκτονα των κλασικών χρόνων (Βιτρούβιος, ca. 30–20 B.C.E./2000: 1.1.1; Kruft, 1994), συναποτέλεσαν την εξελικτική εξύψωση της τέχνης. Στο ίδιο μήκος κύματος, ο Danesi (2004: 110-114) αναφέρει ότι το *αλφαβητικό σύστημα* προέρχεται από μακραίωνες πολιτισμικές ζυμώσεις, συχνά απαρατήρητες σήμερα, διότι η *ερμηνεία* διαφεύγει λόγω σαφών πολιτισμικών και εκπαιδευτικών διαφορών. Επιπλέον, η ανάπτυξη της *γραφής* συνέπλεε με την εξέλιξη των *αριθμητικών συστημάτων*. Κάθε *γράμμα* τίθεται ως *συνδηλωτικό σημαίνον* ενός *αριθμού* και χρησιμοποιείται αφενός στα μαθηματικά (ως «επεξεργασμένη» *μεταγλώσσα*) και αφετέρου στο μυστικισμό -συγκροτημένο σε λέξεις- (Ifrah, 2000: 186-226) (εντός *βαθμίδων* «μεταφυσικής» *συνδήλωσης*). Πιθανότατα, οι λέξεις εκλαμβάνονταν ως μαγικές ή μυστικιστικές μορφές, λόγω των *εικονογραφικών δομών* (Kress & Van Leeuwen, 2010/1996: 114), και της θείας προέλευσης, για παράδειγμα, της *αιγυπτιακής γραφής* (Πλάτων, *Φαίδρος*, 274c–275b). Επίσης, οι γνώστες της *γραφής* θεωρούνταν ότι κατέχουν υπερφυσικές ή μαγικές δυνάμεις (Danesi, 2004: 107-110). Σε χωρο-χρονική μετεξέλιξη, το γράμμα δεν απεκδύεται το *μυστικιστικό ιερογλυφικό* περίβλημα (Leibniz as cited in Derrida, 1967: 120), αλλά επανατοποθετείται «σιωπηρά» και διακριτικά. (Fig.1)

Πετράκης Πέτρος, Αρχιτέκτων Μηχανικός (M.Arch), Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. petrusapetrakis@gmail.com
Συγγραφή άρθρου: Ιούνιος 2023 - Μάιος 2024

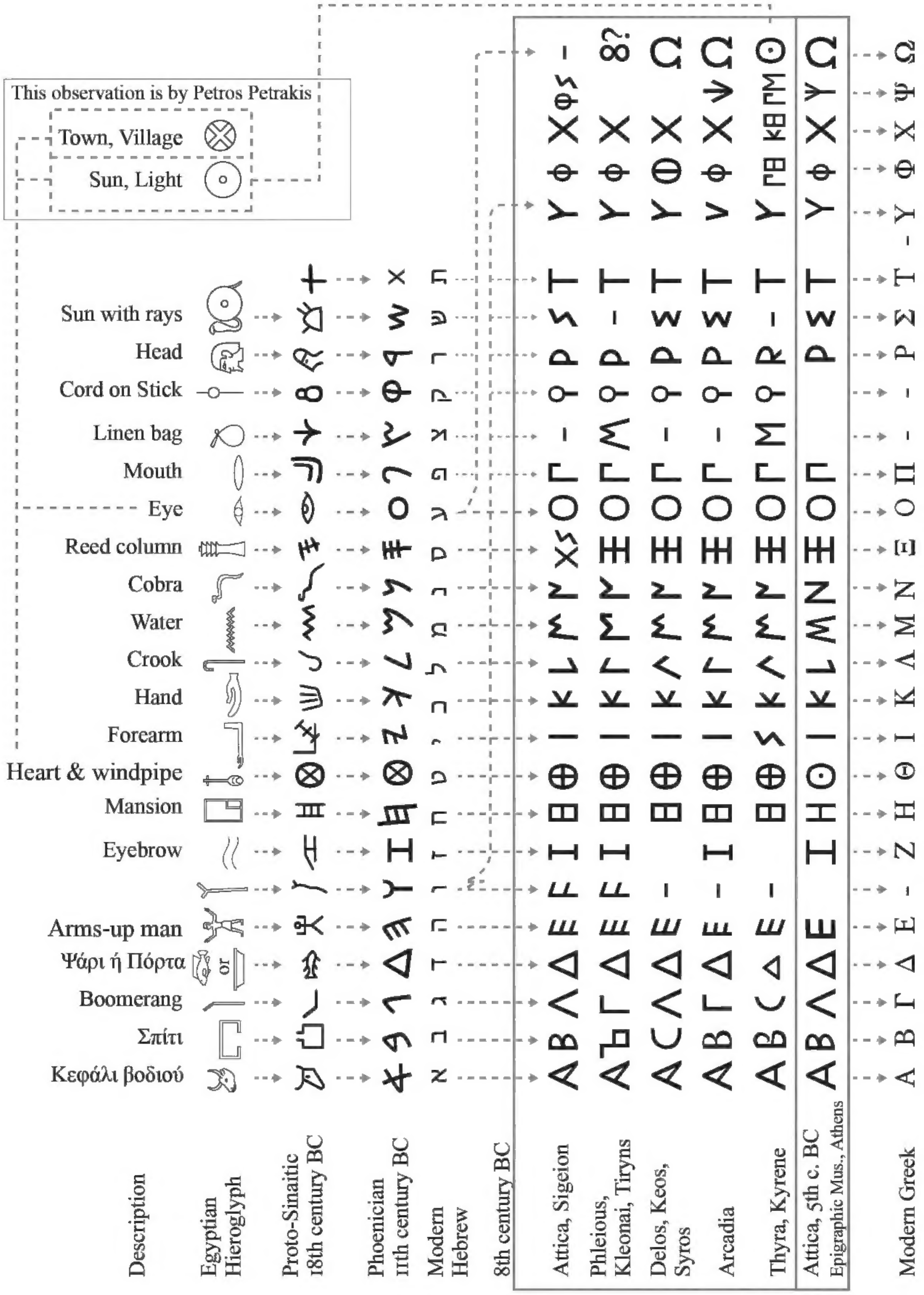

Figure 1. Η εξέλιξη των γραφημάτων (Diringer, 1953: 201-237, 454-457; Rogers, 2004: 104-110; Colless, 2010). [Σχεδιασμένο από Π.Πετράκη]

Προσωπικά θεωρώ ότι τα ανωτέρω θεμελιώνουν τις διενέξεις (α) για τη σημασία των ονομάτων καθιέρωσής τους από το νόμο (συμβατική) ή τη φύση (συμφυή στην ουσία) και (β) για το χειρισμό του ανθρώπινου λόγου και την κατανόηση της λειτουργίας του από την αναλογία-κανονικότητα και ανωμαλία-μη κανονικότητα (Robins, 1989: 35-39). Από την αρχαιότητα έως την καθιέρωση του «σωσσυριανού

γλωσσικού σημείου», ίσως αγνοείται το *εξελικτικό σχεδιαστικό μοντέλο* των *γραφημάτων*, εντός του οποίου καταδηλώνονται τα επίπεδα *αφαίρεσης* σε μια *χρονική αναλυτική διαδικασία*, υπό το μικροσκόπιο ενός σχεδιαστή.

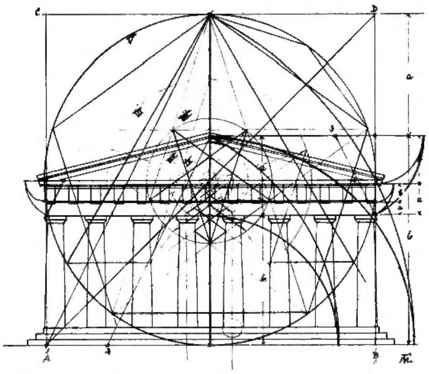

Figure 2. Πρόταση σχεδιαστικής ανάλυσης όψης του Παρθενώνα (Lund, 1921: 171)

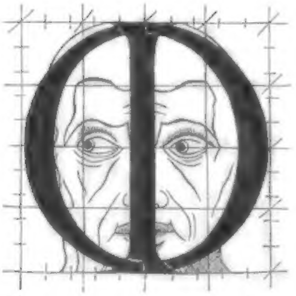

Figure 3. Σχεδιαστική πρόταση γραφήματος Φ εκ των Ι+Ο (Tory, 1927: 55)

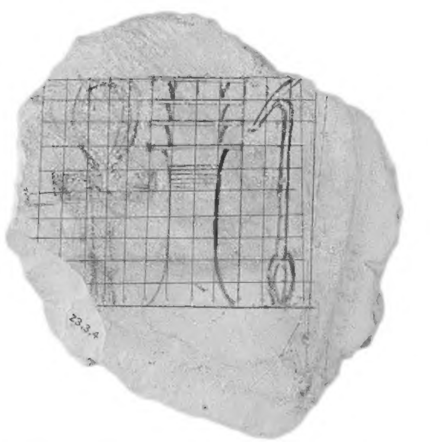

Figure 4. Σχεδιαστική βάση καλλιτέχνη των Ιερογλυφικών (1479–1458 π.Χ.) [Ασβεστόλιθος, μελάνι], Νέο Βασίλειο, 18^{η} Δυναστεία, Hatshepsut και Thutmose III, Άνω Αίγυπτος, Θήβες. Ανασκαφές ΜΜΑ, 1922–23. Rogers Fund (Accession No.23.3.4). The Met Fifth Avenue in Gallery 117, New York.

Ακριβέστερα, σε κάποια *γραφήματα* πραγματώνεται μια εκλεπτυσμένη *αφαιρετική πράξη*, με μια «σιωπηρή» *συνδήλωση θεμέλιων* στοιχείων της «ύπαρξης», δομημένη με αναλογίες πάνω στην απτή πραγματικότητα ή σε φαντασιακά μοντέλα, δεδομένου ότι τα *γραφικά σύμβολα* δεν είναι «μουτζούρες». Αμοιβαία, μέσω της *ομιλίας* (με τα καθημερινά ζητήματα) και των εκφραστικών αναγκών, η *αυθαιρεσία* θα επισκιάσει το *συμπαραδηλούμενο μήνυμα* (Barthes, 2019: 33) του αρχαίου «φωτογράφου-στοχαστή».

Εφόσον, *ομιλία* και γραφή διαφέρουν σε ατομικό επίπεδο, ο γραφικός χαρακτήρας (De Saussure, 1979: 158) για τη *γραφή βάσης* (όπως ονομάζω) είναι ό,τι η *ομιλία* για τη *γλώσσα*. Ο ατομικός γραφικός χαρακτήρας έχει ψυχολογικές προεκτάσεις (ανάλυση προσωπικότητας) ή προσαρμόζεται σε επαγγελματικούς τομείς (συνταγή γιατρού). Αναλογικά, στις Τέχνες και στην Αρχιτεκτονική, υπάρχει η σχεδιαστική βάση (*αρμονικές χαράξεις*, Fig.2) που καθορίζει το οπτικό αποτέλεσμα. Η τεχνική σκιτσαρίσματος -γλυπτού ή μουσείου- είναι ασήμαντη για το εσωτερικό γεωμετρικό σύστημα της βάσης, το οποίο ταυτίζεται με τη γεωμετρική βάση των γραφημάτων (159) (Fig.3). Η *γραφή βάσης* καθιερώνεται από τους σχεδιαστές/χαράκτες στο πέρασμα των αιώνων (Fig.4). Συνεπώς, εγκαθιδρύεται μια «μέση»/συμφωνημένη σχεδιαστική εικόνα του γραφήματος, εξαρτώμενη από *αρμονικές χαράξεις* (όπως συμβαίνει στο σχεδιασμό) και, αναπόδραστα, συμπυκνώνεται προσωπικό και/ή συλλογικό *νόημα* (Tory, 1927: 52- 120).

Οι παρατηρήσεις ασπάζονται μέρος της θέσης του Benveniste (1981/1966). Ο δεσμός *σημαίνοντος* και *σημαινομένου* είναι *αναγκαίος*, ενώ θέτω ότι είναι συνάμα *αναπόφευκτος*, αφού χωρίς αυτό το δεσμό δεν υφίσταται πολιτισμική ανάπτυξη, παρά μια πρωτόγονη ρευστότητα πραγμάτων. Συνεχίζοντας το συλλογισμό, ο McLuhan (1964 as cited in Guirard, 2004/1983: 19-20) υποστηρίζει ότι «*τα επικοινωνιακά μέσα είναι η διεύρυνση των αισθήσεων, ενώ η γραφή είναι η εξατομίκευση της όρασης*», ενώ θέτω ότι συνυπάρχει με τη θέση του Saussure (1979/1916: 45), ότι δηλαδή «*η γλώσσα είναι η αποθήκη των ακουστικών εικόνων, και η γραφή, η χειροπιαστή μορφή τους*». Δυνάμει της *Θεωρίας*

Πιθανοτήτων, θέτω τα *οπτικά* και *ακουστικά δεδομένα* (αισθητηριακά *υποσύνολα*) ως *ενδεχόμενα*. Αυτά τα *ενδεχόμενα*, ως οπτικές ή ακουστικές προσλαμβάνουσες, ενεργοποιούν τα *συνειδησιακά γεγονότα* (*ιδέες*) και *σημασιοδοτούν*· το άτομο «επιλέγει το ένα» -μερικό/εξιδανικευμένο- επειδή «έχει κρίσιμο ρόλο» (Σβαλίγκου, 2011: 94). Τα δύο *υποσύνολα* και η ένωση της *ιδέας* συγκροτούν ένα διάγραμμα *δειγματικού χώρου* με *ενδεχόμενα*. Βάσει τις *πράξεις* τους, εξάγονται εύλογα συμπεράσματα. Στην περίπτωση της εικονογραφικής απόδοσης, το *οπτικό γίγνεσθαι* ενυπάρχει σε ένα *κυκλικό κώδικα* με αναλογική ανασχηματική τάξη των γραμμάτων επί μιας πραγματικότητας (Fig.12), επηρεασμένη από τις παπυρογραφικές συνθέσεις.

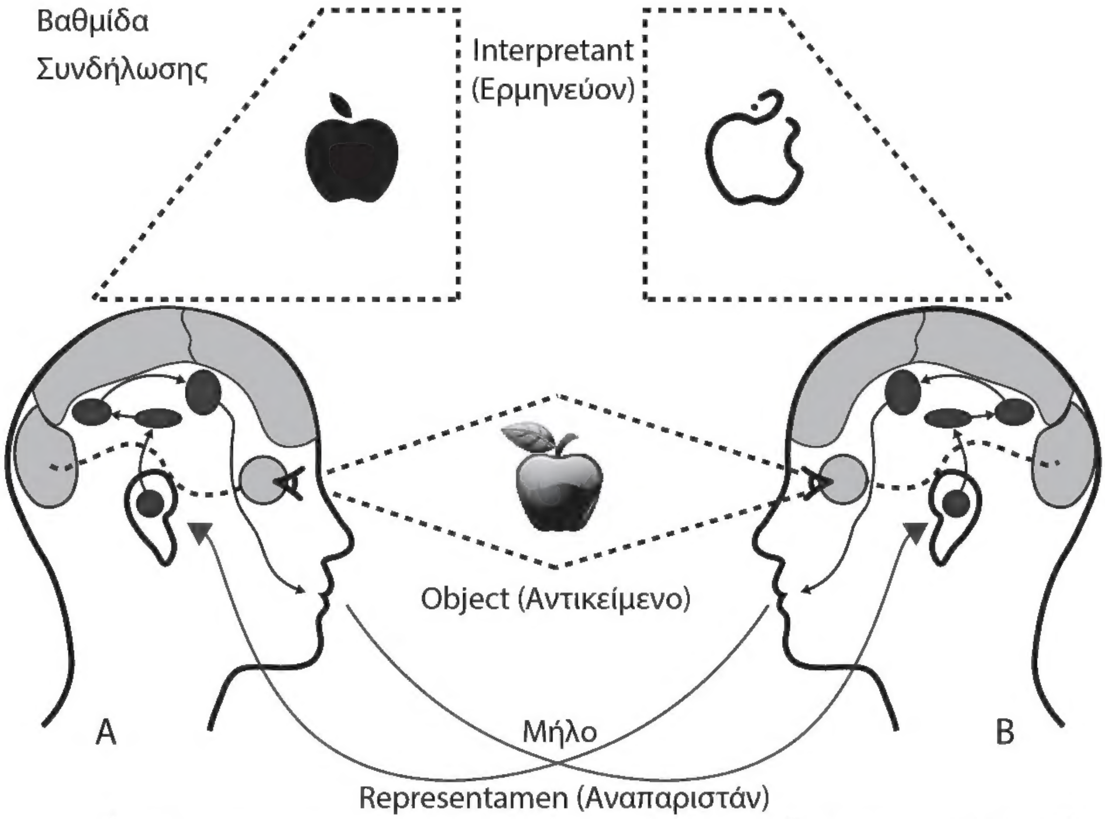

Figure 5. Διάγραμμα κίνησης της οπτικής και ακουστικής πληροφορίας. [Σχεδιασμένο από Π.Πετράκη]

Εφόσον, η *γραφή βάσης* είναι μια *πολιτισμική κατασκευή* (Kress & Van Leeuwen, 2010/1996: 70-73, 87), έχει *σχηματικές αξίες (*116) και τίθεται (έστω) ότι είναι μια *οπτική αφηγηματική «πρόταση»* (120-124) με *σημαίνον/μορφή* και *σημαινόμενο/νόημα* υπό ένα *αφηρημένο προσανατολισμό κωδικοποίησης* (Kress & Van Leeuwen, 2010/1996: 51, 263). Η λέξη έχει διττή φύση, *εννοιολογική* και *αφηγηματική*, και επειδή υφίστανται δυνατότητες *πολυσημείας*, οι αναπαράστασεις συμπυκνώνουν πολυδιάστατες δομές. Στη συνέχεια, η παραγωγή μερικών *συνταγματικών δομών* καθορίζεται από μια *γραμματική σχήματος* (*Shape Grammar*) (Stiny & Gips, 1972) (ή αντιστρόφως, η *γραμματική σχήματος* καθορίζει το πλήθος των γραμμάτων και την παρατακτική τους θέση -αλφαβήτου ή λέξης), ενώ οι *συνταγματικοί όροι* (λέξεις) παγιώνονται συνεκτικά στο χρόνο. Αναμφίβολα, όλες οι παραπάνω αρχές/παρατηρήσεις, δύναται να εφαρμοστούν σε πιθανή νέα γλώσσα του 21ου αιώνα.

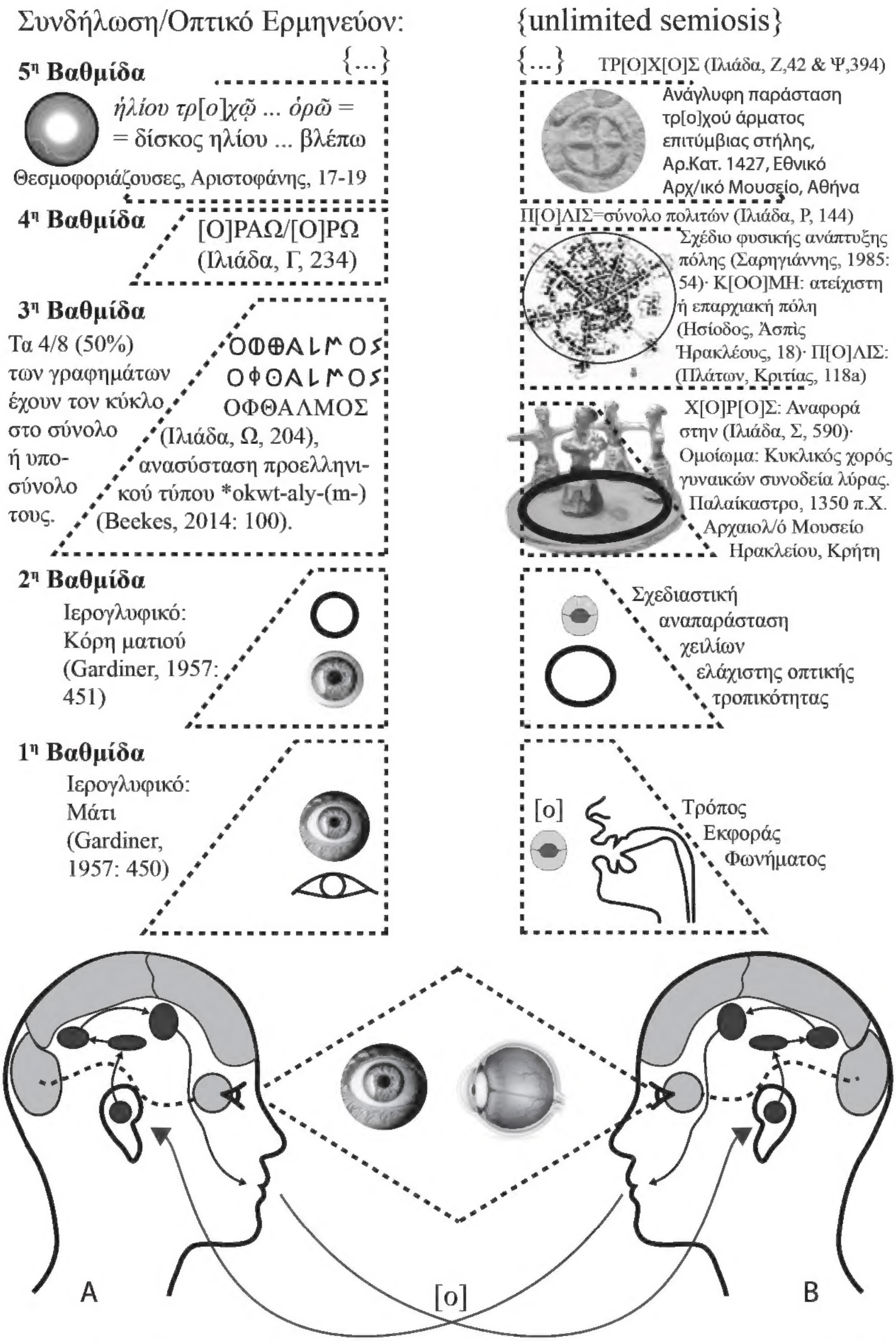

Figure 6. Πιθανή καθιέρωση του όμικρον μέσω παρατήρησης και συναπόφασης. [Σύνθεση Π.Πετράκη]

Παρατηρήσεις

Οι «σιωπηρές» αριθμητικές αξίες των λέξεων (Θεός-Άγιος-Αγαθός=284) (Ifrah, 2000: 248-262) θα αντικαταστήσουν το άμεσο *εικονογραφικό μήνυμα* με ένα έμμεσο *νοητικό μήνυμα*, που προορίζεται πλέον σε κάποιες κοινωνικές ομάδες. Στο πλαίσιο αυτό, πιθανολογώ ότι κάποιες *ονοματοποιίες* ήταν αποτελέσματα μαθηματικών πράξεων και/ή γεωμετρικών αναζητήσεων. Μια *πολιτισμική σημειόσφαιρα* με μακραίωνη «μυστηριακή» λατρεία, μαθηματικές αναζητήσεις τόσο σε «σιωπηρό» (πυθαγόρειοι) όσο σε «φανερό» (*Τίμαιος*) επίπεδο, ένα σχεδιαστικό σύστημα που πλάθει αριστοτεχνήματα, ομοιάζει με άτοπο να μην έχει κατασκευάσει κάποιο μηχανισμό παραγωγής μερικών λέξεων, αξιοποιώντας τις σε θεωρήσεις.

Επιπροσθέτως, αν υπήρχαν στην αρχαιότητα οι αριθμοί Fibonacci, πιθανολογώ ότι κάποια σχέδια εξάγονται εκ των διερευνήσεων της ακολουθίας. Στα σανσκριτικά δεν εντοπίστηκε κάτι αντίστοιχο, όμως η ποιητική μετρική ανάλυση τεκμηριώνει την παρουσία τους (Livio, 2003, 197). Ομοίως, παρατηρήθηκε ότι, αν αναλυθεί το *δακτυλικό εξάμετρο* της ελληνικής επικής (Ομηρικά Έπη) και διδακτικής ποίησης, διαβάζεται η εναλλαγή μιας *μακράς συλλαβής* και δύο *βραχείων*, (Λυπουρλής, 2007: 33-34) γεγονός το οποίο αντιστοιχίζεται/*συνδηλώνεται* στη διάταξη της Fibonacci, με την εναλλαγή ενός περιττού και δύο αρτίων. Αναφορικά με την επική ποίηση, αν συνταχθούν *κανόνες γραμματικής σχήματος* (Stiny & Gips, 1972) από την εναλλαγή των *συλλαβών*, παράγεται ένας ισόπλευρος σταυρός *(Fig.7)*, που ισοδυναμεί με το *γράφημα 'θήτα'* ⊕ (Κάραλη, 2020: 190), ενώ το ⊕ προτάσσεται στο *σύνταγμα* ΘΕΟΣ/ ⊕ΕΟϟ. Ενδιαφέρον προκαλεί ότι ο Πυθαγόρας (6^{ος} αι. π.Χ.) συνδέει άμεσα την αριθμητική και μουσική με το θεϊκό στοιχείο.

Μερικά *γραφήματα* ομοιάζουν με τμήματα μιας σχεδιαστικής *συμβολικής σφαίρας*: Ε [⊕=⊙=⊗] Φ Ο Κ L Ϟ Ϲ [Ω=8]. Κάποιοι οξυδερκείς άγνωστοι σχεδιαστές διάλεξαν τη συνέχισή τους, καθώς το *νόημα* τους παραμένει υλικώς αναλλοίωτο. Παράλληλα, παρατηρείται ότι μερικά αποτελούν *αφαιρετικά* σχηματικά τμήματα της μετατόπισης του στόματος (αρκούντως παράτασης του ήχου εκφοράς).

Με το Ο, εκφορά ως [o], τα χείλη προβάλλονται ελαφρώς προς τα έξω και οργανώνουν ένα στρογγυλό σχηματισμό, όπως με το Ω/8. Το 8 φαίνεται ότι *συνδηλώνει* την επιμηκυμένη *εράσμια αξία* [ɔ:] με τους δύο «μικρούς κύκλους» (όπως παρατηρώ). Σχεδιαστικά, σε οριζόντια τομή μεταξύ των -άνω και κάτω- γνάθων, το Ω αναπαριστά τη σιλουέτα της στοματικής κοιλότητας (*ελάχιστη τροπικότητα*).

Με το ⊙, [θ], η γλώσσα (ως σημείο τελείας στο γράφημα) τοποθετείται κοντά στα δόντια της άνω γνάθου, η άκρη της γλώσσας αγγίζει ελαφρά τα άνω μέρη των δοντιών και τα χείλη σχηματίζουν ένα ελάχιστο στρογγυλό σχηματισμό.

Με το L, [l], η γλώσσα ανεβαίνει και καθώς/εφόσον διπλώνει η άκρη της, αγγίζει ελαφρά τον ουρανίσκο κοντά στα μπροστινά δόντια. Γεγονός το οποίο, σε μέση εγκάρσια τομή της κεφαλής, το L αναπαριστά την τοποθέτηση της γλώσσας στον ουρανίσκο.

Στις περιπτώσεις αυτές, συνάγεται ένας *κυκλικός κώδικας*: το σχέδιο Ο *καταδηλώνει* μέρος του *φθόγγου* για το σχέδιο Ο, αιτιολογώντας με *εικονική αναλογία* την ύπαρξή του.

Πετράκης Πέτρος, Αρχιτέκτων Μηχανικός (M Arch), Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. petrusapetrakis@gmail.com
Συγγραφή άρθρου: Ιούνιος 2023 - Μάιος 2024

	Σχήμα Δακτυλικού Εξαμέτρου [— = μακρά συλλαβή & ∪ = βραχεία συλλαβή]																
Ρυθμικοί Πόδες	**1**			**2**			**3**			**4**			**5**			**6**	
1η φόρμουλα	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪
2η φόρμουλα	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	—

	Ακέραια αριθμητική ακολουθία Fibonacci																	
Αριθμοί Fibonacci	0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89	144	233	377	610	987	1597	∞
Άρτιος (Α) Περιττός (Π)	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	∞

[0 = —] [1 = ∪]	**Σχήμα Δακτυλικού Εξαμέτρου** (Λυπουρλής, 2007: 33-34)																	
	1			**2**			**3**			**4**			**5**			**6**		
2η φόρμουλα	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	—	
Εφόσον — = ∪+∪, τότε στον 6ο πόδα προκύπτει:	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪	—	∪	∪
Παρατήρηση	Ακ/θία Fibonacci: Ισχύει ότι: 1 + 1 = 2 ή (Π) + (Π) = (Α) ή 1(Π) + 1(Π) = 2(Π). Σχέση συλλαβών: Ισχύει ότι: ∪ + ∪ = — ή 1∪ + 1∪ = 2∪.																	
Έστω — = (Α) και ∪ = (Π)	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π

Προκύπτει σημειωτική ταύτιση των βημάτων επανάληψης μεταξύ της διερεύνησης της 2ης φόρμουλας των 6 *ρυθμικών ποδών* και της εναλλαγής ενός αρτίου και δύο περιττών της *ακολουθίας Fibonacci.*

Σύνταξη κανόνων γραμματικής σχήματος (Shape Grammar)

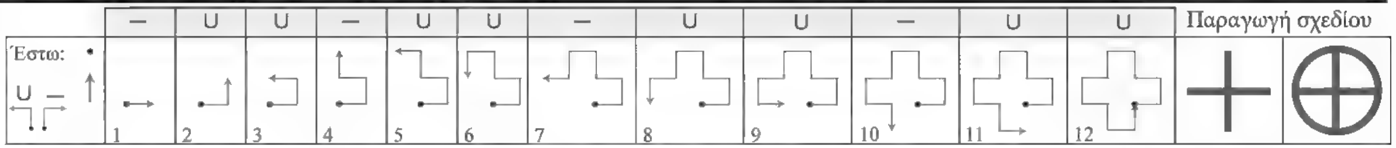

Figure 7. Δακτυλικό εξάμετρο, αριθμοί Fibonacci. [Πρόταση από Π.Πετράκη]

Κ: Απόδοση οπτικού δεδομένου εν συναρτήσει του εύρους της ακουστικής εντύπωσης [k] ~ [c]:

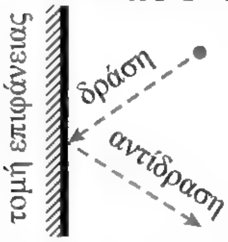

Figure 8 Γράφημα κάππα

Στον αντίποδα το Κ, κάππα, [k]~[c], δε σχετίζεται με τον πομπό, αλλά με τη συντομότερη σχεδιαστική απόδοση της *οπτικής εντύπωσης*, σε συνδυασμό με μια στιγμιαία εκλαμβανόμενη *ακουστική εντύπωση*. Ο κτύπος μιας πέτρας (*συμβάν*) πάνω σε ένα τοίχο ομοιάζει με το *φώνημα* [k], ενώ το *οπτικό δεδομένο* της σύντομης ανάκλασης, μπορεί να σκιτσαριστεί σε μια τομή ως εξής:

1. Τοίχος επιφάνεια: |· κατακόρυφη γραμμή, ως *στόχος*,
2. Υπαινιγμός ανακλώμενου αντικειμένου: <· δύο γραμμές, ως ανύσματα διπλής κατεύθυνσης με υπαινισσόμενο *δρώντα*.

Συνεπώς, στο σχεδιασμό, το οπτικοακουστικό δεδομένο, υπεργενικεύεται σε ένα *συμβάν* (εξιδανικευμένο *γράφημα* ως σκίτσο), όπως αναλογικά συμβαίνει στην *κινεζική διάλεκτο* (Kress & Van Leeuwen, 2010 1996: 126-127). Το Κ, που είναι το *αφαιρετικό* σχεδιαστικό αποτέλεσμα της αίσθησης τού *οπτικού δεδομένου* με τον στιγμαίο ήχο, καθίσταται ως ένας εξιδανικευμένος *ηχητικός συμβολισμός* -υποσύνολο του *πιρσιανού εικονισμού* (*iconicity*) (Danesi, 27: 2004). Ως σχέδιο, αν γενικευθεί, αποτελεί την *κτητική ιδιότητα*, του *φορέα* δράσης-αντίδρασης, και *αναλογικά* σαν *κυκλικός κώδικας* θα βρεθεί προτασσόμενο στα *συντάγματα* κ-ρότος, κ-τυπέω (σαν ένας σιωπηρός απόηχος του πλατωνικού διαλόγου *Κρατύλου*).

Τα φαινόμενα αυτά, συνδέονται άμεσα με το συλλογισμό ότι τα *γράμματα* αποτελούν τα μικρότερα στοιχεία ενός ευρύτερου *σημειωτικού συστήματος* -της *Γλώσσας*, και προκύπτουν από την αλληλεπίδραση με πολιτισμικές διαστάσεις. Ως εκ τούτου, αποτελούν *σημεία*, ως συνθετικά μέρη της.

Οι πολιτισμοί διακρίνουν στοιχεία και έπειτα δομούν την κατανόησή τους για την πραγματικότητα, με «*τη γλώσσα να βασίζεται στο διαφορικό*» (Λαγόπουλος & Boklund-Λαγοπούλου, 2016: 63). Για παράδειγμα, οι *όροι* ΦΥΩ-ΑΝΘΟΣ (Fig.13), είναι διακριτές ηχητικές ακολουθίες και *καταδηλώνουν* υλικές καταστάσεις μέσα από τις κατηγοριοποιήσεις τους.

Για τις παρατηρήσεις, κάποια *γράμματα* αποκτούν *νόημα* μέσα από τη *διαφορική* τους θέση στο σύνολο των δομών της *σχεδιαστικής σημειόσφαιρας*, όμως έχουν και ένα «*στατικό*»-*γενικό (εννοιολογικό) χαρακτήρα*. Κάθε ένα *γράφημα* από αυτά (ως *οπτική δομή*) συγκροτεί μια *πολυεπίπεδη ανοιχτή ταξινομία* (Kress & Van Leeuwen, 2010: 145-155), δηλαδή το *υπερκείμενο γράφημα* συνδέεται, μέσω δενδρικών διαγραμμάτων, με *υποκείμενες* έννοιες ή και *σημασιολογικές δομές*. Για την τελευταία περίπτωση, οι *υποκείμενοι συμμετέχοντες* της δενδροειδούς δομής, αρκεί να έχουν ένα υλικό δεδομένο σαφές και διακριτό, είτε υλικά είτε νοητά (Fig.6).

Για παράδειγμα, στο *ΦΥΩ*, ΦΥΩ. Κάθε *γράμμα* δύναται να συνδεθεί συνειρμικά με περισσότερα από ένα *νοήματα*.

Το Φ Φ αναλύεται εύκολα σε | και Ο. Το | αποτελεί *άνυσμα* και χωρίζει το Ο (*στόχο*) σε δύο ίσα όμοια μέρη. Το συμβάν αυτό είναι ένα *πιρσιανό σύμβολο* της συμμετρίας στις Τέχνες και Αρχιτεκτονική. Ο Βιτρούβιος (2000, 3.1.1) γράφει ότι: «*χωρίς συμμετρία δεν υφίσταται ο κλασματικός λόγος στη σύνθεση του ναού*». Στο χωρίο αυτό, η συμμετρία αποτελεί *πιρσιανό αντικείμενο*, εμπεριέχοντας όλα τα μεγαλεπήβολα μνημεία προ του 8^{ου} αι. π.Χ. και το σχεδιαστικό σκέπτεσθαι εν γένει (Λαγόπουλος, 1989, October 26-29: 102-113). Στο χωρίο (2000, 3.1.2), ο άνθρωπος ανάγεται στον κύκλο με σκοπό να εξαχθούν οι βασικές αρχές αναλογιών του σώματος, προς αξιοποίησής τους σε ναοδομικές *αρμονικές χαράξεις*. Αν στο *βιτρουβιανό κύκλο*

αναχθεί το σχέδιο **Φ**, τότε *κωδικοποιεί* τη συμμετρία ενός έμβιου οργανισμού και συνάμα ενός αντικειμένου.

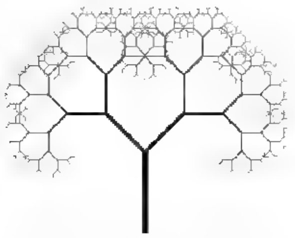

Figure 9 Υ Ελάχιστη απόδοση τροπικότητας ενός δυαδικού δέντρου. Δομική υπεραπλούστευση των δενδροειδών διατάξεων

Figure 10 Ω Μήτρα με έμβρυο τομή λεκάνης στο μεσαίο επίπεδο [Σκίτσο Π Πετράκη]

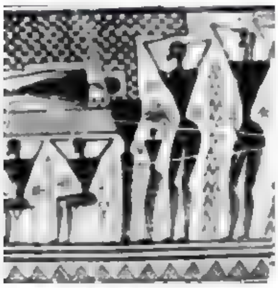

Figure 11 Αφηρημένες μορφές, ελάχιστη οπτική τροπικότητα. 760-750 π.Χ., Αμφορέας Διπύλου. Αρ.Κατ. 804. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Συνεχίζοντας, το Φ αποτελεί, αφενός μια *συμβολική ιδιότητα* του φύλλου, που συναντάται στην απόληξη ενός φυτού, και αφετέρου μια γενική εικόνα της αφηγηματικής διάστασης της υπόγειας και υπέργειας ανάπτυξης. Το Φ είναι, είτε ένας *παροδικός κώδικας* (δάνειο από ορολογία Eco), αφού οι απολήξεις κάποιου δέντρου δεν είναι πάντοτε συμμετρικές, είτε *ισχυρός*, αφού ο διαχωρισμός ριζικού συστήματος και κορμού παραμένει σταθερός.

Το Υ είναι *συμμετέχων* (*δρών*) και *άνυσμα*· αναπαριστά την πράξη της υπέργειας και υπόγειας ανάπτυξης (ελάχιστη *οπτική τροπικότητα*). Γενικεύοντας, σε παράθεση με τη φιλοσοφία του σύμμετρου (Λαγόπουλος 1989, October 26-29: 114), αποτελεί μια *συνδήλωση* ενός *φράκταλ*· επαναλαμβανόμενο σε απεριόριστη κλίμακα μεγέθυνσης. Τα κυρτά *ανύσματα κωδικοποιούν* τη μετάβαση της μονάδας στη δυάδα. (Fig.9) Επιπλέον, παρατηρώντας τον τρόπο γραφής (8^{ος} αιώνας π.Χ.), διαπιστώνονται οι άνισες γωνίες των δύο *ανύσματων*· ό,τι δηλαδή αναλογικά συμβαίνει στην ανάπτυξη ενός φυτού.

Το Ω συνδέεται με τη δομή της στοματικής κοιλότητας, όμως σε ένα σχέδιο τομής μιας λεχώνας, παρουσιάζεται ως επίμηκες· μέσω της σιλουέτας της μητρικής κοιλότητας, όπως παρατηρείται σε μια μεγάλη *ταξινομία ζΩΩν*. Επίσης, σε πρόσθια όψη, στον άνθρωπο *συμπαραδηλώνει* τη σιλουέτα του κεφαλιού-λαιμού-ώμου. (Fig.10,11) Η αποτύπωση του **Ω** αποτελεί μια *αδόμητη αναλυτική διαδικασία*, καθώς παρουσιάζεται η *ιδιότητα του Φορέα* με την *έννοια* της κοιλότητας (έμβιας γονιμοποιημένης με νεογνά, ιδέες κ.ο.κ., αλλά και άψυχης), ως εν δυνάμει δρώσα κατάσταση.

ΦΥΩ ή **ΦΥ**Ω (GERMINATE or BUD)

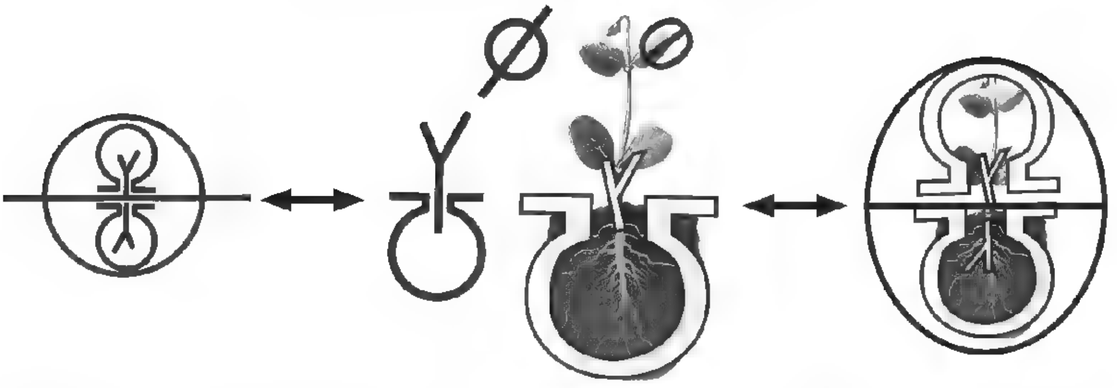

Figure 12. Ελάχιστη οπτική τροπικότητα του συμβάντος της ανάπτυξης που περιγράφει το ρήμα ΦΥΩ. [Σύνθεση Π Πετράκη]

Figure 13. Σχεδιαστική παρατήρηση του νοήματος των γεωλεκτικών ταυτοτήτων σε σύγκριση με το τρισδιάστατο σχέδιο του ανθού των φυτών. [Σύνθεση Π.Πετράκη]

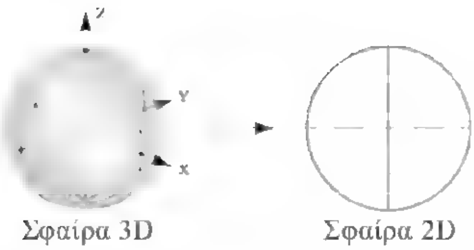

Figure 14. Σχέδιο σφαίρας

Ένα άλλο παράδειγμα συνιστά ένας *κύκλος* με ένα *σταυρό*. Στη Γεωμετρία, υπονοείται το δισδιάστατο σχέδιο μιας *σφαίρας*, ενώ στο *αττικό αλφάβητο* δηλώνεται το *γράμμα* ⊕ ή Θ.

Στα προσωκρατικά δόγματα, η *σφαίρα* αντιστοιχίζεται «στις *έννοιες* του ⊕ΕΟΥ και του Όλου», όπως αναφέρεται από τους: Ξενοφάνη, Παρμενίδη, Εμπεδοκλή, Λεύκιππο, Δημόκριτο και Μουσαίο (Diels, 1903: 44, 144, 171, 247, 254, 290, 361, 496). Όλοι συνομολογούν ότι ο ΘΕΟΣ είναι ο Δημιουργός και «πανταχού παρών». Επομένως, οτιδήποτε μέσα στη *σφαίρα* ή στον *κύκλο*, είναι ένα «υποσύνολο» του Θεού και του Όλου.

Στον *όρο* ΘΕΟΣ, το 50% του πλήθους των *γραφημάτων* «δομείται» με δύο κύκλους (1η & 3η θέση) και *αναπαρίσταται* η ηχητική ακολουθία μιας σύλληψης· της ύψιστης υπερβατικής *θεωρητικής οντότητας*. Επιπλέον, η «επιλογή» του κύκλου εντοπίζεται σε διαφορετικές *γλωσσικές οικογένειες* (κατ' επέκταση *γλώσσες*) ανά τις ηπείρους. (Fig.16)

Εφόσον το γράμμα Ε απορρέει από την Αίγυπτο (Diringer, 1953: 199) (Fig.1), λειτουργεί ως σχεδιαστική απλούστευση χάρτης του ανθρωπίνου σώματος. Τα τρία παράλληλα *ανύσματα* (*κτητικές ιδιότητες*) συνενώνονται σε μια *περιεκτική δομημένη αναλυτική διαδικασία* και «υποδεικνύουν» τα τρία θεμελιώδη στοιχεία (κεφαλή-κορμός-κάτω άκρα) του φορέα (σώματος). Αν το *γράφημα* τοποθετηθεί στον άνθρωπο του Βιτρουβίου (2000, 3.1.2), οι τρεις διαγώνιες γραμμές *συμπαραδηλώνουν* τις σχεδιαστικές αρχιτεκτονικές αρχές (κορυφής-κορμού-βάσης), ενώ η κάθετη γραμμή (αιγυπτιακή αρίθμηση: | 1) *συμπαραδηλώνει* το *γεωμετρικό πρότυπο* ως μονάδα θεμελιωμένο στο έδαφος βάση. (Fig.15) Επειδή, στην αρχαία *ταξινομία* απαντάται σε αρκετούς έμβιους οργανισμούς και ναούς, τίθεται ως μια *συμβολική ιδιότητα* και στοχαστικά μπορεί να «γενικευθεί» ως θεμέλιος λίθος της ύπαρξης μέσα σε μια *εννοιολογική αναπαράσταση*.

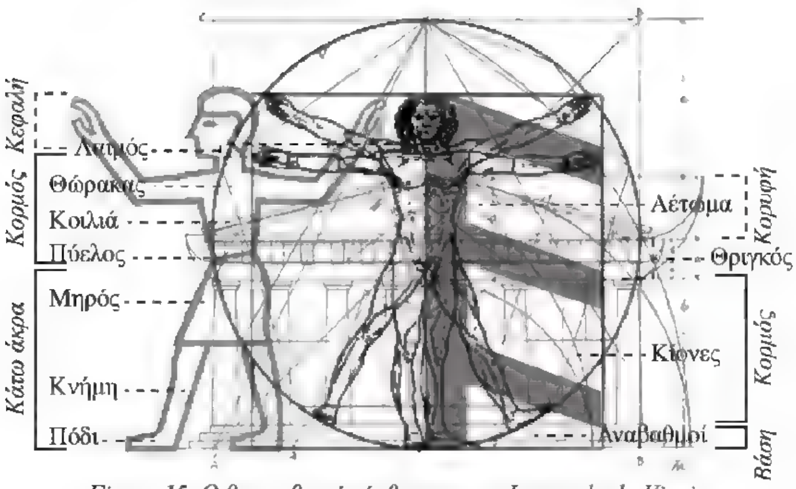

Figure 15. Ο βιτρουβιανός άνθρωπος του Leonardo da Vinci με το γράφημα έψιλον, το ιερογλυφικό (στα αριστερά) από την εξέλιξη της γραφής και το σχέδιο της ανάλυσης της όψης από Lund (1921: 171) του Παθενώνα, ο οποίος εμφανίζεται ως γεωμετρικό πρότυπο. [Συνδυασμός σχεδίων από Π.Πετράκη]

Το *γράμμα* σίγμα, Σ, αν παρατεθεί σε κατόψεις ακτινωτών πόλεων (ή ποταμών «*πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει*») *συμπαραδηλώνει* το ίχνος της συνεχούς κίνησης, ενώ σαν *άνυσμα* και *δρών* αποτελεί μια *αμετάβατη δομή*. Επίσης, το σχήμα Σ απαντάται στη φύση· σε τμήματα κεραυνών (που μεταφέρουν τεράστιους ηλεκτρικούς σπινθήρες) και φλεβών (που μεταφέρουν αδιάκοπα το αίμα). Επομένως, το Σ *κωδικοποιεί* -με ελάχιστη *οπτική τροπικότητα*- την κίνηση στοιχείων.

Μορφή παρουσίασης γλωσσών:

<u>Γλωσσική οικογένεια</u>
Κλάδος:
Μέλος/Γλώσσα=[Συνταγματικός Όρος]

<u>Indo-European</u>
Ελληνικός:
Ομηρική έως δημοτική=[ΘΕΟΣ]
Ρωμανικός: Ισπανικά=[DIOS],
Ιταλικά=[DIO]
Γερμανικός: Αγγλικά=[GOD],
Γερμανικά=[GOTT],
Ισλανδικά=[goð]
Σλαβικός: Βουλγαρικά=[Бог],
Κροατικά=[Bog],
Ουκρανικά=[Бог],
Πολωνικά=[Bóg], Ρωσικά=[Бог]
Σερβικά=[Бог], Σλοβακικά=[Boh],
Τσεχικά=[Bůh],
Κελτικός:
Breton=[Doue]
Ινδο-Ϊρανικός: Tajik=[худо],
Tatar=[ходай],
Σανσκριτικά=[देवता]

<u>Afro-Asiatic</u>
Σημιτικός: Αραβικά=[الله]

<u>Altaic</u>
Κορεατικός:
Κορεάτικα–[하느님]
Τουρκικός: Tatar=[ходай]

<u>Kartvelic</u>
Γεωργιανά=[ღმერთი]

<u>Dené–Yeniseian (Athabaskan)</u>
Apachean:
Navajo=[Diyin Ayóo Át'éii]

<u>Austroasiatic</u>
Mon-Khmer: Khmer=[ព្រះ]

<u>Trans–New Guinea</u>
Ama (Papua New Guinea)–[noko]

<u>Austronesian</u>
Φιλιππινέζικος:
Tagalog=[Diyos]

<u>Dravidian</u>
Kannada=[ದೇವರು]
Malayalam=[ദൈവം]
Tamil]=[கடவுள்]
Telugu=[దేవుడు]

<u>Sino-Tibetan</u>
Burmese=[နတ်] (spirit),
[ဘုရားသခင်] (deity)

<u>Niger-Congo</u>
Nguni: Zulu=[inkosi]

<u>Nilo-Saharan</u>
Tadaksahak=[ɐˈɣɐŋ koi]
Nuer=[Köth]
Mundurukú=[Karosakaybu]

<u>Language isolate</u>
Βάσκικα=[jainkoa]

Figure 16. Ο συνταγματικός όρος του Θεού στις Γλωσσικές Οικογένειες, στους Κλάδους και στα Μέλη ανά τις ηπείρους. Εντοπισμός παραδειγμάτων του γραφήματος του κύκλου. Μετάφραση από: Glosbe [Διαδικτυακό Λεξικό]

Ο Rogers (2004: 110) παραθέτει ότι, το ιερογλυφικό ʘ απεικονίζει τον ήλιο και το φως, ενώ το ⊗ την πόλη ή το χωριό. Στη *σχεδιαστική σημειόσφαιρα*, το τελευταίο έχει *εικονογραφική αναφορά* στις ακτινωτές πόλεις, κατόπιν *αφαίρεσης* του πλήθους γραμμών σε επίπεδο κάτοψης. Για τον οικισμό, το ⊗ είναι μια *βαθμίδα συνδήλωσης*, αφού ο κύκλος *συμβολίζει* μια «οριοθετημένη περιοχή» και τα δύο *ανύσματα* τους ακτινωτούς δρόμους με σημείο αναφοράς (Σαρηγιάννης, 1985: 54-55). Ως πρώην *εικονικό σημείο*, εκπίπτει το *νόημά του* και, πλέον ως αλφαβητικό, *μετασχηματίζεται* σε κύκλο. Οπότε, εμφανίζεται στους *όρους* π-Ο-λις, Ο-ικέω, χ-Ω[ɔː]-ρΟς και Ο-λ-Ο-ν, *συμβολίζοντας* απλώς μια «συσσσώρευση» στοιχείων. Σημειωτέων ότι τα ⊕, ʘ, ⊗ αναφέρονται ισοδύναμα στο θήτα, εκτός του θηραϊκού ʘ (ωμέγα).

Στη *γραφική παράσταση* του ΟΦΘΑΛΜΟΥ, εντοπίζεται τέσσερις φορές ο κύκλος, ενώ το αντίστοιχο μέρος του *συνταγματικού όρου* συμβαδίζει με τη χρονολογία σύστασης της αλφαβήτου (Beekes, 2014: 100). Παράλληλα, στα *ιεροφλυγικά* 𓁹 *(οφθαλμός)* και ○ *(κόρη)* (Gardiner, 1957: 450-451) προσμετράται το όμικρον ως μέρος τους. (Fig.6)

Αβίαστα, λοιπόν, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η ανάγνωση των *γραφημάτων* της *υποθετικής οντότητας* του *όρου* ΘΕΟΣ, μεταφέρει νομοτελειακές καταστάσεις της ύπαρξης. Παράλληλα, κάθε *γράφημα (ως υπερκείμενος συμμετέχων)* του *συνταγματικού όρου* οργανώνει μια *πολυεπίπεδη ανοιχτή ταξινομία* (Kress & Van Leeuwen, 2010: 145-155), που πλέον μπορεί να τροφοδοτεί τη φιλοσοφική σκέψη έχοντας κατασκευάσει, για παράδειγμα, *δενδροδιαγράμματα σημασίας και εννοιών.*

Πέραν των προαναφερθέντων αντιστοιχίσεων, παρατηρείται μια ιδιότυπη συμπεριφορά κάποιων *συνταγμάτων,* καθώς ανάγονται σε *κύκλο.* Για την αιτιολόγηση της αναγωγής των *γραμμάτων*, ανατρέχω στο χωρίο 407a[15-30], *Περί Ψυχής* του Αριστοτέλη, που αναφέρει ότι «*ο νους δύναται να νοεί κυκλικά [...] η κίνηση του κύκλου είναι η περιφερειακή κίνηση*». Επειδή τα *γραφήματα* απορρέουν από άγνωστους νόες, δύναται να πραγματοποιηθεί ο ακόλουθος συλλογισμός: Τα *αλφαβητικά γράμματα* έχουν ένα πεπερασμένο πλήθος· αρχή-τέλος. Κάθε νέα επανάληψη εκφράζει μια περιφερειακή κίνηση, που αναπαριστά ένας κύκλος.

Σε συμφωνία, το *Sefer Yetzirah* (Unknown Rabbi, 1997: 108-111) αναφέρει ότι τα θεμελιώδη στοιχεία δημιουργίας του κόσμου είναι οι *αριθμοί* και τα *γράμματα.* Η ύπαρξη του *Galgal* (κύκλου ή σφαίρας) είναι η αιτία της ποικιλίας των πραγμάτων, ενώ τεκμηριώνεται η αναγωγή των 22 *εβραϊκών γραμμάτων* σε *κύκλο.* Οι Kress Leeuwen (2010: 114) σημειώνουν ότι ο *κύκλος* ήταν εργαλείο αναζήτησης της αλήθειας και του μυστικισμού. Το *S.Y.* πραγματεύεται σημαντικές διδαχές του *εβραϊκού μυστικισμού*, όμως ο σχολιαστής Halevi (1905, Essay 4:25), στο έργο του *Sefer Kuzari*, αντιμετωπίζεται ως πραγματεία μαθηματικής και γλωσσικής θεωρίας. Η *Χαναϊτική Θεωρία* τεκμηριώνει τα διαπολιτισμικά δάνεια των *γραφημάτων*, όμως το έργο δεν τοποθετείται πριν των ελληνιστικών χρόνων, (Reitzenstein, 1904: 191) προκαλώντας ένα ερωτηματικό… πότε μια προφορική παράδοση καταγράφεται; Αντίστοιχο παράδειγμα εντοπίζεται στον αραβικό πολιτισμό. Στο *γριμόριο Shams al-Ma'arif* (Al-Buni, n.d.) (κείμενα μαγείας και εσωτερικής γνώσης), παρουσιάζεται ένα σχέδιο ομόκεντρων κύκλων με απομονωμένα *γραφήματα* στον εξωτερικό δεύτερο *δακτύλιο.* (Fig.17)

Figure 17. Εικόνα αραβικών γραφημάτων σε κύκλο αποκρυφιστικής πραγματείας. Αραβικό Γριμόριο, Shams al-Ma'arif, 13ος αιώνας μ.Χ., Αλγερία. (Al-Buni, n.d.)

Συνεχίζοντας, ο Λαγόπουλος (1989, October 26-29: 113) τεκμηριώνει ότι, τουλάχιστον από τη μυκηναϊκή περίοδο, ο *κύκλος* έχει *σημασία* για το πεδίο της κοσμολογίας, ενώ τα πολιτικο-κοσμολογικά συστήματα εξιδανικεύουν το σχήμα του και το επιβάλλουν στη χωρική οργάνωση του σχεδιασμού. Παράλληλα, στην Τέχνη, την πρωτο-γεωμετρική περίοδο (1050-900 π.Χ.) απαντάται το *μη αναπαραστατικό* καλλιτεχνικό ζωγραφικό ύφος που εξελίσσεται σε *σχηματικό νατουραλιστικό* (85, 96-

98). Επίσης, στον αμφορέα της Διπύλου (760-750 π.Χ.), ο ανθρώπινος κορμός, ως *πιρσιανό αντικείμενο*, *ερμηνεύεται* με ένα επίμηκες τραπέζιο, το οποίο νοητά αντιστοιχεί σε ένα τριγωνικό σχήμα. (Fig.11) Για τον καλλιτέχνη, τα δύο σχήματα είναι *ερμηνευτικές* τοποθετήσεις της ύπαρξης. Διερευνώντας τους κύκλους 24-27-28, αναδύονται αντίστοιχα σχήματα στη *γεωλεκτική ταυτότητα* ΘΕΟΣ.

Ελληνικά Αλφάβητα

24 γραμμάτων ΘΕΟΣ (God) | 27 γραμμάτων ΘΕΟΣ | 28 γραμμάτων ΘΕΟΣ

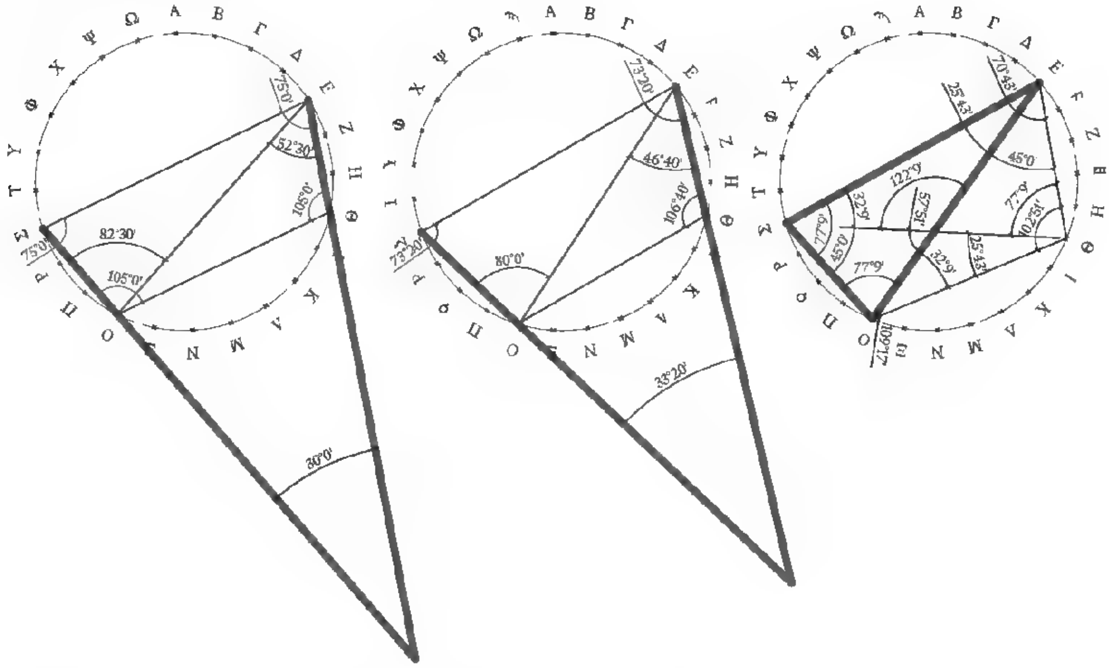

Figure 18. Γεωλεκτικές ταυτότητες του συντάγματος ΘΕΟΣ [Σχεδιαστική πρόταση από Π.Πετράκη]

Ως εργαλείο, ο *κύκλος* αποτελεί ένα τυπικό και «υπόρρητο» *σύστημα*, ικανό να παγιώσει τη *συνταγματική δομή* μιας λέξης στα βάθη των αιώνων. Αυτή τη μεγαλύτερη *μεταγλωσσική βαθμίδα αφαίρεσης*, την ονομάζω ως *γεωλεκτική ταυτότητα (geo-dorwid)*. Το σχέδιό της είναι μια τεθλασμένη γραμμή με τουλάχιστον ένα *νόημα, που συγκροτείται* από τα άκρα των δύο *γραφικών μονάδων* του *συντάγματος*, και παράγει: απλή, κυρτή, μη κυρτή ή κλειστή τεθλασμένη γραμμή.

Ιστορικά, η *γραφή* είναι ένα βασικό εργαλείο παρουσίασης και ανάδειξης της επικρατούσας κοσμοθεωρίας (Ανδρέου, 2020: 193). Η *Γλώσσα* αναγνωρίζεται και συντίθεται από τα *γραφικά ιερατεία* (Κάραρη, 2020: 192). Τα ιερατεία μεταξύ τους επικοινωνούν, ανταλλάζουν λόγιους παν-επιστήμονες και κτίζουν γνώσεις. Έπειτα, κάποιες γνώσεις μεταγράφονται στα αρχιτεκτονικά έργα μαζί με τις θεωρήσεις για τη φύση των πραγμάτων. Ταυτόχρονα, οι *αριθμοί* ως *σύμβολα*, αποτελούν τους θεμέλιους λίθους της πραγματικότητας (Λαγόπουλος, 1989, October 26-29: 112).

Κατά αναλογία, στον κύκλο παρατηρείται μια «σιωπηρή» προσπάθεια μεταστοιχείωσης κάποιων λέξεων σε *αφαιρετικά* σχέδια, με αναφορά στην εξωγλωσσική πραγματικότητα (γεωμετρία-αριθμητική-φιλοσοφία). Ειδικότερα, στον *όρο ΑΡΙΘΜΟΣ*, ένα μέρος των 27 *ετερογενών γραφημάτων* συνενώνονται με μια τεθλασμένη γραμμή και παράγουν μια συνεκτική *αφηγηματική* και *εννοιολογική αναπαράσταση*. Στον *κύκλο*, ο *όρος* μετασχηματίζεται σε ένα *μορφογραφικό αντιπροσωπεύον*, επεκτείνεται *σημασιολογικά* (*semantic extension*) και καθιερώνεται

ως ένα νέο *αφαιρετικό πικτογράφημα* ανάμεσα στα μέλη μιας κοινότητας λογίων ή ιερατείου. (Fig.19)

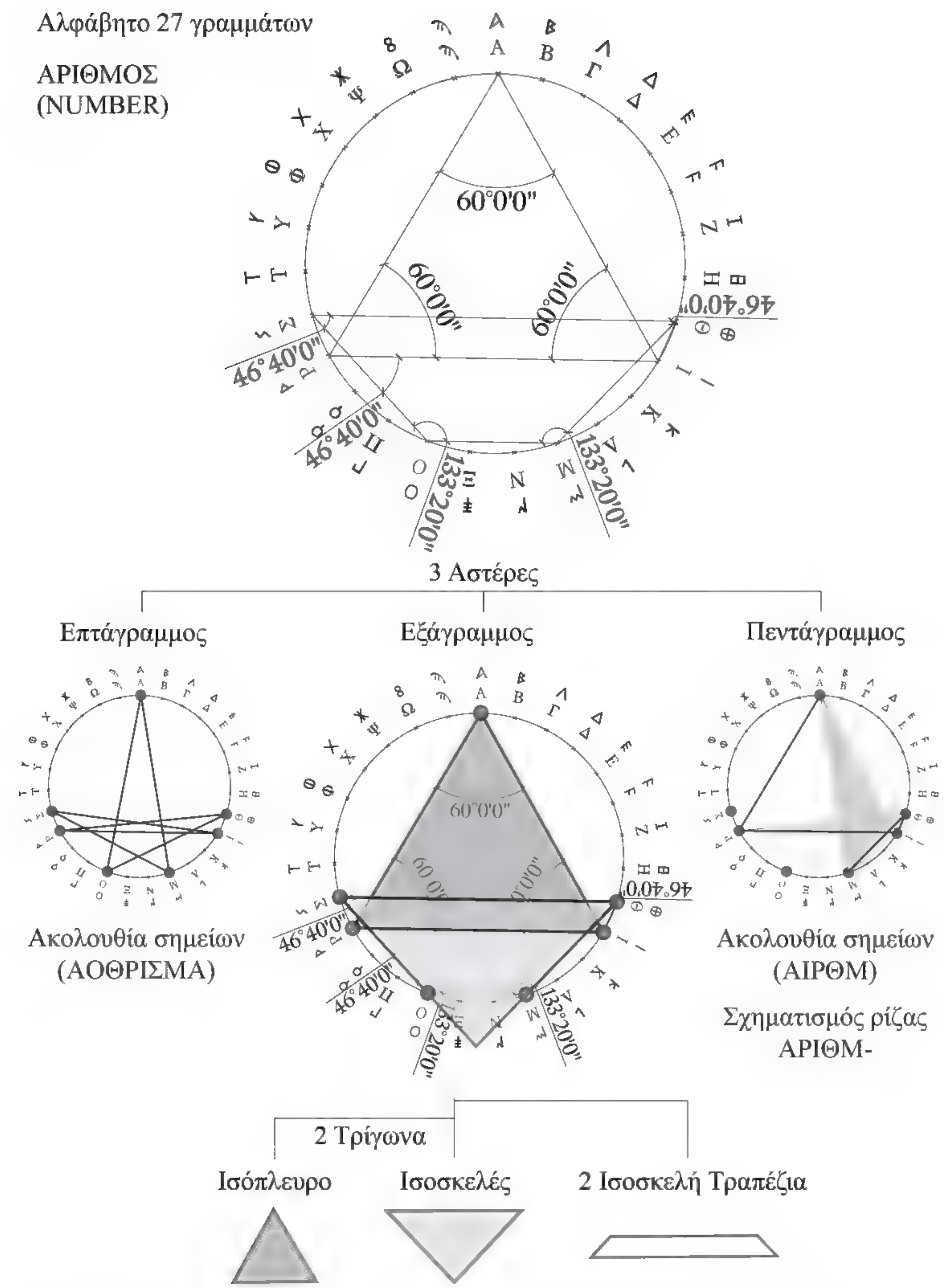

Figure 19. Πολυεπίπεδη ανοιχτή ταξινομία της γεωλεκτικής ταυτότητας ΑΡΙΘΜΟΣ. [Σχεδιαστική πρόταση από Π.Πετράκη]

Η *γεωλεκτική ταυτότητα ΑΡΙΘΜΟΣ* εμπεριέχει αξίες αφηρημένης τέχνης (Kress Leeuwen, 2010: 159). Αναλύοντας σχηματικά, παρατηρείται ότι συγκροτεί μια

πολυδιάστατη δομή, *εγκιβωτίζοντας έννοιες* και *σημασίες*. Για παράδειγμα, το σχέδιο αποτελεί μια *αδόμητη αναλυτική διαδικασία* ως προς το σύνολο, αλλά και μια *μερική δομή συμπερίληψης*, αν τεθεί ο *κύκλος* ως *φορέας*. Αξιοσημείωτα, οι σχηματικές απομονώσεις (*κτητικές ιδιότητες)*, σε κύκλωμα *απεριόριστης σημείωσης*, παρουσιάζουν τη φιλοσοφική θέση των πυθαγορείων για τη θεμελιώδη φύση των *αριθμών* και την ιδία ποιότητά τους· δεδομένου ότι η ανυπαρξία των εξαγόμενων σχημάτων εξαλείφει τη βάση Τεχνών και Αρχιτεκτονικής. Το σχηματικό άθροισμα συνθέτει τη *συνταγματική δομή* του *σημαίνοντος* και συνάγει ένα *κυκλικό κώδικα*. Στον κύκλο, το σχέδιο καθιερώνεται *μεταγλωσσικά* σαν *αφαιρετικό πικτογράφημα* με *μορφογραφική αξία*. Η γραφική παράσταση *ΑΡΙΘΜΟΣ* καθιερώνεται ως *λογόγραμμα* ενός «σιωπηρού» *μετα-γεω-συμβολικού σημείου* ᛗ (όπως ονομάζω το δομικό δεδομένο).

Αν είναι παράλειψη της γλωσσολογίας, οφείλεται στις θεωρητικές σπουδές χωρίς μαθηματική σχεδιαστική εκπαίδευση, αφού κατατμήθηκαν τα επιστημονικά πεδία. Επιπλέον, ενδέχεται να επεκτείνεται σε πολιτισμούς με εμπορικές ή στρατιωτικές διασυνδέσεις, καθώς μέσω αυτών μετακινούνταν πολυμαθείς επιστήμονες. Αυτή η υπόθεση απορρέει από τις *γεωλεκτικές ταυτότητες* του *ΑΛΦΑ* σε 14 διαφορετικές γλώσσες, καθώς παρατηρούνται ισοσκελή και ορθογώνια τρίγωνα. Τα τρίγωνα συνιστούν τα βασικά σχεδιαστικά εργαλεία, πέραν των ατελείωτων μυστικιστικών προεκτάσεων. (Fig.20)

Για τα θεολογικά δεδομένα, ο ΘΕΟΣ αναφέρεται ως το *Α-ΛΦ-Α* και *Ω-ΜΕΓ-Α, τόσο στην Αποκάλυψη* του Ιωάννη όσο στον Αριστοτέλη, ο οποίος παραθέτει την πεποίθηση του Πλάτωνα: «*ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων*» (*Περί Κόσμου*). Το *Α-ΛΦ-Α* λοιπόν, κατέχει την πρώτη θέση στην *αλφάβητο* (αριθμητική αξία 1), ενώ στον κύκλο *νοηματοδοτείται* δια «σιωπηρών» *συνδέσεων* γεωμετρίας, αριθμητικής, θεολογίας και φιλοσοφίας.

Εν κατακλείδι, οι παρατηρήσεις των *γραφημάτων* αποκαλύπτουν ένα σημειωτικό πλούτο. Πέραν της *φωνητικής αξίας*, φέρουν ένα εκλεπτυσμένο βάθος *εννοιο-σημασιο-λογικών*, φιλοσοφικών, θεολογικών και μουσικών προεκτάσεων. Αυτές οι συνδέσεις αντανακλούν το πώς οι αρχαίοι Έλληνες εξελάμβαναν τον κόσμο, εξέφραζαν ιδέες και διαμόρφωναν πολιτισμό εντός ενός συνδυαστικού πλαισίου αναζήτησης. Στη *σημειόσφαιρα* αυτή, τα *γραφήματα* αποτελούν *αλγοριθμικά αποτελέσματα κωδικοποίησης* των συλλήψεων του πνεύματος, δια της οποίας παρουσιάζεται ένα σύνθετο παρασκήνιο *νοημάτων*, αντάξιο και συναφές με τις Τέχνες και Αρχιτεκτονική.

Η εξερεύνηση των αρχαίων γλωσσών, και όχι μόνο των ελληνικών, με μέσο τη *Σημειωτική*, αποτελεί μια μέθοδο που αναδεικνύει την πλούσια *σημασιολογική* κληρονομιά παλαιότερων πολιτισμών. Αυτή η διαδικασία ανακάλυψης και επαναπροσδιορισμού των αρχαίων γλωσσών μπορεί να αναζωογονήσει το ενδιαφέρον των φοιτητών, μελετητών και κοινού για τις ρίζες της ανθρώπινης σκέψης και επικοινωνίας κάθε πολιτισμού.

Οι διεπιστημονικές προσεγγίσεις δεν εμπλουτίζουν μόνο την κατανόησή μας για το πώς οι αρχαίοι πιθανώς αντιλαμβάνονταν, συμπύκνωναν και αποτύπωναν τον κόσμο τους. Παράλληλα, ενισχύουν την αξία και τη σημασία της αναζήτησης των ριζών της ανθρώπινης γνώσης διαχρονικά. Διανοίγοντας νέους δρόμους εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας μέσω της επανεξέτασης της αντίληψης για τη *γραφή* (Παπαδοπούλου, 2001, September 28-30: 234-236), ο ανεξοικείωτος του αντικειμένου ενισχύει τα νευρωνικά του δίκτυα μέσω της πολυαισθητηριακής μάθησης και καθίσταται ικανός να αντιληφθεί τις λεπτότερες αποχρώσεις κάποιων εννοιών συνδέοντάς τις άμεσα με τη χωρική του εμπειρία και τη νόησή του.

Γεωλεκτικές ταυτότητες του ΑΛΦΑ 14 διαφορετικών γλωσσών
από 4 γλωσσικές οικογένειες στα γλωσσικά δέντρα

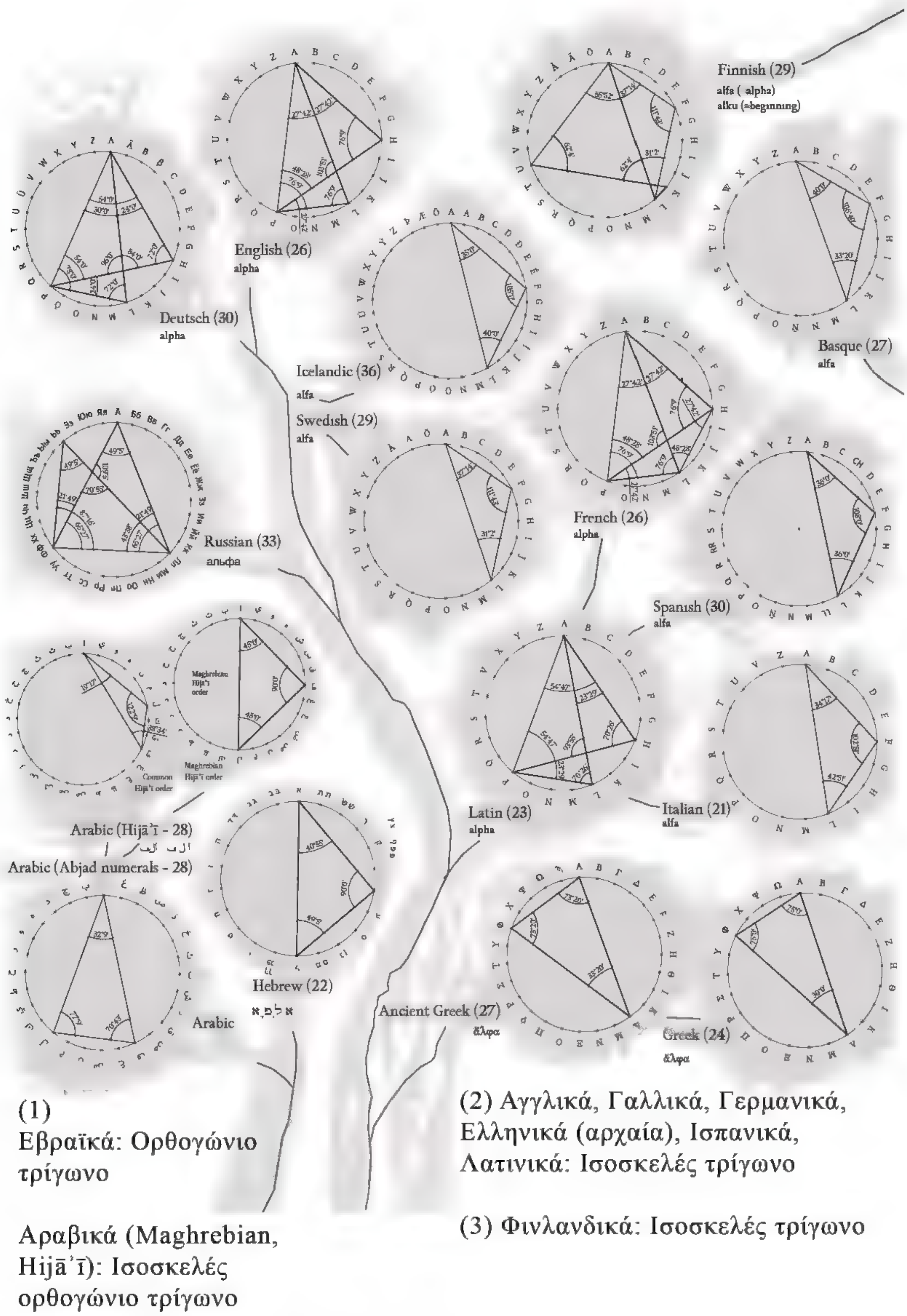

Figure 20. Η γεωλεκτική ταυτότητα ΑΛΦΑ ανά επιλεγμένα αλφάβητα και τα Γλωσσικά τους Δέντρα. Δέντρα: Αφρο-Ασιατικό (αριστερά), Ινδοευρωπαϊκό (δεξιά), Ουραλικό (Φινλανδικά), Language isolate (Βασκικά). [Σχεδιαστική πρόταση από Π.Πετράκη]

ΕΡΩΣ! Η ενέργεια που βάλλει το Είναι, κορυφή-κορμό-βάση ή κεφαλή-στήθος-καρδιά-στομάχι-πόδια, Ρέουσα από μια αέναη αναβλύζουσα πηγή ζΩοποιούς δύναμης, τροφοδοτώντας και νοηματοδώντας τη ζωή, ενώνοντάς σε με το Όλον. Αυτή η ενέργεια, άλλοτε γονιμοποιεί την σκέψη, δημιουργ8ντας νέες ιδέες, στοχασμούς νέων κόσμων, άλλοτε προκαλεί έλξη, αποσκοπώντας στην πλάση ενός ανθρΩπου. Με Σημείο εκκίνησης τον «ουρανό», συνταράσσει καθολικά το «είναι» μέσα από μια κεραυνοβόλα-στιγμιαία δύναμη! Πομπός το ωραίο και δέκτης η ζωή!

Αναμφίλεκτα, το οξυδερκές ελληνικό πνεύμα εξέφραζε σημασίες δια των τεχνών και της αρχιτεκτονικής. Γιατί να μη συμπυκνώνει την σκέψη του σε «σιωπηρές» σχέσεις γραφής, γεωμετρίας, σημασίας και έννοιας;

Ευχαριστώ.

References

***Figures 2,3,15,17: Κοινό κτήμα λόγω παρέλευσης 70 ετών από το θάνατο του δημιουργού.

Ανδρέου, Σ. (2020). Πρωτοϊστορία. In Α.-Φ. Χριστίδης (Ed.), *Ιστορία της ελληνικής γλώσσας: από τις αρχές έως την ύστερη αρχαιότητα* (pp.193-201) (4th r. of 2nd ed.). Θεσ νίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη).

Βιτρούβιος, 'Latin: Marco Vitruvio Pollione' (2000). Περί αρχιτεκτονικής, Βιβλία I-V (2nd ed.) (Π. Λέφας Trans.). Αθήνα: Πλέθρον. (Original work published ca. 30 20 B.C.E.).

Κάραλη, Μ. (2020). Συστήματα γραφής. In Α.-Φ. Χριστίδης (Ed.), *Ιστορία της ελληνικής γλώσσας: από τις αρχές έως την ύστερη αρχαιότητα* (pp.184-192) (4th r. of 2nd ed.). Θεσ νίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη).

Λαγόπουλος, Α.-Φ. (1989, October 26-29). *Μη Γλωσσικά Συστήματα και Ιδεολογία: Τέχνη και Χώρος στην Αρχαία Ελλάδα* [Paper presentation], 82-127. Η Ζωή των σημείων: 3ο Πανελλήνιο Συνέδριο Σημειωτικής Ελληνικής Σημειωτικής Εταιρείας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα, Ιωαννιτών, Ελλάδα. Θεσ νίκη: Παρατηρητής.

Λαγόπουλος, Α.-Φ. & Boklund-Λαγοπούλου Κ. (2016). *Θεωρία της σημειωτικής: Η παράδοση του Ferninard de Saussure.* Αθήνα: Πατάκη

Λυπουρλής, Δ. (2007). Αρχαία ελληνική μετρική: Μία πρώτη προσέγγιση. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο.

Παπαδοπούλου, Μ. (2001, September 28-30). Η Ελληνική Γραφή πέρα από το αλφάβητο [Paper presentation], 233-242. Σημειωτικά συστήματα και επικοινωνία: Πράξη, διάδραση, περίσταση και αλλαγή: 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Σημειωτικής Ελληνικής Σημειωτικής Εταιρείας στο Α.Π.Θ., Θεσ νικη, Θεσ νικης. Ελλάδα. Θεσ νίκη: Παρατηρητής.

Σαρηγιάννης (1985). Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία της πόλης. Αθήνα.

Σβαλίγκου, Χ. (2011). *Η ερμηνεία της εικόνας ως σημείου της οπτικής επικοινωνίας*. Θεσ νίκη: University Studio Press

Τουρνικιώτης, Παναγιώτης (1994). *Ο Παρθενώνας και η Ακτινοβολία του στα Νεώτερα Χρόνια.* Αθήνα: Μέλισσα.

Al-Buni, A.W. (n.d.). *Shams al-Ma'arif, lit. 'the Book of the Sun of Gnosis and the Subtleties of Elevated Things'.* Algeria. *[Screenshot]* Retrieved from https: archive.org details SHAMSULMOARIFORIGINALHANDWRITTEN mode 2up

Barthes, R. (2007). Εικόνα-Μουσική-Κείμενο. Αθήνα: Πλέθρον.

Beekes, R.S.P. (2014). *Pre-Greek: Phonology, Morphology, Lexicon.* (S. Norbruis, Ed., Vol. 2). *Leiden:* Brill.

Benveniste, É. (1981 1966). Nature du signe Linguistique. In K. Παπαγιώργης (Trans.), Κείμενα Σημειολογίας: Μπενβενίστ, Μπαρτ, Ντεριντά, Πιρς, Φουκώ (pp. 14-53). Αθήνα: Νεφέλη.

Bloomfield, L. (1923) Language. London: George Allen & Unwin.

Colless, B.E. (2010). Proto-alphabetic inscriptions from the Wadi Arabah. Antiguo Oriente, 8, 75-96.

Coulmas, F. (1991). The Writing Systems of the World. Oxford: Blackwell.

Danesi, Marcel (2004). *Messages, Signs, and Meanings: A Basic Textbook in Semiotics and Communication* (3rd ed.) (Vol. 1 in the series Studies in Linguistic and Cultural Anthropology). Toronto: Canadian Scholars' Press.

Daniels P.T. & Bright W. (Eds.) (1996). *The world's writing systems.* Oxford: Oxford University Press.

De Saussure, F. (1979). *Μαθήματα Γενικής Γλωσσολογίας.* Αθήνα: Παπαζήση 1916).

Derrida, J. (1967). De la Grammatologie. Paris: Éditions de Minuit

Diels, H. (1903) Die Fragmente der Vorsokratiker. Berlin: Weidmannsche Buchhandlung.

Diringer, D. (1953). *The Alphabet: A Key to the History of Mankind* (2nd & rev. ed.). London: Hutchinson.

Gardiner, A. (1957). *Egyptian Grammar* (3rd rev. ed.). Oxford: Griffith Institute

Guiraud, P. (2004). *Η σημειολογία.* Αθήνα: Δαίδαλος (Ζαχαρόπουλος Ι.). (Original work published 1983).

Halevi, J. (1905). Sefer Kuzari: Kitab al Khazari (H. Hirschfeld, Trans.)

Ifrah, Georges (2000). *The Universal History of Numbers from Prehistory to The Invention of The Computer* (D. Bellos, E. F. Harding, S. Wood & I. Monk, Trans.). New York: John Wiley & Sons. p.218-226.

Kress, G, & Van Leeuwen, T. (2010). *Η ανάγνωση των εικόνων: Η γραμματική του οπτικού σχεδιασμού* (Γ. Κουρμένταλα-Νταμπαράκη, Trans.). Αθήνα: Επίκεντρο (Original work published 1996).

Kruft, H.-W. (1994). *A History of Architectural Theory from Vitruvius to the Present.* New York: Princeton Architectural Press.

Livio, M. (2003). *The Golden Ratio: The Story of Phi, the World's Most Astonishing Number.* New York: Broadway Books.

Lund, Frederik Macody. (1921). *Ad Quadratum - A study of the geometrical bases of classic and medieval religious architecture.* London: B.T. Batsford.

Reitzenstein, R. (1904). Poimandres: Studien zur griechisch-ägyptischen und frühchristlichen Literatur. Leipzig: B.G. Teubner.

Robins, J.R. (1989). *Σύντομη ιστορία της γλωσσολογίας* (Α. Μουδοπούλου, *Trans.*). Αθήνα: Νεφέλη.

Rogers, H. (2005). *Writing System.* A linguistic approach. Victoria: Blackwell Publishing.

Sellier, J. (2021). *Μια Ιστορία των Γλωσσών και των Λαών που τις Μιλούν* (Θ.Γ. Καράμπελας). Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου Καρδαμίτσα.

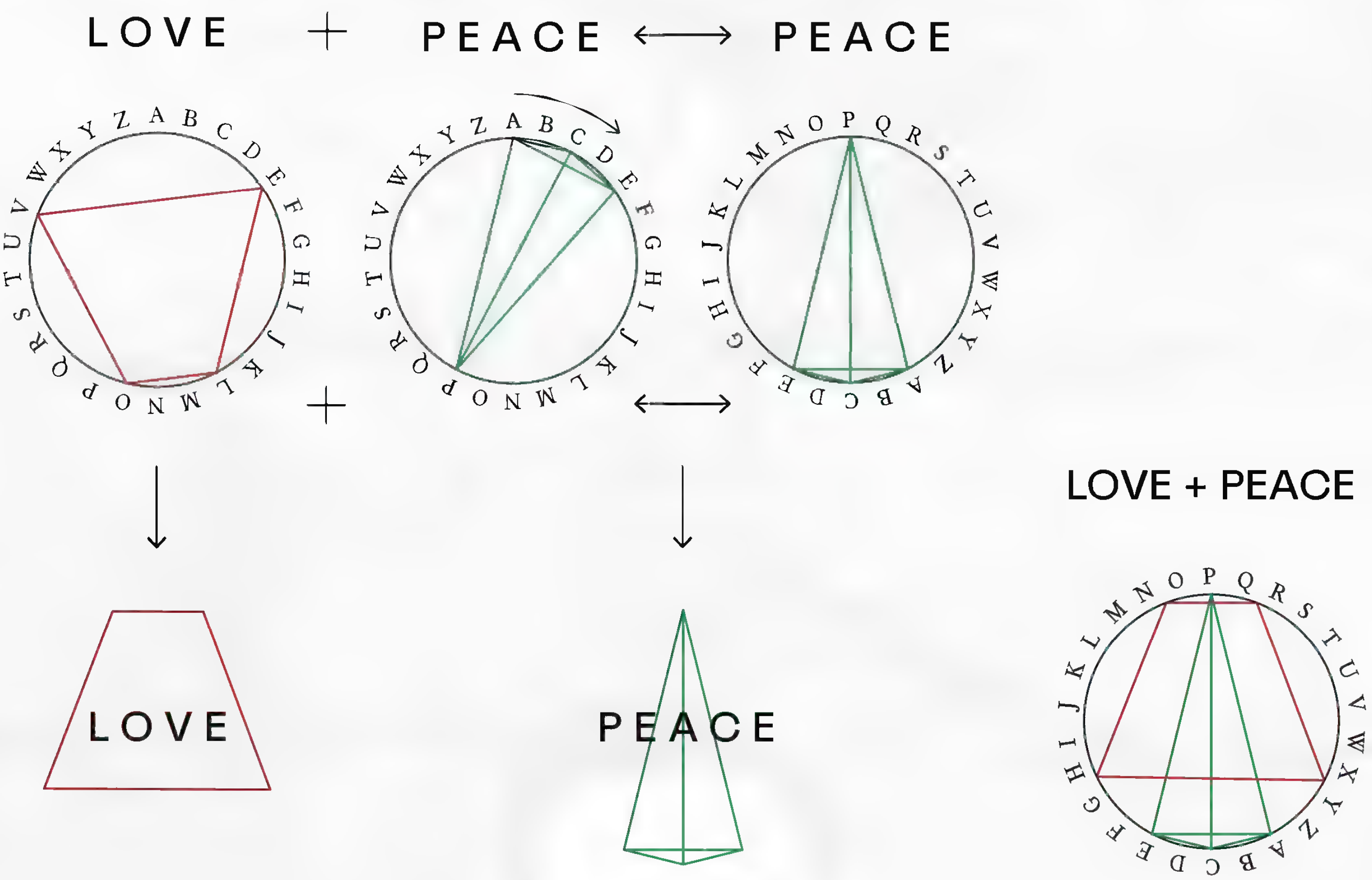
Stiny, G. and Gips, J. (1972). Shape Grammars and the Generative Specification of Painting and Sculpture. *Information Processing 71 Proceedings of the IFIP Congress 1971*, 2(71), 1460 1465.

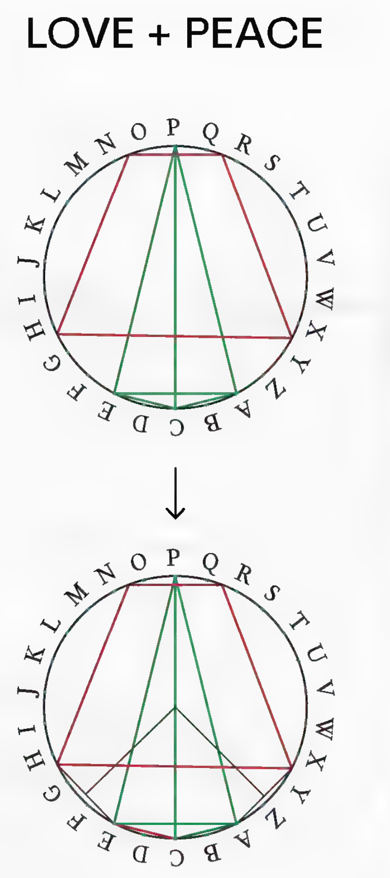
Tory, G. (1927). *Champ fleury.* New York: The Grolier Club.

Unknown Rabbi (1997). Sefer Yetzirah: Book of Creation (Rev. Ed.) (A. Kaplan, Trans). York Beach: Weiser Books. p.108-111.

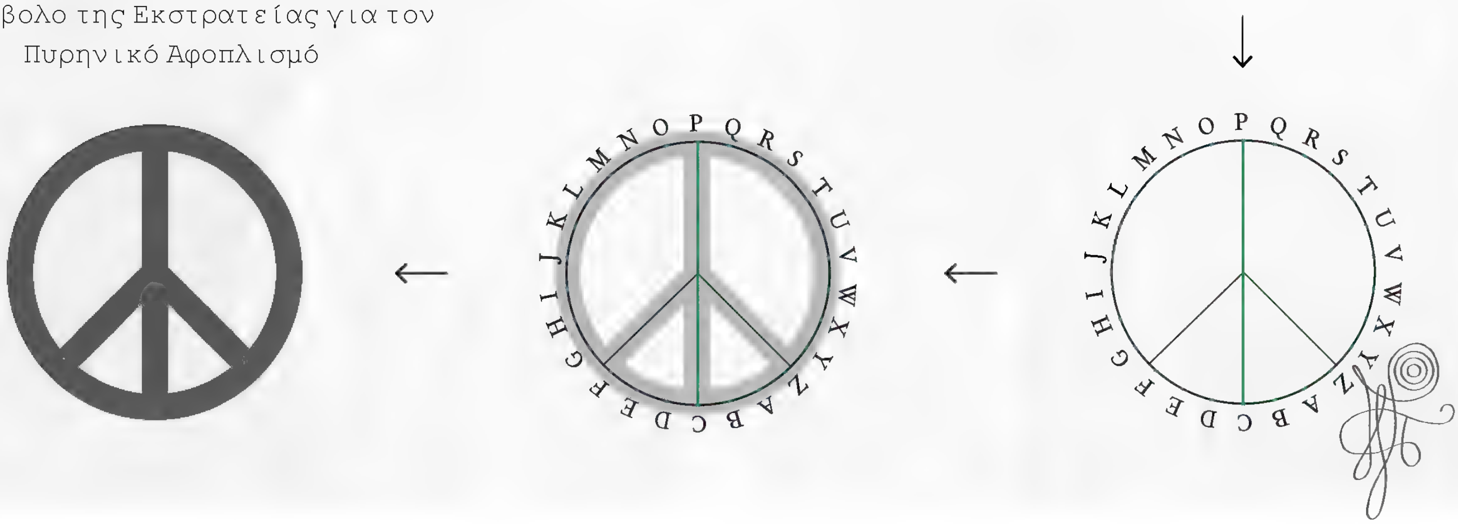
Vendryes, J. (1931). *Language A Linguistic Introduction To History.* London: Kegan Paul, Trench, Trubner.

ΑΓΓΛΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 26 ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Από τον Πέτρο Πετράκη (M.Arch)
Σχεδιαστική επανατοποθέτηση για
το Σύμβολο της Εκστρατείας για τον
Πυρηνικό Αφοπλισμό

Περί Ἁρμονικῶν Χαράξεων

Πρόταση Αλλαγής Ορολογίας

Πέτρος Πετράκης (M.Arch)

Προτείνεται μία νέα ορολογία επί των Αρμονικών Χαράξεων και της Ιερής Γεωμετρίας στα Αγγλικά "Sacred Geometry." Η επινόηση σχετίζεται σημειολογικά με την γεωμετρική σχέση και την αριθμητική έκφραση των αριθμών της Χρυσής Αναλογίας και της Ακολουθίας του Fibonacci. Παρατίθεται απόσπασμα επί της θέσης του Δ. Κωνσταντινίδη *περί των Ἁρμονικῶν Χαράξεων εἰς τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τᾶς Εικαστικᾶς Τέχνας* (Αθήνα 1961, σ. 6):

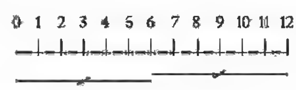
«Χάραξις εἰς ἕν μνημεῖον ἤ ἔργον Τέχνης, εἶναι ἡ ἔνταξις χαρακτηριστικῶν σημείων ἤ γραμμῶν αυτοῦ εἰς ἕν γεωμετρικὸν πλέγμα, εἴτε ἐμφανές, εἴτε διαπιστούμενον κατόπιν ἰδιαζούσης γεωμετρικῆς διερευνήσεως. Ἁρμονική δέ Χάραξις εἶναι ἡ προσδίδουσα εἰς τὸ ἐξεταζόμενον ἤ δημιουργούμενον ἔργον αἰσθητικὰς ἰδιότητας [...] (σ. 321) *πᾶσα ἰθύνουσα ἐσωτερική γραμμική κατασκευή, προσδιοριζομένη ἐκ τῶν προτέρων καὶ παρουσιάζουσα ἀριθμητικὴν ἤ γεωμετρικὴν νομοτέλειαν δυναμένην να χρησιμεύσῃ ὡς ὀργανικὸς σκελετὸς εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ ἀρχιτεκτονήματα και τὰ ἔργα Τέχνης πρὸς δημιουργίαν.»*

Μουτσόπουλος, Νικόλαος (2010). Ναοδομία (σ. 27). Θεσσαλονίκη: University Studio Press (Εκδόσεις Επιστημονικών Βιβλίων και Περιοδικών)

Στην Μουσική ο όρος Εναρμόνιος Φθόγγος περιγράφει την ταυτοφωνία -δύο μουσικοί φθόγγοι ακούγονται με τον ίδιο τρόπο, όμως στο πεντάγραμμο σημειώνονται διαφορετικά. Είναι γνωστό ότι στην Τέχνη και Αρχιτετονική οι Εναρμόνιες Γραμμές είτε στην πραγματικότητα είτε στο χαρτί είναι εύμορφες, αποδίδονται όμως διαφορετικά στο σχέδιο και διαφορετικά στον χώρο. Παράδειγμα πολλά όμορφα πρόσωπα έχουν μία κοινή σχεδιαστική βάση σε ένα χαρτί.

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΧΑΡΑΞΗ
1 100 40 70 50 100 20 8 600 1 100 1 60 8
- - - - - - - - - - - - →
1069
7

ΕΝΑΡΜΟΝΙΑ ΓΡΑΜΜΗ
5 50 1 100 40 70 5 100 1 3 100 1 40 40 8
- - - - - - - - - - - - →
519
6

Δισύλλαβη λέξη για την έκφραση της Εναρμόνιας Γραμμής:

Ουσιαστικό Θηλυκού Γένους:

(η) ΕΝΘΗ
5 50 9 8
- - - - - - →
72

Λεξιλογικό Μόρφημα:

ΕΝΘ -
5 50 9
- - - - - - →
64

Έκφραση σημείων γραμμών:

(η) ΕΝΜΗ
5 50 40 8
- - - - - - →
103

4 + άγω

Digital Root - - 4 - - - - - →

Η πρώτη συλλαβή ΕΝ περιγράφει την μοναδικότητα των γραμμών και η δεύτερη συλλαβή ΘΗ ή ΘΗ την γεωμετρική έκφραση της Ακολουθίας του Fibonacci, όπου συναντώνται οι αριθμοί 72 (γωνία) και 64 (αριθμητικό πλήθος εσωτερικών τμημάτων σχήματος Fn mod10 -στοιχείων γεωμετρικής διερεύνησης). Κατά ακολουθία προτείνεται η μεταλλαγή του όρου Ιερή Γεωμετρία σε Εναρμόνια Γεωμετρία.

Εναρμόνια = Εν + Αρμονία

$2^{ο}$ ΜΕΡΟΣ (02/02)

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 27 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | ΦΩΣ, ΦΩΟΣ, ΦΑΟΣ ΦΑϜΟΣ, ΦΑΕΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΘΥΝΩΝ: Οι παρατηρήσεις και σχολιασμοί γίνονται σε λογοτεχνικά πλαίσια και ως τέτοιες πρέπει να λαμβάνονται, οποιαδήποτε αριθμητική ταύτιση εκλαμβάνεται ως όμορφη σύμπτωση που αναδεικνύει την ομορφιά της ύπαρξης του ανθρωπίνου είδους και των γλωσσών. Αυτό επειδή εκ των παρόντων επιστημονικών δεδομένων, επί του παρόντος ο πολιτισμός έχει κατορθώσει να μετρήσει με εξαιρετική ακρίβεια το μέγεθος της ταχύτητας του φωτός και όσα αναφερόμενα μεγέθη. Ο συγγραφέας δεν φέρει καμία ευθύνη για το πώς θα ερμηνεύσει ο αναγνώστης συνολικά το τεύχος και δεν ασπάζεται κάποια θέση από το σύνολο του κειμένου.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

† Το ελληνικό αλφάβητο των 27 γραμμάτων τοποθετείται σε έναν πίνακα (μητρώο) διαστάσεων 3x9.
Ο πίνακας διαστάσεων 3x9 αποτελείται από 3 γραμμές και 9 στήλες. Συμβολίζεται ως Πίνακας 3x9.

		Ελληνικό Αλφάβητο 27 Γραμμάτων								Πίνακας 3x9
ℕ*	Στήλες (κατακορύφως) ΠΥΘΜΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ Ή DIGITAL ROOT Ή D.R.**	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1η γραμμή	ΝΕΑ	Α	Β	Γ	Δ	Ε	ς	Ζ	Η	Θ
	Αρχαία	Α	Β	Λ	Δ	Ε	Ϝ	Ι	Ⱶ	⊕
	ΑΞΙΑ	1	2	3	4	5	6	7	8	9
2η γραμμή	ΝΕΑ	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Ϙ
	Αρχαία	Ι	Κ	Ⱡ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Γ	Ϙ
	ΑΞΙΑ	10	20	30	40	50	60	70	80	90
3η γραμμή	ΝΕΑ	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	Ϡ
	Αρχαία	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	ΦΣ Ж	Ω 8	Ϡ
	ΑΞΙΑ	100	200	300	400	500	600	700	800	900
	Sum	111	222	333	444	555	666	777	888	999
		666			1665			2664		
	Πυθμενικός Αριθμός ή D.R.**	(6+6+6=) 18 (1+8=) 9			(1+6+6+5=) 18 (1+8=) 9			(2+6+6+4=) 18 (1+8=) 9		
		(9+9+9=) 27 9								

↔

Digital Root (D.R.)	Γ_1 1	Γ_2 2	Γ_3 3	Γ_4 4	Γ_5 5	Γ_6 6	Γ_7 7	Γ_8 8	Γ_9 9
ℕ*	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42	43	44	45
	46	47	48	49	50	51	52	53	54
	55	56	57	58	59	60	61	62	63
	64	65	66	67	68	69	70	71	72
	73	74	75	76	77	78	79	80	81
	82	83	84	85	86	87	88	89	90
	91	92	93	94	95	96	97	98	99
	100	101	102	103	104	105	106	107	108
					∞				

$N^*: C_n = C_{n-1} + 1$ για $C_0=0$, $C_1=1$ και $n \geq 1$

↔

Digital Root (D.R.)	Γ_1 1 Α Ι Ρ	Γ_2 2 Β Κ Σ	Γ_3 3 Γ Λ Τ	Γ_4 4 Δ Μ Υ	Γ_5 5 Ε Φ Ν	Γ_6 6 Ϝ Ξ Χ	Γ_7 7 Ζ Ο Ψ	Γ_8 8 Ω Π Η	Γ_9 9 Θ Ϙ Ϡ
ℕ*	Α	Β	Γ	Δ	Ε	ς	Ζ	Η	Θ
	Ι	11	12	13	14	15	16	17	18
	19	Κ	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	Λ	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	Μ	41	42	43	44	45
	46	47	48	49	Ν	51	52	53	54
	55	56	57	58	59	Ξ	61	62	63
	64	65	66	67	68	69	Ο	71	72
	73	74	75	76	77	78	79	Π	81
	82	83	84	85	86	87	88	89	Ϙ
	91	92	93	94	95	96	97	98	99
	Ρ	101	102	103	104	105	106	107	108
					∞				

$N^*: C_n = C_{n-1} + 1$ για $C_0=0$, $C_1=1$ και $n \geq 1$

† Θεωρία Αριθμών, ορισμός: [Digital Root, D.R.**] ή [πυθμενικός αριθμός**]:
Το D.R. ή ο πυθμενικός αριθμός ενός φυσικού αριθμού σε μια δεδομένη μονάδα/ρίζα είναι η (μονοψήφια) τιμή που προκύπτει από μια διαδικασία επαναληπτικής πρόσθεσης των επιμέρους ψηφίων.

Σε κάθε επανάληψη χρησιμοποιείται το αποτέλεσμα από την προηγούμενη επανάληψη για να υπολογιστεί ένα άθροισμα ψηφίων. Για παράδειγμα, το digital root ή D.R.** του 55 είναι το 1, επειδή 5+5=10 και 1+0=1. Κάθε φυσικός αριθμός αντιστοιχίζεται σε μια μονάδα.

Εναλλακτικά, η αντιστοιχία αυτή καθορίζεται από την κατασκευή ενός πίνακα N*x9.
Στον πίνακα με τις εννέα στήλες, ο πυθμενικός αριθμός ή D.R.** παράγεται από την κατακόρυφη αντιστοιχία ενός οποιουδήποτε φυσικού αριθμού (N*={1,2,3,...}) με μία από τις 9 μονάδες. ‡

† Οι φυσικοί αριθμοί 1,2,3,4,5,... (εκτός του 0) τοποθετούνται σε πίνακα 9 στηλών. Στην κορυφή κάθε στήλης βρίσκονται οι πρώτοι εννέα αριθμοί (1,2,3,4,5,6,7,8,9) (μονάδες). Η εύρεση του [Digital Root, D.R.] ή [Πυθμενικού αριθμού] γίνεται μέσω της αντιστοίχησης κάθε αριθμού του πίνακα στην πρώτη γραμμή των μονάδων. Για τον σκοπό των παρατηρήσεων το D.R. συμβολίζεται ως Γ και το ℕ* δηλώνει τους φυσικούς αριθμούς εκτός το μηδενός. ‡

† Ψευδο-Καλισθένης (360–327 π.Χ.), «*Ρομάντζο του Αλέξανδρου*», Βιβλίο 1, κεφάλαιο 33. [Pseudo-Callisthenes (360–327 BCE), "*Alexander Romance*," Book 1, chapter 33.]

Υπάρχει μια ισοδύναμη σχέση αντικατάστασης γραμμάτων με αριθμητικές αξίες, και (αντιστρόφως) αριθμών με γράμματα. ‡

† Τίθεται ότι υπάρχει δυνατότητα εναλλαγής/αντικατάστασης των γραμμάτων που βρίσκονται στην ίδια στήλη λόγω της ίσης πυθμενικής αξίας (D.R.). Για παράδειγμα, το Α μπορεί να αντικαταστήσει το Ι, επειδή έχουν για πυθμενικό (D.R.) το 1, αφού το κοινό γνώρισμα που έχουν οι αριθμοί 1(=Α), 10(=Ι), 19, 28, 55, 100(=Ρ), 1000 είναι ότι βρίσκονται στην στήλη Γ_1 της μονάδας 1.

Συνεπώς, δύναται να αντικαταστήσει ο ένας τον άλλον λόγω της ισοδυναμίας των πυθμενικών (D.R.), χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι πραγματικές αριθμητικές αξίες.

Προσθέτοντας ίσες πυθμενικές αξίες παραμένει αναλλοίωτο το πυθμενικό άθροισμα, όμως όχι το πραγματικό αριθμητικό. Για παράδειγμα:

(α) 10+20+30+40=100 και (β) 100+200+300+400=1000, οι δύο αυτές αριθμητικές πράξεις έχουν πάντοτε τον πυθμενικό 1, αφού για το 100 ισχύει ότι 1+0+0=1 και για το 1000 ισχύει ότι 1+0+0+0=1.
Αυτό συμβαίνει επειδή τα ζεύγη 10-100, 20-200, 30-300 και 40-400 βρίσκονται στην ίδια στήλη του πίνακα. ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Ο Βιτρούβιος (*de architectura* [III, I]) αποδίδει στην Φύση (*natura*) την σύνθεση του ανθρώπινου σώματος και σημειώνει ότι εντός του κύκλου μπορεί να αναλυθεί σε γεωμετρικές σχέσεις (αναλογίες) με αναφορά στην πραγματικότητα, έχοντας αρχικά ως εργαλείο την ευκλείδια γεωμετρία. Αυτή η εύστοχη ανάλυση που πραγματοποιεί προϋπάρχει του ανθρώπινου είδους, από την στιγμή που ο κύκλος μπορεί να σχεδιαστεί από ένα ον με ελάχιστες αντίστοιχες ανθρώπινες δυνατότητες. Δηλαδή οι γεωμετρικές σχέσεις με αφετηρία το ανθρώπινο σώμα προϋπάρχουν όλων εντός του κύκλου. Στην παρούσα έρευνα, επιχειρείται να επεκταθεί η θέση του. Στο πλαίσιο αυτό, κάποιες λέξεις του ανθρωπίνου λόγου εντάσσονται σε έναν κύκλο. Κάποιες παρατηρείται ότι παράγουν αρμονικά σχήματα, ενώ σε κάποιες βρίσκονται τα συμβατικά μεγέθη των σημερινών επιστημών (λ.χ. φυσικής, χημείας) εντός μιας σημειωτικής κατεύθυνσης. Την αποκρυφιστική αναζήτηση (μέσω της μεταστοιχειωτικής σκέψης, καταγόμενη από την παράδοση των Προσωκρατικών και Αλχημιστών) ονομάζω ως ΡΟΟΣΟΦΙΑ (με πυθμενικό αριθμό το 4, με σαφή αναφορά στην Τετρακτύ: 4 και άγω). Σοφία που "ρέει" προαινίως εντός του κύκλου μέσω σημειωτικών συσχετισμών με μήτηρ την Γεωμετρία και πατήρ τον Αριθμό.

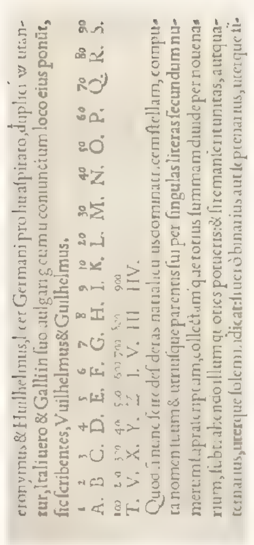
Παρακάτω παρατίθεται μια συγκέντρωση των παρατηρήσεων επί του κύκλου με κύριο κορμό τις αρχαίες ελληνικές λέξεις του φωτός. Παρατηρείται, όπως αναφέρθηκε, μια συμπτωματική αριθμητική ταύτιση με μεγέθη του παρόντος. Επίσης, επιχειρείται η σύνδεση των επικών λέξεων του φωτός με την άνοδο της Kundalini, την ενεργοποίηση της επίφυσης. Φέρνω αντίστοιχους συσχετισμούς και παραδείγματα με άλλους πολιτισμούς. Προτείνω μια νέα οπτική πάνω στην Αποκρυφιστική Φιλοσοφία. Παράδειγμα Αποκρυφιστικής πραγματείας αποτελεί το *'Three Books of Occult Philosophy'* (*'De Occulta Philosophia libri III'*) του Heinrich Cornelius Agrippa, ο οποίος αναφέρεται εν συντομία στην παράδοση των πυθαγορείων. ‡

† Όσον αφορά τις συνδέσεις αριθμών και γραμμάτων, παρατίθενται μερικά συνοπτικά στοιχεία από προηγούμενους αιώνες. ‡

† Agrippa von Nettesheim, Heinrich Cornelius. (1533). *De Occulta Philosophia: 1486-1535* (p. CXLIIII & CXLIII). [online] Available at: https://archive.org/details/DeOccultaPhilosophiaLoc1533 https://ia801504.us.archive.org/12/items/DeOccultaPhilosophiaLoc1533/2009gen12345_text.pdf [December 4, 2019]

O Heinrich Cornelius Agrippa (πολυμαθής της Αναγέννησης, γιατρός, νομικός μελετητής, στρατιώτης, ιππότης, θεολόγος και αποκρυφιστής) εφάρμοσε την έννοια της «αριθμοσοφίας» στο κλασσικό λατινικό αλφάβητο τον 16ο αιώνα στα «*Τρία Βιβλία της Αποκρυφιστικής Φιλοσοφίας*». Χαρτογράφησε τα γράμματα σύμφωνα με την τότε τιμή θέσης του λατινικού αλφαβήτου (βλέπε εικόνα στα δεξιά). Ο ίδιος αναφέρει τα ακόλουθα:

Agrippa,
Αντιστοίχηση
Λατινικών
γραμμάτων με
αριθμούς

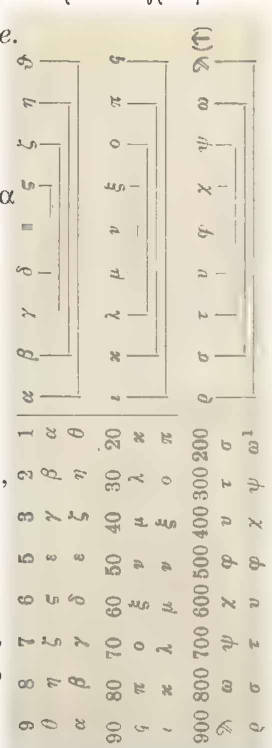

«Οι Πυθαγόρειοι ισχυρίζονται, και ο Αριστοτέλης και ο Πρόκλος συμφωνούν, ότι τα ίδια τα στοιχεία των γραμμάτων διαθέτουν ορισμένους, σχεδόν θεϊκούς, αριθμούς. Μέσω αυτών των αριθμών, όταν συνοψιστούν από τα σωστά ονόματα των πραγμάτων, μπορούμε να αντλήσουμε γνώση για κρυφά και μελλοντικά θέματα. Ως εκ τούτου, αποκαλούν αυτή την μορφή μαντείας «Αριθμαντία» επειδή γίνεται μέσω αριθμών.» ‡

† Gardthausen, V. (Viktor Emil), & Robarts -University of Toronto. (1911). *Griechische palaeographie.* p.311. [online] Available at: https://archive.org/details/griechischepalae02gard/page/110/mode/2up

Στην βυζαντινή κρυπτογραφία εμφανίζεται η αντιστοιχία των γραμμάτων του ελληνικού αλφαβήτου (της Κοινής -επίσημης γλώσσας) με αριθμούς. ‡

Βυζαντινή
Κρυπτογραφία

† Στην Ελληνική Γραμματεία, υπάρχει η αντιστοίχιση αριθμών και λέξεων από τον Ψευδο-Καλλισθένη (360–327 π.Χ.).
«*Μυθιστορία του Μ. Αλεξάνδρου*» (*Alexander Romance*), Βιβλίο 1, κεφάλαια 33.

«Ω Αλέξανδρε. Ποιος είμαι; Ρωτάς. Πάρε τώρα το 200 για το πρώτο γράμμα. Πρόσθεσε ένα, μετά ακόμη το 100, και άλλο ένα, Έπειτα τέσσερις φορές το 10 και το πρώτο γράμμα πάλι. Έτσι θα γνωρίζεις τον αληθινό θεό που είμαι. {Οι αριθμοί αντιπροσωπεύουν τα γράμματα του ονόματος του Σαράπιδος: 200=Σ, 1=Α, 100=Ρ, και ούτω καθεξής. Αλλά αντί για «τέσσερις φορές», το κείμενο θα έπρεπε να λέει «ογδόντα» (=Π).} Και ο Αλέξανδρος, ξυπνώντας από τον ύπνο και σκεπτόμενος πάνω στο χρησμό, αναγνώρισε τον μέγα θεό του σύμπαντος, Σαράπι. Έτσι, έκτισε ένα μεγάλο βωμό και διέταξε να προετοιμαστούν κατάλληλες θυσίες και να σφαγιαστούν τα ζώα και να τοποθετηθούν πάνω στον βωμό. Στην συνέχεια, τοποθέτησε πάνω τους μια μάζα λιβανιού και σωρούς από κάθε είδους μπαχαρικά, και διέταξε να παρατεθεί δείπνο σε όλους. Κατόπιν, προσέταξε και στον Παρμενίωνα τον αρχιτέκτονα να προετοιμάσει ένα κατάλληλο κατοικίδιο για την ξύλινη εικόνα, σύμφωνα με τους στίχους του Ομήρου· όπως ο διάσημος ποιητής Όμηρος έγραψε κάπου {Ιλιάδα, 1›528}» ‡

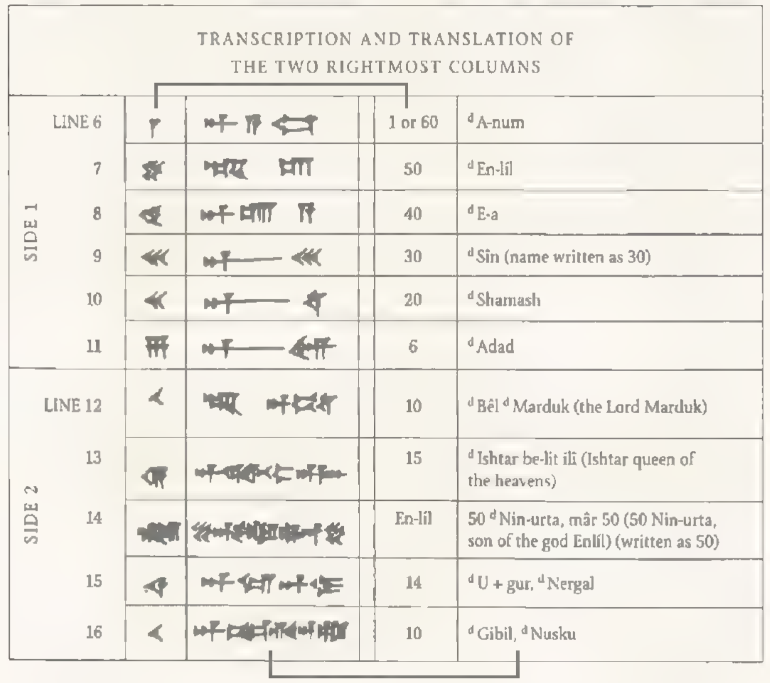
† Ifrah, Georges (2000). *The Universal History of Numbers from Prehistory to The Invention of The Computer.* Translated by: D. Bellos, E. F. Harding, S. Wood & I. Monk. New York: John Wiley & Sons. p.218-226.

Το ελληνικό αλφαριθμητικό σύστημα τεκμηριώνεται από έναν πάπυρο που εκτίθεται στο μουσείο του Καΐρου με τον αριθμό» Inv. 65 445» και χρονολογείται τον 3ο αιώνα π.Χ.
Στον πάπυρο αυτό αντιστοιχίζονται τα γράμματα του Ελληνικού Αλφαβήτου με αριθμούς. Στην αντιστοιχία αυτή ορίζονται οι γνωστές τρεις εννεάδες των 27 αρχαίων ελληνικών γραμμάτων -Α, Β, Γ, Δ, Ε, F, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο,Π, Q, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω, ϡ- των οποίων η αλληλουχία ισοδυναμεί κατ' αύξοντα αριθμό στις μονάδες, δεκάδες και εκατοντάδες.

Ο Θεοφάνης ο Κεραμεύς (1,129–1,152 μ.Χ.), επίσκοπος του Ροσάνο, στην Καλαβρία της Ιταλίας και διάσημος ιεροκύρηκας, στην πραγματεία *'Homily'* (XLIV) διαπιστώνει την αριθμητική ισοψηφία των λέξεων «Θεός», «Ἀγαθὸς», «Ἅγιος» (=284). (Ifrah, 2000, p.256-257)
Η διαδικασία της αντιστοίχησης γραμμάτων με αριθμούς υπήρξε ένα ιδιότυπο είδος κρυπτογραφίας μέσω του οποίου επικοινωνούνται μηνύματα και σημασίες, αρκούντως ύπαρξης σχετικών γνώσεων επί του θέματος (πέραν της μυστικιστικής χρήσης). Στο βιβλίο του Ifrah, Georges (2000) *The Universal History of Numbers from Prehistory to The Invention of The Computer*, αυτή η τοποθέτηση τεκμηριώνεται με παραδείγματα από αρκετούς πολιτισμούς των προηγούμενων αιώνων. ‡

† Frahm, Eckart (15-07-2005). 44) Observations on the Name and Age of Sargon II

(Ifrah, 2000, σ. 161)

TRANSCRIPTION AND TRANSLATION OF THE TWO RIGHTMOST COLUMNS

SIDE 1	LINE 6	1 or 60	^{d}A-num
	7	50	^{d}En-lil
	8	40	^{d}E-a
	9	30	^{d}Sin (name written as 30)
	10	20	^{d}Shamash
	11	6	^{d}Adad
SIDE 2	LINE 12	10	^{d}Bêl ^{d}Marduk (the Lord Marduk)
	13	15	^{d}Ishtar be-lit ilî (Ishtar queen of the heavens)
	14	En-lil	50 ^{d}Nin-urta, mâr 50 (50 Nin-urta, son of the god Enlil) (written as 50)
	15	14	^{d}U + gur, ^{d}Nergal
	16	10	^{d}Gibil, ^{d}Nusku

and on Some Patterns of Assyrian Royal Onomastics. *Nouvelles Assyriologiques Brèves et Utilitaires N.A.B.U. 2005 n°2 (juin). ISSN 0989-5671;* p.46-50. [online] Available at: https://sepoa.fr/wp/wp-content/uploads/2012/06/2005-2.pdf
Richter, Sandra L. (2010). *The Epic of Eden: A Christian Entry Into the Old Testament.* InterVarsity Press. ISBN 9780830879113; p.238.
Τον 8ο αιώνα π.Χ., φαίνεται ότι εμφανίζεται το αρχαιότερο παράδειγμα σύνδεσης των γραμμάτων-αριθμών με την αρχιτεκτονική. Ο Ασσύριος Βασιλιάς Sargon II ενσωματώνει το όνομά του στις κτιριακές διαστάσεις ενός αρχιτεκτονικού επιτεύγματος. Η ευελιξία της σφηνοειδής γραφής να αναπαραστά με όμοια σύμβολα τόσο γράμματα όσο και αριθμούς φαίνεται ότι συνετέλεσε στην δημιουργία διπλών εννοιών που πρόσθεταν ένα άλλο επίπεδο νοήματος σε μια αφήγηση (κάθε χαρακτήρας αρκεί να αντιστραφεί ή περιστραφεί, βλέπε εικόνα επάνω).
Η επιγραφή του Sargon που μνημονεύει το κτίριο της πόλης του Dur Sharrukin (Khorsabad), αναφέρει την κατασκευή ενός τείχους πόλης με τις παρακάτω διαστάσεις: 4 (μονάδες 3.600), 3 (μονάδες 600), 1 (μονάδες 60), 3 (μονάδες 6) και 2 πήχεις, και δηλώνει ότι αυτός ο αριθμός είναι «ο αριθμός του ονόματός μου». Παρατηρώντας την πορεία μεταφοράς των αριθμών από το Εξηνταδικό Σύστημα Αρίθμησης (γνώριμο στην Μεσοποταμία) σε συλλαβικούς σφηνοειδής χαρακτήρες με την συνακόλουθη ηχητική αξία τους, συμπεραίνεται ότι είναι τόσο μονάδες μέτρησης ενός οχυρωματικού έργου όσο και σύμβολα που επικοινωνούν το όνομα του βασιλιά (šarru-kīnu = Sargon). ‡

† [2nd century B.C. - 10th century A.C.]: *Sefer Yetzirah* (Hebrew: Sēp̄er Yəṣīrā, Book of Formation, or Book of Creation)

Unkown Rabbi (1997). *Book of Creation Sefer Yetzirah. Revised Edition. Translated by Kaplan, Aryeh.* York Beach (ME): Weiser Books. p.108-111: [online] Available at: https://archive.org/details/seferyetzirah00arye

Unkown Rabbi (1893). *THE Book of Formation AND THE Thirty Two Paths of Wisdom : Translated from the Hebrew.* Translated by: Wm. Wynn Westcott, M.B. Supreme Magus of the Soc. Ros. m Anglia. SECOND EDITION. THE THEOSOPHICAL PUBLISHING SOCIETY, [online] Available at: https://archive.org/details/sepheryetzirahb00rittgoog/mode/2up

Judah Halevi (1905). *Kitab al Khazari Sefer Kuzari.* Translated by: Hartwig Hirschfeld. [online] Available at: https://en.wikisource.org/wiki/Kitab_al_Khazari/Part_Four

Το «*Βιβλίο της Δημιουργίας*» ή '*Book of Creation*' ή '*Sefer Yetzirah*' αφορά διδαχές του εβραϊκού μυστικισμού, όμως ο σχολιαστής Ισπανοεβραίος φιλόσοφος, ιατρός και ποιητής Judah Halevi, στο έργο του '*Kuzari*' ('*Book of Refutation and Proof on Behalf of the Despised Religion*' ή «*Βιβλίο της Αναίρεσης και Απόδειξης Υπέρ της Περιφρονημένης Θρησκείας*»), το αντιμετώπισε ως πραγματεία για τη μαθηματική και γλωσσική θεωρία σε αντίθεση με την μέθοδο της Kabbalah (Halevi, 1905, Essay 4:25.)

Το βιβλίο υποστηρίζει ότι τα θεμελιώδη στοιχεία δημιουργίας του κόσμου είναι οι αριθμοί και τα γράμματα και η ύπαρξη της 'σφαίρας' ή 'κύκλου' ή "*Galgal*" είναι η αιτία της ποικιλίας των πραγμάτων. Ο άγνωστος συγγραφέας γράφει ότι ο Θεός:

«τα τοποθέτησε σε ένα 'Galgal' ['κύκλο' ή 'σφαίρα'] σαν έναν ['κυκλικό' ή 'σφαιρικό'] τοίχο με 231 πύλες»

"Αυτά τα 22 γράμματα, τα οποία αποτελούν το θεμέλιο όλων των πραγμάτων, τα τακτοποίησε όπως σε μια 'σφαίρα' [ή 'κύκλο'] με 231 πύλες, και η 'σφαίρα' [ή 'κύκλος'] μπορεί να περιστραφεί εμπρός ή πίσω, είτε για το καλό είτε για το κακό· από το καλό προέρχεται η αληθινή ευχαρίστηση, από το κακό τίποτα άλλο παρά βάσανα."

Για το χωρίο αυτό ο σχολιαστής Kaplan, Aryeh (1997), σχολιάζει ότι το 231 αντιστοιχεί στις 231 γραμμές των ενωνούμενων σημείων του κύκλου με τοποθετημένα τα 22 εβραϊκά γράμματα. Την θέση του τεκμηριώνει παραθέτοντας σχήματα και έναν μαθηματικό τύπο ως εξής: Αν ένας αριθμός σημείων τοποθετηθεί σε κύκλο, ο αριθμός των πιθανών ενωνούμενων γραμμών υπολογίζεται από τον τύπο:

L n(n-1)/2, όπου L ο αριθμός των γραμμών και n ο αριθμός των σημείων.*

Επομένως, L 22(22-1)/2 231.* ‡

(Unkown Rabbi, 1997, p.110)

110 SEFER YETZIRAH

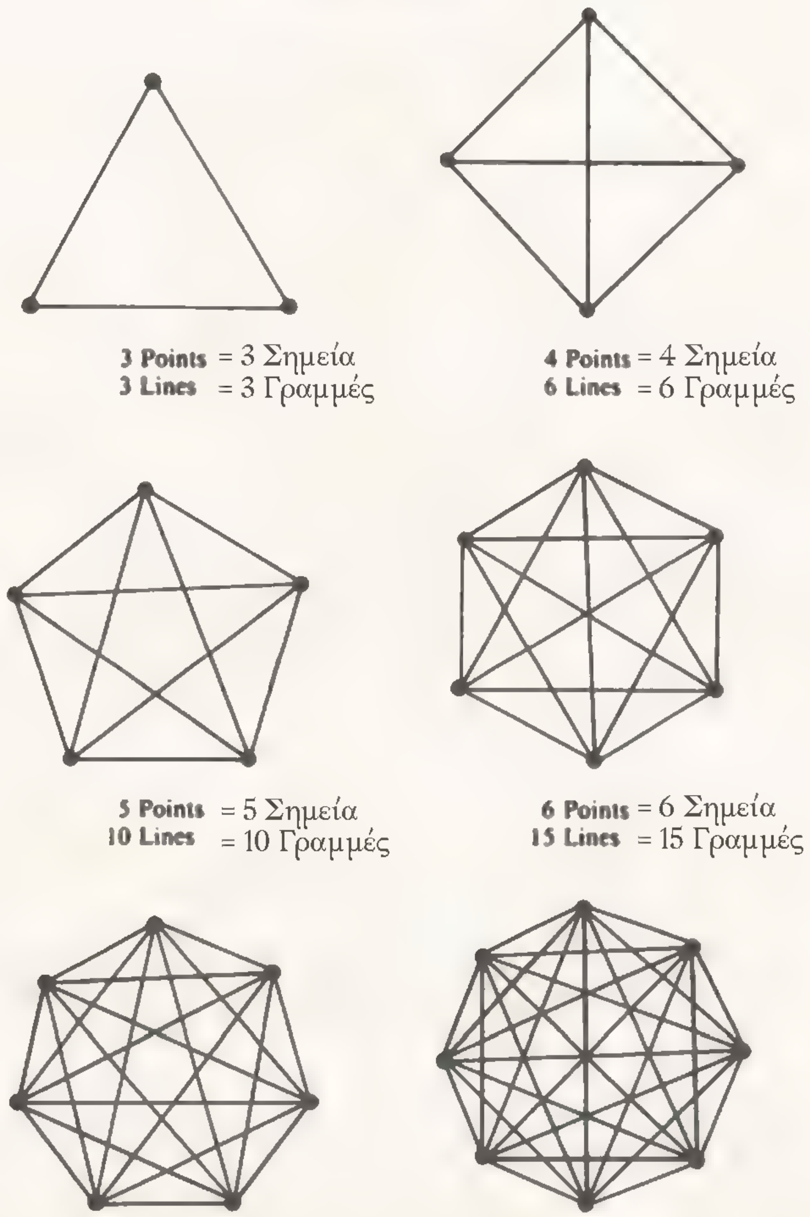

Figure 17. Lines connecting points in a circle.
= Figure 17. Γραμμές που συνδέουν σημεία σε έναν κύκλο.

† Rabbi Adin Even-Israel Steinsaltz (commentator) (2017). *The Koren Talmud Bavli Noé Talmud : Part 1 : Sanhedrin : Hebrew/English.* Vol. 29. Toby Press LLC. [online] Available at: https://www.sefaria.org/Sanhedrin.65b.18?lang=bi&with=About&lang2=en

Το 'Babylonian Talmud' ή «Βαβυλωνιακό Ταλμούδ» αφιερώνει μόλις μερικούς στίχους που προτρέπει στην μελέτη του 'Sefer Yetzirah' ή «Βιβλίο της Δημιουργίας», αναφέροντας:

" 65b.18. Η Gemara αναφέρει ένα άλλο γεγονός που τεκμηριώνει την δήλωση ότι οι δίκαιοι θα μπορούσαν να δημιουργήσουν έναν κόσμο εάν το επιθυμούσαν: ο Rav Ḥanina και ο Rav Oshaya θα κάθονταν κάθε παραμονή του Σαββάτου και θα ασχολούνταν με τη μελέτη του Sefer Yetzira." ‡

Chapter Two 111

(Unkown Rabbi, 1997, p.111)

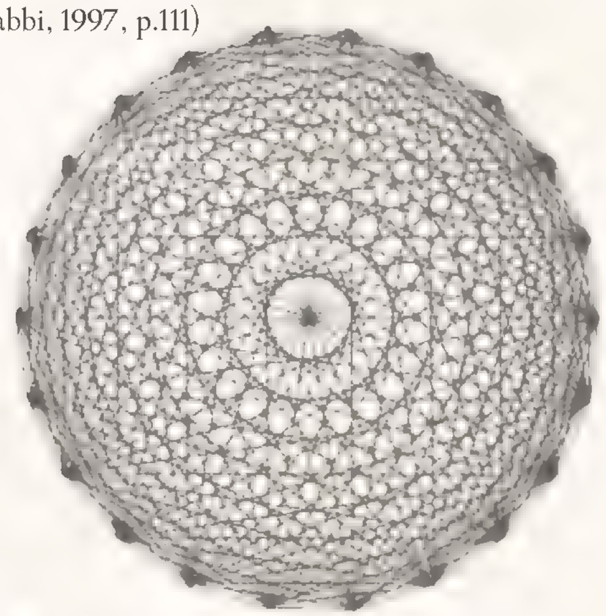

Figure 18. The 231 Gates. = Figure 18. Οι 231 Πύλες.

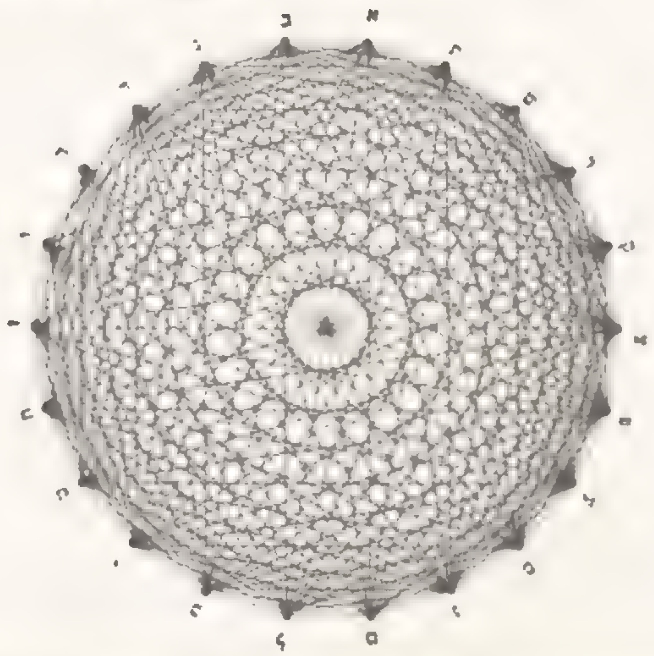

Figure 19. 22 points. 231 lines. The 231 lines connecting the 22 letters are the 231 Gates.
= Figure 19. 22 σημεία, 231 γραμμές. Οι 231 γραμμές που συνδέουν τα 22 γράμματα είναι οι 231 Πύλες.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Εξετάζοντας την τοποθέτηση του Ισπανοεβραίου φιλόσοφου, ιατρού και ποιητή Judah Halevi που αντιμετωπίζει την πραγματεία «*Βιβλίο της Δημιουργίας*» (*'Sefer Yetzirah'*) ως μαθηματική και γλωσσική θεωρία, θα αναζητηθούν οι γεωμετρικοί συσχετισμοί της εβραϊκής λέξης της πυραμίδας στον κύκλο των 22 εβραϊκών γραμμάτων. Επίσης, το «*Ταλμούδ*» προτρέπει την έρευνα των ερμηνειών του «*Βιβλίου της Δημιουργίας*» (*'Sefer Yetzirah'*). ‡

† Rogers, Henry (2005). *Writing System. A linguistic approach*. Victoria (AU): Blackwell Publishing. p.115,128

Η παρατήρηση της λέξης λαμβάνει υπόψιν την σύνδεση του ονόματος του Ασσύριου Βασιλιά Sargon II με τα τείχη της πόλης μέσω της εναλλαγής αριθμών και γραφικών χαρακτήρων, αφού οι δύο γλώσσες ανήκουν στην ίδια γλωσσική οικογένεια. ‡

† Vertical section of the Great Pyramid. (n.d.). , from Etc.usf.edu website: https://etc.usf.edu/clipart/52100/52174/52174_greatpyramid.htm

Salama, E., Ehab, M., & Rühm, W. (2018). Radonand thoron concentrations inside ancient Egyptian tombsat Saqqara region: Time-resolved and seasonal variationmeasurements. Nuclear Engineering and Technology, 50(6),950–956. Avalaible at: https://doi.org/10.1016/j.net.2018.03.017

Bartlett, C. (2014). The Design of The Great Pyramidof Khufu. *Nexus Network Journal*, 16(2), 299–311 - p. 309.[online] Available at: https://www.academia.edu/47334550/The_Design_of_The_Great_Pyramid_of_Khufu

Τουρνικιώτης, Παναγιώτης (ed.) (1994). *Ο Παρθενώνας και η Ακινοβολία του στα Νεώτερα Χρόνια*. Αθήνα: Μέλισσα. p.67

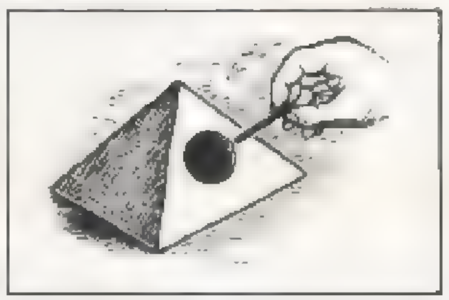
The Pyramid of Khafre, Angle 53,13° Reprinted fromThe Pyramid of Khafre - Giza A Layman's Guide (pp. 14).Hamilton, Keith (2021, May 17). [online] Available at: https://doi.org/10.13140/RG.2.2.28984.67840

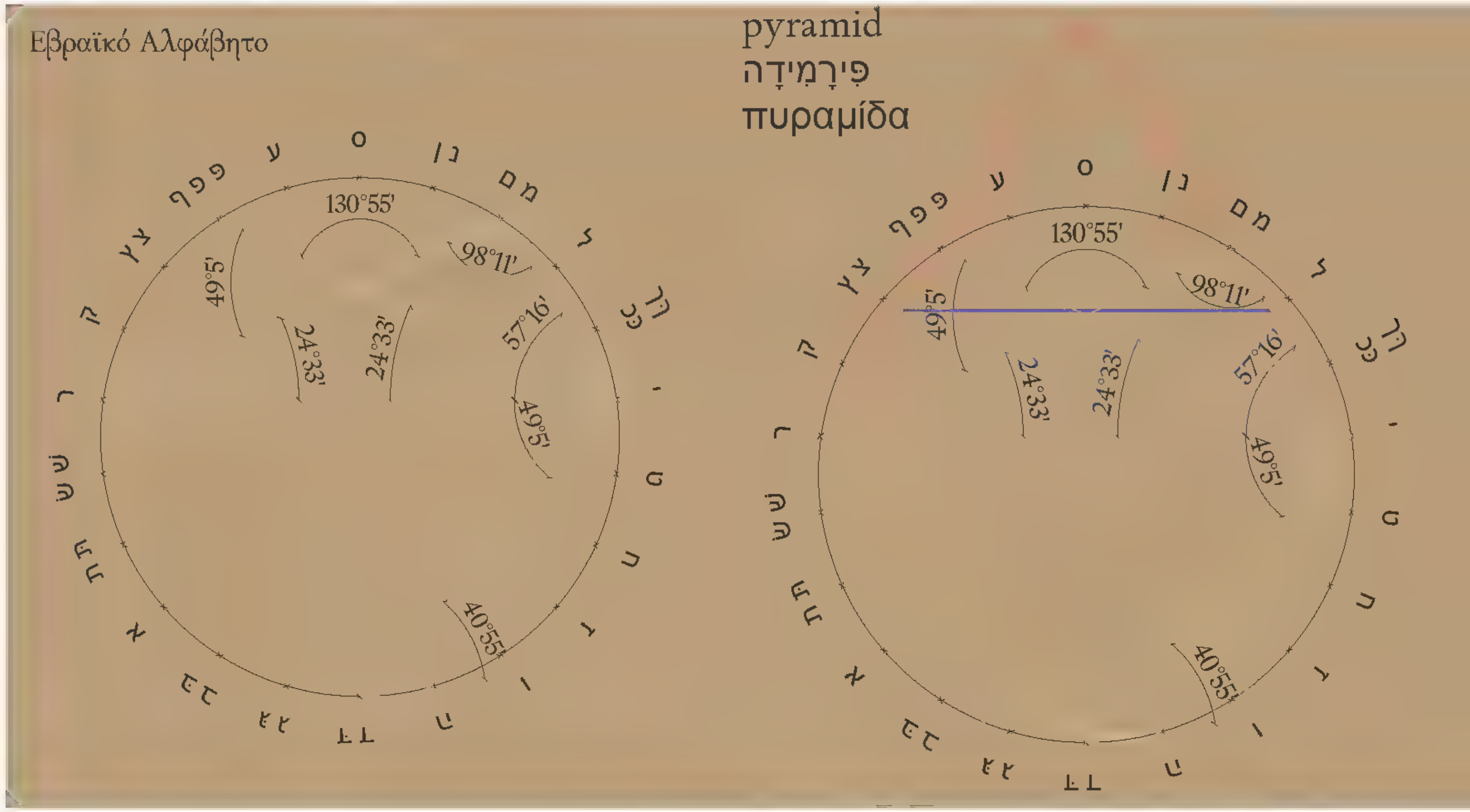
Τόσο στην Ελληνική όσο και στην Εβραϊκή λέξη παρατηρούνται υπόρρητες αντιστοιχίσεις με κάποιες βασικές γωνίες των πυραμιδών της Αιγύπτου. Το εντυπωσιακότερο είναι ότι στην Εβραϊκή λέξη για την πυραμίδα (פִּרָמִידָה·) παρατηρούνται οι βασικές αναλογίες της Πυραμίδας της Γκίζας και εμφανίζεται ένα αρχιτεκτονικό σκαρίφημα τομής. Δηλαδή στο σχέδιο του κύκλου εμφανίζεται καθύψος ο θάλαμος του Βασιλιά, ενώ προσεγγίζονται οι γωνίες των πυραμιδών του Χέοπα (Khufu) και Χεφρήνου (Khafre) και υπάρχει ένας σχεδιαστικός υπαινιγμός ότι οι πυραμίδες συνεχίζουν και υπόγεια. Αν ισχύουν, φαίνεται στα δύο παραδείγματα ότι η γλώσσα διαδραμάτισε έναν ρόλο ιδιότυπης κρυπτογράφησης σχεδίων και μετάδοσης «σημαντικών» (για την εποχή εκείνη) πληροφοριών με απολύτως σιωπηρό τρόπο. Αρκεί να γνωρίζουν οι αποδέκτες τον αλγόριθμο αποκωδικοποίησης του μηνύματος. Το μήνυμα μεταφέρεται εύκολα μέσα στο πλήθος από στόμα σε στόμα, αρκεί να εκφέρεται σωστά ή να γράφεται ορθά, και ουδείς δεν μπορεί να το διακόψει. Στην βιβλιογραφία υπάρχει ένα παράδειγμα δημιουργίας υπαινιγμού πυραμίδας και αυτό εντοπίζεται στην αρχαία Αθήνα μέσα από την μελέτη της σύγκλισης των κιόνων του Παρθενώνα. Αν ισχύει, φαίνεται ότι και ο εβραϊκός πολιτισμός θα οραματιζόταν τον σχεδιασμό πυραμιδών εκτός βέβαια αν πειραματιζόταν με μικρές κατασκευές, όπως για παράδειγμα ο Viktor Grebennikov αναφέρει στο βιβλίο του «МОЙ МИР» ή "*My World*" ή «*Ο κόσμος μου*» σελίδα 236 (Copyleft 2006, TedBeer), ο οποίος χρησιμοποίησε τις γωνίες των Αιγυπτιακών Πυραμιδών για τα πειράματά του (βλέπε κάτω την εικόνα). Πραγματοποιώντας εύκολα και απλά μικρά πειράματα. Γνωστό είναι ότι υπήρχαν μυστικές γνώσεις που αφορούσαν πληροφορίες σχετικές με τα μαθηματικά, ενώ δεν ήταν προσβάσιμες στο κοινό και μεταφέρονταν μέσα από «μυστικά» συστήματα διδασκαλιών (για παράδειγμα Πυθαγόρεια διδασκαλία). ‡

Viktor Grebennikov (2006). "МОЙ МИР" ή "*My World*". TedBeer. Σελίδα 236.

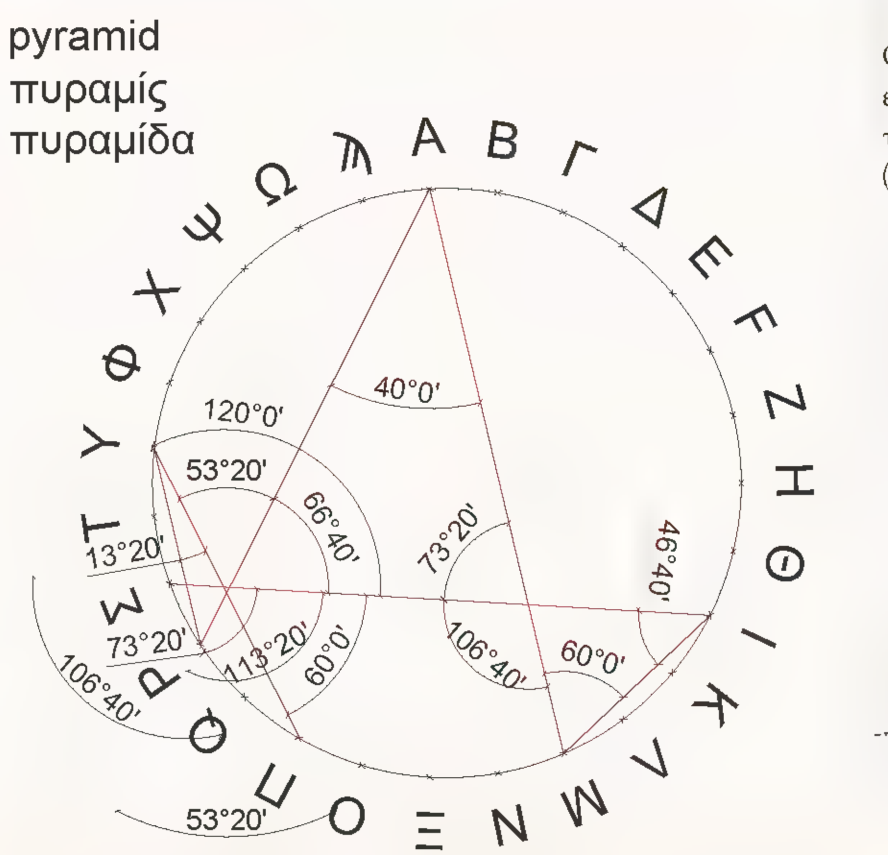
Виктор Гребенников «МОЙ МИР»

41 см. Узкий конец
ет 13 глубоких за-
«гармошки». Жезл
азда. послабее, даже
а проволока годится
; тонкая, а еще луч-
я толстой изоляци-
слойность ее усили-
. Если взять жезл,
тке, то выходящие

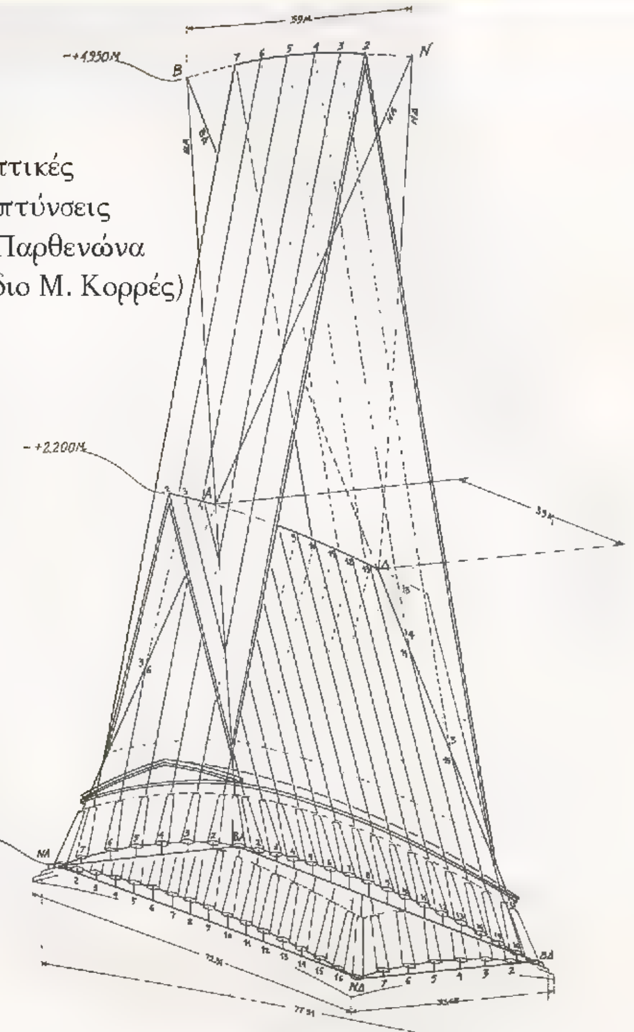

Ελληνικό Αλφάβητο

Οι οπτικές εκλεπτύνσεις του Παρθενώνα (σχέδιο Μ. Κορρές)

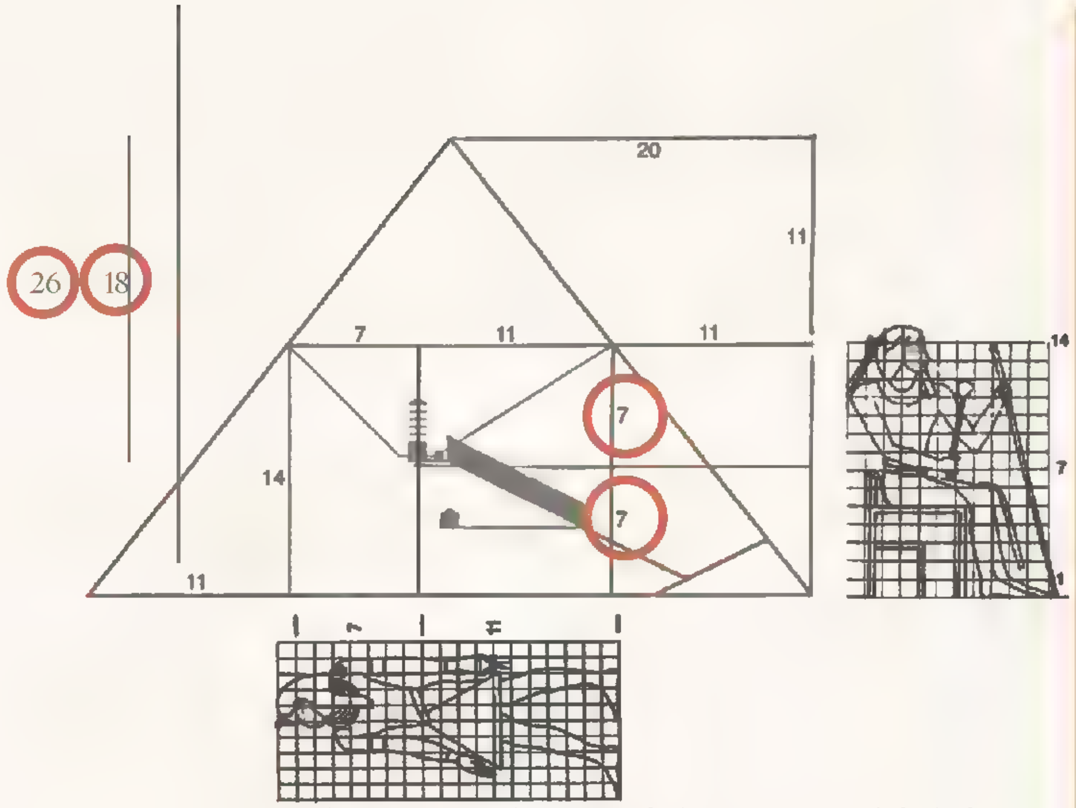

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 27 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | ΦΩΣ, ΦΩΟΣ, ΦΑΟΣ ΦΑϜΟΣ, ΦΑΕΟΣ

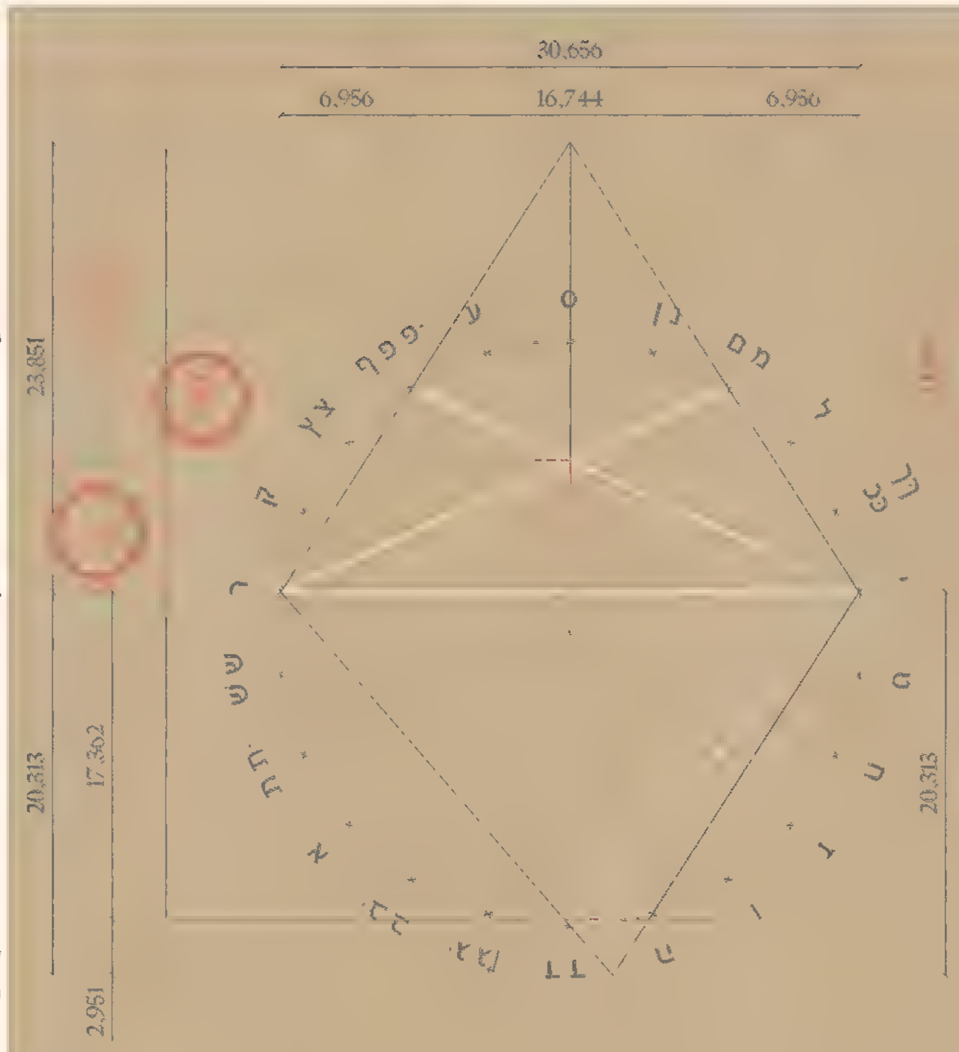
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† ΠΙΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ: Στην περίπτωση της εβραϊκής λέξης פִירָמִידָה (Πυραμίδα) από το εξαγόμενο σχήμα κατόπιν ένωσης ορισμένων σημείων-γραμμάτων εξάγεται το σχέδιο της τομής μιας αιγυπτιακής πυραμίδας, όπως για παράδειγμα του Djoser, του Χεφρήνου (Khafre) ή του Χέοπα (Khufu). Με μία πιο προσεκτική ματιά διαπιστώνονται δύο τριγωνικά σχήματα· το άνω ισοσκελές τρίγωνο και το κάτω σκαληνό. Ο μέσος όρος (53.18°) των δύο γωνιών 57°16' (57.27°) και 49°5' (49.09°) του ισοσκελούς και του σκαληνού προσεγγίζουν τη γωνία 53.13° της πυραμίδας του Χεφρήνου (Khafre), όπως συμβαίνει ΚΑΙ με τις γωνίες (53°20' και 73°20' ή 53.33° και 73.33°) της ελληνικής λέξης "ΠΥΡΑΜΙΣ" στον κύκλο των 27 γραμμάτων. Επίσης, η μπλε γραμμή του ισοσκελούς τριγώνου, η οποία προκύπτει από την παράλληλη γραμμή στις δύο παράλληλες πλευρές του ισοσκελούς τραπεζίου (פ ר י ם) των δύο διαγωνίων, προσεγγίζει το ύψος της θέσης του Θαλάμου του Βασιλιά ('King's Chamber') της Πυραμίδας του Χέοπα (Khufu). Το σκαληνό τρίγωνο του σχήματος, ίσως υποδηλώνει τη συνέχεια της πυραμίδας κάτω από τη στάθμη του εδάφους ή (ως ανεστραμμένη εικόνα) συμβολίζει ότι το συνολικό υλικό κατασκευής της πυραμίδας στο ανώτερο σημείο της διακόπτεται (όπως συμβαίνει). Πράγματα τα οποία λίγοι γνώριζαν την εποχή εκείνη και οι πληροφορίες αυτές μπορούσαν να μεταφερθούν εύκολα και μυστικά ως γνώσεις δια στόματος σε όλη την επικράτεια και ευρύτερα, χωρίς την απόδοση κάποιου σχεδίου. ‡

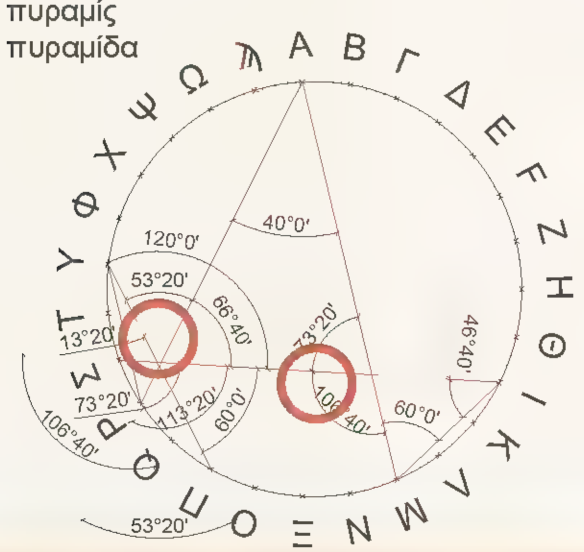

Bartlett, C. (2014). The Design of The Great Pyramidof Khufu. *Nexus Network Journal*, 16(2), 299–311 - p. 309.[online] Available at: https://www.academia.edu/47334550/
Το διάγραμμα πυραμίδας προέκταση και αναθεώρηση από το Gantenbrink (1997). β Καθιστή φιγούρα: Βασιλιάς Τούθμωσις 111 με πρωτότυπο πλέγμα σχεδιασμένο σε ξύλινη σανίδα με επίστρωση γύψου, Βρετανικό Μουσείο, ΕΑ 5601, σκίτσο συγγραφέα από τον Russmann (2001), 154 [βλ. επίσης (Robins 1994), 92 pl. 5.1]; γ Αναλογίες όρθιας φιγούρας

pyramid
πυραμίς
πυραμίδα

Ελληνικό Αλφάβητο (27 γράμματα)

Εβραϊκό Αλφάβητο (22 γράμματα)

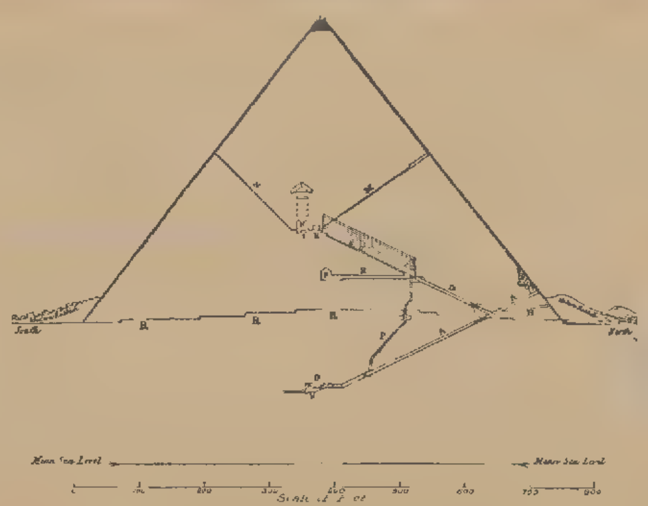

Εβραϊκό Αλφάβητο (22 γράμματα)

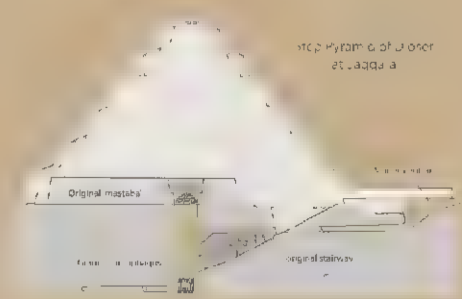
pyramid
פירמידה
πυραμίδα

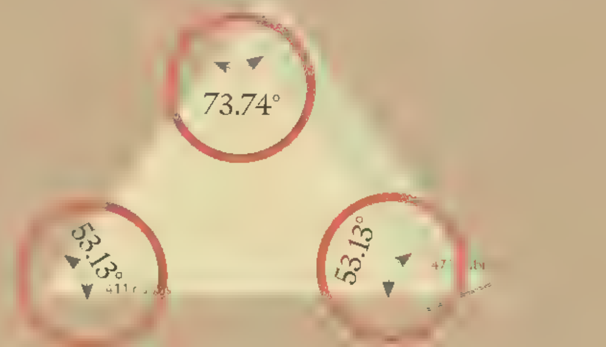

Πυραμίδα του Χέοπα (Khufu)

Κλιμακωτή (ή βαθμιδωτή) πυραμίδα του Ζόζερ (Djoser)

Πυραμίδα του Χεφρήνου (Khafre)

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 27 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | ΦΩΣ, ΦΩΟΣ, ΦΑΟΣ ΦΑϜΟΣ, ΦΑΕΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Μιχελής, Παναγιώτης Α. (2006). *Αισθητική Θεώρηση της Βυζαντινής Τέχνης*. Αθήνα: Ίδρυμα Παναγιώτη και Έφης Μιχελή

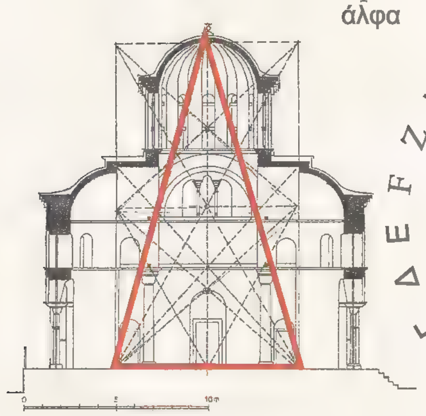
Μουτσόπουλος, Νικόλαος (2010). *Ναοδομία*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press (Εκδόσεις Επιστημονικών Βιβλίων και Περιοδικών). (p.129)

Διάλεξη Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανιών Ε.Μ.Π. Χειμερινού Εξαμήνου Μικράκη, Μανόλη (2018-2019). Ιστορία και Θεωρία 3ου εξαμήνου. *Η Τέχνη κατά την Πρώτη Χριστιανική Χιλιετία σε Ανατολή και Δύση* (σελίδα διαφάνειας 10-11)

Για το Ελληνικό Αλφάβητο, μία πρώτη παρατήρηση αφορά το γράμμα 'Α', αφού σχεδιαστεί στον κύκλο των 27 γραμμάτων. Εξετάζοντας το λόγο ύψους-βάσης του ισοσκελούς τριγώνου διαπιστώνεται ότι **προσεγγίζονται ορισμένοι από τους αντίστοιχους λόγους της ναοδομίας εκ των αρμονικών χαράξεων** (Μουτσόπουλος, 2010, σ. 27) (sacred geometry)/ δομικών χαράξεων βυζαντινής ναοδομίας. Πιο συγκεκριμένα σε κύκλους διαμέτρου 100cm, το ύψος (Υ) του ισοσκελούς τριγώνου είναι 91.77439cm και η βάση (Β) 54.9509cm, άρα ο λόγος ισούται με 1.67012. Σύμφωνα με το βιβλίο "*Ναοδομία*" του αείμνηστου Ομότιμου Καθηγητή Αρχιτεκτονικής και αναστηλωτή Ν. Μουτσόπουλου, ο λόγος αυτός βρίσκεται μέσα στο εύρος τιμών (min-max) των λόγων των δομικών αρμονικών χαράξεων της εγκάρσιας τομής των εγγεγραμμένων σταυροειδών ναών του 13ου και 14ου αι. μ.Χ. (2.68-1.63) -ύψος τρούλου προς εσωτερική διάσταση χώρου (βάσης). (Μουτσόπουλος, 2010, σ. 53) Πιθανολογείται ότι αντίστοιχοι λόγοι μπορούν να συναντηθούν σε αρχαίους ελληνικούς ναούς, καθότι υφίσταται μία αδιάψευστη συνέχεια μεταξύ αρχαίου ελληνικού πνεύματος και χριστιανικού ορθοδόξου ως προς την θεολογία, (μονοθεϊσμός λ.χ. Πλάτων, Ξενοφάνης), τα ήθη και τα έθιμα. Ωστόσο, δεν έχει εξεταστεί κάτι τέτοιο. Επίσης, η γωνία του ύψους της λέξης *ΑΛΦΑ* προσεγγίζει το μέγεθος της γωνίας ύψους του ισοσκελούς τριγώνου του καθολικού της μονής Χελανδαρίου Αγίου Όρους (1303).

Σύμφωνα με την ιστορία της αρχιτεκτονικής και τέχνης, από τον τρούλο ρέει το ουράνιο θεϊκό φως δημιουργώντας υψηλά συναισθήματα στους πιστούς, για αυτό απεικονίζει τον ουρανό (κατακόρυφος άξονας). (Μιχελής, 2006, σ. 132-135) Εκεί τοποθετείται ο Παντοκράτωρ, ο Θεός που άκουσε ο Ησαΐας να λέει «*εγώ είμαι ο πρώτος και μόνος· και στους επερχομένους αιώνας εγώ υπάρχω πάντοτε*» (41,4) και στο θεολογικό έργο της Αποκάλυψης του Ιωάννη λέει ο Κύριος «*Εγώ είμαι το Α και το Ω και κλείω στον άπειρον εαυτόν μου την αρχήν και το τέλος όλης της δημιουργίας*» (1,8). Το γράμμα Α ταυτίζεται με την έννοια του θεϊκού στοιχείου και παρατηρείται ότι τυχαία υπάρχουν γεωμετρικά στοιχεία του στην κυριότερη χάραξη κάποιων ναών.

Το εικονογραφικό πρόγραμμα (αγιογραφίες) του βυζαντινού ναού στην εγκάρσια τομή (δηλαδή στη θέση του ισοσκελούς τριγώνου) διαιρείται σε 4 μέρη, σύμφωνα με την κοσμολογική νοηματοδότηση του. Από τον τρούλο προς τα κάτω απεικονίζονται: ο Θεός (που «*θεάται τους πιστούς επί της γης*» (Μιχελής, 2006, σ. 155)), οι Άγγελοι, ο Ενανθρωπισμένος Θεός και τέλος στη βάση του ναού οι Άγιοι επί της Γης. Ο κατακόρυφος άξονας, δηλαδή η διάμεσος του ισοσκελούς τριγώνου της αρμονικής χάραξης βρίσκεται (συμβολικά) πάνω στον ομφαλό της Γης. (Μιχελής, 2006, σ. 155-156); (Πανσελήνου, 2010, σ. 141); (Μικράκης, 2018-2019, διάλεξη).) ‡

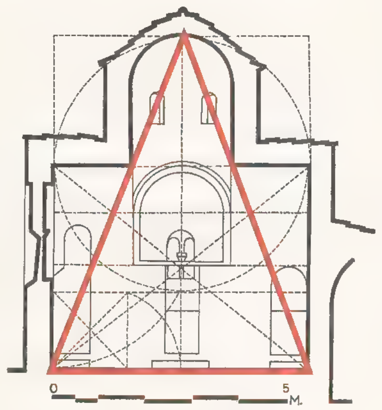

Εγκάρσια τομή στο καθολικό της Μονής Χελανδρίου Αγίου Όρους (1303) (S. Nenadović, χαράξεις Ν. Κ. Μουτσόπουλο)

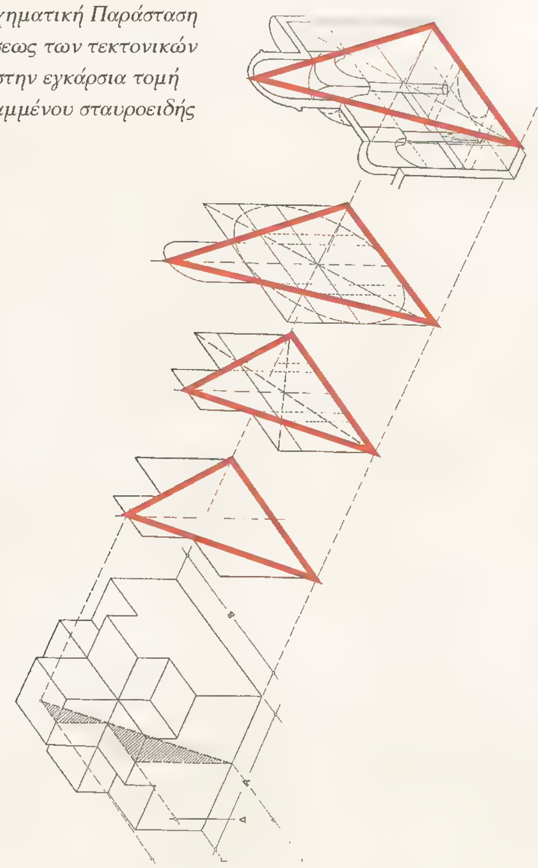

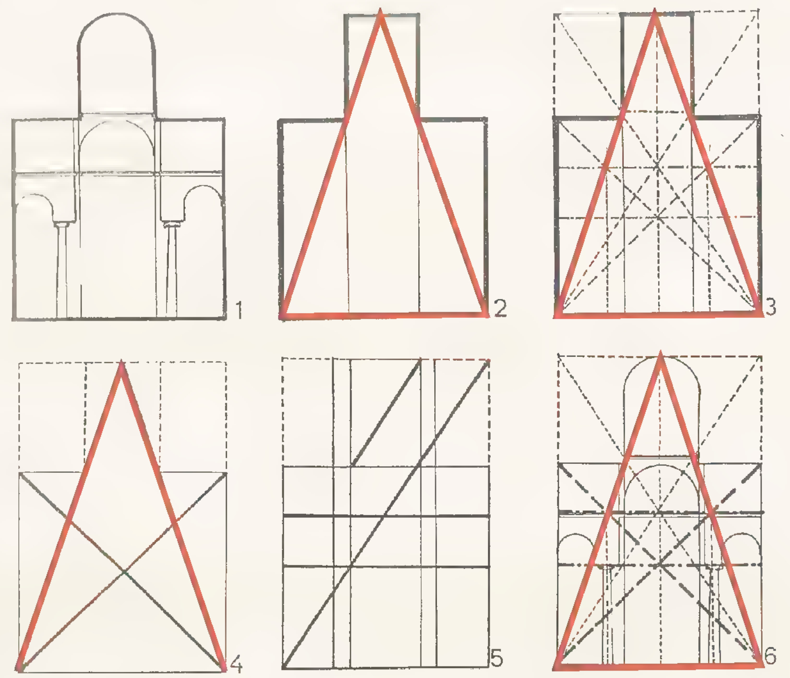

Εγκάρσια τομή στην Μονή του Αγίου Ιωάννη Κυνηγού Αττικής (κατά τον καθηγητή Ν. Κ. Μουτσόπουλο)

Ελληνικό Αλφάβητο			Εγγεγραμμένοι σταυροειδείς ναοί του 13ου και 14ου αι. μ.Χ.	
24 Γράμματα:	$\frac{93.30127}{50}$	= 1.866	$\frac{\text{ύψος τρούλου}}{\text{βάση}} \Big/ \frac{\text{εσωτερική διάσταση}}{\text{ναού}}$	Εύρος αναλογιών = (2.68-1.63)
27 Γράμματα:	$\frac{91.77439}{54.9509}$	= 1.67		

Σχηματική Παράσταση της αναλύσεως των τεκτονικών χαράξεων στην εγκάρσια τομή του εγγεγραμμένου σταυροειδής ναού.

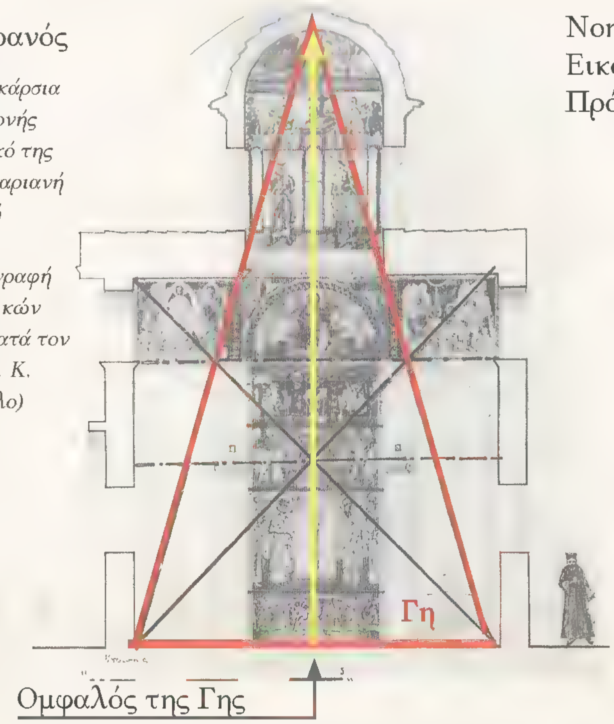

Σχηματική Παράσταση της θεωρητικής αναλύσεως των τεκτονικών χαράξεων.

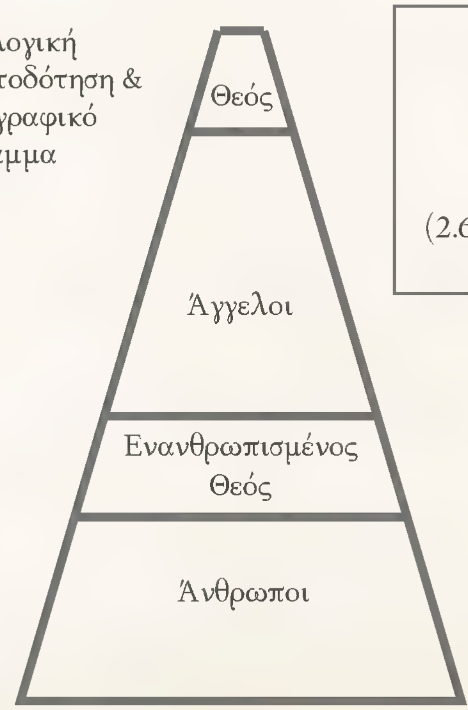

Ουρανός

Εγκάρσια τομή της Μονής στο Καθολικό της Μονής Καισαριανή στην Αττική (αποτύπωση 1950 και εγγραφή των εσωτερικών χαράξεων κατά τον καθηγητή Ν. Κ. Μουτσόπουλο)

Κοσμολογική Νοηματοδότηση & Εικονογραφικό Πρόγραμμα

Παρατήρηση λόγων βάσης-ύψους (τριγώνων):

(2.68 < 1.866 < 1.67 <1.63)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Maddison, F., Savage-Smith, E., Pinder-Wilson, R.H., & Stanley, T. (1997). *Science, Tools and Magic : Part One: Body and Spirit, Mapping the Universe. Part Two: Mundane Worlds*. Vol. 12. Oxford University Press

Shaykh Muhammad Hisham Kabbani (2010). *Question/Answer*. eshaykh.com. https://web.archive.org/web/20111026153056/http://eshaykh.com/author/msh/

Abu'l- Abbas Ahmad ibn Ali› ibn Yusuf al-Buni al-Qurashi (n.d.). *Shams al-Ma'arif, lit. 'the Book of the Sun of Gnosis and the Subtleties of Elevated Things'*. Algeria. [Screenshot] Retrieved from https://archive.org/details/SHAMSULMOARIFORIGINALHANDWRITTEN/mode/2up (first published at 7th-13th c. A.C.)

Στο Ισλάμ, κατά την περίοδο του 7ου μέχρι 13ου αιώνα μ.Χ., οι στίχοι των κορανικών κειμένων μεταφράστηκαν σε Αρχιτεκτονική, μέσω λειτουργικών και μορφολογικών σχεδιαστικών προσεγγίσεων σε τζαμιά ή άλλα κτίρια (Ettinghausen et. al, 2001: 6, 183, 199, 246).
Την γενική ιδέα ότι τα γράμματα του αραβικού αλφαβήτου έχουν μαγικές αποκρυφιστικές δυνάμεις συγκεντρώνει το ισλαμικό γριμόριο '*Shams al-Ma'arif*' (*«Το Βιβλίο του Ήλιου της Γνώσης και των Υπολεπτομερειών των Υψηλών Πραγμάτων»*). Η πραγματεία γράφτηκε τον 13ο αιώνα στην Αλγερία από ένα λόγιο. Το γριμόριο επικεντρώνεται στην αραβική μαγεία και αποτελεί ένα εγχειρίδιο για την επίτευξη εσωτερικής πνευματικότητας. (Maddison et al., 1997: 65) Κάποια τάγματα των Σούφι έχουν ενίοτε αναγνωρίσει την πιθανή πνευματική του αξία, με την προϋπόθεση ότι ο αναγνώστης την κατανοεί. (Shaykh Muhammad Hisham Kabbani, 2010) Σε μια από τις σελίδες του εμφανίζονται ευκρινώς ομόκεντροι κύκλοι με τοποθετημένα τα αραβικά γράμματα σε αλφαβητική σειρά (βλέπε στην εικόνα άνω δεξιά της σελίδας). ‡

† Ettinghausen, R., Grabar, O., & Jenkins, M., 2001. The Art and Architecture of Islam 650-1250, 2nd ed. Yale University Press, New Haven (USA).

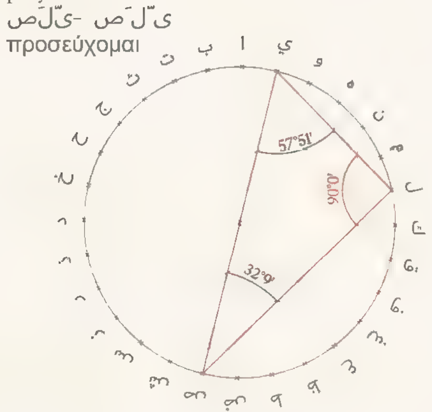
Burckhardt T. (2009). *Art of Islam: Language and Meaning World Wisdom*. Commemorative edn. Bloomington, Indiana: World Wisdom, Inc.

Τον 17ο μ.Χ. ανεγείρεται το Taz Majal και ενσωματώνεται η δύναμη της λογοτεχνικής γραφής στη σύνθεσή του. Το μαυσωλείο αντανακλά μια συγκεκριμένη λογοτεχνική και φιλοσοφική ιδέα που προέρχεται από τις περιγραφές του Παραδείσου του Προφήτη. Η αναφορά παραπέμπει στην εικόνα ενός τεράστιου θόλου κατασκευασμένου από λευκό μαργαριτάρι, που υποστηρίζεται από τέσσερις στύλους με τα γράμματα του Θείου Ονόματος «ο Πανάγαθος» (ar-Raḥmān): R, Ḥ, M, N., ενώ από κάθε ένα γράμμα ρέει ένα ποτάμι χάριτος. Αυτή η λογοτεχνική αναφορά που αντικατοπτρίζει η αρχιτεκτονική, υπογραμμίζει την αλληλεπίδραση μεταξύ της γραφής και της μυστικιστικής δημιουργίας, καθιστώντας το μνημείο όχι μόνο ένα αρχιτεκτονικό θαύμα, αλλά και ένα λογοτεχνικό. (Burckhardt, 2009: 197) ‡

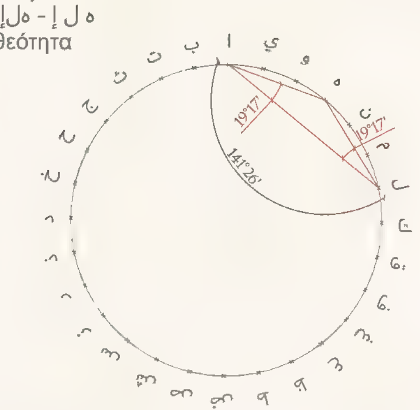
† Οι Άραβες μελέτησαν εκτενώς τον Αριστοτέλη κατά την Χρυσή Εποχή του Ισλάμ (8ος έως 14ος αιώνας), μεταφράζοντας πολλά από τα έργα του στα αραβικά. Αυτή η περίοδος σηματοδότησε μια σημαντική πνευματική αναβίωση, με τους μελετητές να επιδιώκουν να διατηρήσουν τη γνώση των αρχαίων πολιτισμών. Παρακάτω, θα διαβάσετε χωρία του Αριστοτέλη και μια παρατήρηση που συνέδεσα με την ακολουθία του Φιμπονάτσι σε ένα κείμενό του (στις σελίδες 3, 20, 38, 39, 46). Δεν ξέρω αν είναι καθορισμένο το ποσοστό επιρροών από τα χωρία του Αριστοτέλη ή αν ακολούθησαν τις δικές τους αρχαίες παραδόσεις σχετικά με την παραγωγή νοημάτων από γεωμετρικά σχήματα. Πιθανότατα υπάρχει ένας συγκερασμός διαφόρων παραδόσεων ή ακόμη και η δημιουργία νέων εννοιών με έναν δικό τους μοναδικό τρόπο. Μια σχετική σύγκλιση υφίσταται μεταξύ των πολιτισμών που χρησιμοποιούν σχήματα, ώστε να εκφράσουν την ιερότητα, καθώς εξερευνούν τα πάντα γύρω τους, καταλήγουν σε παρόμοια συμπεράσματα, επειδή οι δομές έχουν ένα πεπερασμένο πλήθος. ‡

Χρήση αραβικών γραμμάτων στην αραβική λογοτεχνία (Hija'i)

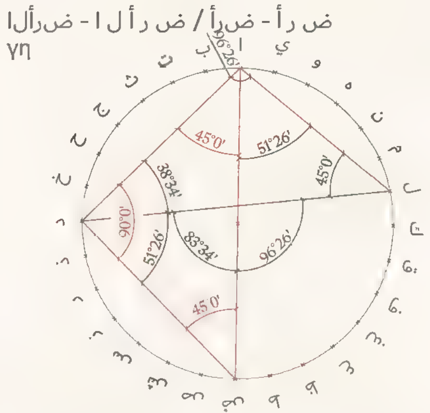
pray
صَلّى- صَ لّ ى
προσεύχομαι

deity
إله - إ ل ه
θεότητα

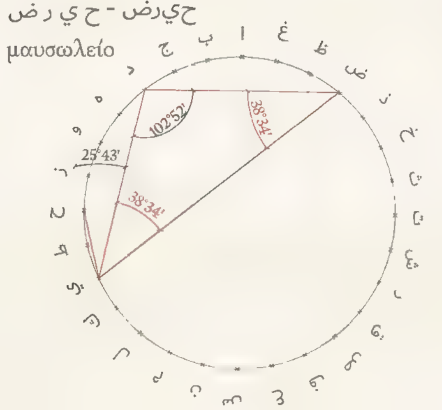

earth
ض ر أ - ض رأ / ض ر أ ل ا - الأرض
γη

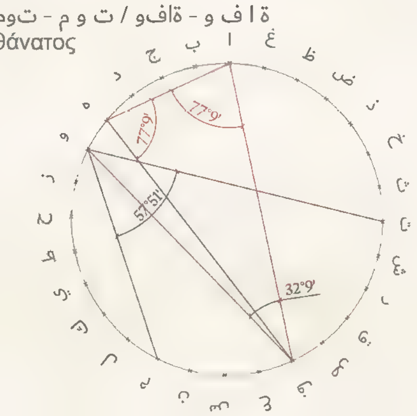

Η σειρά των αραβικών γραμμάτων (αριθμοί Abjad) όπως ορίστηκε σύμφωνα με την κανονική ανάπτυξη των τιμών του αλφαβητικού συστήματος αριθμών των ανατολικών Αράβων. (Ifrah, 2000, σ. 243, 261).

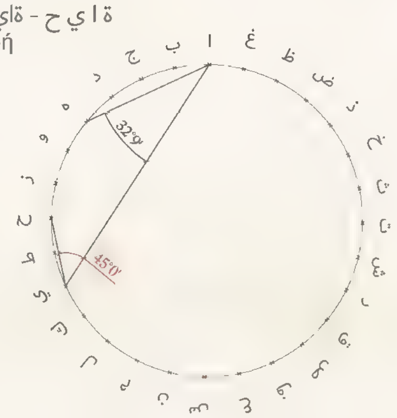
mausoleum
حيرض - ح ي ر ض
μαυσωλείο

death
ة ا ف و - ةافو / ت و م - توم
θάνατος

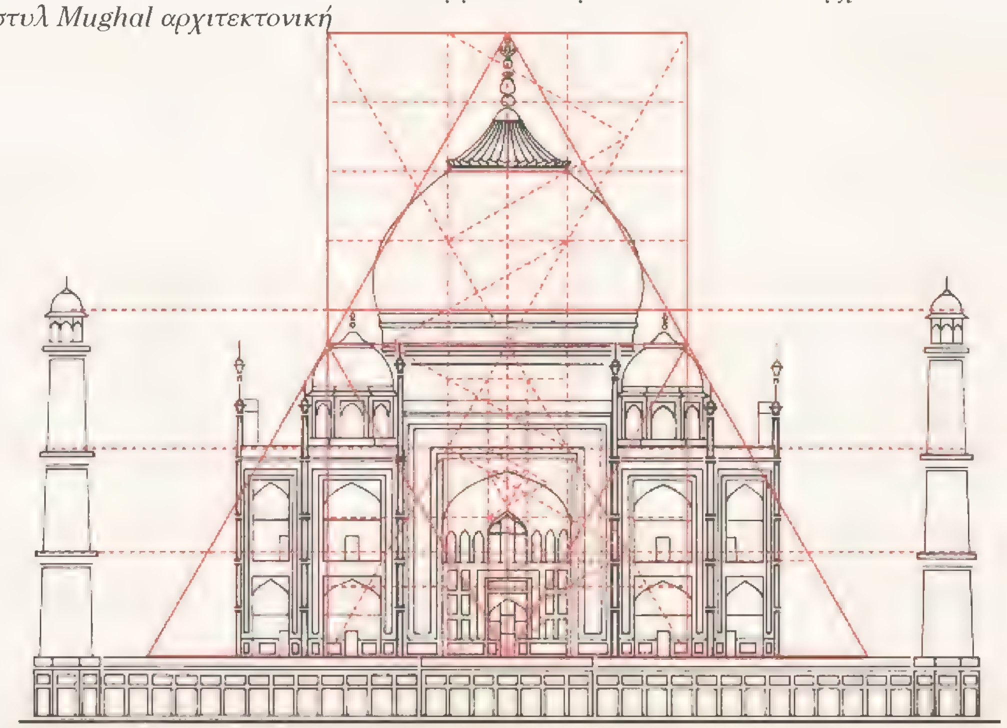
life
ة ا ي ح - ةايح
ζωή

Εικόνα άνω δεξιά: "*Shams al-Ma'arif*," κυριολεκτικός τίτλος αραβικής πραγματείας «Το Βιβλίο του Ήλιου της Γνώσης και των Υπολεπτομερειών των Υψηλών Πραγμάτων»

Η γαλήνια αρμονία συνθέσεων όπως αυτή του Ταζ Μαχάλ επιτυγχάνεται με ένα προσεκτικά βαθμονομημένο σύστημα γεωμετρικών σχέσεων που απεικονίζεται εδώ από τον Paul Marchant, Διευθυντή Εκπαίδευσης στο The Prince's School of Traditional Arts The Taj Mahal. αναμμένο.«Στέμα του Παλατιού» Αρχιτεκτονικό στυλ Mughal αρχιτεκτονική

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Geir Vigfússon of Akureyri (1860). *Huld Manuscript*. Remasterd Edn of ÍB 383 4to / Hdrs. Í. Bmf. Nr. 383. 4to. Galdrastafir Icelandic Manuscript. p.58-60. [online] Available at: https://booksofmagick.com/wp-content/uploads/2020/09/Huld_I%CC%81B_383_4to.pdf

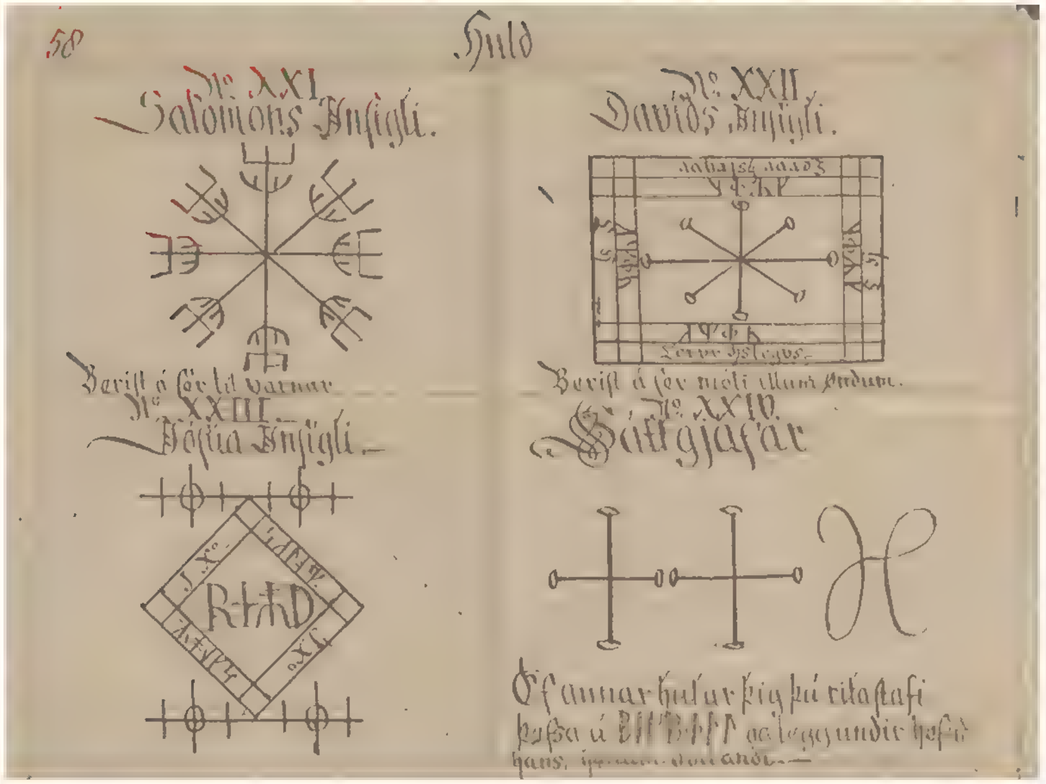
Uknown (1600/1989). *The Galdrabók: an Icelandic grimoire*. Edited, Translated, and Introduced by Stephen E. Flowers. YorkBeach, Maine: Samuel Weiser, Inc. [online] Available at: https://archive.org/details/GaldrabokAnIcelandicGrimoire1/page/n67/mode/2up

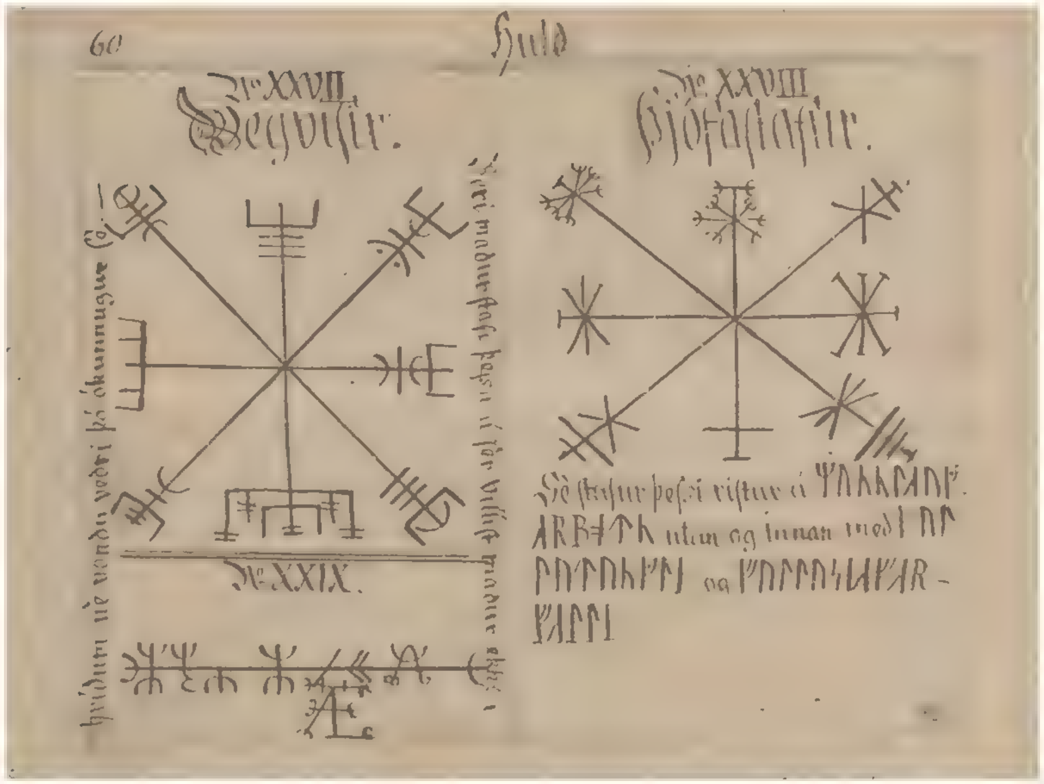
Το Vegvisir είναι ένα ισλανδικό μαγικό πεντάγραμμο που προορίζεται να βοηθήσει τον φέροντα να βρει το δρόμο του μέσα από τις δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Υπάρχουν δύο πηγές που αναφέρουν το Vegvisir: το Χειρόγραφο του Huld που συντάχθηκε από τον Geir Vigfússon το 1860 και το *The Galdrabok*, ένα άλλο χειρόγραφο που είναι ουσιαστικά ένα γριμόριο -«ένα εγχειρίδιο για τη μαγεία».

Στο *Huld Manuscrip*, στην σελίδα 58 παρατηρείται μια αφαιρετική εικόνα με γραμμένους ρούνους-φράσεις, τοποθετημένους σε ορθογώνιο και σε διαδοχή γύρω από διαδοχικά σημεία ενός νοερού ελλειπτικού σχήματος.

Στο Ισλανδικό γριμόριο *The Galdrabok* *εμφανίζεται ένα κυκλικό σύμβολο προστασίας με κάποιες φράσεις κυκλικά του.* ‡

62 THE GALDRABÓK

9. To cause fear in an enemy

If you want your foe to be afraid of you whenever he sees you, ther carve these staves on an oak branch[6] and wear it in the middle o your breast—and see to it that you see him before he sees you

10. To get one's wish fulfilled

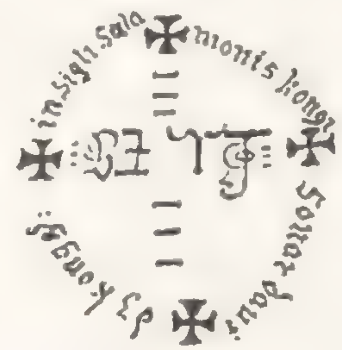
Read this verse three times forward and three times backward and you will get the outcome that you want.

Forward: Sprend manns Hoc, flijde tuui boll[7]

Backward: Boll tuui flijde, Hoc manns Sprend[8]

11. Against the hate and poison of fiends and enemies

Whoever carries the following sigil on himself will never be harmed by any of the Fiend's temptation, and his enemy wil not be able to work any active hate against him. Nor will he be exposed to any poison in his food or drink, and he will neve fall victim to any treacherous dealings.

† Αυτά τα είδη κειμένων προέρχονται από τις βόρειες γερμανικές και σκανδιναβικές παραδόσεις. Τα χειρόγραφα όπως το "Galdrabók" και το "Huld Manuscript" είναι ισλανδικά κείμενα που περιέχουν μαγικές φόρμουλες, ξόρκια και σύμβολα. Οι Ισλανδοί, καθώς και γενικότερα οι λαοί της Σκανδιναβίας, είχαν μια πλούσια παράδοση σε μαγικές πρακτικές και ρούνους, οι οποίοι χρησιμοποιούνταν για προστασία, επίκληση δυνάμεων και άλλους σκοπούς. Φαίνεται ότι η κυκλική διάταξη των γραμμάτων υφίσταται και σε αυτά τα παραδείγματα. ‡

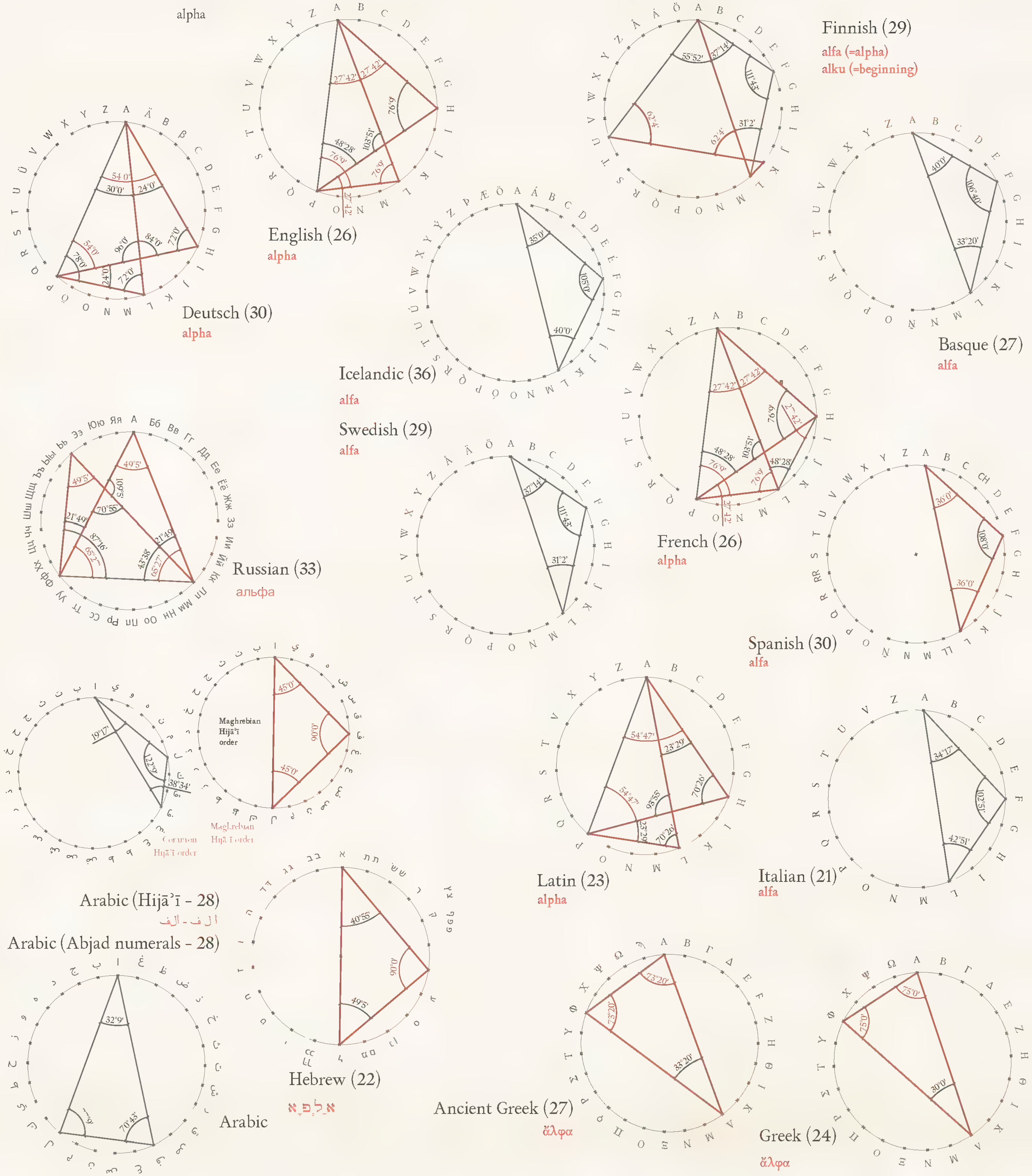
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Danesi, Marcel (2004). *Messages, Signs, and Meanings. A Basic Textbook in Semiotics and Communication*. 3rd edition. Volume 1 in the series Studies in Linguistic and Cultural Anthropology. Toronto: Canadian Scholars' Press Inc. p.107-110

Επιλέγονται 14 αλφάβητα από διαφορετικές ή κοινές γλωσσικές οικογένειες. Αυτό που παρατηρείται είναι η εμφάνιση ισοσκελών ή ορθογώνιων τριγώνων μέσα στους 14 κύκλους. Το εντυπωσιακό σαν σύμπτωση είναι ότι γλώσσες που δεν ανήκουν στις ίδιες γλωσσικές οικογένειες του δέντρου, παρουσιάζουν κοινά γεωμετρικά χαρακτηριστικά γράφοντας την λέξη ΑΛΦΑ.

Οι γεωμετρικές εικόνες, αν δεν είναι συμπτώσεις, φαίνεται ότι είναι σιωπηροί και οργανωμένοι μηχανισμοί παραγωγής κάποιων λέξεων από άγνωστους αρχαίους σχεδιαστές με “απόκρυφα” (για τους αρχαίους χρόνους) εργαλεία κατά το πέρασμα των χιλιετιών. Επίσης, φαίνεται με απλούς συσχετισμούς ότι σιωπηρά αιτιολογεί μικρό μέρος της επιμονής των αρχαίων φιλοσόφων σε επιδόσεις γνώσεων γεωμετρίας και αριθμητικής. Εκ πρώτης προσέγγισης, μια αντίστοιχη εικόνα σε κύκλο χρειάζεται αφενός σχεδιαστικές εφαρμογές (εμπειρία) και αφετέρου γεωμετρική αντίληψη. Αν είναι παράλειψη της γλωσσολογίας φαίνεται ότι οφείλεται στις θεωρητικές σπουδές και στην απουσία μαθηματικής και σχεδιαστικής λογικής (κατ' επέκταση εκπαίδευσης). Αυτό επειδή κατατμήθηκαν τα επιστημονικά πεδία. Φαίνεται ότι μπορεί να προεκταθεί σε πολιτισμούς με εμπορικές συναλλαγές (αρτηρίες) ή πολεμικές κατακτήσεις, καθώς δια αυτών αντάλλαζαν ή μετακινούνταν και επιστημονικό προσωπικό (οι επονομαζόμενοι μύστες). Οι οποιεσδήποτε αντιδράσεις (άνευ επεξεργασίας αποτελεσμάτων) από γλωσσολόγους είναι επόμενες και θα οφείλονται στην ελλιπή ή απουσία σχεδιαστικής και μαθηματικής παιδείας. Υπάρχει μια γενική εικόνα επί του σχεδιασμού των πραγμάτων, την οποία εξηγεί πολύ καλά ο Βιτρούβιος στο 1ο Βιβλίο του (*Περί Αρχιτεκτονικής*). Ίσως ξεκίνησε από την Αίγυπτο. Προηγουμένως, κατατέθηκε η βιβλιογραφία που τεκμηριώνει (και λόγω χρονολογίας εν μέρει) κάποιες από τις γεωμετρικές εικόνες. Ο Marcel Daneci (2004, p.110) γράφει ότι «*η χρήση της γλώσσας σε τελετουργίες δεν είναι για τη δημιουργία νέων νοημάτων, αλλά για την ενίσχυση των παραδοσιακών και, ως εκ τούτου, για τη διασφάλιση της πολιτισμικής συνοχής. Οι κοινωνίες συγκρατούνται ως αποτέλεσμα τέτοιων λεκτικών τελετουργιών. [...] Οι λέξεις στην προέλευσή τους πιθανότατα θεωρήθηκαν ως μαγικές ή μυστικιστικές μορφές. Όσοι κατείχαν τη γνώση τους θεωρούνταν επίσης ότι κατέχουν υπερφυσικές ή μαγικές δυνάμεις.*»

Εφόσον, οι ιερές λέξεις οργανώνουν τα ιερά κείμενα και τις διαχειρίζονται άτομα που ανήκουν σε έναν κλειστό κοινωνικό κύκλο (με «μυστικές» γνώσεις) θα μπορούσε να επηρεάζονται από την λογική της σχεδιαστικής ανάπτυξης των ναών που βασίζεται ως ένα βαθμό σε κύκλους. Οι ναοί σχεδιάζονται σύμφωνα με μια σειρά γεωμετρικών κανόνων με θεμελιώδη -κατά πρώτη προσέγγιση- γεωμετρικά σχήματα. Τα αρμονικά σχήματα αυτά φαίνεται ότι εντάσσονται μέσα σε κάποιες ιερές λέξεις δομώντας «σιωπηρά» προσεγγίσεις για την φύση της ουσίας κάποιων λέξεων, εφόσον το μυστικιστικό στοιχείο ήταν αισθητό καθόλη την ιστορία της ανθρώπινης ύπαρξης. Επιπλέον, ο Danesi σημειώνει ότι η γραφή θεωρούνταν πάντα ότι έχει μια μυστικιστική λειτουργία, οι αρχαίοι Αιγύπτιοι αποκαλούσαν το σύστημα γραφής τους ιερογλυφικό (ιερός + γλύφω/λαξεύω), επειδή χρησιμοποιούνταν για την καταγραφή ύμνων, προσευχών, ονομάτων, τίτλων ατόμων και θεοτήτων και διαφόρων κοινοτικών δραστηριοτήτων. Γενικότερα, τα περισσότερα σενάρια για την προέλευση της γραφής θεωρούνταν ότι είχαν ιερή ή μυστικιστική καταβολή. Τέλος, η παλαιότερη μορφή γραφής ήταν εικονογραφική, η οποία συνίστατο σε σχέδιο, δηλαδή σε μια σειρά αφαιρετικών γεωμετρικών διερευνύσεων. ‡

Η ΣΠΙΘΑ

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα*. Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι Ι-ΧΙΙ). Αθήνα: Παρασκήνιο. p.7-12

Τα Ερμητικά Κείμενα αποτελούν ένα σύνολο φιλοσοφικών και θεολογικών κειμένων που αποδίδονται στον Ερμή Τρισμέγιστο, έναν μυθικό Θεό που συγκεράζει τον Ερμή της αρχαίας ελληνικής θρησκείας και τον Θοθ της αιγυπτιακής. Ο Θοθ ή Τοτ ή Τατ είναι το όνομα του Θεού της Σοφίας, του γραμματέα των θεών που έγραφε τα περίφημα έργα της αιγυπτιακής Σοφίας για τους ανθρώπους. Τα έγραφε στα ιερογλυφικά στα χρόνια των Πτολεμαίων (4ος-1ος αιώνας π.Χ.), γραφή που ελάχιστοι γνώριζαν. Το τρισυπόστατο όνομα Θοθ ή Τοτ ή Τατ θα αποδώσουν στα ελληνικά ως Ερμή και για να τον διαχωρίσουν του προσθέτουν το προσωνύμιο Τρισμέγιστος. Ο Θοθ θεωρείται ο κύριος αρχιτέκτονας των ιερών και μυστικιστικών μνημείων της Αιγύπτου είναι η γλώσσα του Ρα, ο κύριος θεός του ιερού Λόγου, το όχημα της Γνώσης, εκείνος που αποκαλύπτει τα απόκρυφα.

Τα κείμενα της αρχαίας αιγυπτιακής σοφίας αποτέλεσαν την βάση των κειμένων που αποδίδονται στον Ερμή τον Τρισμέγιστο. Τα χωρία από τα Ερμητικά Κείμενα που παρατίθενται αποτελούν καταγραφή 2ου-4ου αιώνα μ.Χ., και μεταγράφοουν το ελληνικό πνεύμα, με όρους που προσεγγίζουν την ελληνική φιλοσοφική σκέψη.

Θεωρούνται έργα της λεγόμενης Ερμητικής παράδοσης, η οποία εστιάζει στην αναζήτηση της θείας σοφίας, της γνώσης και της ενότητας μεταξύ του μακρόκοσμου και μικρόκοσμου («*Όπως κάτω, έτσι πάνω· και όπως πάνω έτσι κάτω*»). Τα κείμενα αυτά καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, από την κοσμολογία και την θεολογία μέχρι την αλχημεία, την αστρολογία και την μαγεία, εκφράζοντας την πεποίθηση σε έναν κόσμο όπου κάθε ύπαρξη είναι συνδεδεμένη με το θείο και όπου η πνευματική ανέλιξη είναι δυνατή μέσα από την βαθιά κατανόηση των μυστηρίων του κόσμου. Οι ιδέες έχουν εντός τους στοιχεία Πλατωνισμού, Αριστοτελισμού και Στωικισμού και έντονα στοιχεία από την εβραϊκή και χριστιανική σκέψη. Στο «κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο», ο λόγος παίρνει την έννοια που έχει στα Ερμητικά Κείμενα, τα οποία όμως είναι παλαιότερα απο τα χριστιανικά Ευαγγέλια και τους Γνωστικούς. Άσκησαν τεράστια επίδραση στη Δυτική μυστικιστική και φιλοσοφική σκέψη κατά την Αναγέννηση και τον Ευρωπαϊκό Διαφωτισμό. ‡

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα*. Translated and Edited by: Απόστολος Τζαφερόπουλος (ΧΙΙΙ-ΧVIII), Περικλής Ροδάκης (Λόγοι Ι-ΧΙΙ). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος ΙΒ', 14. «*Ο λόγος είναι εικόνα και νους του θεού.*»

Λόγος ΙΒ', 15. «*Χωρίς αριθμό δεν μπορεί να γίνει σύσταση ή σύνθεση ή διάλυση. Οι ενότητες γεννούν αριθμό που τον αυξάνουν ή τον δέχονται, όταν δυαλύονται τα σώματα.*»

Λόγος ΙΓ', 10. «*Με την παρουσία της δεκάδας συντελείται η νοερή γέννηση, η οποία διώχνει την δωδεκάδα, και γινόμαστε θεοί με την δημιουργία.*»

Λόγος ΙΓ', 12. «*Η δεκάδα γεννάει ζωή ζωή και φως είναι ενωμένα, όπου ο αριθμός της μονάδας ανήκει στο πνεύμα. Η μονάδα περιέχει την δεκάδα, και η δεκάδα την μονάδα.*» [Σε αυτό το χωρίο υπάρχει η λογική ακολουθία της εύρεσης του πυθμενικού αριθμού του 10, επειδή 1+0=1. Επίσης, ως σχόλιο, αφού ζωή και φως είναι ενωμένα, αν η ζωή αποτελεί την ύλη και το φως το άυλο, τότε το φως είτε είναι ένα από τα συστατικά της ψυχής είτε ταυτίζεται με την ψυχή. Εφόσον τα Ερμητικά Κείμενα αποδέχονται την ύπαρξη της ψυχής.] ‡

† Kearns, Emily (2010). *Ancient Greek Religion A Sourcebook*. Willey-Blackwell Sourcebooks in Ancient History 13. p.115

Diels, H. (1903) *Die Fragmente der Vorsokratiker*. Berlin: Weidmannsche Buchhandlung. [online] Available at: https://openlibrary.org/works/OL1310441W/Die_Fragmente_der_Vorsokratiker [Accessed 9 Apr. 2023]. p.363

Ο Ευριπίδης (480 π.Χ. - 406 π.Χ.) τονίζει έντονα την μη-ταύτιση του εαυτού με το σώμα (το σώμα είναι ένας προσωρινός δανεισμός), και θέτει ότι το μη σωματικό μέρος (εδώ πνεύμα) κατευθύνεται προς τα πάνω αντί προς τα κάτω. Αυτή η έννοια φαίνεται να επηρεάζεται τόσο από συστήματα όπως του 'Ορφισμού' που δίνουν περισσότερη σημασία στην ψυχή, όσο και από την προσωκρατική θεωρία των στοιχείων, σύμφωνα με την οποία η ψυχή, ως φως (ή προερχόμενη από το πυρ), όταν απελευθερωθεί από το σώμα θα κάνει φυσικά τον δρόμο της προς τα πάνω για να ενωθεί με ελαφρύτερες ουσίες. ‡

† H.D. Diels, "*Fragmente der Vorsokratiker*", Weidmannsche Buchhandlung Publishing House, Berlin (DE), 1903. Chapter 12, Herakleitos; p.63, 70. [online]. Available at: https://archive.org/details/diefragmenteder01krangoog/page/71/mode/2up?ref=ol&view=theater [Accessed 09 04 2023].

Ο Ηράκλειτος δήλωνε ότι μέσα στο σώμα υπάρχει το πυρ (το οποίο με την σειρά του συνδέεται με το φως).

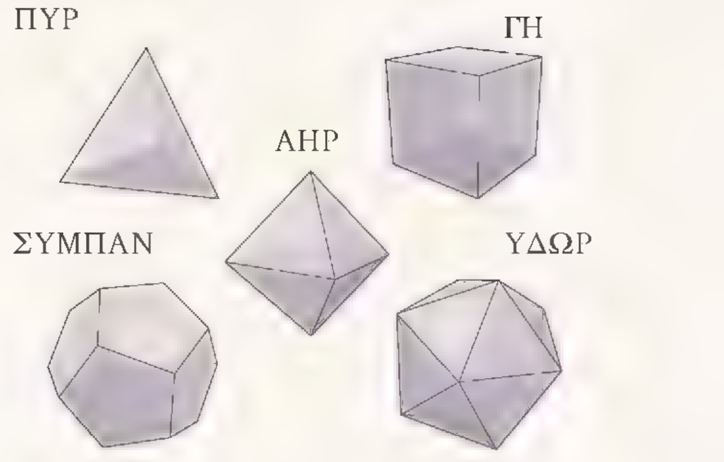
«*ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνηι φάος ἅπτεται ἑαυτῶι ἀποθανών, ἀποσβεσθείς [ὄψεις], ζῶν δὲ ἅπτεται τεθνεῶτος εὕδων, ἀπὸσβεσθεὶς ὄψεις, ἐγρηγορὼς ἅπτεται εὕδοντος.*»

«*πῦρ ἐποίησαν τὴν ἀρχήν, καὶ ἐκ πυρὸς ποιοῦσι τὰ ὄντα πυκνώσει καὶ μανώσει καὶ διαλύουσι πάλιν εἰς πῦρ, ὡς ταύτης μιᾶς οὔσης φύσεως τῆς ὑποκειμένης· πυρὸς γὰρ ἀμοιβὴν εἶναί φησιν Ἡ. πάντα.*» ‡

† Principe L. (2013). *The Secrets of Alchemy*, Chicago (USA): The University of Chicago Press. [online]. Available at: https://archive.org/details/secretsofalchemy0000prin [Accessed 04 04 2023].

Ο πρώτος στοχαστής που αναφέρεται σε θεωρητικές εικασίες για τη φύση της ύλης και τις αλλαγές της είναι ο Θαλής ο Μιλήσιος (6ος αι. π.Χ.). Ο Θαλής ισχυρίστηκε ότι όλες οι διαφορετικές ουσίες στον κόσμο είναι τροποποιήσεις μιας μοναδικής αρχέγονης ουσίας που προσδιόρισε ως ύδωρ (Principe, 2013, p. 14, 61). ‡

† Ο Πλάτων στο διάλογο του *Τίμαιου*, επιχείρησε να εξηγήσει την κρυμμένη φύση της ύλης και τις ατελείωτες μεταμορφώσεις της σε νέες μορφές παρουσιάζοντας τα λεγόμενα «*Πλατωνικά Στερεά*», τα οποία εμπεριέχονταν στην «μυστική» διδασκαλία του Πυθαγόρα. ‡

† Στην Ελληνική Γραμματεία δεν εντοπίζονται άμεσες αναφορές σύνδεσης των γραμμάτων με τον κύκλο, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του εβραϊκού έργου *Sefer Yetzirah*. Ωστόσο, εκ των διερευνήσεων των προσωκρατικών λόγων φαίνεται ότι ίσως απαντάται το ζήτημα αυτό. ‡

† Πρόκλος «*Σχόλια εις τον Κρατύλον Πλάτωνος εκλογαί χρήσιμοι*», [16.3 – 22] :

«*ἐρωτηθεὶς γοῦν Πυθαγόρας, τί σοφώτατον τῶν ὄντων· <ἀριθμὸς> ἔφη· τί δὲ δεύτε ρον εἰς σοφίαν, ὁ <τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασι θέμενος>*

(Μετάφραση παραγράφου: *όταν ο Πυθαγόρας ρωτήθηκε "ποιο το είναι το σοφότερο των όντων" απάντησε "ο Αριθμός". Και όταν ρωτήθηκε "ποιο το δεύτερο σε σοφία" απάντησε "αυτός που θέτει τα ονόματα στα πράγματα").*

ἠνίττετο δὲ διὰ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὸν νοητὸν διάκοσμον τὸν περιέχοντα τὸ πλῆθος τῶν νοερῶν εἰδῶν· ἐκεῖ γὰρ ὁ πρώτως καὶ κυρίως ἀριθμὸς μετὰ τὸ ἓν ὑπέστη τὸ ὑπερούσιον, ὃς καὶ τὰ μέτρα τῆς οὐσίας πᾶσι τοῖς οὖσι χορηγεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἡ ὄντως σοφία καὶ ἡ γνῶσις, ἑαυτῆς οὖσα καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐστραμμένη καὶ ἑαυτὴν τελειοῦσα· καὶ ὥσπερ ἐκεῖ νοητὸν καὶ νοῦς καὶ νόησις ταυτόν, οὕτως καὶ ἀριθμὸς καὶ σοφία ταυτόν ἐστι ἐκεῖ· διὰ δὲ τοῦ θεμένου τὰ ὀνόματα τὴν ψυχὴν ἠνίττετο, ἥτις ἀπὸ νοῦ μὲν ὑπέστη· καὶ αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ νοῦς πρώτως, ἔχει δ' αὐτῶν εἰκόνας καὶ λόγους οὐσιώδεις διεξοδικούς, οἷον ἀγάλματα τῶν ὄντων, ὥσπερ τὰὀνόματα ἀπομιμούμενα τὰ νοερὰ εἴδη τοὺς ἀριθμούς· τὸ μὲν οὖν εἶναι πᾶσιν ἀπὸ νοῦ τοῦἑαυτὸν γινώσκοντος καὶ σοφοῦ, τὸ δ'ὀνομάζεσθαι ἀπὸ ψυχῆς τῆς νοῦν μιμουμένης. οὐκ ἄρα, φησὶ Πυθαγόρας, τοῦ τυχόντος ἐστὶ τὸὀνοματουργεῖν, ἀλλὰ τοῦ τὸν νοῦν ὁρῶντος καὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων· φύσει ἄρα τὰὀνόματα.» ‡

† Πρόκλος, *Σχόλια εις τον Κρατύλον Πλατωνος εκλογαι χρησιμοι*, [11 29]

«Ο σκοπὸς τοῦ Κρατύλου την ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν καὶ την ἀφομοιωτικην δυναμιν ἣν κατ' οὐσιαν λαχοῦσαι διὰ τῆς τῶν ὀνοματων ὀρθότητος αὐτην ἐπιδεικνυνται.» ‡

† Πρόκλος, *Εις τον Κρατυλο του Πλατωνος Εκλογαι χρησιμοι*, [51 21 56]

«ὅτι μὲν οὖν ἐστί τις ἐν ψυχῇ εἰκαστικὴ δυναμις δῆλον καὶ γαρ ἡ ζωγραφια καὶ αἱ τοιαῦται ταυτης ἐξήρτηνται τῆς δυναμεως, ἀφομοιωτικὴ οὖσα τῶν δευτέρων πρὸς τα κρειττονα και τῶν ἐν συνθέσει φερομένων εἰδῶν πρὸς τα ἁπλουστερα και παλιν κατα τὴν αὐτὴν δυναμιν ἡ ψυχὴ δυναται ἑαυτὴν ἐξομοιοῦν τοῖς κρειττοσιν ἑαυτῆς θεοῖς ἀγγέλοις δαιμοσιν· ἀλλα και τα δευτερα ἀφ' ἑαυτῆς ἐξομοιοῖ πρὸς ἑαυτὴν δια τῆς αὐτῆς δυναμεως και ἔτι πρὸς τα κρειττω ἑαυτῆς διὸ θεῶν τε ἀγαλματα καὶ δαιμόνων δημιουργεῖ

βουλομένη δ' αὖ λοιπους τροπον τινα και μόνης τῆς λογικῆς οὐσιας ἐγγόνους ὑποστῆσαι τῶν ὄντων ὁμοιότητας ἀφ' ἑαυτῆς χρωμένη τῇ λεκτικῇ φαντασια συνεργῷ, τὴν τῶν ὀνοματων παρήγαγεν οὐσιαν και ὥσπερ ἡ τελεστικὴ δια δή τινων συμβολων και ἀπορρητων συνθηματων τὰ τῇδε ἀγαλματα τοῖς θεοῖς ἀπεικαζει και ἐπιτήδεια ποιεῖ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θειων ἐλλαμψεων οὕτω δέ και ἡ νομοθετικὴ κατα τὴν αὐτὴν ἀφομοιωτικὴν δυναμιν ἀγαλματα τῶν πραγματων ὑφιστησι τα ὀνόματα δια τοιων και τοιων ἤχων ἀπεικονιζομένη τὴν τῶν ὄντων φυσιν και ὑποστησασα παρέδωκεν εἰς χρῆσιν τοῖς ἀνθρω ποις και δια τοῦτο λέγεται κυριος εἶναι τῆς τῶν ὀνοματων γενέσεως ὁ νομοθέτης καὶ ὥσπερ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἀγαλματα πλημμελεῖν οὐχ ὅσιον οὕτως οὐδὲ περι τα ὀνόματα ἁμαρτανειν εὐαγές νοῦς γαρ ἐστιν ὁ νομοθετικὸς τουτων δημιουργός εἰκόνας αὐτοῖς ἐνθεις τῶν παραδειγματων και χρὴ σέβειν αὐτα δια τὴν πρὸς θεους αὐτῶν συγγένειαν. (Μεταφραση παραγραφου *«Επιδιώκοντας παλι να δώσει υπόσταση σε αυλες τρόπο τινα και απότοκες αποκλειστικα της λογικης ουσιας ομοιώσεις των όντων δημιουργησε αφ εαυτης την ουσια των ονοματων, έχοντας σε τουτο συνεργω την λεκτικη φαντασια Και όπως η τελεστικη, δια της χρησεως συμβόλων και απόρρητων συνθηματων κανει τα εδω αγαλματα απεικονισεις των Θεων και τα καθιστα καταλληλα προς υποδοχη των θειων εκλαμψεων έτσι και η νομοθετικη, βασει της ιδιας εξομοιωτικης δυναμης καθιστα τα ονόματα αγαλματα των πραγματων εικονιζοντας με τον ένα η τον αλλο ηχο τη φυση των όντων και αφού τους δώσει υπόσταση, τα παραδιδει στους ανθρώπους να τα χρησιμοποιησουν Για τούτο λεγεται ότι ο νομοθετης είναι κυριαρχος της δημιουργιας των ονοματων και όπως δεν επιτρέπονται απροσεξιες όσο αφορα τα αγαλματα των Θεων έτσι δεν είναι σωστό να γινονται λαθη και όσο αφορα τα ονόματα Διότι δημιουργός τους είναι ο νους που νομοθετει, εμβαλλοντας σε αυτα εικόνες των υποδειγματων Και πρέπει να τους αποδιδουμε σεβασμό λόγω της συγγένειας τους με τους Θεους »*

Συνέχεια αρχαιου κειμένου *«και μοι δοκεῖ τὸν ‹νομοθέτην› p 389a, ὁ Πλατων ἀναλογον ἱδρυσαι τῷ ὅλῳ δημιουργῷ και γαρ ὁ ‹τους εἱμαρμένους νόμους› τιθεις ἐκεῖνός ἐστιν κατα ‹Τιμαιον› p 41e και ὁ ‹παντα διαθεσμοθετῶν› (p 42d) ᾧ ‹συνέπεται Δικη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θειου νόμου τιμωρός› ὥς φησιν ὁ ‹Ἀθηναῖος ξένος› (Leg IV p 716a εἰκότως αὐτῷ και τὴν τῶν ὀνοματων ἀποδοῦναι ποιησιν ἐπεὶ και ὁ ὅλος δημιουργὸς κατ' αὐτὸν πρωτιστός ἐστιν ὀνοματουργός αὐτὸς οὖν ἐστιν ὡς ὁ ‹Τιμαιος› p 36c λέγει ὁ τὴν μὲν τῶν περιφορῶν ‹ταὐτοῦ› τὴν δὲ ‹θατέρου› προσαγορευσας »* ‡

† Πρόκλος, *Εις τον Πλατωνος Παρμενιδη*, τόμος Α', [669 29 669 36]

«δεῖ γαρ τας ὑπό τινος τελειωθησομένας ψυχας κἀκεινῳ προσιουσας δια τῆς γνωσεως αὐτῷ και τῆς ἐπιβολῆς συναπτεσθαι πρῶτον ἡγεῖται γαρ ἡ γνῶσις ἔπειτα ἡ πέλασις ἔπειτα ἡ ἕνωσις Γιατι προηγειται η γνώση, έπειτα έρχεται η προσέγγιση και έπειτα η ένωση, οὐ γαρ ἂν τις ἑνωθειη πρὸς τοῦτο ᾧ μηδέ πελασαι δυνατός ἐστιν ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐκεινῳ τις πελασειεν ὃ μηδέ ἔγνωκεν » ‡

† Πρόκλος, *Εις τον Πλατωνος Παρμενιδη*, τόμος Α', [670 5–670 9]

«δεῖ τας ἀναγομένας ψυχας δια γνωσεως συναπτεσθαι πρῶτον τοῖς ἐφετοῖς και δι' ἐπιβολῆς ἧς ἐστιν ἡ τοῦ ὀνόματος μαθησις εἰκων και γαρ τα ὀνόματα τοῦ γνωστικοῦ τῆς ψυχῆς ἐστιν ἔκγονα »

† *Πρόκλος Περι της κατα Πλατωνα Θεολογια βιβλιο Α [124 12 125 2]*

«Ως γαρ ὁ νοῦς ὁ δημιουργικὸς τῶν ἐν αὐτῷ πρωτιστων εἰδῶν περι τὴν ὕλην ἐμφασεις ὑφιστησι, και τῶν αἰωνιων ἔγχρονα και τῶν ἀμεριστων μεριστα και οἷον ἐσκιαγραφημένα τῶν ἀληθινῶς ὄντων εἴδωλα παραγει, κατα τὸν αὐτὸν οἶμαι, τροπον και ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τὴν νοεραν ἀποτυπουμένη ποιησιν δια λόγου δημιουργεῖ τῶν τε ἄλλων πραγματων ὁμοιωματα και δὴ και αὐτῶν τῶν θεῶν τὸ μὲν ἀσυνθετον αὐτῶν δια συνθέσεως τὸ δὲ ἁπλοῦν δια ποικιλιας τὸ δὲ ἡνωμένον δια πληθους ἀπεικαζουσα Και οὕτω δὴ τα ὀνόματα πλαττουσα τῶν θειων εἰκόνας ἐσχατως ἐπιδεικνυσιν ἕκαστον γαρ ὄνομα καθαπερ ἄγαλμα τῶν θεῶν ἀπογεννᾷ και ὥσπερ ἡ θεουργια δια δή τινων συμβολων εἰς τὴν τῶν τεχνητῶν ἀγαλματων ἔλλαμψιν προκαλεῖται τὴν τῶν θεῶν ἄφθονον ἀγαθότητα κατα τὰ αὐτα δὴ καὶ ἡ νοερα τῶν θειων ἐπιστήμη συνθέσεσι και διαιρέσεσι τῶν ἤχων ἐκφαινει τὴν ἀποκεκρυμμένην οὐσιαν τῶν θεῶν »

«Μεταφραση παραγραφου *όπως ο δημιουργικός νους δίνει υπόσταση σε υλικές εμφασεις [αντανακλασεις] των πρωταρχικων Ειδων που βρισκονται μέσα σε αυτόν και παραγει έγχρονα ειδωλα των αιωνιων και μεριστα [διαιρεμένα] των αμέριστων [αδιαιρετων] και σκιαγραφηματα [ειδωλα] των αληθινων όντων κατα τον ιδιο τρόπο και η δική μας επιστήμη, αντανακλώντας την νοερη δημιουργια με τον λόγο δημιουργει ομοιώματα των αλλων πραγματων και κυρίως των ιδιων των θεων απεικονιζοντας την έλλειψη πολυπλοκότητας τους με πολυπλοκότητα και την απλότητα τους με ποικιλομορφια και την ενότητα τους με το πληθος Και έτσι πλαθοντας τα ονόματα εμφανιζει τις εικόνες των θεων στη κατωτατη βαθμιδα Γιατι δημιουργει καθε όνομα ως αγαλμα των θεων Και όπως ακριβως η θεουργια με καποια συμβολα στη λαμψη των τεχνητων αγαλματων προκαλει την εντυπωση της γενναιόδωρης αγαθότητας των θεων κατα τον ιδιο τρόπο λοιπόν και η νοερη των θειων επιστημη με τις συνθέσεις και τις διαιρέσεις των ηχων αποκαλυπτει την κρυμμένη υπαρξη των θεων »* ‡

† Excerpta ex Nicomacho p 276, 8 Ian, [6 1 6 20]

«Και γαρ δὴ και οἱ φθόγγοι σφαιρας ἑκαστης τῶν ἑπτα ἕνα τινα ψόφον ποιὸν [πρωτους] ἀποτελεῖν πεφυκυιας οἷς δὴ τὰ ‹στοιχεῖα› τὰ ‹φωνήεντα› ἐπωνόμασται ἄρρητα μὲν αὐτα καθ' αὑτα και πᾶν τὸ ἐκ τουτων συντιθέμενον ὑπὸ τῶν σοφῶν ἀποκαλουμενα διοτι κἀνταῦθα τοῦτο δυναται ὁ φθόγγος ὃ δὴ ἐν ἀριθμῷ μὲν μονας ἐν δὲ γεωμετρια σημεῖον ἐν δὲ γραμμασι στοιχεῖον· συντιθέμενα δέ μετα τῶν ὑλικῶν οἷα δὴ τα συμφωνα, ὥσπερ ἡ ψυχὴ μὲν τῷ σώματι, ἡ δὲ ἁρμονια ταῖς χορδαῖς ἀποτελεῖ ἡ μὲν ζῶα ἡ δὲ τόνους και μέλη, τὰ δὲ δραστικας δυναμεις καὶ τελεστικας τῶν θειων διὸ δὴ ὅταν μαλιστα οἱ θεουργοι τὸ τοιοῦτον σεβαζωνται σιγμοῖς τε και ποππυσμοῖς καὶ ἀναρθροις καὶ ἀσυμφωνοις ἤχοις συμβολικῶς ἐπικαλοῦνται Ὅτι ὅσοι τῇ ἑπταφθόγγῳ φυσικῇ κατεχρήσαντο συμφωνια ἐντεῦθεν ἔλαβον· οὐκ ἀπὸ τῶν σφαιρῶν τὸ τοιοῦτον ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐνδεδομένων εἰς τὸ πᾶν ἐξ αὐτῶν ἐναρμονιων ἤχων οὓς δὴ καὶ μόνους τῶν στοιχείων φωνήεντας τε και φθογγήεντας καλοῦμεν.» ‡

† Πρόκλος, *Εις τον πρωτον Ευκλειδου Στοιχειων* [95 21 96 15]

«Επει δέ καὶ οἱ ‹Πυθαγόρειοι› τὸ σημεῖον ἀφορίζονται μοναδα προσλαβοῦσαν θέσιν σκεπτέον τι ποτε νοοῦντες λέγουσιν ὅτι μὲν οὖν οἱ ἀριθμοι τῶν μεγεθῶν ἀυλότεροι και καθαρωτεροι και ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἡ ἀρχὴ τῆς τῶν μεγεθῶν ἐστιν ἁπλουστέρα παντι καταφανές ἀλλ' ὅταν λέγωσι τὴν μὲν μοναδα θέσιν ἔχουσαν ἐνδεικνυσθαι μοι δοκοῦσιν ὡς ἄρα ἡ μὲν μονας και ὁ ἀριθμὸς ἐν δόξῃ τὴν ὑποστασιν κέκτηται, λέγω δὲ τὸν μοναδικὸν ἀριθμόν διὸ και τῶν ἀριθμῶν ἕκαστος εἷς ἐστιν οἷον ὁ πέντε και ὁ ἑπτα και οὐ πολλοι καθ' ἑκαστην ψυχὴν και σχήματος και μορφῆς ἐπεισοδιωδους καθαρευουσι τὸ δὲ σημεῖον ἐν φαντασια προτεινεται και οἷον ἐν τόπῳ γέγονεν καὶ ἔνυλον ἐστι κατα τὴν νοητὴν ὕλην ἄθετος οὖν ἡ μονας ὡς ἄυλος και παντὸς ἔξω διαστηματος και τόπου θέσιν δὲ ἔχει τὸ σημεῖον ὡς ἐν τοῖς φαντασιας κόλποις ἰνδαλλόμενον καὶ ἔνυλον δια δὲ τὴν κοινωνιαν τῶν ἀρχῶν και ἡ μονας στιγμῆς ἁπλουστέρα κατα γαρ τὴν θέσιν ἐπλεόνασεν ἡ στιγμὴ τῆς μοναδος αἱ δὲ προσθέσεις ἐν τοῖς ἀσωματοις ὑφέσεις ἀποτελοῦσι τῶν τας προσθήκας δεχομένων»

«Μεταφραση παραγραφου *οι Πυθαγόρειοι οριζουν το σημειο ως μοναδα που έλαβε θεση [ ] [ ] Όταν όμως λένε ότι η μοναδα έχει θέση, μου φαινεται ότι υποδεικνυουν πως η μοναδα και ο αριθμός και εννοω τον αφηρημένο αριθμό έχουν λαβει υπόσταση τους μέσα στην δοξασια Για αυτό και καθε αριθμός ειναι ένας για παραδειγμα το πέντε και το επτα και όχι πολλοι σε καθε ψυχη, και ειναι καθαροι από σχημα και μορφη. Το σημειο όμως προβαλλεται στην φαντασια και έχει βρεθει θα λέγαμε, σε καποιο τόπο και είναι υλικό έχοντας την νοητη ύλη. Η μοναδα λοιπόν δεν έχει θέση, επειδη προβαλλεται στους κόλπους της φαντασιας και ειναι υλικό. και λόγω της επικοινωνιας της με τις αρχές η μοναδα είναι απλουστερη από το σημειο. Γιατι το σημειο. έχοντας θέση έχει κατι περισσότερο από την μοναδα Και οι προσθήκες στα ασώματα αποτελουν υποβαθμισεις όσων δέχονται τις προσθηκες»* ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

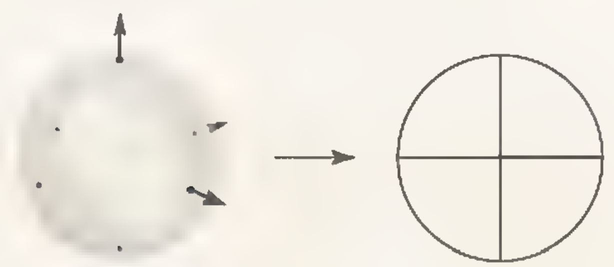
† 8ος-7ος αιώνα π.Χ.: Ο μετασχηματισμός μιας κατάστασης -όπως μιας νοητικής κατασκευής- σε μια άλλη -δηλαδή σε κάτι υπαρκτό- συνδηλώνεται από τον Όμηρο στους Ύμνους του ή τον Ησίοδο στο ποίημα της *Θεογονίας*, στο οποίο τα θεμελιώδη στοιχεία σταδιακά μεταστοιχειώνονται μέσω υπερβατικών διαδοχικών γεννήσεων. ‡

† Diels, H. (1903) *Die Fragmente der Vorsokratiker*. Berlin: Weidmannsche Buchhandlung. p. 44, 144, 171, 247, 254, 290, 361, 496) [online] Available at: https://openlibrary.org/works/OL1310441W/Die_Fragmente_der_Vorsokratiker [Accessed 9 Apr. 2023]

Τα προσωκρατικά δόγματα συνδέουν την Σφαίρα «με τις έννοιες του Θεού και του Όλου», όπως αναφέρεται από τον Ξενοφάνη, Παρμενίδη, Πυθαγόρας, Εμπεδοκλή, Λεύκιππο, Δημόκριτο και Μουσαίο. Ο Θεός είναι ο Δημιουργός των πάντων και υπάρχει μέσα σε όλα. ‡

† Στην Ευκλείδεια Γεωμετρία, ο κύκλος αποτυπώνει το ίχνος της περιφέρειας της σφαίρας στον δισδιάστατο κόσμο. Εφόσον, ο Θεός των Προσωκρατικών είναι η σφαίρα στον τρισδιάστατο κόσμο. Τότε, σε έναν κόσμο δύο διαστάσεων, ο Θεός είναι ο κύκλος, ο οποίος υποδηλώνει την αναπαράσταση της αντίληψής Του στο «βασίλειο του δισδιάστατου κόσμου». Όλα όσα τοποθετούνται εντός του κύκλου περιγράφουν το Σύμπαν. Όλα είναι μέρος Του και ο ίδιος Θεός είναι παντού ως σύνολο των επιμέρους. ‡

† Στην Ευκλείδεια Γεωμετρία, ένας κύκλος με έναν σταυρό υπονοεί το δισδιάστατο σχέδιο μιας σφαίρας, ενώ στο ελληνικό αλφάβητο δηλώνει το γράμμα 'Θήτα' = ⊕. ‡

† Η προτασιακή σύνθεση μέσω της ισοδυναμίας και της συνεπαγωγής, με την αντικατάσταση και τις αθροίσεις των κοινών προσωκρατικών απόφεων φαίνεται ότι υπονοεί τον κύκλο ως ένα θεμελιώδες μυστικιστικό εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή κάποιων λέξεων και διάρθρωση του φιλοσοφικού λόγου. ‡

† H.D. Diels, "*Fragmente der Vorsokratiker*", Weidmannsche Buchhandlung Publishing House, Berlin (DE), 1903. Chapter 12, Herakleitos; p.60, 71, 86. [online]. Available at: https://archive.org/details/diefragmenteder01krangoog/page/71/mode/2up?ref=ol&view=theater [Accessed 09 04 2023].

«ἐνὶ δὲ λόγωι πᾶντα διεκοσμήσατο κατὰ τρόπον αὐτὸ ἑωντῶι τὰ ἐν τῶι σώματι τὸ πῦρ, ἀπομίμησιν τοῦ ὅλου, μικρὰ πρὸς μεγάλα καὶ μεγάλα πρὸς μικρά»

Η αναφορά του Ηρακλείτου «μικρά προς μεγάλα και μεγάλα προς μικρά» προτείνει μια αρμονική αντιστοιχία (αναλογία) μεταξύ των διαφόρων μεγεθών και διαστάσεων της ύπαρξης, υπογραμμίζοντας την ιδέα της σχέσης του μακρόκοσμου και μικρόκοσμου.

Αυτή η ιδέα αντικατοπτρίζει μια βασική αρχή πολλών φιλοσοφικών και μυστικιστικών παραδόσεων, η οποία βλέπει το σύμπαν ως μια ενιαία, αρμονικά διαρθρωμένη ολότητα, όπου κάθε μέρος αντανακλά και περιέχει στοιχεία του συνόλου. Η σχέση αυτή του «ως άνω, έτσι και κάτω» («As above, so below», απόφθεγμα από την ερμητική φιλοσοφία) είναι θεμελιώδης στην έρευνα της φύσης και της θέσης του ανθρώπου μέσα σε αυτή.

«πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρηστήρ. δυνάμει γὰρ λέγει ὅτι τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ διοικοῦντος λόγου καὶ θεοῦ τὰ σύμπαντα δι᾽ἀέρος τρέπεται εἰς ὑγρὸν τὸ ὧς σπέρμα τῆς διακοσμήσεως, ὃ καλεῖ θάλασσαν, ἐκ δὲ τούτου αὖθις γίνεται γῆ καὶ οὐρανὸς καὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα. ὅπως δὲ πάλιν ἀναλαμβάνεται καὶ ἐκπυροῦται, σαφῶς διὰ τούτων δηλοῖ· θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται δὶς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ.»

Το χωρίο αυτό αναφέρει ότι:

(I) {*«Το Πυρ, διοικούμενο από τον Λόγο και τον Θεό, μεταστοιχειώνεται σε διαδοχικές καταστάσεις της ύλης.»*}

Επίσης, από την φιλοσοφική του θέση «*μικρὰ πρὸς μεγάλα καὶ μεγάλα πρὸς μικρά*» λαμβάνονται υπόψιν τα σχήματα των γραμμάτων (τα οποία υπερτερούν) στις λέξεις «Λόγος» και «Θεός», δηλαδή το όμικρον =О και το θήτα =⊕. Το ⊕ απεικονίζει δισδιάστατα την σφαίρα. Κάποιοι προσωκρατικοί φιλόσοφοι συμφωνούν με την περιγραφή του Όλου ή Θεού ως σφαίρα. Για τον Ηράκλειτο δεν υπάρχει κάποιο χωρίο που να το αναφέρει ρητά. Ωστόσο, η φράση του «ως άνω, έτσι και κάτω» σε συνάρτηση με την γεωμετρία θα μπορούσε να παράξει αυτήν την ερμηνεία. Με την προϋπόθεση ότι ο Ηράκλειτος κατείχε γνώσεις επί της γεωμετρίας. Στην αρχαία Ελλάδα, η γεωμετρία, η μαθηματική σκέψη γενικότερα, ήταν στενά συνδεδεμένη με την φιλοσοφία και την προσπάθεια κατανόησης του κόσμου. Αυτό φαίνεται από την παράθεση των Πλατωνικών Στερεών στο έργο *Τίμαιος* του Πλάτωνα, τα οποία άνηκαν στην «μυστική» διδασκαλία του Πυθαγόρα. Ο Πυθαγόρας (570–495 π.Χ.) απέδιδε το Πυρ σαν ένα τετράεδρο, δηλαδή μια πυραμίδα με τριγωνική βάση.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, μέσω της αντικατάστασης των λεξικών όρων με ισοδυναμίες και συνεπαγωγές, προκύπτουν τα ακόλουθα:

a. ‹Σφαίρα› ↔ ‹Θεός› ↔ ‹Σφαίρα› ➝ ‹Κύκλος›, και
b. ‹Πυρ› ➝ ‹Τρισδιάστατες μορφές› ➝ [Δισδιάστατες μορφές ↔ ‹Δισδιάστατες γραμμές›] (επειδή η φωτιά μεταστοιχειώνεται διαδοχικά στις μορφές του Σύμπαντος, οι οποίες μπορούν να αποτυπωθούν και δισδιάστατα)
c. ‹Λόγος› ↔ ‹Γραφή› ↔ ‹Γράμματα›
d. ‹διαδοχικές καταστάσεις της ύλης› ↔ ‹διαδοχικές γεωμετρικές καταστάσεις›

Από τις σχέσεις (a), (b), (c) & (d) αναδιατυπώνεται η θέση (I) του Ηρακλείτου μέσω συνεπαγωγής ως εξής:

(II) [Οι ‹Δισδιάστατες γραμμές› διοικούμενες από τα ‹Γράμματα› και τον ‹Κύκλο› μεταστοιχειώνονται σε ‹διαδοχικές γεωμετρικές καταστάσεις›] ‡

† H.D. Diels, "*Fragmente der Vorsokratiker*", Weidmannsche Buchhandlung Publishing House, Berlin (DE), 1903. Chapter 12, Herakleitos; p.101-102. [online]. Available at: https://archive.org/details/diefragmenteder01krangoog/page/71/mode/2up?ref=ol&view=theater [Accessed 09 04 2023].

Philip Wentworth Buckham (1827), *Theatre of the Greeks*. p.164

Pickard-Cambridge, A.W. (1927/1962) *Dithyramb, Tragedy, and Comedy*. Reprint, Oxford: Clarendon Press. Original edition. p. 232

Ο πυθαγόρειος Επίχαρμος (550-460 π.Χ.) αναφέρει τα ακόλουθα:

«*ὅ λόγος ἀνθρώπους κυβερνᾶι κατὰ τρόπον σώιζει τ' ἀεί [εἴ]. ἔστιν ἀνθρώπωι λογισμός, ἔστι καὶ θεῖος λόγος· <ὁ δέ γε> τἀνθρώπου πέφυκεν <ἀπό γε τοῦ θείου λόγου, καὶ φέρει πόρους ἕκάστωι> περὶ βίου καὶ τᾶς τροφᾶς. ὅ δέ γε ταῖς τέχναις ἁπάσαις συνέπεται θεῖος λόγος, ἐκδιδάσκων αὐτὸς αὐτούς, ὅ τι ποιεῖν δεῖ συμφέρον. οὖ γὰρ ἄνθρωπος τέχναν τιν' εὗρεν, ὅ δὲ θεὸς το πάν. [φέρει. ὅ δέ γε τἀνθρώπου πέφυκεν ἀπό γε τοῦ θείου λόγου*»

(III) «{*Ο θείος λόγος [...] συνοδεύει όλες τις τέχνες, διδάσκοντας στους ανθρώπους τι πρέπει να κάνουν για το κοινό καλό. [...] Ο ανθρώπινος λογισμός προέρχεται από τον θείο λόγο.*}»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Σύμφωνα με τα παραπάνω, μέσω της αντικατάστασης των λεξικών όρων με ισοδυναμίες και συνεπαγωγές, προκύπτουν τα ακόλουθα:

e. ‹Θείος Λόγος› ↔ [‹Ο Λόγος του Θεού› & (‹Θεός›↔‹Σφαίρα›→‹Κύκλος›)] → ‹Ο Λόγος εντός της Σφαίρας› (σε τρισδιάστατη άποψη) → ‹Ο Λόγος εντός του Κύκλου› (σε δισδιάστατη άποψη)

f. ‹Όλες οι τέχνες› → ‹Η Γραφή› (ως μορφή τέχνης) → ‹Γραπτή γλώσσα› (όταν η γραφή αποτυπώνει την ανθρώπινη γλώσσα) → ‹Τα γράμματα του αλφαβήτου› (τα γράμματα ως η έκφραση μιας τέχνης και αποτύπωσης ήχων)

g. ‹Ο ανθρώπινος λογισμός› → ‹Εκφράζεται με λόγια› → ‹Ανθρώπινη γλώσσα› → ‹Έκφραση κάποιων ήχων με γράμματα ως «τα μικρότερα» μέρη των λέξεων›

h. ‹Ο θείος λόγος› ↔ ‹Ο λόγος του Θεού› → ‹Αυτός ο λόγος είναι στο πλαίσιο «της σφαίρας ή του κύκλου», από το (e)›

i. ‹Τα γράμματα του αλφαβήτου δημιουργούν μια ατελείωτη επανάληψη γράφοντάς τα γραμμικά από την αρχή τους ως το τέλος τους› → ‹Αυτή η επανάληψη θα αντιπροσωπεύεται από τον κύκλο, επειδή ο κύκλος δηλώνει την έννοια της κίνησης σε μια ατέρμονη επαναληπτικότητα›

Από τις σχέσεις (e), (f), (g), (h) & (i) αναδιατυπώνεται η θέση (III) του Επίχαρμου μέσω συνεπαγωγής ως εξής:

(IV) {Ο ‹Λόγος εντός του κύκλου› [...] συνοδεύει τα ‹γράμματα του αλφαβήτου› [...] Η ‹έκφραση κάποιων ήχων με γράμματα ως «τα μικρότερα» μέρη των λέξεων›, προέρχεται από ‹αυτόν τον λόγο που είναι στο πλαίσιο του κύκλου›.} ‡

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα.* Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος ΣΤ', *«Η μετουσίωση των πάντων είναι δοσμένη στην ύλη.»* ‡

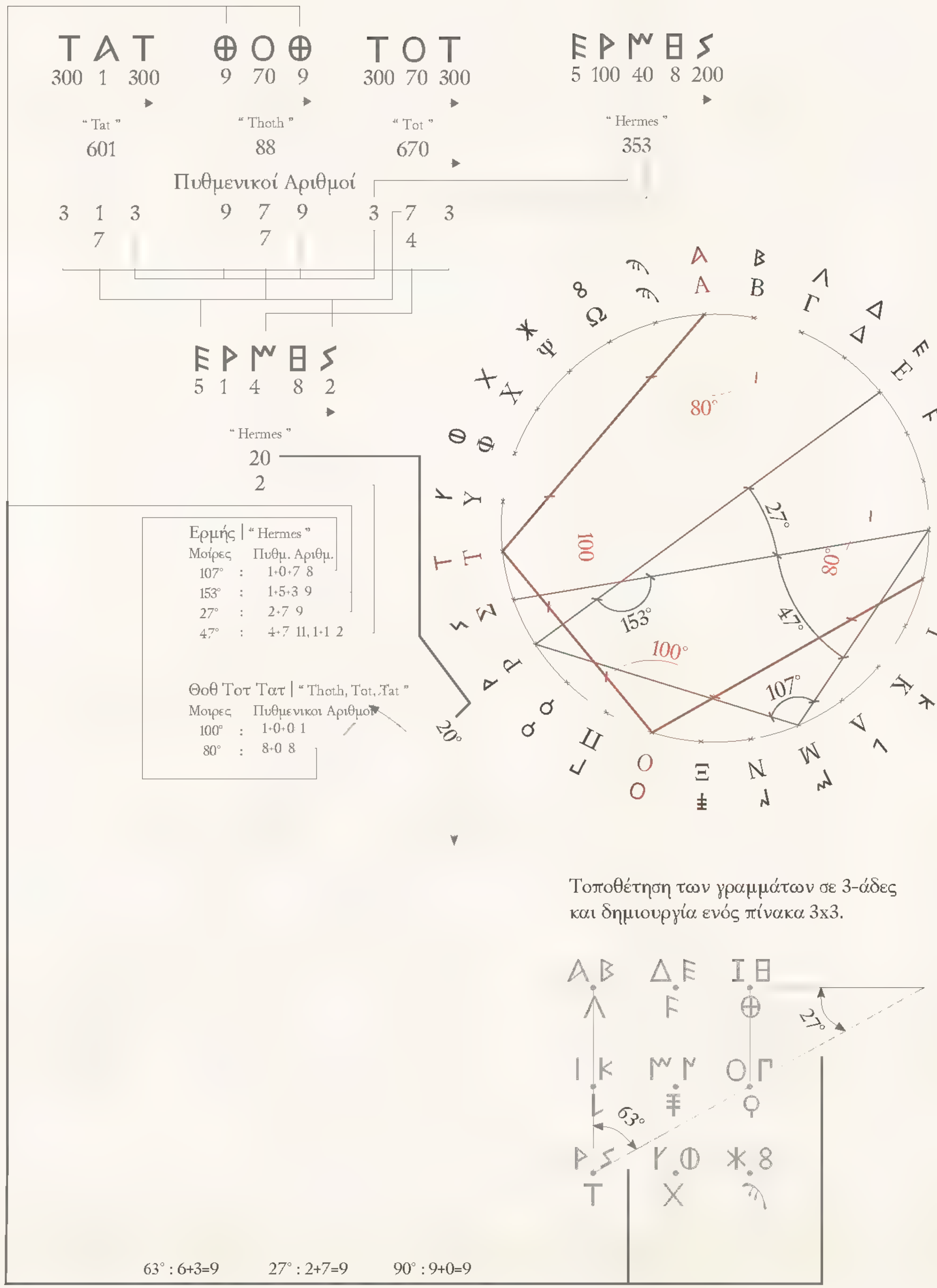
† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα.* Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος ΙΣΤ', 2. *«Όταν ο λόγος ερμηνεύεται με την πατρώα διάλεκτο (δηλαδή με την γλώσσα στην οποία γράφτηκαν) τότε μόνο έχει καθαρή την έννοια των λεγομένων. Διότι η ίδια η ποιότητα της φωνής και η δύναμη) των αιγιπτυακών... λέξεων κρύβουν μέσα του την ενέργεια αυτών που λέγονται. [...] Εμείς δεν χρησιμοποιούμε λόγια. Αλλά φωνές γεμάτες έργα.»* ‡

† Η απώτατη καταγωγή των Ερμητικών Κειμένων χάνεται στην φαραωνική Αίγυπτο. Το όνομα του μυθικού θεού αναφέρεται και στο αιγυπτιακό «*Βιβλίο των Νεκρών*» (1550 π.Χ.), το οποίο λέγεται ότι είναι ότι είναι έργο του ίδιου του Θωθ.

Η Αίγυπτος χρησιμοποίησε το σχήμα του τριγώνου για να εκφράσει το θείο στοιχείο και την σοφία. Όταν στον κύκλο σχεδιάζονται τα ονόματα του Ερμή του Τρισμέγιστου, Θοθ-Τοτ-Ταt (ως το όνομα του Θεού της Σοφίας) παρατηρείται η παραγωγή ενός ισοσκελούς τραπεζίου και κατ' επέκταση ενός ισοσκελούς τριγώνου. ‡

† Οι σχέσεις (III) και (IV) προκύπτουν μέσα από ένα φιλοσοφικό, θεολογικό και ποιητικό πολιτισμικό πλαίσιο (πολιτισμική σημειόσφαιρα). Οι ιδέες που παρουσιάζονται είναι θεολογικές και φιλοσοφικές, παραμένουν εσωτερικά συνεπείς και αντικατοπτρίζουν ένα μέρος της αρχαίας κατανόησης σχετικά με τον άνθρωπο και τον Θεό. Χρησιμοποιούνται μεταφορικές και συμβολικές αξίες από ένα πλήθος φιλοσόφων που συνομολογούν στην ύπαρξη υπορρήτων συσχετισμών, κάτω από τους οποίους διαπλάθονται οι ιδέες και εξελίσσεται η γνώση μέσα από ένα σύστημα «μυστικής» διδασκαλίας (μη προσβάσιμο προς το ευρύ κοινό). Ο Θοθ ή Θωθ έχει πρωταγωνιστικό ρόλο επειδή αναφέρεται ως προστάτης των Γραμμάτων (Πλάτων, Φαίδρος, 243e–247c), ενώ τα γράμματά του

στα ελληνικά απαρτίζονται από κύκλους. Το ωμέγα φωνητικά, όπως αναφέρει ο Έρασμος, δεν διαφέρει σε τίποτα από το όμικρον, εκτός της μακράς αξίας του. Διερευνάται, λοιπόν, η απλούστερη μορφή. Ο συλλογισμός ακολουθεί μια βαθύτερη σύνδεση μεταξύ συμβολισμού, γλώσσας και κοσμολογικής κατανόησης του κόσμου. Πράγματα τα οποία παρουσιάζονται στην σημασιογραφική γραφή (ιερογλυφικό) και μεταλαμπαδεύονται με τους αιώνες στην αλφαβητική γραφή.

Μέσα στο δοθέν συμβολικό και φιλοσοφικό πλαίσιο, οι συνεπαγωγές φαίνεται ότι είναι λογικά σωστές και συνεκτικές. Εκφράζουν δηλαδή, μια συμβολική και μεταφυσική προσέγγιση προς την κατανόηση της ύλης, του κόσμου και της θεϊκής διάστασης μέσω της γεωμετρίας, της αριθμητικής, της γραφής και της φιλοσοφικής σκέψης. ‡

† Οι γεωμετρικές γνώσεις της εποχής και η αδυναμία του ακριβούς υπολογισμού του εμβαδού του κύκλου (Ε=π*R^2), φαίνεται ότι οδήγησε στην σύνδεση του Θεού με τον κύκλο. Εφόσον ο αριθμός π (3.14...) είναι άρρητος, δηλαδή έχει άπειρα περιοδικά ψηφία. Η σύνδεση του Θεού με τον κύκλο μέσω του αριθμού *π* μπορεί να ερμηνευτεί ως μια μεταφορά για την απειρότητα και την αδυναμία πλήρους κατανόησης ή αναπαράστασης του θείου στοιχείου αφενός μεν με ανθρώπινα μέσα, αφετέρου δε με τον συντομότερο τρόπο. Η άπειρη φύση του *π* συμβολίζει την έννοια του απεριόριστου και του ανεξήγητου, ιδιότητες που συχνά αποδίδονται στο θείο. ‡

† Η ελληνική λέξη ΘΕΟΣ χρησιμοποιεί δύο κύκλους για να περιγράψει την ηχητική ακολουθία αυτής της ιδέας/θέσης. Παρακάτω παρατίθενται σε διάφορες γλώσσες η μετάφραση της λέξης: Ιταλικά=‹DIO›, Ισπανικά=‹DIOS›, Αγγλικά=‹GOD›, Γερμανικά=‹GOTT›, Ρωσικά:‹Бог (Bog)›, Ουκρανικά:‹Бог (Boh)›, Tagalog=‹Diyos›, Σερβικά=‹Бог (Bog)›, Βουλγαρικά=‹Бог (Bog)›, Πολωνικά=‹Bóg›, Τσεχικά=‹Bůh›, Σλοβακικά=‹Boh›, Κροατικά=‹Bog›, Αραβικά= الله , Κορεάτικα= 하느님, Ισλανδικα=‹goð›, Khmer= ព្រះ, Navajo=‹Diyin Ayóo Át'éii›, Tajik=худо, Tatar=ходай, Zulu=inkosi, Βάσκικα=jainkoa, Σανσκριτικά=देवता.

Εφορμώντας από μια σχεδιαστική παιδεία, ένα πρώτο σχόλιο είναι η διαχρονική εμφάνιση του γράμματος από διαφορετικά πολιτισμικά πλαίσια, τα οποία ίσως φαίνεται ότι κατανοούν την μεταφορική γεωμετρική διάσταση του κύκλου με την φιλοσοφική της προέκταση.

Ένα δεύτερο σχόλιο, κατά την συνεχή εκφορά του όμικρον δημιουργείται με τα χείλη ένας νοητός κύκλος, ο οποίος όταν αυτός ο φθόγγος παρατηρηθεί προσεκτικά από κάποιον σχεδιαστή, τότε θα τον αποτυπώσει με έναν κύκλο και ίσως θα οριστεί κατόπιν σύμβασης, αφού βέβαια γίνει αποδεκτός από τα υπόλοιπα μέλη της κοινότητας, δημιουργώντας μια συμβολική αναπαράσταση με βαθύτερες έννοιες. Αν αυτός ο άγνωστος σχεδιαστής (ή κάποιοι άγνωστοι σχεδιαστές) ανά τους αιώνες έχει μια προέχουσα κοινωνική θέση και αρκετές γνώσεις επί της γεωμετρίας (μαθηματικών), τότε θα έχει μεγαλύτερη ευχέρεια στην διαδικασία αποτύπωσης και αναπτυγμένη παρατηρητικότητα σε σχέση με τον κοινό άνθρωπο που οργανώνει σημασίες μέσα σε ένα πολιτισμικό πλαίσιο.

Επιπροσθέτως, αυτός ο νοητός κύκλος συναντάται στην πρώτη κατοικία του πρωτόγονου ανθρώπου (κυκλική καλύβα), στην διάταξη της θέσης μιας ομάδας ατόμων (από τους πρωτόγονους μέχρι σήμερα) γύρω από μια φωτιά/εστία και τους (αρχέγονους, ιερούς και μη) κυκλικούς χορούς. Στο συλλογικό ασυνείδητο είναι επόμενο να συνδεθεί το κυκλικό στοιχείο με την έννοια της ιερότητας, αφού η κοινωνική συνάθροιση αποτελεί ζωτικό στοιχείο για τα πλαίσια μιας πόλης, χωριού, κτλ. και αναγκαία θα συνδεθεί με μια υψηλή σημασία.

Δίκαια λοιπόν, όπως σαν αρχιτέκτονας δοκώ ότι το γράμμα όμικρον πιθανώς σχεδιάστηκε κάτω από ένα πολιτισμικό πλαίσιο κοινωνικών ζυμώσεων συνοδευόμενο από «σιωπηρές» σημασίες και μη διδακτέες προς το ευρύ κοινό φιλοσοφικές ερμηνείες, ενώ αποδόθηκε εις διπλούν στην λέξη ΘΕΟΣ δια μιας σχεδιαστικής οξυδέρκειας, όπως συμβαίνει και στις υπόλοιπες γλώσσες. ‡

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα*. Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος ΙΓ', 17: «*Ο κύκλος ο αθάνατος του Θεού, ας δεχτεί τον λόγο μου.*» ‡

† Danesi, Marcel (2017). *Μηνύματα, σημεία και Σημασίες: Ένα βασικό εγχειρίδιο για τη Σημειωτική και τη Θεωρία της Επικοινωνίας*. 3rd Edn. Translated by Χ. Κοκκίνου and & Edited by Β. Δαλκαβούκης. Θεσσαλονίκη: University Studio Press. p.133

«*Σε κάθε αλφαβητικό σημείο ενυπάρχει μια εικονογραφική ιστορία και προϊστορία. Το εικονογραφικό περιεχόμενο των γραμμάτων μας περνά απαρατήρητο, καθώς οι οφθαλμοί μας δεν είναι πλέον εκπαιδευμένα να εντοπίζουν το εικονογραφικό νόημα από αυτά.*»

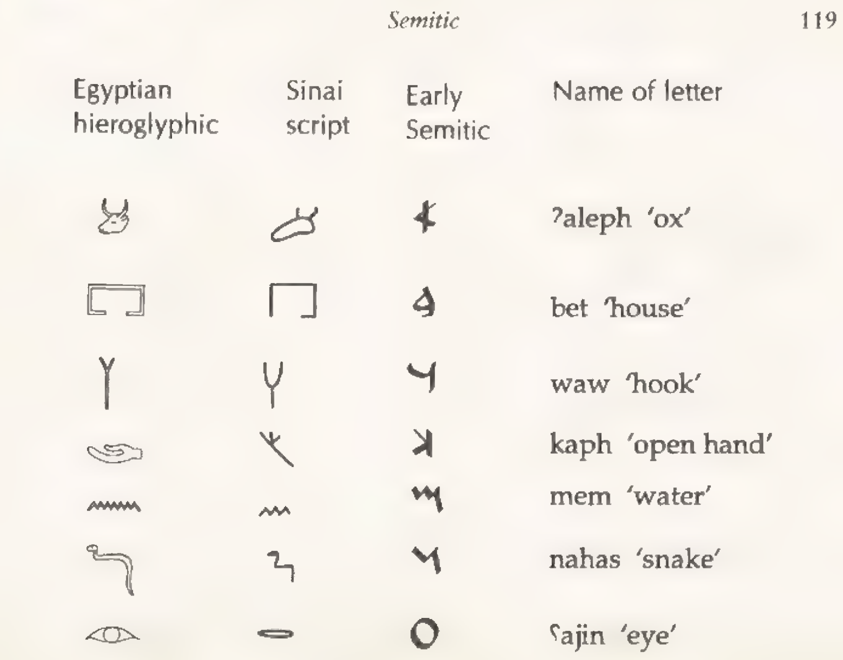

Figure 7.2 Some examples of the Egyptian sources of Semitic letters according to Gardiner (1916) and Albright (1966)

† Halpern, Steven (2010). *Steven Halpern Great Pyramid OMs Cymatics*. [online, YouTube video] Available at: https://www.youtube.com/watch?v=Yw13EAX3cZk

Εκ του πειράματος Chladni Plate, κατά την μακρά εκφορά του όμικρον παρατηρείται ο σχηματισμός δύο κύκλων στην παλλόμενη πλάκα (μέσω της σημειακής κίνησης των κόκκων άμμου).

† Rogers, Henry (2005). *Writing System. A linguistic approach*. Victoria (AU): Blackwell Publishing. p.119. ‡

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα*. Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος Η', 3: «*Και ό,τι προέρχεται από την ύλη κάτω από αυτόν... ο πατέρας όλα τα σωματοποίησε, τους έδωσε όγκο και τα έκανε σφαιροειδή. Και κάνοντας αυτό έγινε και η ύλη αθάνατη, έχοντας αιώνια υλική υπόσταση. Και πέρα απ' αυτό, ο πατέρας σκόρπισε ιδέες-μορφές πάνω στην σφαίρα και τις έκλεισε μέσα σε αυτήν σαν σε σπήλαιο, θέλοντας να κοσμήσει με κάθε ποιότητα το έργο της δικής του δημιουργίας.*» ‡

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα*. Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος Η', 5: «*Σιώπησε τέκνο μου, και σκέψου τι είναι Θεός, τι είναι κόσμος, τι είναι αθάνατο ζώο τι διαλυτό ζώο, και κατάλαβε δημιουργήθηκε από τον Θεό και βρίσκεται μέσα στον Θεό και πως ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον κόσμο και βρίσκεται μέσα στον κόσμο. ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΟΡΙΟ (ΠΕΡΙΟΧΗ) ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ.*» ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Ερμής Τρισμέγιστος (1990). *Ερμητικά Κείμενα*. Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

Λόγος Β', 12: «*-Αλλά τι είναι Θεός;- Είναι αυτό που δεν είναι κανένα από τα υπάρχοντα αλλά είναι και η αιτία της ύπαρξης και όλων και ενός εκάστου ξεχωριστά.*»

Σαν σχόλιο πρέπει να αναφερθεί ότι στον σχεδιασμό μέσα σε έναν κύκλο περιγράφεται κάθετι υλικό στοιχείο που υπήρξε, υπάρχει και θα μπορούσε να υπάρξει. Μέσα σε αυτόν περιγράφονται και αναλύονται διδιάστατα οι υλικές μορφές. ‡

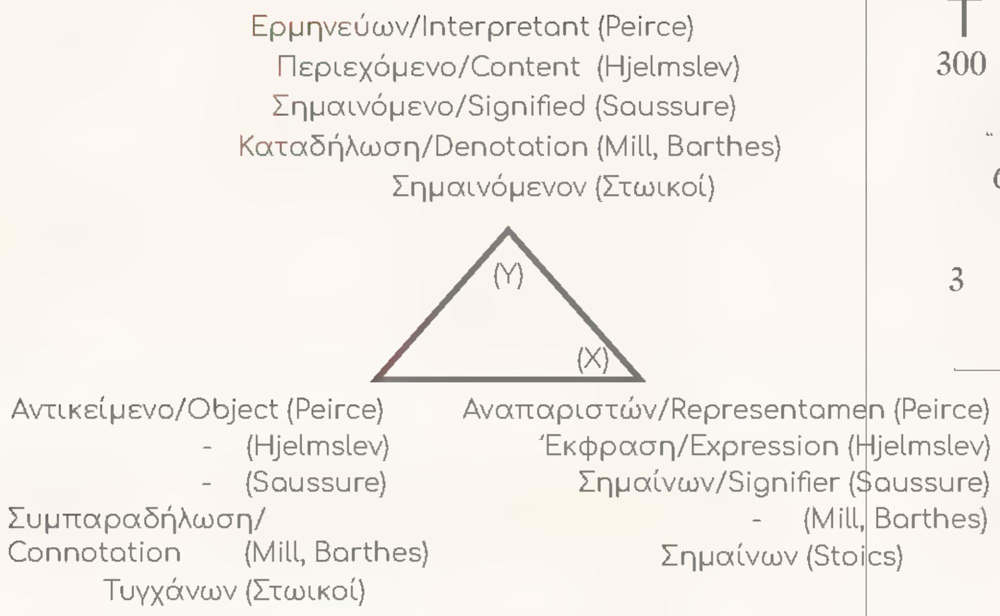
† Μπενβενίστ, Μπαρτ, Ντεριντά, Πιρς, Φουκώ (1981). *Κείμενα Σημειολογίας*. Translated by Κωστής Παπαγιώργης. Αθήνα: Νεφέλη. p.174-175, 196-197
Danesi, Marcel (2004). *Messages, Signs, and Meanings. A Basic Textbook in Semiotics and Communication*. 3rd edition. Volume 1 in the series Studies in Linguistic and Cultural Anthropology. Toronto: Canadian Scholars' Press Inc.

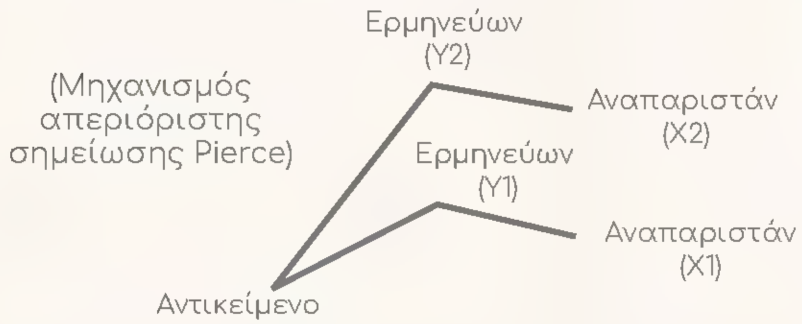
Σημειωτική του Πιρς/*Peirce* (Peircean Semiotics):

«*Σύμφωνα με τη Σημειωτική θεωρία του Peirce, το σημείο ή representamen είναι κάτι που αντικαθιστά κάτι άλλο μέσω κάποιας σχέσης. Η δημιουργία μιας νοερής εικόνας με ένα ισοδύναμο σημείο ή ίσως ένα πιο ανεπτυγμένο σημείο ονομάζεται ερμηνευόμενο (interpretant), ενώ το πραγματικό στοιχείο στο οποίο αναφέρεται αποκαλείται αντικείμενο.*

Ένα σημείο (representamen) λοιπόν είναι ένα πρώτο στοιχείο που βρίσκεται σε μια τόσο γνήσια τριαδική σχέση με ένα Δεύτερο στοιχειο, το Αντικείμενό του, ώστε είναι ικανό να αναγκάσει ένα Τρίτο στοιχείο, τον Ερμηνευτή του, να επωμιστεί την ίδιεα τριαδική σχέση με το Αντικείμενό του. Η τριαδική σχέση συνενώνει τα τρία της μέλη με έναν τρόπο ο οποίος δεν απαρτίζεται από κάποιο σύμπλεγμα δυαδικών σχέσεων.
Για την Σημειωτική του Πιρς, «ένα σύμβολο είναι ένα σημείο που σχεδιάζεται για να κωδικοποιείσει ένα αναφερόμενο κατόπιν συμφωνίας ή σύμβασης» (Danesi)

Εφαρμόζεται σε οτιδήποτε μπορεί να πραγματώνει την ιδέα που είναι συναφής με την λέξη. Προϋποθέτει ότι είμαστε ικανοί να φανταστούμε αυτά τα πράγματα

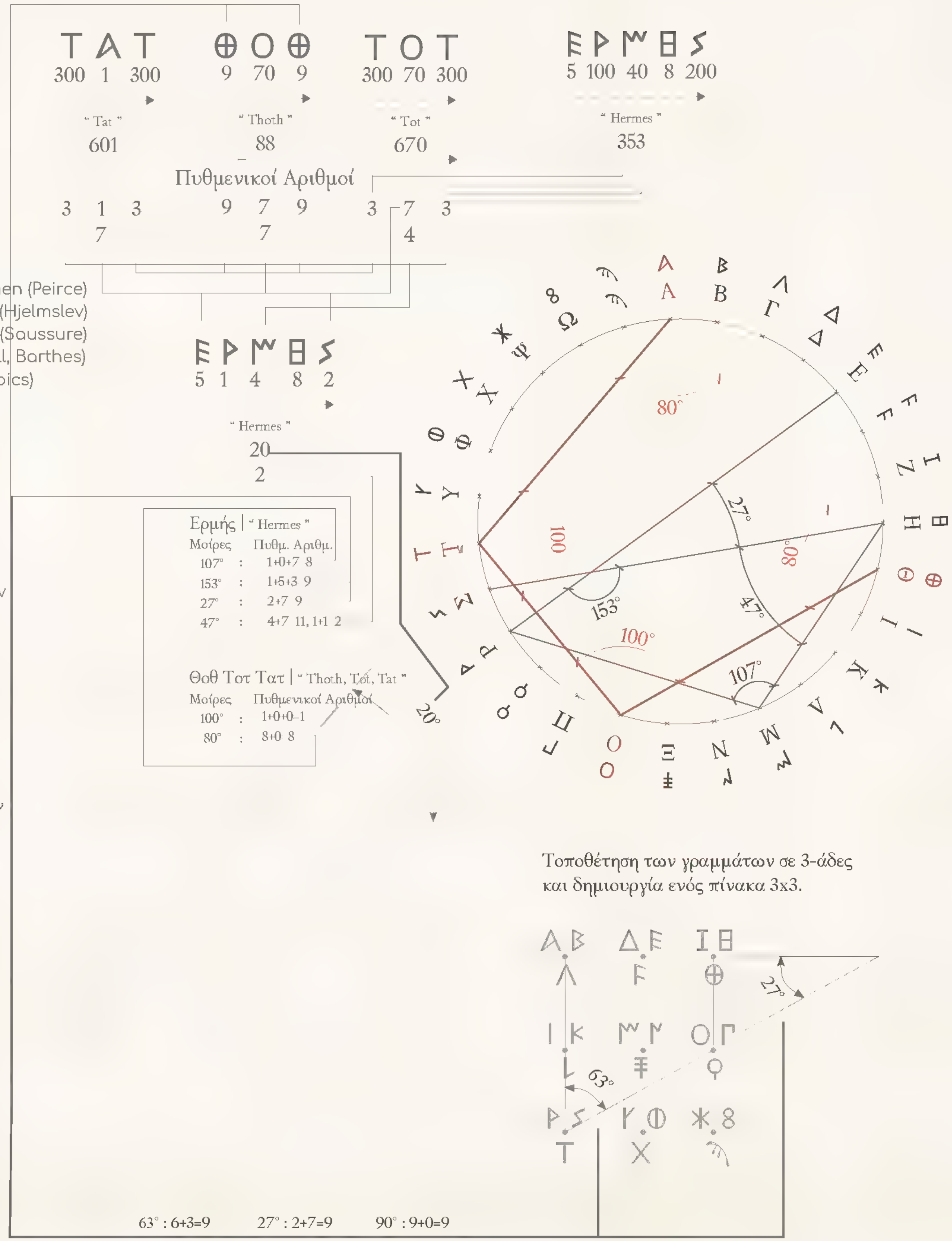

και ότι έχουμε συνδέσει την λέξη με αυτά. Το σύμβολο είναι συναφές με το αντικείμενο του χάρη στην ιδέα του νου που χρησιμοποιεί σύμβολα και χωρίς την οποία δεν θα μπορούσε να υπάρχει καμιά τέτοια συνάφεια.

Κάθε φυσική δύναμη λειτουργεί ανάμεσα σε ένα ζεύγος μορίων το καθένα από τα οποία χρησιμεύει σαν δείκτης του άλλου.

Τα σύμβολα αναπτύσσονται. Έρχονται στο είναι μέσω της ανάπτυξης άλλων σημείων που συμμετέχουν στην φύση εικόνων και συμβόλων. Σκεφτόμαστε μόνο με σημεία. Αυτά τα νοητά σημεία έχουν μεικτή φύση· τα συμβολικά τους μέρη ονομάζονται έννοιες. Αν κάποιος πλάσει ένα νέο σύμβολο, το πλάθει με σκέψεις που εμπεριέχουν έννοιες. Έτσι από σύμβολα εκπορεύονται μόνο σύμβολα. Άπαξ και υπάρξει, το σύμβολο διαδίδεται στους λαούς. Με την χρήση και εμπειρία αναπτύσσεται το νόημά του.» ‡

† Στον κύκλο των 27 γραμμάτων, η γωνία της κορυφής του ισοσκελούς τριγώνου των λέξεων ΘΟΘ-ΤΟΤ-ΤΑΤ ισούται με 20°. Παράλληλα, η αριθμητική αξία των γραμμάτων της λέξης ΕΡΜΗΣ ισοδυναμεί με το 20. Παρατηρείται λοιπόν μια υπόρρητη αριθμητική ταύτιση του αριθμού 20 στις λέξεις που

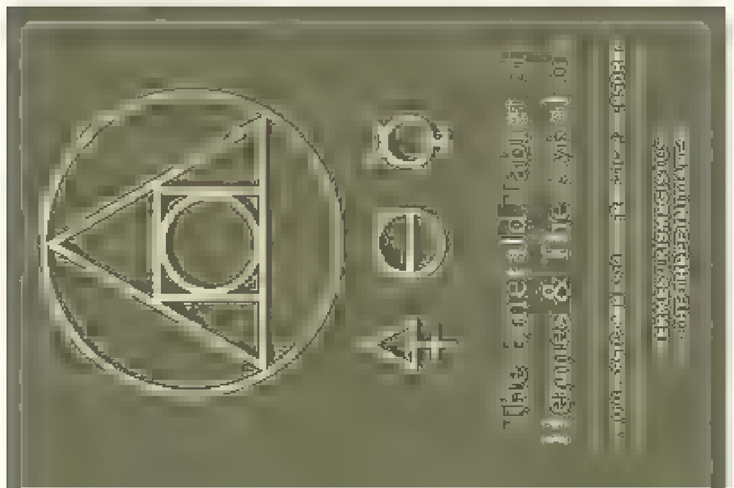

περιγράφουν τον Ερμή τον Τρισμέγιστο. Αν δεν είναι σύμπτωση, φαίνεται ως ένα «σιωπηρό» χειραγωγούμενο αποτέλεσμα ονοματοποιίας με βάση τους γεωμετρικούς και αριθμητικούς σημειωτικούς συσχετισμούς. ‡

† Hermes Trismegistus & The Three Initiates 2020 *The Emerald Tablet of Hermes & The Kybalion*. Augusta, GA Quicktime Press

Για το ενδεχόμενο του σχεδιασμού από άγνωστους ονοματοθέτες μαθηματικούς, μέσα στην πάροδο των αιώνων, παρατηρείται ότι το γεωμετρικό σχήμα και οι αριθμητικές τιμές συνδέονται με το φιλοσοφικό αντικείμενο του Ερμή του Τρισμέγιστου, ως συμβολικά νοήματα που δημιουργούνται στον νου του ερμηνευτή. Η γεωμετρική εικόνα και οι αριθμοί λειτουργούν ως σημεία και πέρα από την άμεση παρουσία τους, παραπέμπουν σε μια βαθύτερη, συμβολική σημασία που συνδέεται με τον Ερμή Τρισμέγιστο, υποδηλώνοντας μια μυστικιστική ή εσωτερική σημασία. *«Η Σμαραγδένια Ταμπλέτα του Ερμή του Τρισμέγιστου» ("The Emerald Tablet of Hermes")*. *«Όπως κάτω, έτσι πάνω· και όπως πάνω έτσι κάτω. Μόνο με αυτή τη γνώση μπορείς να κάνεις θαύματα [...] Για αυτόν τον λόγο αποκαλούμαι Ερμής Τρισμέγιστος γιατί κατέχω τα τρία βασικά στοιχεία της φιλοσοφίας του σύμπαντος.»* Γεωμετρικά όμως ο αριθμός τρία απεικονίζεται με ένα τρίγωνο.

Αυτή η «σιωπηρή» σχεδιαστική γραμματική ονοματοποιίας μέσω των σημειωτικών συσχετισμών υποδηλώνει μια σκόπιμη δημιουργία νοήματος μέσω αφηρημένων

εννοιών και τεθειμένων σημασιών.

Ο αριθμητικός και γεωμετρικός συμβολισμός θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μέρος μιας ευρύτερης σχεδιαστικής παράδοσης και αναζήτησης βαθύτερων, κρυμμένων αληθειών μέσω της μελέτης αριθμών (αριθμοσοφία) και σχημάτων (ιερή γεωμετρία), πράγματα τα οποία ήταν αντικείμενα «μυστικών» διδασκαλιών και ερευνάς από την εποχή του Πυθαγόρα στην Ελλάδα. ‡

† Πλαίσιο ανάλυσης των Representamen, Object, Interpretant

Διάγραμμα Σημειωτικού Τριγώνου του Πιρς

Αναπαριστών. Representamen. Αριθμητικό Άθροισμα 20 των γραμμάτων ΕΡΜΗΣ ως μονάδες

Θεμέλιο του Representamen. Το μυστικιστικό πλαίσιο των ιερογλυφικών και της ιστορίας του Thoth ως προστάτη των γραμμάτων (Αίγυπτος). Πλαίσιο συνδέσεων λέξεων με αριθμούς (Ελλάδα), κοινός νους η απόδοση. παραγωγή σύνθετων γεωμετρικών σχεδίων στην ναοδομία τους

Αντικείμενο. Object. Ερμής Τρισμέγιστος

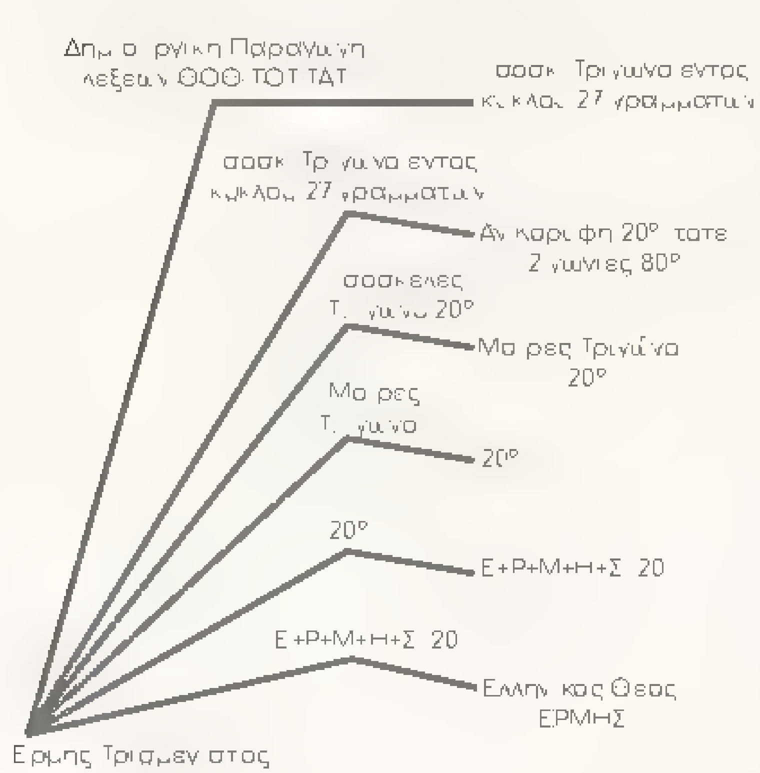
Ερμηνευτής. Interpretant. Μυστική σημασία του αριθμού και αναγωγή στο πλαίσιο της γεωμετρικής έκφρασης. ‡

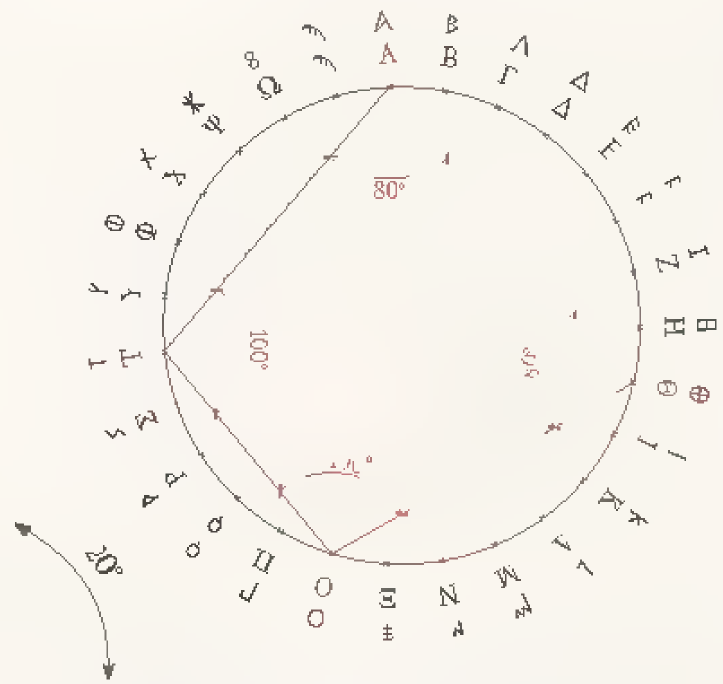
† Λαγόπουλος Α. Φ. and Λαγοπούλου Κ. Β. 2016 Θεωρία της σημειωτικής. Η παράδοση του Ferdinand de Saussure. Βαμβακίδου Ι., Κουρδής Ευ., Χριστοδούλου Α. and Κολιτσόπουλος Μ. (eds) Αθήνα Πατάκη p.68-69

Ο Πιρς περιγράφει την διαδικασία της απεριόριστης σημείωσης ως εξής. Κάθε ερμηνευών οδηγεί σε μια νέα αναπαράσταση με αναφορά στο ίδιο αρχικό αντικείμενο επειδή προκειμένου να υποδειχθεί, πρέπει να κατονομαστεί με την βοήθεια άλλου σημείου, το οποίο με την σειρά του έχει άλλο ερμηνευών. ‡

† Παρακάτω παρουσιάζεται η στρωματοποιημένη προσέγγιση της ερμηνείας που αντικατοπτρίζει την Σημειωτική Θεωρία του Peirce, όπου η σημασία δομείται δυναμικά μέσα από μια τριαδική σχέση μεταξύ σημείου, αντικειμένου και ερμηνευτή. ‡

Μηχανισμός απεριόριστης σημείωσης Peirce

† «Σιωπηρή» Ονοματοποιία: Η «σιωπηρή» ονοματοποιία περιλαμβάνει την δημιουργία νοήματος μέσω μιας γεωμετρικής αναζήτησης, η οποία συνδέεται με την σημειωτική διαδικασία απεικονίσεων των αφηρημένων εννοιών με σύμβολα και των συσχετίσεων των αριθμών με γεωμετρικά σχήματα.

Τα αλλεπάλληλα σημειωτικά επίπεδα του Pierce αποτελούν κάθε φορά ένα συνεχές Ερμηνευτικό επίπεδο, το οποίο σχετίζεται με την βαθύτερη κατανόηση της σημασίας αυτών των συσχετισμών σε σχέση με τους προγενέστερους φιλοσόφους. Η συνθήκη της μεταστοιχειωτικής ιδιότητας των πραγμάτων απαντάται στους προσωκρατικούς για αυτό και παρατέθηκαν στην αρχή, ενώ συναντώνται και στα κείμενα της ερμητικής σκέψης.

Το ισοσκελές τρίγωνο λειτουργεί ως ένα ισχυρό γεωμετρικό σύμβολο αποτυπώνοντας την ένωση των διαλεκτικών αντιθέσεων σε μια ενοποιημένη ολότητα. Αυτό μπορεί να εκληφθεί ως αντικατοπτρισμός του ιδίου του Ερμή Τρισμέγιστου, που γεφυρώνει το θείο με το θνητό, το άνω με το κάτω. Ισόπλευρα, ισοσκελή και ορθογώνια τρίγωνα χρησιμοποιούνται στον σχεδιασμό των πυραμίδων (φορείς της γνώσης και της σοφίας), όπως συμβαίνει και στους ελληνικούς ναούς.

Η επανάληψη του αριθμού «20» δημιουργεί έναν συμβολικό ισχυρό δεσμό μεταξύ της γεωμετρικής διάταξης και του ονόματος ΕΡΜΗΣ.

Το ταξίδι της ερμηνείας από το σημείο στην σημασία, απεικονίζει πως αφηρημένα σύμβολα (αριθμοί και σχήματα) εμπλουτίζονται με βαθιά φιλοσοφική και πνευματική σημασία μέσα από το πολιτισμικό και ιστορικό πλαίσιο.

Κύκλος: Αντιπροσωπεύει τον κύκλο της δημιουργίας που «είναι του Θεού», αφού τίθεται ο Θεός είναι ο Δημιουργός όλων. Ο κύκλος μπορεί να παράξει όλες τις υλικές μορφές, όπως ακριβώς ο Θεός.

Μέσα στον κύκλο. Ισοσκελές τρίγωνο 20° που μεταφέρει υπόρρητα το άθροισμα των πυθμενικών των γραμμάτων της λέξης ΕΡΜΗΣ.

Ισοσκελές τρίγωνο. Συμβολίζοντας την σοφία και την γνώση που κωδικοποιούνται στα σήματα.

Το διάγραμμα εμφανίζει τον τρόπο με τον οποίο η γεωμετρική διαμόρφωση (ισοσκελές τρίγωνο με γωνία κορυφής 20°) και η αριθμητική ανάλυση (το άθροισμα των γραμμάτων στο ΕΡΜΗΣ ισούται με 20) συμπλέκονται προς την ίδια συμβολική σημασία, ενισχύοντας την σύνδεση μεταξύ σημείου και αντικειμένου μέσω πολλαπλών σημειωτικών οδών. ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Λαγόπουλος Α.-Φ. and Λαγοπούλου Κ.-Β. (2016). *Θεωρία της σημειωτικής : Η παράδοση του Ferninard de Saussure.* Βαμβακίδου Ι., Κουρδής Ευ., Χριστοδούλου Α. and Κολιτσοπούλου Μ. (eds). Αθήνα: Πατάκη. p.75-81

Η συλλογιστική πορεία αυτής της συμβολικής σκέψης μπορεί να αποδοθεί και με το διάγραμμα δήλωσης-συνδήλωσης με οδηγό την προσέγγιση του Louis Hjelmslev, άσχετα αν η θεωρία του συνάδει ή όχι με τον Peirce. Αυτό επιλέγεται ώστε να γίνει πιο κατανοητό από τον αναγνώστη η διαδικασία διαγραμματικής απόδοσης του μηχανισμού των επιπέδων συνδήλωσης.

Συνδήλωση: Τα δύο τμήματα (σημαίνων Σα και σημαινόμενου Σε) ως σύνολο του σημείου Σ1 παραπέμπονται σε μια δεύτερη και έμμεση σημασία (την συνδήλωση), ανάγονται σε ένα δεύτερο επίπεδο, παράγοντας το συνδηλωτικό σημαίνων ($Σα_2$).

Σημειωτική διαδικασία συμβολικής παραγωγής της ονοματοποιίας ΘΟΘ-ΤΟΤ-ΤΑΤ μέσα από το φιλοσοφικό πλαίσιο του Ερμή του Τρισμέγιστου και των προγενέστερων σε 6 βαθμίδες συνδήλωσης. Η σειρά των βαθμίδων που εμφανίζεται αντιστοιχεί στα βήματα της σημειωτικής διαδικασίας για την παραγωγή των ονομάτων ΘΟΘ-ΤΟΤ-ΤΑΤ μέσα από τον κύκλο των 27 ελληνικών γραμμάτων. ‡

Επίπεδο	Έκφραση	Έκφραση	Σημείωση
Μορφή	Μορφή έκφρασης	Μορφή περιεχομένου	Σημείο
Βαθμίδα Ουσίας	(i) κοινωνικού συστήματος αξιών		(Λαγόπουλος/Λαγοπούλου, Θεωρία Σημειωτικής, 2016, σελίδα 67)
	(ii) κοινωνιο-βιολογική		
	(iii) φυσική		

Στεροσκοπική άποψη του σύμπαντος

6η βαθμίδα — $Σ6 \rightarrow Σα_7 \leftrightarrow Σe_7$

Δημιουργική Παραγωγή Λέξεων ΘΟΘ-ΤΟΤ-ΤΑΤ, ως όνομα ελληνικής έκδοσης του Αιγυπτιακού Θεού Ḏḥwtj ή *

5η βαθμίδα — $Σ5 \rightarrow Σα_6 \leftrightarrow Σe_6$

Ένταξη του Ισοσκελούς (20°) στον κύκλο 27 ελ. γραμμάτων.

4η βαθμίδα — $Σ4 \rightarrow Σα_5 \leftrightarrow Σe_5$

Ένταξη του Ισοσκελούς Τριγώνου (γωνιών 20°-80°-80°) στον κύκλο 27 ελληνικών γραμμάτων.

3η βαθμίδα — $Σ3 \rightarrow Σα_4 \leftrightarrow Σe_4$

Κορυφή Ισοσκελούς Τριγώνου 20°. Το Ισοσκελές ως εργαλείο στις αρμονικές χαράξεις αιγ. και ελλ. ναών.

2η βαθμίδα — $Σ2 \rightarrow Σα_3 \leftrightarrow Σe_3$

Μοίρες Τριγώνου 20°

1η βαθμίδα — $Σ1 \rightarrow Σα_2 \leftrightarrow Σe_2$

20°, ώστε να ενταχθεί στους γεωμετρικούς συσχετισμούς των γραμμών του κύκλου

$Σα_1 \leftrightarrow Σe_1$

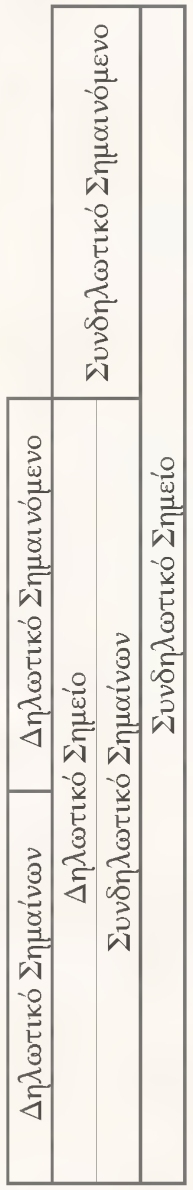
Πεδίο Συνδηλώσεων

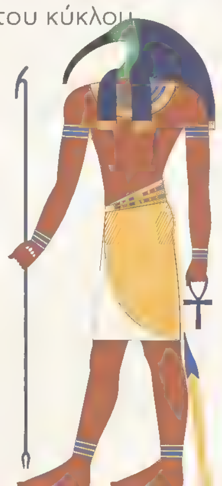
Ελληνικός Θεός ΕΡΜΗΣ — Ε+Ρ+Μ+Η+Σ=20 20

Σ1

Σα: Σημαίνον. Σε: Σημαινόμενο. Σ1: δηλωτικό σημείο.
Οδηγεί σε: →. Αλληλεξάρτηση: ↔

*Collier, M. and Manley, B., 1998. How to Read Egyptian Hieroglyphs: Revised Edition. Berkeley: University of California Press, p.161.

Δημητρίου, Σ., (1978). *Λεξικό όρων σημειολογικής και δομικής ανάλυσης της τέχνης* (σ.116,169). Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτης.

Κώδικες είναι οι λογικές μορφές που αποτυπώνονται πάνω στην ύλη έκφρασης για να ιδρυθούν σημασίες. Η τέχνη χρησιμοποιεί διαφορετικούς κώδικες από τα συστήματα επικοινωνίας. Κάθε τέχνη είναι σημειωτικό σύστημα που χρησιμοποιεί πολλούς κώδικες. Οι κατηγορίες των σημείων που είναι χαρακτηριστικές για κάθε μορφή τέχνης συνιστούν κώδικες ασυστηματικούς (απεικονίσεις, αισθητικά σημεία, συνθετικές εικόνες, φυσική γλώσσα κ.α.) και μεταβλητούς.

Το σύμβολο είναι συνεκδοχικό με αυτό που παριστάνει, βρίσκεται σε κάποια αναλογία με αυτό.

† Τα ονόματα του Θεού Thoth διαφέρουν, ωστόσο επιλέχθηκε να διερευνηθούν τα Τοτ-Τατ-Θοθ. Παρακάτω παρουσιάζονται αυτά που βρέθηκαν στην βιβλιογραφία:

[Thoth,Tat: Θοθ, Τατ]: Budge, E.A.Wallis (1895/1999). *The Book of the Dead.* Gramercy. ISBN 0-517-12283-9. p.282.

[Tot,Tat]: Eckart, Karl-Gottfried (trans.) (1999). Das Corpus Hermeticum einschließlich der Fragmente des Stobaeus. Siegert, F. (ed.). Münster: LIT Verlag. (Münsteraner Judaistische Studien; 3). ISBN 3-8258-4199-5. p.9

[αρχαίο κείμενο: Τατ. Πρόλογος: Τοτ, Θοθ, Τατ]: Ερμής Τρισμέγιστος (1990). Ερμητικά Κείμενα. Translated and Edited by: Περικλής Ροδάκης (Λόγοι I-XII). Αθήνα: Παρασκήνιο

[Θευθ ως πολύτεχνος και ο πατέρας των γραμμάτων]: Πλάτων, Φαίδρος. 243e–247c [online] Available at: https://www.greek-language.gr/greekLang/ancient_greek/tools/corpora/anthology/content.html?m=1&t=555

[Έλληνες:Hermes, Ρωμαίοι:Mercury, Egyptian:Tot,Toot,Tat]: Greswell, Edward (1852). Fasti Temporis Catholici and Origines Kalendariæ. In four volumes. vol. 3. Oxford: At The University Press. p.30

[Θωθ, Τατ]: Σχινάς, Κ.Δ., (1845). Ιστορία των Αρχαίων Εθνών, Συνταχθείσα εν Τρισί Βιβλίοις. Βιβλίον Πρώτον: Τα Ασιανά και Λιβυκά. Vol. 1 Αθήνα: Τυπογραφείο Μνημοσύνης, Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφέως. (Εθνική Βιβλιοθήκη Αυστρίας) p.141

[προφέρεται και γράφεται και ως Tot, Toot, Tet, Teti, Tat, Tati: και οποιοδήποτε από αυτά να ήταν πιο σωστό από το Thoth, το οποίο ήταν το όνομά του μόνο στο στυλ και τη διάλεκτο των Αλεξανδρινών Ελλήνων]: Greswell, Edward (1862). Origines Kalendariæ Hellenicæ: Or, The History of the Primitive Calendar Among the Greeks, Before and After the Legislation of Solon, vol. 4. Oxford: At The University Press. (Εθνική Βιβλιοθήκη Αυστρίας) p.531

[Θοθ]: Pérez Sánchez, Miquel (2015) La gran Pirámide: Clave secreta del pasado. Punto Rojo Libros S.L. Available at: https://books.google.com/books?hl=el&id=2WgTCwAAQBAJ&q=θοθ#v=snippet&q=θοθ&f=false p.213-215,249-251

[Θωθ]: Claudius Ptolemaeus (Alexandrinus), Theon (Alexandrinus), Simon Grynaeus, Joachim Camerarius (Sr.), 1538. I. Ptolemaiou Megalēs syntaxeōs bibl. ig̅. Basel: apvd Ioannem VValdervm. Original from the National Library of the Netherlands. Digitized on 21 February 2019. p.136. ‡

Johansen, J.D., (1998). Hjelmslev and Glossematics. In 2. Teilband. Published by De Gruyter Mouton. DOI: 10.1515/9783110156614.2.12.2272

† Erasmus (von Rotterdam), *Desiderius (1528). De Recta Latini Graecique Sermonis Pronuntiatione D. Erasmi Dialogus. Eiusdem Dialogus Cui Titulus Ciceronianus, Sive De Optimo Genere Dicendi. Cum Aliis Nonnullis, Quorum Nihil Non EstNovum.* Published by apud Sebastianum Gryphium. [online] Available at: https://play.google.com/books/reader?id=IYtMAAAAcAAJ&pg=GBS.PA64&hl=el

Περί της προφοράς του όμικρον και ωμέγα. (Erasmus, 1528, p.65)

"Sequitur o, similiter ex arteria prodiens quemadmodum a, lingua recta quidem sed introrsum modice reducta [...] Item ω mega nihil differt ab o nisi quod a longum differt ab a breui. Nam pleniore sono profertur, de quo suo dicetur - loco"

Σε απόδοση: «*Ακολουθεί το ‹ο›, με παρόμοιο τρόπο εκπορευόμενο από την αρτηρία όπως και το ‹α›, με τη γλώσσα μεν ίσια αλλά με μια μικρή εσωτερική κλίση. [...] Επιπλέον, το ‹ω› δεν διαφέρει από το ‹ο›, παρά μόνο στο ότι το μακρύ ‹α› διαφέρει από το βραχύ ‹α›. Προφέρεται, λοιπόν, με πιο πλήρη/πλούσιο ήχο, για τον οποίο θα ειπωθούν [λεπτομερώς τα δέοντα παρακάτω σε άλλο σημείο της ανάλυσης].*» ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

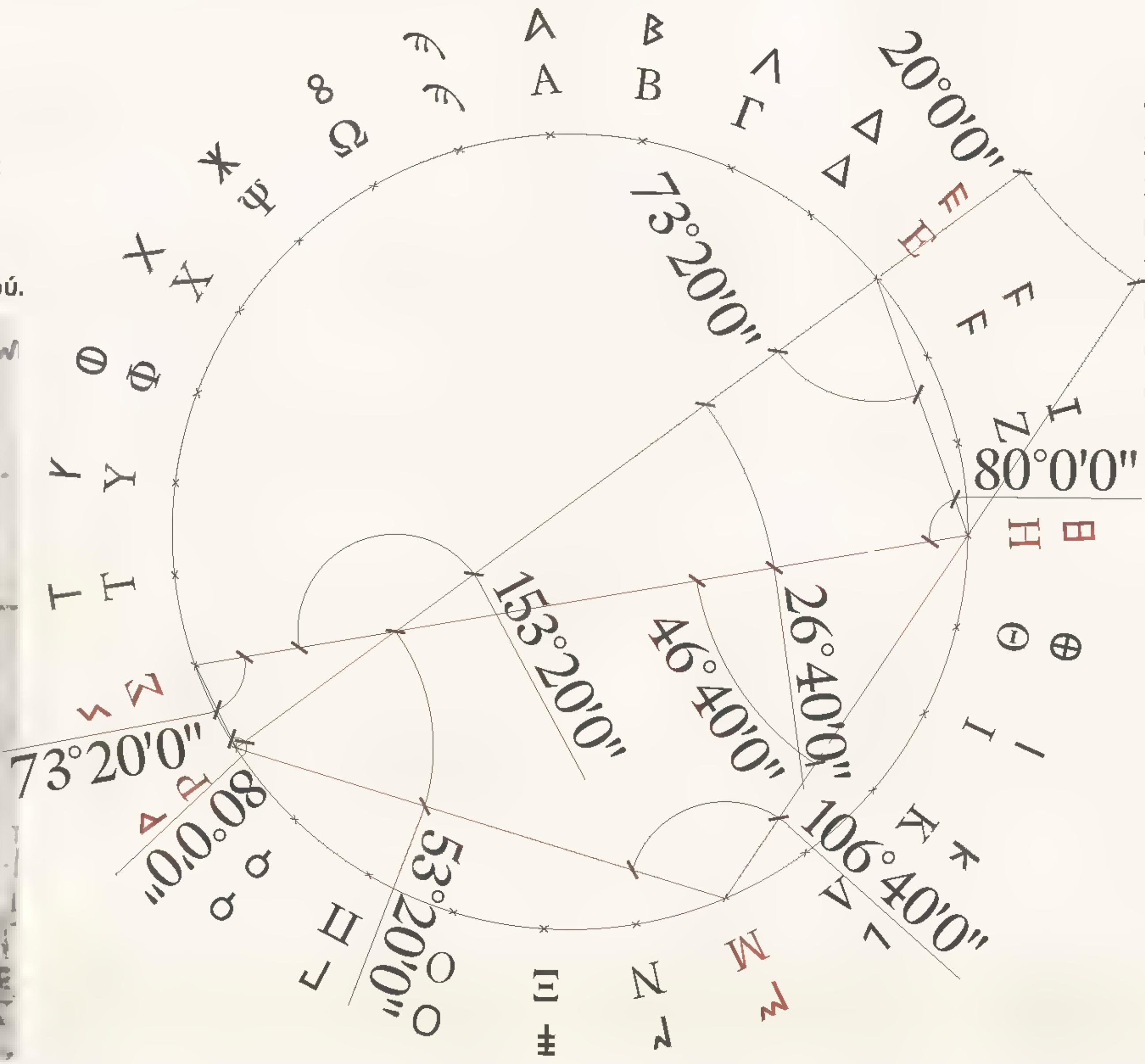
† Stillman, J. M. (2003). *Story of Alchemy and Early Chemistry (Ιστορία της Αλχημείας και της Πρώιμης Χημείας)*. Kessinger Publishing. pp. 7–9; and Maurice Crosland (2004) Historical Studies in the Language of Chemistry

Η σύνδεση μεταξύ του θεού Ερμή (εν αγγλιστί Mercury) και του χημικού στοιχείου υδράργυρου (mercury στα αγγλικά) προέρχεται από την αλχημική παράδοση της αρχαιότητας και τον συμβολισμό που σχετίζεται με τον πλανήτη Ερμή. Στην αλχημεία, το αστρολογικό σύμβολο του πλανήτη Ερμή (Mercury) έγινε ένα από τα αλχημικά σύμβολα για το μέταλλο υδράργυρο, ενώ η ονομασία Mercury καθιερώθηκε ως εναλλακτικό όνομα για το μέταλλο. Ο υδράργυρος (εν αγγλιστί πάλι Mercury), το μοναδικό μέταλλο που είναι υγρό σε θερμοκρασία δωματίου, είχε χαρακτηριστικά όπως η ρευστότητα και η μεταβαλλόμενη φύση, που τον συνέδεσαν με τον θεό Ερμή, γνωστό για την ευκινησία και ταχύτητά του.

Σύμπτωση Εύρεσης πληροφοριών του Χημικού Στοιχείου Υδραργύρου ή Mercury (όπως αλλιώς ονομάζεται στα αγγλικά). Το αγγλικό του όνομα προέρχεται από τον ρωμαϊκό θεό Ερμή (Mercurius), γνωστό στους Έλληνες ως Ερμής. Ο Ερμής (ο θεός) ήταν γνωστός για την ταχύτητα και την κινητικότητά του, χαρακτηριστικά που συνδέονται μεταφορικά με το υγρό μέταλλο που μπορεί να κινείται γρήγορα και ρευστά. Η σύνδεση μεταξύ ουράνιων σωμάτων, θεών και υλικών ήταν κοινή στην κοσμοθεωρία της αλχημείας και της πρώιμης επιστήμης. Ο Υδράργυρος χρησιμοποιήθηκε ως καύσιμο σε πρώιμους ιονικούς κινητήρες σε συστήματα ηλεκτρικής διαστημικής πρόωσης. Τα πλεονεκτήματα ήταν η υψηλή μοριακή μάζα του υδραργύρου, η χαμηλή ενέργεια ιονισμού, η χαμηλή διπλή ενέργεια ιονισμού, η υψηλή πυκνότητα του υγρού και η δυνατότητα αποθήκευσης του σε υγρή μορφή σε θερμοκρασία δωματίου. Τα μειονεκτήματα ήταν οι ανησυχίες σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον από τις δοκιμές στη γη και οι ανησυχίες σχετικά με την τελική ψύξη και συμπύκνωση κάποιου μέρους του καυσίμου στο διαστημικό σκάφος σε επιχειρήσεις μακράς διάρκειας. ‡

Ανέγερση ναών κατά την περίοδο της άνθισης της αλχημείας (12ος-18ος μ.Χ. αιώνας) με την αναζήτηση των ιδιοτήτων των χημικών στοιχείων, όπως του Υδράργυρου, Χαλκού και Χρυσού.

Αρχαία Ελληνικά

ΕΡΜΗΣ
(Ermís)

Επίπεδα αναφορών

1. (Ελληνική μυθολογία) Ερμής (Mercury) (αγγελιοφόρος των θεών)
2. (αστρονομία) Ερμής (Mercury) (πλανήτης)
3. (χημεία, στοιχείο) Υδράργυρος (Mercury), Hg

Ιστορία

πριν από το 1500 π.Χ.: ανακαλύφθηκε από τους Αρχαίους Αιγύπτιους
1964 (NASA): ένα προωθητικό για πρώιμους ιοντικούς κινητήρες σε ηλεκτρικά συστήματα προώθησης διαστήματος. Η NASA εκτόξευσε το διαστημόπλοιο SERT-1 το 1964, το οποίο ήταν το πρώτο που χρησιμοποίησε ηλεκτρική πρόωθηση τροφοδοτούμενη από έναν ιοντικό κινητήρα με καύσιμο υδραργύρου, αναπτυγμένο στο Ερευνητικό Κέντρο Glenn της NASA.

Φυσικές ιδιότητες

Φάση σε STP (Κανονικές Συνθήκες Θερμοκρασίας και Πίεσης)	υγρό
Σημείο τήξης	234.3210 K (−38.8290 °C, −37.8922 °F)
Σημείο βρασμού	629.88 K (356.73 °C, 674.11 °F)
Πυκνότητα (κοντά στη θερμοκρασία δωματίου)	13.534 g/cm³
Τριπλό σημείο	234.3156 K, 1.65×10−7 kPa
Κρίσιμο σημείο	1750 K, 172.00 MPa
Θερμότητα σύντηξης	2.29 kJ/mol
Θερμότητα εξάτμισης	59.11 kJ/mol
Μοριακή θερμότητα χωρητικότητας	27.983 J/(mol·K)

Wikipedia (2019) Mercury (element) [online] Available at https://en.wikipedia.org/wiki/Mercury_(element)

153.334° + 53.334° + 26.667° = 233.335°

(26.334°/2) = 13.167°

80° + 80° + (26.334°/2) = 173.167°

80° + 80° + 20° + 153.334° + (46.667°/2) = 356.6675
Simplified form: 80° + 80° + 20° + 153.4° + (46.7°/2) = 356.75°

Μια όμορφη σύμπτωση:

Θεωρία Σημειωτικής
denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y
233.335° ~ 234.3210 K
356.75° ~ 356.73 °C
13.167° ~ 13.534 g/cm3
173.167° ≈ 172.00 MPa
26.667° ~ 27.983 J/(mol·K)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΩΣ

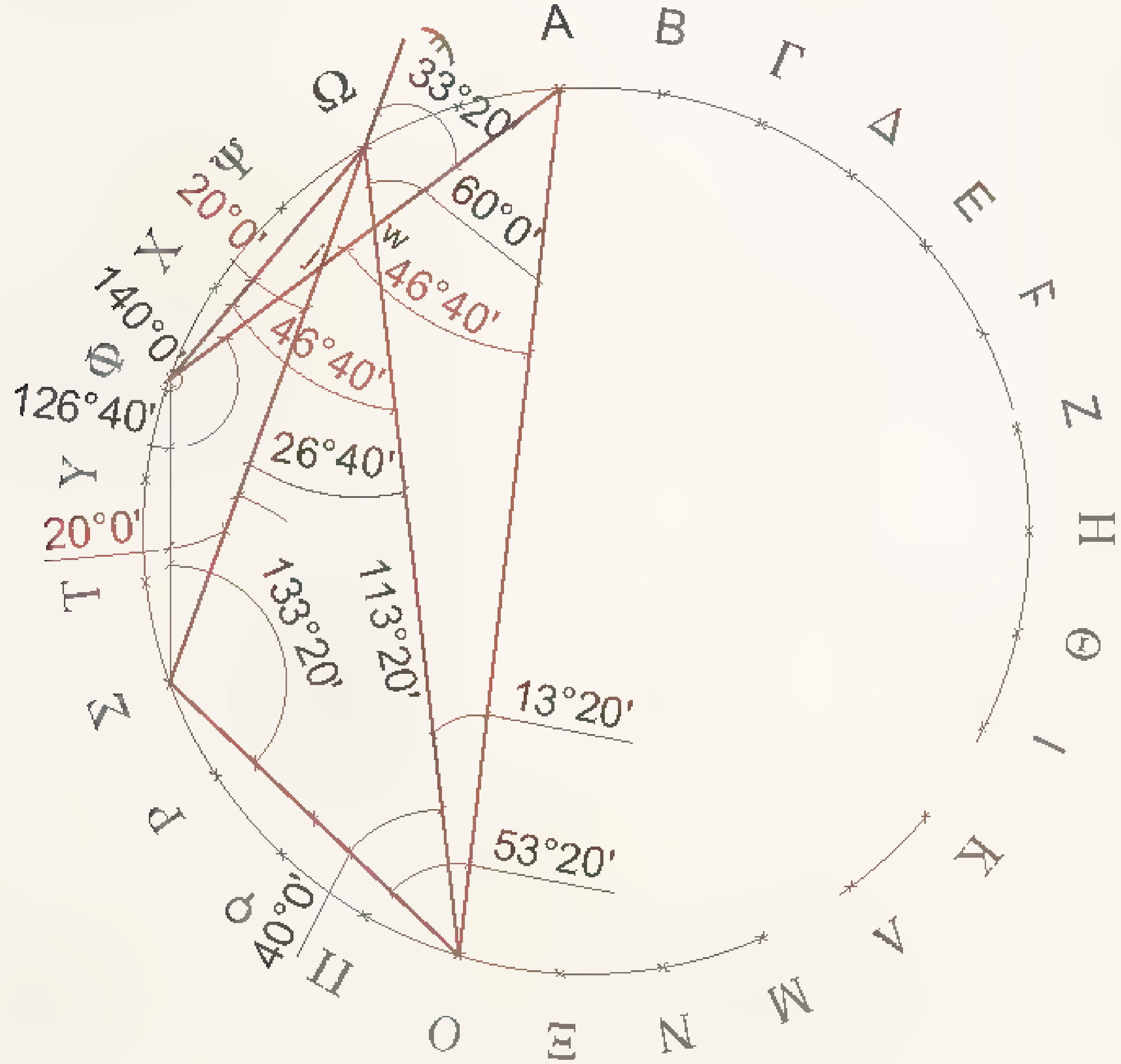
Liddell & Scott (1940) A Greek-English Lexicon. Oxford: Clarendon Press

Επικοί, Ποιητικοί (Ομηρικοί και Ησιόδιοι) τύποι

[ΦΑΟΣ, ΦΩΟΣ] & [ΦΑΕΟΣ]
[(pháos), (phóōs)] & [(pháeos)]

Αττικός & Αιολικός τύπος

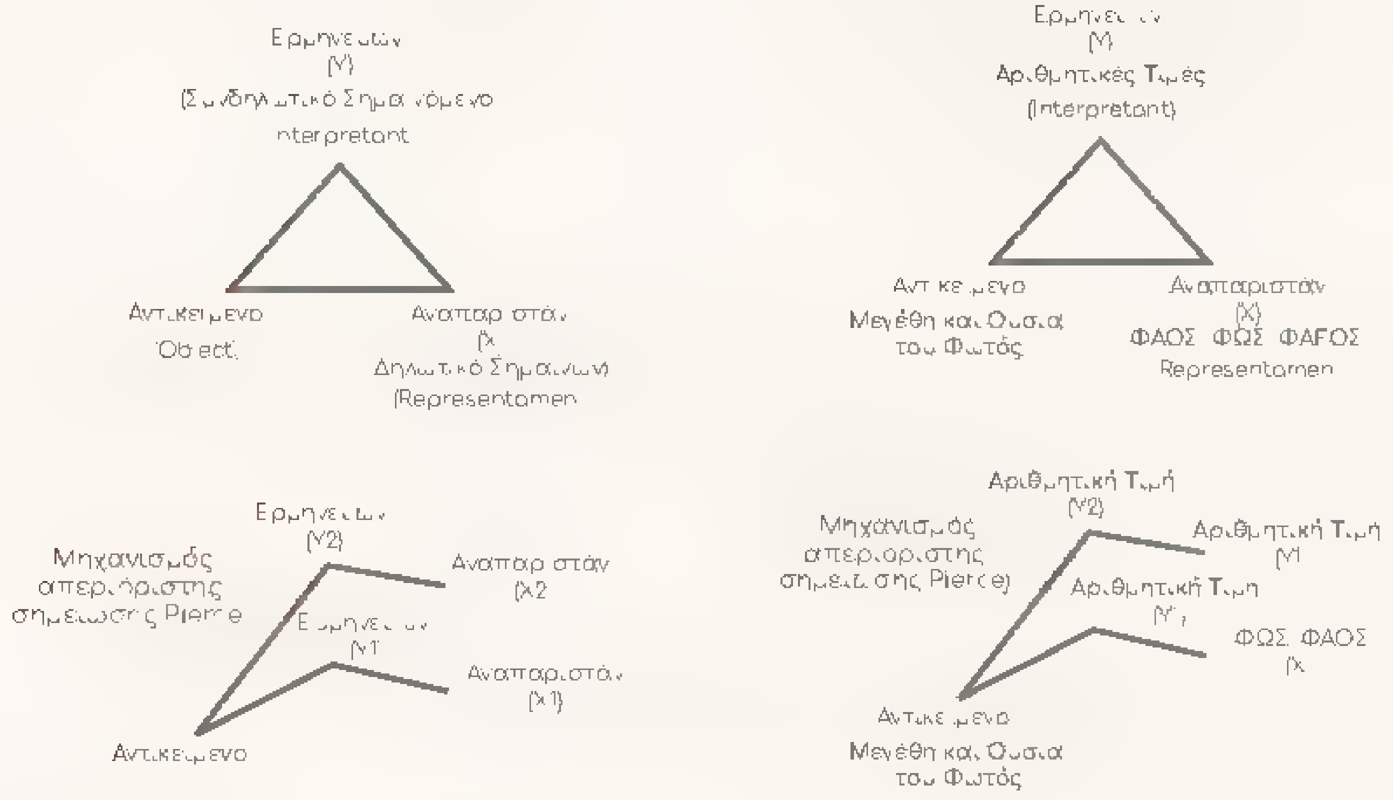
[ΦΩΣ] & [ΦΑϜΟΣ]
phôs & phaϝos

† Στο *Βιβλίο Α (Μετά τα Φυσικά)*, ο Αριστοτέλης (1975, Α. Δαλέζιου Ed. & Trans. Αθήνα: Επιστημονική Εταιρεία των Ελληνικών Γραμμάτων Πάπυρος) αναφέρει ότι:

Α, 5, 985b[25-33] *«Στα μαθηματικά οι αριθμοί έρχονται εκ φύσεως πρώτοι και στους αριθμούς διέβλεπαν μεγάλη ομοιότητα προς οτιδήποτε είναι και γίγνεται και πίστευαν ότι σχεδόν όλα τα πράγματα εκφράζονται αριθμητικά.»*

Α, 5, 986a[17-24] *«Οι Πυθαγόρειοι πρεσβεύουν ότι ο αριθμός τυγχάνει η αρχή και μάλιστα η ύλη του Είναι εις τρόπον να συνάγουν εκ των καθορισμών και των σχέσεων των αριθμών τους καθορισμούς και τις σχέσεις του Είναι. Ως στοιχεία του αριθμού εκλαμβάνουν το άρτιο και το περιττό, εκ των οποίων το μεν είναι άπειρο, το δε πεπερασμένο. Το Εν το θεωρούν ως συνιστάμενο εξ αμφοτέρων διά το ότι τυγχάνει συγχρόνως άρτιο και περιττό, τον αριθμό ως συγκείμενο εκ του Ενός και ολόκληρο τον ουρανό ως εξ αριθμών συναποτελούμενο ως ελέχθη.»* ‡

Θεωρία Σημειωτικής (Theory of Semiotics) του Charles Sanders Peirce

Σημειωτική Σχέση x, y,
για x [α. *Δηλωτικό Σημαίνων*, β. *Αναπαριστών*] [α. *Denotation*, β. *Representamen*]
και y [$α_1$ *Συνδηλωτικό Σημαινόμενο*, $β_1$ *Ερμηνεύων*] [$α_1$ *Connotation* $β_1$ *Interpretant*].
Έστω ότι το συνδηλωτικό σημείο (connotation, [y]) ακολουθεί το δηλωτικό σημείο (denotation, [x]) σε Επίπεδα Απεριόριστης Σημείωσης (βλέπε σχετικό παράδειγμα στο διάγραμμα της σελίδας 18). Για συντομία, θα σημειώνονται από εδώ και έπειτα ως εξής:

Θεωρία Σημειωτικής
denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y

***Οι παρατηρήσεις γίνονται σε λογοτεχνικά πλαίσια και ως τέτοιες πρέπει να λαμβάνονται, οποιαδήποτε αριθμητική ταύτιση εκλαμβάνεται ως όμορφη σύμπτωση που αναδεικνύει την ομορφιά της ύπαρξης του ανθρώπινου είδους. Δεδομένων των σύγχρονων επιστημονικών δεδομένων, γνωρίζουμε ότι ο πολιτισμός μας έχει καταφέρει να μετρήσει με εξαιρετική ακρίβεια την ταχύτητα του φωτός και άλλα σχετιζόμενα μεγέθη. Ο συγγραφέας δεν φέρει καμία ευθύνη για το πώς θα ερμηνεύσει ο αναγνώστης συνολικά το τεύχος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

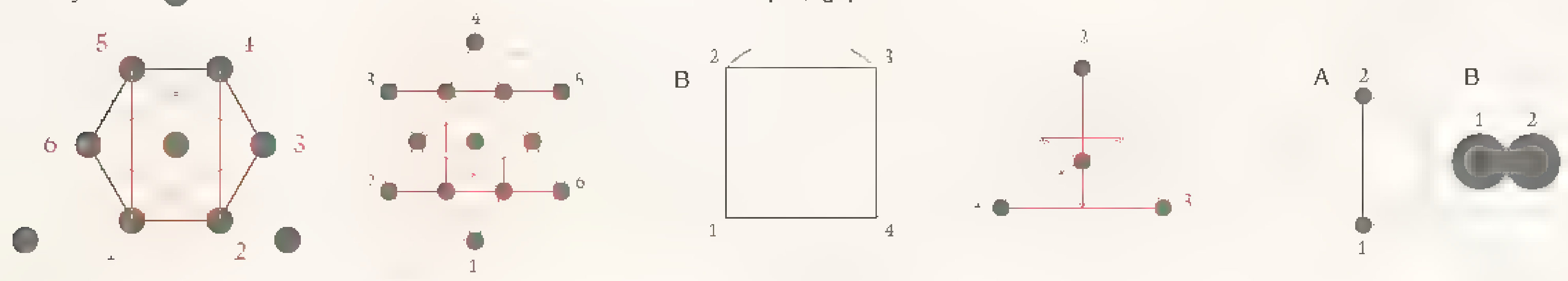
† Αρχικά, θα βρεθούν οι αριθμητικές αξίες των λέξεων [ΦΑΟΣ], [ΦΩΟΣ], [ΦΑΕΟΣ], [ΦΩΣ] & [ΦΑϜΟΣ] ‡

† Με βάση την Θεωρία Αριθμών, λαμβάνονται οι πυθμενικοί αριθμοί των λέξεων και σχεδιάζονται γεωμετρικά σχήματα. Ο πυθμενικός αριθμός ταυτίζεται με τα σημεία του κύκλου που ορίζουν αυτά τα σχήματα. ‡

	Αιολικός και Επικός Τύπος	Αττικός Τύπος οι νηρημένος	Επικός Τύπος	Αιολικός Τύπος	Επικός Τύπος
	1 2 3 4	1 2 3	1 2 3 4	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
	Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
	500 1 70 200	500 800 200	500 70 800 200	500 1 6 70 200	500 1 5 70 200
	"LIGHT" phaos	"LIGHT" phōs	"LIGHT" phoōs	"LIGHT" phawos	"LIGHT" phaeos
	771	1500	1570	777	776
	Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
Πυθμενικοί Αριθμοί	5 1 7 2	5 8 2	5 7 8 2	5 1 6 7 2	5 1 5 7 2
	7+7+1	1+5+0+0	1+5+7+0	7+7+7	7+7+6
	15		13	21	20
	1+5		1+3	2+1	2+0
	6	6	4	3	2
Πυθμενικοί αριθμοί σαν σημεία στον κύκλο	6	6	4	3	2

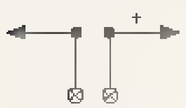
Εξαγωγή Γραφημάτων από Σχεδιαστικούς Κανόνες

Α. Τετρακτύς
4 + ἄγω (ago)

Point grammar Γραμματική Γεωμετρικού Σημείου, Σχέδιο

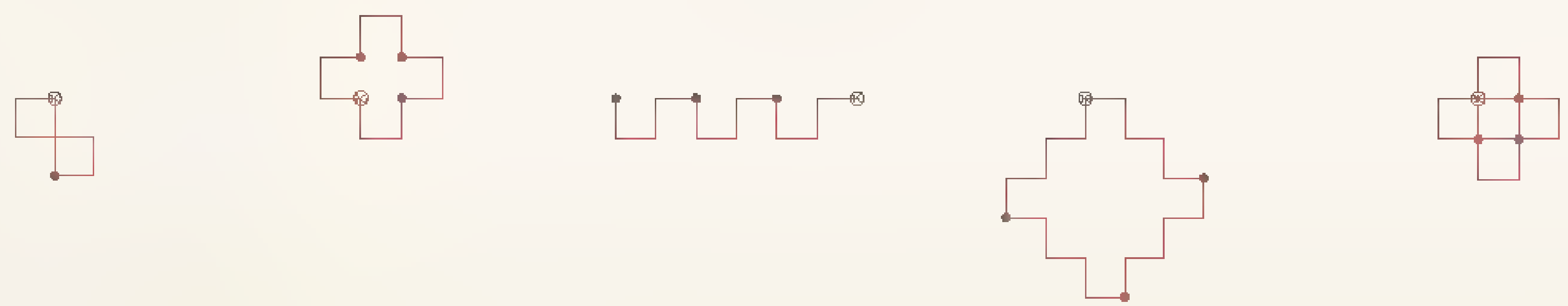
ΚΑΝΟΝΑΣ

Αρχή Γεωμετρικού Σημείου

Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
5 1 7 2	5 8 2	5 7 8 2	5 1 6 7 2	5 1 5 7 2

Εξαγωγή Γραφημάτων από Σχεδιαστικούς Κανόνες

† Mitchell, William J. 1990 *The Logic of Architecture*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press first published January 1st 1990 [online] Available at https archive org details logicofarchitect00mitc

Stiny, G. and Gips, J 1972 Shape Grammars and the Generative Specification of Painting and Sculpture *Information Processing 71 Proceedings of the IFIP Congress 1971*, 2 71, 1460 1465. [online] Available at https www researchgate net publication 221329330 %27Shape Grammars and the Generative Specification of Painting_and Sculpture%27

Stiny, G The algebras of design *Research in Engineering Design* 2, 171 181 1991 [online] Available at https doi org 10 1007 BF01578998

Ο δευτερος αφορα την παραγωγή σχήματος εξ ενός τεθειμένου σημειου δια μέσω της εναλλαγής περιττου και αρτιου αριθμου που σχετίζεται με το σημειο κινησης του σημειου αυτου σε ισες καθετες αποστασεις τεθειμένος γραμματικός σχεδιαστικός κανόνας

Εκ της συμβασης των αρχαιων πολιτισμων να αξιοποιουν τα γραμματα γραφήματα στα μαθηματικα εξαγεται ότι μπορουν να συμπεριφέρονται ως αριθμοι βασιζόμενα στην διέπουσα λογική των αλφαριθμητικών συστηματων

Επομένως, αν συντεθει μια γραμματική σχεδιασμου κανόνων δυναται να υπάρξει τουλάχιστον ένα γεωμετρικό σχέδιο

Ενας 1ος κανόνας ήταν η αναγωγή των γραμματων σε κυκλο και η εξέταση της γεωμετρικής συμπεριφορας του

Ενας 2ος κανόνας ειναι ο ορισμός κινησης μιας συνεχόμενης γραμμής μονοκονδυλιας με καθετη κινηση, η οποια θα γραφει για καθε περιττο αριθμό γραμμα στα αριστερά και για καθε αρτιο στα δεξια.

Σημειωση Το μήκος της γραμμής έχει παντα την τιμή της μιας μονάδας μήκους ‡

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 27 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | ΦΩΣ, ΦΩΟΣ, ΦΑΟΣ ΦΑϜΟΣ, ΦΑΕΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Θεωρια Αριθμών Pisano Period ή Περιοδος Πιζανο.
Θα αναζητηθουν τα διαδοχικα αθροισματα θεσεων στην Pisano Period, ώστε μέσα σε αυτα να αναζητηθουν οι αριθμητικές ισοψηφιες των λέξεων.

Pisano Period Όταν οι αριθμοι Fibonacci διαιρεθουν με έναν φυσικό αριθμό m, τότε εξαγονται τα υπόλοιπα της διαιρεσης με modulus m δημιουργωντας μια ακολουθια ψηφιων, η οποια ειναι περιοδική

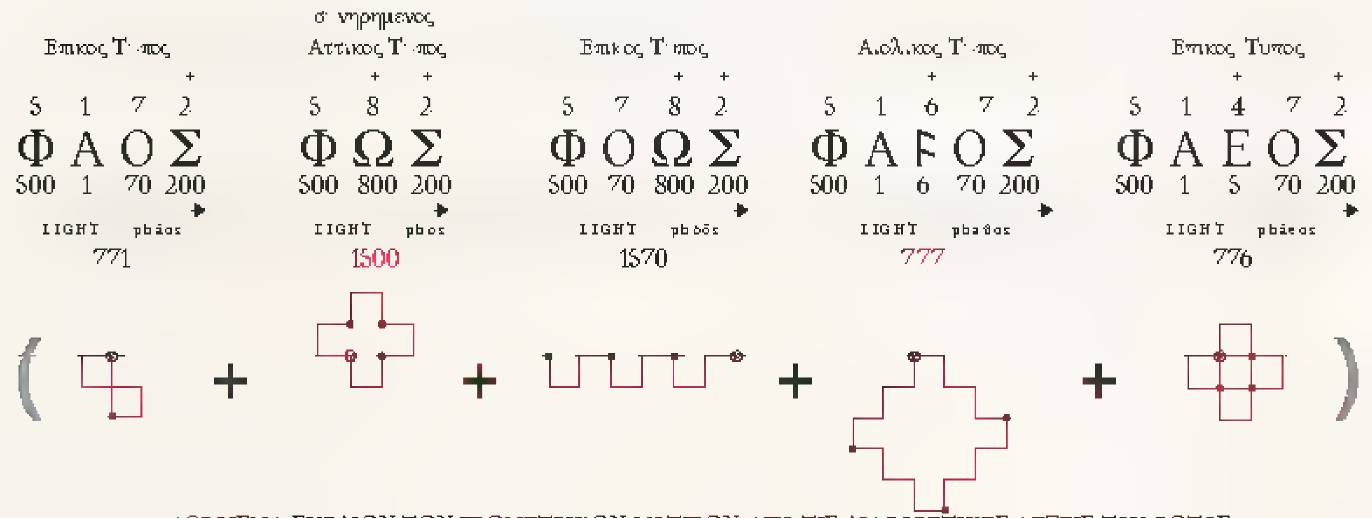
Η πρωτη περιοδος αυτής της ακολουθιας, δηλαδή το μήκος της επαναληψης πριν από την επανεκκινηση της ακολουθιας εφόσον επαναλαμβανεται επ' απειρον ονομαζεται περιοδος Pisano για τον αριθμό m. Για παραδειγμα, η περιοδος Pisano για m 2 ειναι 3, επειδή η ακολουθια των υπολοιπων των αριθμών Fibonacci όταν διαιρουνται με 2 δηλαδή 0, 1, 1, 0, 1, 1, ... επαναλαμβανεται ανα 3 αριθμους Η περιοδος Pisano χρησιμοποιειται στην μαθηματική αναλυση και έχει εφαρμογές στην *Κρυπτογραφια* και στην *Θεωρια Αριθμων*. ‡

† Επιλέγεται ο αριθμός 97 mod97, ωστε να αναζητηθουν τα αθροισματα των γραμματων των λέξεων για το φως εντός των διαδοχικων αθροισματων ανα τις προηγουμενες θέσεις των περιοδικών ψηφιων του mod97 για τους αριθμους Fibonacci

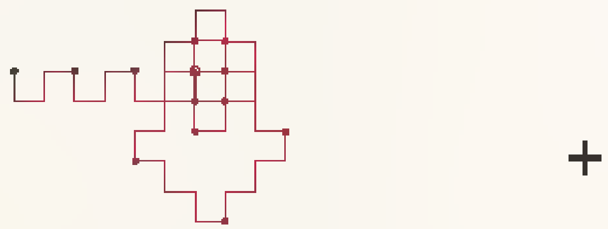
Το 97 επιλέγεται για τους ακόλουθους λόγους

a. Το 97 έχει πυθμενικό το 7, ενώ το 7 ως ψηφιο παρουσιαζεται αρκετές φορές στα αθροισματα, πιο συγκεκριμένα στο «ΦΑϜΟΣ: 777», ενώ όπως παρακατω τεκμηριωνεται απανταται στις θέσεις των παραγόμενων πινακων του ο αριθμός 6, αλλά και οι ιδιες οι λέξεις για το φως, ως σκελετός του πινακα.

b. Το 97 ειναι πολλαπλασιο του 776 Το 776 ειναι η αλφαριθμητική ισοψηφια της λέξης ΦΑΕΟΣ, αφου: 776 97 8
Επιπλέον, το 8 υπαρχει σαν στοιχειο μέσα στις λέξεις, αφου το 8 ειναι ο πυθμενικός αριθμός του ΩΜΕΓΑ ‡

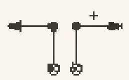

ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΜΟΤΙΒΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

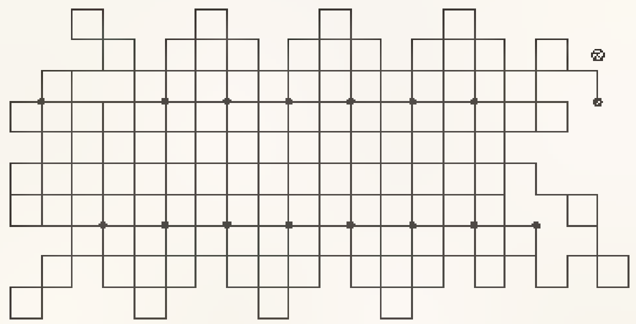
F_n mod97)

π(97) 196

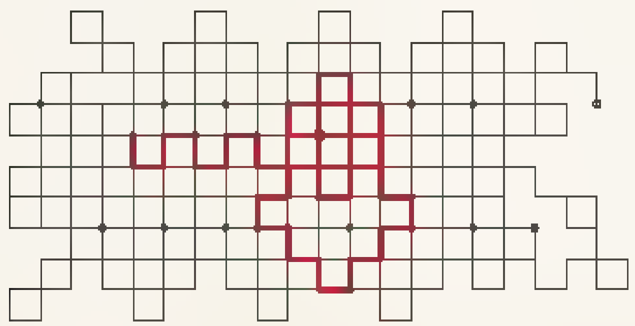
in modulo 97
[0 1 1 2 3, 5 8 13 21 34 55 89 47 39 86, 28 17 45, 62 10
72 82, 57 42 2 44 46 90 39 32 71 6 77 83 63, 49 15, 64
79 46, 28 74 5, 79 84 66 53 22, 75 0 75 75, 53 31 84 18,
5, 23 28 51 79 33 15 48 63, 14 77 91 71 65 39 7 46 53,
2, 55 57 15 72, 87 62 52 17 69 86, 58 47 8 55, 63 21 84
8 92 3, 95, 1 96, 0 96 96, 95, 94 92 89 84, 76 63 42 8, 50
58 11 69 80 52 35, 87 25 15, 40 55, 95 53, 51 7 58 65 26,
91 20 14 34 48 82, 33 18 51 69 23, 92, 18 13 31 44 75, 22,
0 22 22 44 66, 13 79 92, 74 69 46 18 64 82, 49 34 83,
20 6, 26 32 58 90 51 44, 95, 42 40 82, 25, 10 35 45, 80
28 11 39 50 89 42, 34 76 13, 89 5 94 2, 96, 1]

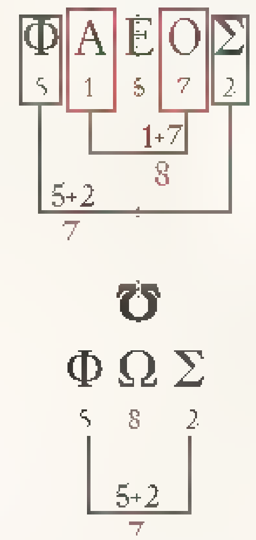

Γράφημα Αριθμητικής Περιόδου Pisano

[ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ] & [π(97)=196 ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟ ΜΟΤΙΒΟ]

Το Ε & το Φ βρισκονται στο κέντρο του Πινακα 3x9 στο Ελληνικό Αλφαβητο 27 Γραμματων Στην Ευκλειδια Γεωμετρια, κάθε κέντρο δημιουργει έναν άξονα συμμετριας, και στην περιπτωση της φωνητικής αλυσίδας ΦΑΕΟΣ, αν το Ε αντικατασταθει σημειωτικα με έναν άξονα συμμετριας, τότε οι γραμματικοι όροι μπορουν να προστεθουν μεταξυ τους σαν αντιδιαμετρικα σημεια ενός ευθυγραμμου τμήματος Με αποτέλεσμα, να προκυπτουν οι αριθμοι 8 και 7, παραγοντας μια εσωτερική κυκλική αριθμητική σχέση

Διαδοχικά Αθροίσματα θέσεων περιοδικων ψηφίων

0	720	1727	2681	3743	5022	6078	7006	7946	9012
1	777	1732	2729	3829	5106	6136	7006	8004	9025
2	819	1811	2792	3887	5182	6201	7027	8094	9114
4	821	1895	2806	3934	5245	6227	7049	8145	9119
7	866	1961	2883	3942	5287	6318	7093	8189	9213
12	911	2014	2974	3997	5295	6338	7159	8284	9215
20	1001	2036	3045	4060	5345	6352	7172	8326	9311
33	1040	2111	3110	4081	5403	6386	7251	8366	9312
54	1072	2111	3149	4165	5414	6434	7343	8448	
88	1143	2186	3156	4173	5483	6516	7417	8473	
143	1149	2261	3202	4266	5563	6549	7486	8483	
232	1226	2314	3255	4268	5615	6567	7532	8518	
279	1309	2345	3257	4363	5650	6618	7550	8563	
318	1372	2429	3312	4364	5737	6687	7614	8643	
404	1421	2447	3369	4460	5762	6710	7696	8671	
432	1436	2462	3384	4460	5777	6802	7745	8682	
449	1500	2475	3456	4556	5817	6820	7779	8721	
494	1579	2503	3543	4662	5872	6833	7862	8771	
556	1625	2564	3605	4747	5967	6864	7882	8860	
566	1663	2633	3657	4841	6020	6908	7888	8902	
638		2666	3674	4933	6071	6983	7914	8936	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Η διαδικασία εύρεσης μιας λέξης σε διερεύνηση της ακολουθίας Fibonacci έχει ως εξής:

Α. Αρχικά, ορίζουμε την ακολουθία Fibonacci modulo n, όπου κάθε όρος ορίζεται ως

$F_i = (F_{i-1} + F_{i-2}) \bmod n,$

με τις αρχικές συνθήκες $F_0 = 0$ και $F_1 = 1$, για $n > 0$, $n \in N^*$

Β. Η περίοδος Pisano ξεκινά από τον πρώτο όρο, το μηδέν, για τους αριθμούς Fibonacci και συνεχίζεται μέχρι η ακολουθία του $0, 1$ να επαναληφθεί, σηματοδοτώντας το τέλος του πρώτου κύκλου της άπειρης επανάληψης των ψηφίων.

Αυτό σημαίνει ότι αναζητούμε τον μικρότερο $p > 0$ έτσι ώστε

$F_p \bmod n = 0$

και

$F_{p+1} \bmod n = 1$

Η διαδικασία για τον υπολογισμό της περιόδου Pisano ακολουθεί αυτά τα βασικά βήματα.

1. Ξεκινήστε με την ακολουθία Fibonacci, όπου $F_0 = 0$ και $F_1 = 1$.
2. Για κάθε επόμενο όρο, υπολογίζετε $F_i = (F_{i-1} + F_{i-2}) \bmod n$, όπου i είναι ο δείκτης του τρέχοντος όρου της ακολουθίας, ορίζεται κάθε φορά ως ο διαιρετέος, και n είναι ο modulus διαιρέτης για τη λειτουργία modulo, εξαγωγή πηλίκου από τη διαίρεση.
3. Συνεχίστε τον υπολογισμό μέχρι να εντοπίσετε την επανάληψη των αρχικών όρων 0 και 1 διαδοχικά, σηματοδοτώντας την αρχή μιας νέας περιόδου.
4. Ο αριθμός των βημάτων (όρων) που απαιτήθηκαν για να φτάσετε σε αυτό το σημείο επανάληψης είναι η περίοδος Pisano $\pi(n)$.

Γ. Εύρεση διαδοχικών αθροισμάτων μέσα στις θέσεις των περιοδικών ψηφίων. Μόλις προσδιοριστεί η περίοδος Pisano pisano(n), το άθροισμα των στοιχείων της υπολογίζεται προσθέτοντας κάθε φορά τις θέσεις των ψηφίων κατά αύξουσα σειρά εντός της περιόδου modulo n.

Σε μαθηματική formula, αν pisano(n) είναι η ακολουθία των αριθμών Fibonacci modulo n πριν αρχίσει να επαναλαμβάνεται, το άθροισμα των θέσεων είναι το ακόλουθο:

$$Sum = \sum_{i=0}^{p-1} (F_i \bmod n)$$

όπου p είναι το μήκος της περιόδου Pisano για το modulus n, και F_i αντιπροσωπεύει τον i-οστό αριθμό Fibonacci modulo n.

Δ. Στην συνέχεια εφαρμόζεται μια δεύτερη λειτουργία modulo, με modulus m, για κάθε στοιχείο της ακολουθίας Fibonacci εντός μιας περιόδου Pisano.

Με σκοπό την περαιτέρω ανάλυση της συμπεριφοράς της ακολουθίας Fibonacci εντός μιας περιόδου Pisano υπό αυτό τον επιπρόσθετο περιορισμό.

Σε μαθηματική formula εκφράζεται ως εξής:

$(F_n \bmod n) \bmod m$ για $m > 0$

Η νέα τιμή είναι:

$G_i = F_n (\bmod n)$ τότε $G_i \bmod m$ ($m \in N^*$)

Το G_i αναπαριστά τον τροποποιημένο αριθμό Fibonacci στη θέση i μετά την εφαρμογή της δευτερεύουσας λειτουργίας modulo.

Ε. Με βάση τη δεύτερη λειτουργία modulo παράγονται Πίνακες Μητρώα. Στους Πίνακες βρίσκονται μονοψήφιοι αριθμοί, οι οποίοι αντιστοιχίζονται στους πυθμενικούς αριθμούς του **Πίνακα 3x9 στο Ελληνικό Αλφάβητο 27 Γραμμάτων.**

F. Οι μονοψήφιοι αριθμοί ως πυθμενικοί αριθμοί πλέον δίνουν την θέση τους στα γράμματα και εμφανίζονται στους πίνακες οι λέξεις που αφορούν το ΦΩΣ στην προκειμένη περίπτωση.

Σημείωση: Για να επιλεχθεί το $modulus$ n αναζητείται κάποια εσωτερική κυκλική σχέση και άρρηκτα κατά κάποιο τρόπο συνδεδεμένη με το αριθμητικό απόρρητο σύστημα που δημιουργούν οι λέξεις του ΦΩΤΟΣ. ‡

Ζ. Στους πίνακες μητρώα για την διόρθωση της συνταγματικής παρατακτικής θέσης των γραμμάτων του ΦΩΤΟΣ, το σχεδιαστικό εργαλείο που χρησιμοποιείται είναι ο κύκλος ως δάνειο από την Γεωμετρία, κατ' επέκταση Τέχνες και Αρχιτεκτονική, αφού η Γεωμετρία ως επιστήμη είναι η βάση τους.

† Συνολικά, στους υπολογισμούς όλου του συστήματος χρησιμοποιήθηκε η γλώσσα προγραμματισμού Python ελεύθερο προς το κοινό για χρήση. Η απλή σύνταξη και οι ισχυρές βιβλιοθήκες της Python την καθιστούν ένα εξαιρετικό εργαλείο για μαθηματικούς υπολογισμούς, συμπεριλαμβανομένων των επαναληπτικών διαδικασιών και των αλγοριθμικών λύσεων που απαιτούνται για τον καθορισμό της περιόδου Pisano για ένα δεδομένο modulus n. Μέσω της υλοποίησης μιας απλής συνάρτησης, η Python μπορεί να υπολογίσει αποδοτικά το μήκος της περιόδου κατά την οποία η ακολουθία Fibonacci $modulo$ n ή m επαναλαμβάνεται επ' άπειρον.

Η εξερεύνηση περίπλοκων μαθηματικών εννοιών και μοτίβων σε στιγμιαίο χρονικό διάστημα έρχεται σε αντίθεση με αγνώστους πιθανούς μαθηματικούς. Για μια πιθανή ομάδα χωρίς υπολογιστή χρειάζονται άριστοι γεωμέτρες, μαθηματικοί, μια ομάδα που θα υπολογίζει τους αριθμούς με τις μακροσκελείς διαιρέσεις, άλλη ομάδα που θα τα τοποθετηθεί σε πίνακες, έναν ενορχηστρωτή της ομάδας που θα λαμβάνει αποφάσεις.

† [online, Python Software] Available at: https://www.python.org/downloads

Στην επόμενη σελίδα, κατατίθενται όλοι οι αλγοριθμικοί κώδικες της διαδικασίας με την Python, οι οποίοι οδηγούν σε ακριβή και αλάνθαστα αριθμητικά αποτελέσματα.

Α, Β. Δημιουργία και Ερμηνεία Πινάκων από Λειτουργίες Modulo της Ακολουθίας Fibonacci με Χρήση Περιόδων Pisano

```
def calculate_pisano_period(modulo):
    previous, current = 0, 1
    for i in range(modulo * modulo):
        previous, current = current, (previous + current) % modulo
        # A Pisano Period starts with 01
        if previous == 0 and current == 1:
            return i + 1

def fibonacci_mod_m(modulo):
    pisano_period = calculate_pisano_period(modulo)
    fib_sequence = [0, 1]
    for _ in range(2, pisano_period + 1):
        fib_sequence.append((fib_sequence[-1] + fib_sequence[-2]) % modulo)
    return fib_sequence[:-1], pisano_period  # Corrected to exclude only the last element which is the start of the new cycle

def divisors(n):
    divs = [1]
    for i in range(2, int(n**0.5) + 1):
        if n % i == 0:
            divs.extend([i, n//i])
    divs.append(n)
    return list(sorted(set(divs)))

def digital_root(n):
    while n > 9:
        n = sum(int(digit) for digit in str(n))
    return n

def print_tables(sequence, period, modulo):
    divs = divisors(period)
    print(f"Π(€{modulo}) = {period}, Number of zeros in the cycle = {sequence.count(0)}")
    print("All possible table dimensions:", ", ".join([f"{d} x {period // d}" for d in divs]))

    for d in divs:
        rows, cols = d, period // d
        print(f"\nTable Dimension {rows}x{cols}:")
        reshaped = [sequence[i:i+cols] for i in range(0, len(sequence), cols)]
        # Append row sums
        for row in reshaped:
            row_sum = sum(row)
            print(" ".join(str(x).ljust(3) for x in row) + f" {row_sum}".ljust(5) + f"{digital_root(row_sum)}")
        # Column sums and digital roots
        col_sums = [sum(reshaped[row][col] if col < len(reshaped[row]) else 0 for row in range(len(reshaped))) for col in range(cols)]
        col_sums_dr = [digital_root(col_sums[col]) for col in range(cols)]
        print(" ".join(str(x).ljust(3) for x in col_sums) + f" {sum(col_sums)}".ljust(5) + f"{digital_root(sum(col_sums))}")
        print(" ".join(str(x).ljust(3) for x in col_sums_dr))

modulo = int(input("Enter the modulo value for Pisano period calculation (related to the sequence of Fibonacci numbers): "))
sequence, period = fibonacci_mod_m(modulo)
print_tables(sequence, period, modulo)
```

Γ. Υπολογισμός Αθροιστικών Αθροισμάτων των Αριθμών Fibonacci εντός της Περιόδου Pisano Modulo n

```
def calculate_pisano_period(divisor):
    """Returns the Pisano period for a given divisor"""
    fn = [0, 1]
    while True:
        fn.append((fn[-1] + fn[-2]) % divisor)
        if fn[-1] == 1 and fn[-2] == 0:
            return fn[:-2]  # Excludes the last two elements (0, 1) which start the new cycle

def print_cumulative_sums(n):
    list_num = calculate_pisano_period(n)
    cumulative_sum = 0
    cumulative_sums = []
    for num in list_num:
        cumulative_sum += num
        cumulative_sums.append(cumulative_sum)
    return cumulative_sums

# Example usage
n = int(input("Enter the modulo value for Pisano period calculation: "))
cumulative_sums_result = print_cumulative_sums(n)
print(f"Cumulative sums of the elements in the Pisano period for modulo {n} are: {cumulative_sums_result}")
```

Δ Εξερεύνηση της Περιόδου Pisano και των Λειτουργιών Modulo της Ακολουθίας Fibonacci

```
def calculate pisano period modulo
  previous, current  0, 1
  for i in range(modulo * modulo):
    previous, current  current, previous + current % modulo
    # A Pisano Period starts with 01
    if previous  0 and current  1
      return i + 1

def fibonacci mod m modulo
  pisano period  calculate pisano period(modulo
  fib sequence  [0, 1]
  for  in range(2, pisano period + 1):
    fib sequence.append( fib sequence[ 1] + fib sequence[ 2] % modulo
  return fib sequence[ 1], pisano period # Exclude only the last element which is the start of the new cycle

def divisors(n
  divs  [1]
  for i in range(2, int(n**0.5 + 1 .
    if n % i  0
      divs.extend([i, n  i]
  divs.append n
  return list sorted set(divs

def digital root n):
  while n > 9
    n  sum int digit for digit in str(n
  return n

def print tables(sequence, period, modulo x, modulo y):
  divs  divisors(period
  print(f«{modulo x}  {period}, Number of zeros in the cycle  {sequence.count 0 }»
  print(«All possible table dimensions:», , .join([f«{d} x {period  d}» for d in divs]

  for d in divs
    rows, cols  d, period  d
    print f« nTable Dimension {rows} x {cols} »
    reshaped  [sequence[i i+cols] for i in range(0, len(sequence , cols ]

    for row in reshaped
      modified row  [x % modulo y for x in row] # Apply the second modulo operation to each element
      row sum  sum modified row
      print   join str(x .ljust 3  for x in modified row  + f« {row sum} « ljust(5) + f«{digital root row sum }»

    # Column sums and digital roots after applying modulo y to each position
    col sums  [sum(reshaped[row][col] % modulo y if col < len(reshaped[row] else 0 for row in range(len(reshaped   for col in range(cols ]
    col sums dr  [digital root col sums[col] for col in range(cols ]
    print   join(str(x  ljust(3  for x in col sums  + f« {sum col sums }« ljust 5) + f«{digital root sum col sums }»
    print  .join(str(x  ljust(3  for x in col sums dr

# Main script execution
modulo x  int input(«Enter the modulo value for Pisano period calculation  related to the sequence of Fibonacci numbers  «
sequence, period  fibonacci mod m modulo x
modulo y  int(input(«Enter the second modulo value to modify each position in the table  «
print tables(sequence, period, modulo x, modulo y
```


Ε1 Κανονικοποίηση Κειμένου και Αφαίρεση Διακριτικών Σημείων σε Python

```
import unicodedata

# Function to convert text according to specified transformations and remove diacritical marks
def process text(text, keep tilde
  # Normalize text to NFD to separate characters from their diacritics  accents
  normalized text  unicodedata.normalize( NFD», text
  # Remove diacritics
  without diacritics   join([char for char in normalized text if unicodedata.category char != Mn ])
  # Convert to uppercase and replace Ï³ with Ï™
  processed text  without diacritics.upper().replace(«Ï³», «Ï™»
  # Add a tilde  ~ at the end of each line if keep tilde is True
  if keep tilde
    processed text  « n» join [line + «~» for line in processed text.splitlines( ]
  return processed text

# Ask the user to provide the original text
print «Please enter the original text  paste your text and press Enter twice to finish):»
input lines  []
while True
  line  input(
  if line
    input lines.append line
  else
    break
original text  « n» join(input lines

# Ask the user if they want to keep the tilde  ~ at the end of each line
user input  input(«Do you want to keep the tilde   at the end of each line? yes no  « lower(

# Process the text based on user input
keep tilde  user input   yes»
processed text  process text(original text, keep tilde

# Print the processed text
print « nProcessed Text »
print processed text
```

E.2 Προχωρημένος Υπολογισμός Αριθμοσοφίας με Ανάλυση Πυθμενικού Αριθμού και Εισαγωγή Προτιμώμενου Αλφαβήτου σε Python

```
import re

def digital root n
    «»»Calculate the digital root of a number, working with integers «»»
    while n > 9:
        n   sum int digit  for digit in str n
    return n

def calculate gematria sum word, letter values, use decimals
    «»»Calculate the gematria sum of a word based on the provided letter values, optionally keeping decimals «»»
    sum result   sum letter values.get char, 0  for char in re.sub r[ ,#-]$ ,  , word
    if not use decimals
        return round sum result
    return sum result

def print gematria for sentence sentence, letter values, table number, use decimals
    «»»Print the gematria values and digital roots for each word in a sentence, adjusting spacing based on content «»»
    words   re findall r b w+[ ,#-]? , sentence
    word sums  [calculate gematria sum word, letter values, use decimals  for word in words]
    digital roots  [digital root round s  for s in word sums]

    total value   sum word sums
    max word length   max  len word  for word in words , default 0
    max sum length   max  len f»{s .2f}» if use decimals else f»{int round s  }»  for s in word sums , default 0
    space adjustment   max max word length, max sum length, 12  + 2

    dr table number   digital root int   join filter str.isdigit, str table number
    print f» n{table number} TABLE OF WORDS  D R  {dr table number}  n»
    for word in words
        print f»{word}».ljust space adjustment , end
    print
    for s in word sums
        format str   f»{{ .2f}}» if use decimals else f»{{ d}}»
        print format str format s if use decimals else int round s   ljust space adjustment , end
    print « n»
    for dr in digital roots:
        print f»{dr}».ljust space adjustment , end

    if use decimals
        print f» n nTotal Value   {total value .2f}»
    else
        print f» n nTotal Value   {int round total value  }»
    dr sum   sum digital roots
    print f»Sum of D R.  {dr sum}, D R. of {dr sum}  {digital root dr sum }»
    print «~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~»

def setup alphabet
    «»»Set up the alphabet and its corresponding gematria values with enhanced error handling «»»
    while True
        try
            alphabet input   input «Define all characters in the alphabet separated by comma, e.g., A, B, C). «
            alphabet   [char.strip  for char in alphabet input.split , ]
            if len alphabet  != len set alphabet
                raise ValueError «Duplicate characters detected  Each character must be unique »
            values input   input «Define the value of every letter  e.g., 1, 2.5, 1000 : «
            values   [float value strip   for value in values input.split  , ]
            if len alphabet  !  len values
                raise ValueError «The number of values must match the number of characters in the alphabet »
            return {char  value for char, value in zip alphabet, values }
        except ValueError as e
            print f»Error: {e}  Please try again »

def get separators
    «»»Get the user-defined separators for breaking tables «»»
    separators input   input «Define separators  dot, comma,    to break the input into multiple tables, or specify  NO  to treat everything as one table: «
    if separators input.strip  upper       «NO»
        return None
    else
        return separators input.strip  split

def main
    use decimals   input «Will you be using decimal numbers?  yes no   «  lower  startswith  y
    print «Setup your alphabet and values »
    letter values   setup alphabet
    separators   get separators

    print « nEnter your words or sentences  Type  END  to stop »
    table number    1
    while True
        user input   input « nType a word or sentence  or  END  to finish   «
        if user input.strip  upper()     «END»
            print «Ending the program  Thank you for using the Gematria Calculator »
            break

        if separators
            pattern   f»[{  join [re.escape sep  for sep in separators]  }]»
            sentences   re split pattern, user input
            sentences   [«» join sentences[i i+2]  for i in range 0, len sentences , 2 ]
        else
            sentences   [user input]

        for sentence in sentences
            if sentence. # Ensure the sentence is not empty
                print gematria for sentence sentence, letter values, table number, use decimals
                table number +   1

if   name     «  main  »
    main
```

m	π(n)	πλήθος μηδενικών στην περίοδο	Γραμμές	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 2x98																																																	κωδικοποίηση μέσω Python
97	196	4	1η γραμμή	0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89	47	39	86	28	17	45	62	10	72	82	57	42	2	44	46	90	39	32	71	6	77	83	63	49	15	64	79	46	28	74	5	79	84	66	53	22	75		
			2η γραμμή	0	96	96	95	94	92	89	84	76	63	42	8	50	58	11	69	80	52	35	87	25	15	40	55	95	53	51	7	58	65	26	91	20	14	34	48	82	33	18	51	69	23	92	18	13	31	44	75	22		
			Sum	0	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	[...]*	
			D.R.	0	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7		

	1η γραμμή	0	75	75	53	31	84	18	5	23	28	51	79	33	15	48	63	14	77	91	71	65	39	7	46	53	2	55	57	15	72	87	62	52	17	69	86	58	47	8	55	63	21	84	8	92	3	95	1	96	Sum	Γ$_1$
[...]*	2η γραμμή	0	22	22	44	66	13	79	92	74	69	46	18	64	82	49	34	83	20	6	26	32	58	90	51	44	95	42	40	82	25	10	35	45	80	28	11	39	50	89	42	34	76	13	89	5	94	2	96	1	4460	5
	Sum	0	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	97	4852	1
	D.R.	0	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7		

	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 4x49																																																	Sum	Γ$_1$
1η γραμμή	0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89	47	39	86	28	17	45	62	10	72	82	57	42	2	44	46	90	39	32	71	6	77	83	63	49	15	64	79	46	28	74	5	79	84	66	53	22	75	2111	5
2η γραμμή	0	75	75	53	31	84	18	5	23	28	51	79	33	15	48	63	14	77	91	71	65	39	7	46	53	2	55	57	15	72	87	62	52	17	69	86	58	47	8	55	63	21	84	8	92	3	95	1	96	2349	9
3η γραμμή	0	96	96	95	94	92	89	84	76	63	42	8	50	58	11	69	80	52	35	87	25	15	40	55	95	53	51	7	58	65	26	91	20	14	34	48	82	33	18	51	69	23	92	18	13	31	44	75	22	2545	7
4η γραμμή	0	22	22	44	66	13	79	92	74	69	46	18	64	82	49	34	83	20	6	26	32	58	90	51	44	95	42	40	82	25	10	35	45	80	28	11	39	50	89	42	34	76	13	89	5	94	2	96	1	2307	3
Sum	0	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	9312	
D.R.	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	6	

	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 7x28																											Sum	Γ$_1$
1η γραμμή	0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89	47	39	86	28	17	45	62	10	72	82	57	42	2	44	46	90	1446	6
2η γραμμή	39	32	71	6	77	83	63	49	15	64	79	46	28	74	5	79	84	66	53	22	75	0	75	75	53	31	84	18	1296	9
3η γραμμή	5	23	28	51	79	33	15	48	63	14	77	91	71	65	39	7	46	53	2	55	57	15	72	87	62	52	17	69	1660	4
4η γραμμή	86	58	47	8	55	63	21	84	8	92	3	95	1	96	0	96	96	95	94	92	89	84	76	63	42	8	50	58	1307	2
5η γραμμή	11	69	80	52	35	87	25	15	40	55	95	53	51	7	58	65	26	91	20	14	34	48	82	33	18	51	69	23	1236	3
6η γραμμή	92	18	13	31	44	75	22	0	22	22	44	66	13	79	92	74	69	46	18	64	82	49	34	83	20	6	26	32	1366	7
7η γραμμή	58	90	51	44	95	42	40	82	25	10	35	45	80	28	11	39	50	89	42	34	76	13	89	5	94	2	96	1	1366	9312
Sum	291	291	291	194	388	388	194	291	194	291	388	485	291	388	291	388	388	485	291	291	485	291	485	388	291	194	388	291	9312	
	3	3	3	5	1	1	5	3	5	3	1	8	3	1	3	1	1	8	3	3	8	3	8	1	3	5	1	3	6	

	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 14x14													Sum	Γ$_1$
1η γραμμή	0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89	47	39	318	3
2η γραμμή	86	28	17	45	62	10	72	82	57	42	2	44	46	90	683	8
3η γραμμή	39	32	71	6	77	83	63	49	15	64	79	46	28	74	726	6
4η γραμμή	5	79	84	66	53	22	75	0	75	75	53	31	84	18	720	9
5η γραμμή	5	23	28	51	79	33	15	48	63	14	77	91	71	65	663	6
6η γραμμή	39	7	46	53	2	55	57	15	72	87	62	52	17	69	633	3
7η γραμμή	86	58	47	8	55	63	21	84	8	92	3	95	1	96	717	6
8η γραμμή	0	96	96	95	94	92	89	84	76	63	42	8	50	58	943	7
9η γραμμή	11	69	80	52	35	87	25	15	40	55	95	53	51	7	675	9
10η γραμμή	58	65	26	91	20	14	34	48	82	33	18	51	69	23	632	2
11η γραμμή	92	18	13	31	44	75	22	0	22	22	44	66	13	79	541	1
12η γραμμή	92	74	69	46	18	64	82	49	34	83	20	6	26	32	695	2
13η γραμμή	58	90	51	44	95	42	40	82	25	10	35	45	80	28	725	5
14η γραμμή	11	39	50	89	42	34	76	13	89	5	94	2	96	1	641	2
Sum	582	679	679	679	679	679	679	582	679	679	679	679	679	679	9312	
D.R.	6	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	6	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 28x7							Sum	$Γ_1$
	0	1	1	2	3	5	8	20	2
	13	21	34	55	89	47	39	298	1
	86	28	17	45	62	10	72	320	5
	82	57	42	2	44	46	90	363	3
	39	32	71	6	77	83	63	371	2
	49	15	64	79	46	28	74	355	4
	5	79	84	66	53	22	75	384	6
	0	75	75	53	31	84	18	336	3
	5	23	28	51	79	33	15	234	9
	48	63	14	77	91	71	65	429	6
	39	7	46	53	2	55	57	259	7
	15	72	87	62	52	17	69	374	5
	86	58	47	8	55	63	21	338	5
	84	8	92	3	95	1	96	379	1
	0	96	96	95	94	92	89	562	4
	84	76	63	42	8	50	58	381	3
	11	69	80	52	35	87	25	359	8
	15	40	55	95	53	51	7	316	1
	58	65	26	91	20	14	34	308	2
	48	82	33	18	51	69	23	324	9
	92	18	13	31	44	75	22	295	7
	0	22	22	44	66	13	79	246	3
	92	74	69	46	18	64	82	445	4
	49	34	83	20	6	26	32	250	7
	58	90	51	44	95	42	40	420	6
	82	25	10	35	45	80	28	305	8
	11	39	50	89	42	34	76	341	8
	13	89	5	94	2	96	1	300	3
Sum	1164	1358	1358	1358	1358	1358	1358	9312	6
D.R.	3	8	8	8	8	8	8		.

	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 49x4				Sum	$Γ_1$
	0	1	1	2	4	4
	3	5	8	13	29	2
	21	34	55	89	199	1
	47	39	86	28	200	2
	17	45	62	10	134	8
	72	82	57	42	253	1
	2	44	46	90	182	2
	39	32	71	6	148	4
	77	83	63	49	272	2
	15	64	79	46	204	6
	28	74	5	79	186	6
	84	66	53	22	225	9
	75	0	75	75	225	9
	53	31	84	18	186	6
	5	23	28	51	107	8
	79	33	15	48	175	4
	63	14	77	91	245	2
	71	65	39	7	182	2
	46	53	2	55	156	3
	57	15	72	87	231	6
	62	52	17	69	200	2
	86	58	47	8	199	1
	55	63	21	84	223	7
	8	92	3	95	198	9
	1	96	0	96	193	4
	96	95	94	92	377	8
	89	84	76	63	312	6
	42	8	50	58	158	5
	11	69	80	52	212	5
	35	87	25	15	162	9
	40	55	95	53	243	9
	51	7	58	65	181	1
	26	91	20	14	151	7
	34	48	82	33	197	8
	18	51	69	23	161	8
	92	18	13	31	154	1
	44	75	22	0	141	6
	22	22	44	66	154	1
	13	79	92	74	258	6
	69	46	18	64	197	8
	82	49	34	83	248	5
	20	6	26	32	84	3
	58	90	51	44	243	9
	95	42	40	82	259	7
	25	10	35	45	115	7
	80	28	11	39	158	5
	50	89	42	34	215	8
	76	13	89	5	183	3
	94	2	96	1	193	4
Sum	1164	1358	1164	1164	9312	6
D.R.	6	6	6	6		

F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 98x2		Sum	$Γ_1$
0	1	1	1
1	2	3	3
3	5	8	8
8	13	21	3
21	34	55	1
55	89	144	9
47	39	86	5
86	28	114	6
17	45	62	8
62	10	72	9
72	82	154	1
57	42	99	9
2	44	46	1
46	90	136	1
39	32	71	8
71	6	77	5
77	83	160	7
63	49	112	4
15	64	79	7
79	46	125	8
28	74	102	3
5	79	84	3
84	66	150	6
53	22	75	3
75	0	75	3
75	75	150	6
53	31	84	3
84	18	102	3
5	23	28	1
28	51	79	7
79	33	112	4
15	48	63	9
63	14	77	5
77	91	168	6
71	65	136	1
39	7	46	1
46	53	99	9
2	55	57	3
57	15	72	9
72	87	159	6
62	52	114	6
17	69	86	5
86	58	144	9
47	8	55	1
55	63	118	1
21	84	105	6
8	92	100	1
3	95	98	8
1	96	97	7
[...]*			

[...]*		Sum	$Γ_1$
0	96	96	6
96	95	191	2
94	92	186	6
89	84	173	2
76	63	139	4
42	8	50	5
50	58	108	9
11	69	80	8
80	52	132	6
35	87	122	5
25	15	40	4
40	55	95	5
95	53	148	4
51	7	58	4
58	65	123	6
26	91	117	9
20	14	34	7
34	48	82	1
82	33	115	7
18	51	69	6
69	23	92	2
92	18	110	2
13	31	44	8
44	75	119	2
22	0	22	4
22	22	44	8
44	66	110	2
13	79	92	2
92	74	166	4
69	46	115	7
18	64	82	1
82	49	131	5
34	83	117	9
20	6	26	8
26	32	58	4
58	90	148	4
51	44	95	5
95	42	137	2
40	82	122	5
25	10	35	8
35	45	80	8
80	28	108	9
11	39	50	5
50	89	139	4
42	34	76	4
76	13	89	8
89	5	94	4
94	2	96	6
96	1	97	7
4656	4656	9312	6
3	3	6	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Έπειτα από τον σχηματισμό όλων των πιθανών Πινάκων μέσω των υπολογισμών της Python, επιλέγω να διερευνήσω τους Πίνακες διαστάσεων (4x49) και (98x2).

~ ~ ~ ∴ ~ ~ ~

1ο Βήμα: Στον Πίνακα (4x49) & (98x2), οι αριθμοί της περιοδικής ακολουθίας Fn(mod 97) αντικαθίστανται από τα αθροίσματα των δύο προηγουμένων αριθμών ανά θέση, με κατεύθυνση από τα αριστερά προς τα δεξιά.

Στους πίνακες των αθροισμάτων, παρατηρούνται τα αθροίσματα των αλφαριθμητικών ισοψηφιών των λέξεων του φωτός και του σοφού (ΣΟΦΟΣ=1040).

Το παραπάνω έχει ως συνέπεια την διερεύνυση των λέξεων εντός των Πινάκων (4x49) & (98x2) του Fn(mod 97), καθώς αποτελεί μια πιθανή συγκέντρωση αυτών των λέξεων.

2ο Βήμα: Πραγματοποιείται απαλειφή των δεκάδων και εκατοντάδων μέσω χρήσης του modulus 9 για κάθε αριθμητική θέση της ακολουθίας του [F_n (mod 97) - cycle].
Το ***2ο Βήμα*** αυτό πραγματοποιείται προκειμένου να εμφανιστούν αποκλειστικά οι μονάδες σε κάθε θέση με μέγιστο αριθμό το 8. Σημειώνεται ότι ο μέγιστος αριθμός εξαρτάται από τον μέγιστο πυθμενικό αριθμό των γραμμάτων στις λέξεις του φωτός που είναι το ωμέγα.

Η κάθε μονάδα ανταποκρίνεται πλέον σε γράμματα του αλφαβήτου, αφού η μονάδα αποτελεί μια υπόρρητη αριθμητική αξία. Επεξηγηματικά, αυτή η αριθμητική αξία δύναται να ισοδυναμεί με τον πυθμενικό αριθμό κάθε γράμματος.

3ο Βήμα: Στα πλαίσια αυτά, γίνονται αντικαταστάσεις (από αριθμό σε γράμμα), ώστε να βρεθούν οι λέξεις του φωτός. Εντοπίζονται κάποιες ρίζες και μορφήματα, τα οποία κατόπιν αναγραμματισμών συντάσσουν τις αρχαίες λέξεις του φωτός. Οι αναγραμματισμοί έχουν ισχύ από την στιγμή που ανάγονται οι λέξεις σε κύκλο.

4ο Βήμα: Στον κύκλο πλέον ενώνονται κάποια σημεία μέσω ευθυγράμμων τμημάτων και σχηματίζονται οι λέξεις του φωτός (αντί αναγραμματισμών).

Ο κύκλος είναι ένας γεωμετρικός μηχανισμός που παράγει λέξεις.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Εμφανίζονται οι ρίζες ΦΑϜ- (ΦΑϜΟΣ), ΦΑΕ- (ΦΑΕΟΣ), τα λεξιλογικά μορφήματα ΦΑΟ- (ΦΑΟΣ), ΘΕΟ- (ΘΕΟΣ) και οι λέξεις ΦΑΟΣ, ΦΑΕΟΣ, ΦΩΣ, ΦΩΟΣ και ΘΕΟΙ. Στους πίνακες (κατά το ***3ο Βήμα***), η διάταξη των γραμμάτων αντιστοιχίζεται στην διέπουσα λογική των ιερογλυφικών σε παπύρους και της βυζαντινής παπυρογραφίας, όπου διακοσμητικά γράμματα διατάσσονται κατακόρυφα ή σε σταυρό, προκειμένου να συμπυκνώσουν ορισμένα νοήματα. ‡

~ ~ ~ ∴ ~ ~ ~

† Παρατηρείται στις κατακόρυφες στήλες ο αριθμός 14, ο οποίος αποτελεί το άθροισμα των ψηφίων της αλφαριθμητικής ισοψηφίας (286) των λέξεων ΘΕΟΣ-ΑΓΑΘΟΣ-ΑΓΙΟΣ, ενώ εμφανίζεται το λεξιλογικό μόρφημα ΘΕΟ- στην στήλη των πυθμενικών αριθμών από τα αθροίσματα κάθε σειράς του Πίνακα (4x49).

Επίσης, εμφανίζονται οι λέξεις ΘΕΑ και ΘΕΟΙ, εντός του Πίνακα (98x2). ‡

Αυτή η διαδικασία είναι ένας αλγοριθμικός μηχανισμός του υποφαινόμενου μέσω μιας διαισθητικής προσπάθειας, επινοητικής και συνδυαστικής σκέψης και αρχιτεκτονικής παιδείας και εκπαίδευσης στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. ‡

1ο Βήμα

F_1(mod 97)+...+
+ F_{196}(mod 10) = 9312

ΠΙΝΑΚΑΣ 98x2

0	1
2	4
7	12
20	33
54	88
143	232
279	318
404	432
449	494
556	566
638	720
777	819
821	865
911	1001
1040	1072
1143	1149
1226	1309
1372	1421
1436	1500
1579	1625
1653	1727
1732	1811
1895	1961
2014	2036
2111	2111
2186	2261
2314	2345
2429	2447
2452	2475
2503	2554
2633	2666
2681	2729
2792	2806
2883	2974
3045	3110
3149	3156
3202	3255
3257	3312
3369	3384
3456	3543
3605	3657
3674	3743
3829	3887
3934	3942
3997	4060
4081	4165
4173	4265
4268	4363
4364	4460
[...]*	

[...]*	
4460	4556
4652	4747
4841	4933
5022	5106
5182	5245
5287	5295
5345	5403
5414	5483
5563	5615
5650	5737
5762	5777
5817	5872
5967	6020
6071	6078
6136	6201
6227	6318
6338	6352
6386	6434
6516	6549
6567	6618
6687	6710
6802	6820
6833	6864
6908	6983
7005	7005
7027	7049
7093	7159
7172	7251
7343	7417
7486	7532
7550	7614
7696	7745
7779	7862
7882	7888
7914	7946
8004	8094
8145	8189
8284	8326
8366	8448
8473	8483
8518	8563
8643	8671
8682	8721
8771	8860
8902	8936
9012	9025
9114	9119
9213	9215
9311	9312

1ο Βήμα

F_1(mod 97)=0, F_1(mod 10)+F_2(mod 97) = 1, ... , F_1(mod 97)+...+F_5(mod 97) = 7, ... , F_1(mod 97)+...+ F_{196}(mod 10) = 9312

ΠΙΝΑΚΑΣ 4x49

1η γραμμή	0	1	2	4	7	12	20	33	54	88	143	232	279	318	404	432	449	494	556	566	638	720	777	819	
2η γραμμή	2111	2186	2261	2314	2345	2429	2447	2452	2475	2503	2554	2633	2666	2681	2729	2792	2806	2883	2974	3045	3110	3149	3156	3202	[...]*
3η γραμμή	4460	4556	4652	4747	4841	4933	5022	5106	5182	5245	5287	5295	5345	5403	5414	5483	5563	5615	5650	5737	5762	5777	5817	5872	
4η γραμμή	7005	7027	7049	7093	7159	7172	7251	7343	7417	7486	7532	7550	7614	7696	7745	7779	7862	7882	7888	7914	7946	8004	8094	8145	

1η γραμμή		821	865	911	1001	1040	1072	1143	1149	1226	1309	1372	1421	1436	1500	1579	1625	1653	1727	1732	1811	1895	1961	2014	2036	2111
2η γραμμή	[...]*	3255	3257	3312	3369	3384	3456	3543	3605	3657	3674	3743	3829	3887	3934	3942	3997	4060	4081	4165	4173	4265	4268	4363	4364	4460
3η γραμμή		5967	6020	6071	6078	6136	6201	6227	6318	6338	6352	6386	6434	6516	6549	6567	6618	6687	6710	6802	6820	6833	6864	6908	6983	7005
4η γραμμή		8189	8284	8326	8366	8448	8473	8483	8518	8563	8643	8671	8682	8721	8771	8860	8902	8936	9012	9025	9114	9119	9213	9215	9311	9312

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1ο Βήμα

F_n (mod 97) - [περίοδος/ κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 98x2		Sum	$Γ_1$
0	1	1	1
1	2	3	3
3	5	8	8
8	13	21	3
21	34	55	1
55	89	144	9
47	39	86	5
86	28	114	6
17	45	62	8
62	10	72	9
72	82	154	1
57	42	99	9
2	44	46	1
46	90	136	1
39	32	71	8
71	6	77	5
77	83	160	7
63	49	112	4
15	64	79	7
79	46	125	8
28	74	102	3
5	79	84	3
84	66	150	6
53	22	75	3
75	0	75	3
75	75	150	6
53	31	84	3
84	18	102	3
5	23	28	1
28	51	79	7
79	33	112	4
15	48	63	9
63	14	77	5
77	91	168	6
71	65	136	1
39	7	46	1
46	53	99	9
2	55	57	3
57	15	72	9
72	87	159	6
62	52	114	6
17	69	86	5
86	58	144	9
47	8	55	1
55	63	118	1
21	84	105	6
8	92	100	1
3	95	98	8
1	96	97	7
[...]*			

[...]*		Sum	$Γ_1$
0	96	96	6
96	95	191	2
94	92	186	6
89	84	173	2
76	63	139	4
42	8	50	5
50	58	108	9
11	69	80	8
80	52	132	6
35	87	122	5
25	15	40	4
40	55	95	5
95	53	148	4
51	7	58	4
58	65	123	6
26	91	117	9
20	14	34	7
34	48	82	1
82	33	115	7
18	51	69	6
69	23	92	2
92	18	110	2
13	31	44	8
44	75	119	2
22	0	22	4
22	22	44	8
44	66	110	2
13	79	92	2
92	74	166	4
69	46	115	7
18	64	82	1
82	49	131	5
34	83	117	9
20	6	26	8
26	32	58	4
58	90	148	4
51	44	95	5
95	42	137	2
40	82	122	5
25	10	35	8
35	45	80	8
80	28	108	9
11	39	50	5
50	89	139	4
42	34	76	4
76	13	89	8
89	5	94	4
94	2	96	6
96	1	97	7
4656	4656	9312	6
3	3	6	

→

2ο Βήμα

[F_n (mod 97)] (mod 9) - [περίοδος/ κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 98x2		Sum	$Γ_1$
0	1	1	1
1	2	3	3
3	5	8	8
8	4	12	3
3	7	10	1
1	8	9	9
2	3	5	5
5	1	6	6
8	0	8	8
8	1	9	9
0	1	1	1
3	6	9	9
2	8	10	1
1	0	1	1
3	5	8	8
8	6	14	5
5	2	7	7
0	4	4	4
6	1	7	7
7	1	8	8
1	2	3	3
5	7	12	3
3	3	6	6
8	4	12	3
3	0	3	3
3	3	6	6
8	4	12	3
3	0	3	3
5	5	10	1
1	6	7	7
7	6	13	4
6	3	9	9
0	5	5	5
5	1	6	6
8	2	10	1
3	7	10	1
1	8	9	9
2	1	3	3
3	6	9	9
0	6	6	6
8	7	15	6
8	6	14	5
5	4	9	9
2	8	10	1
1	0	1	1
3	3	6	6
8	2	10	1
3	5	8	8
1	6	7	7
[...]*			

[...]*		Sum	$Γ_1$
0	6	6	6
6	5	11	2
4	2	6	6
8	3	11	2
4	0	4	4
6	8	14	5
5	4	9	9
2	6	8	8
8	7	15	6
8	6	14	5
7	6	13	4
4	1	5	5
5	8	13	4
6	7	13	4
4	2	6	6
8	1	9	9
2	5	7	7
7	3	10	1
1	6	7	7
0	6	6	6
6	5	11	2
2	0	2	2
4	4	8	8
8	3	11	2
4	0	4	4
4	4	8	8
8	3	11	2
4	7	11	2
2	2	4	4
6	1	7	7
0	1	1	1
1	4	5	5
7	2	9	9
2	6	8	8
8	5	13	4
4	0	4	4
6	8	14	5
5	6	11	2
4	1	5	5
7	1	8	8
8	0	8	8
8	1	9	9
2	3	5	5
5	8	13	4
6	7	13	4
4	4	8	8
8	5	13	4
4	2	6	6
6	1	7	7
426	372	798	6
3	3	6	

→

3ο Βήμα

[F_n (mod 97)] (mod 9) - [περίοδος/ κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 98x2		Sum	$Γ_1$
0	1	1	1
1	2	3	3
3	5	8	8
8	4	12	3
3	7	10	1 = A
1	8	9	9 = Θ
2 = Σ	3	5	5 = E
5 = Φ	1	6	6
8 = Ω	0	8	8
8	1	9	9
0	1	1	1
3	6	9	9
2	8	10	1+1 = 2
1	0	1	2 = Σ
3	5	8	8 = Ω
8	6	14	5 = Φ
5	2	7	7 = O
0	4	4	4
6	1	7	7
7	1	8	8
1	2	3	3
5	7	12	3
3	3	6	6
8	4	12	3
3	0	3	3
3	3	6	6
8	4	12	3
3	0	3	3
5 = Φ	5 = E	10	1
1 = A	6	7	7
7 = O	6	13	4
6	3	9	9
0	5 = Φ	5	5 = Φ
5 = Φ	1 = A	6 = Ϝ	6 = Ϝ
8	2 = Σ	10	1 = A
3	7 = O	10	1
1	8	9	9
2	1	3	3
3	6	9	9
0	6	6	6
8	7	15	6
8 = Ω	6	14	5
5 = Φ	4	9	9
2 = Σ	8	10	1
1	0	1	1
3	3	6	6
8	2	10	1
3	5	8	8
1	6	7	7
[...]*			

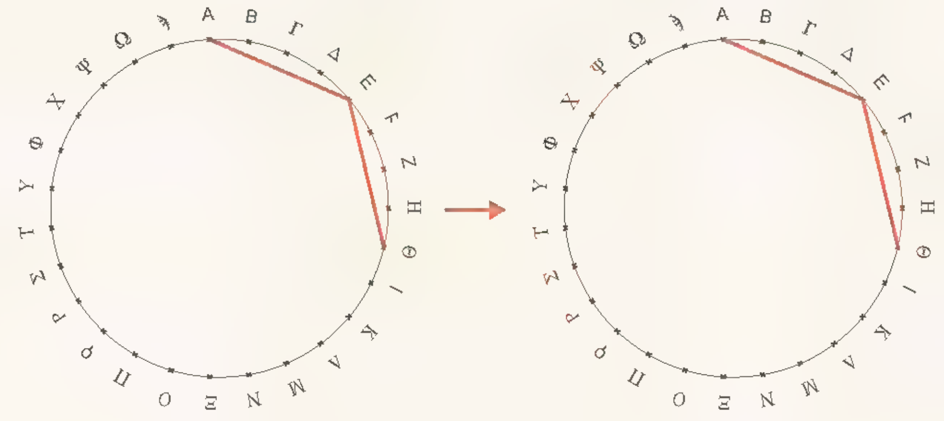
[...]*		Sum	$Γ_1$
0	6	6	6
6	5	11	2
4	2	6	6
8	3	11	2
4	0	4	4
6	8	14	5
5 = Φ	4	9	9
2 = Σ	6	8	8
8 = Ω	7	15	6
8	6	14	5
7	6	13	4
4	1	5	5
5	8	13	4
6	7 = O	13	4+6=
4	2 = Σ	6	10 = I
8	1 = A	9	9 = Θ
2	5 = Φ	7	7 = O
7	3	10	1+7+6=14
1	6	7	DR(14)=5
0	6	6	5 = E
6	5	11	2
2	0	2	2
4	4	8	8
8	3	11	2
4	0	4	4
4	4	8	8
8	3	11	2
4	7	11	2
2	2	4	4
6	1	7	7
0	1	1	1 = A
1	4	5	5 = E
7	2	9	9 = Θ
2	6	8	8
8	5	13	4
4	0	4	4
6	8	14	5
5	6	11	2
4	1 = A	5 = Φ	5 = E
7 = O	1	8	8
8 = Ω	0	8	8
8 = Ω	1	9	9
2 = Σ	3	5	5
5 = Φ	8 = Ω	13	4
6	7	13	4
4	4	8	8
8	5	13	4
4	2	6	6
6	1	7	7
426	372	798	6
3	3	6	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

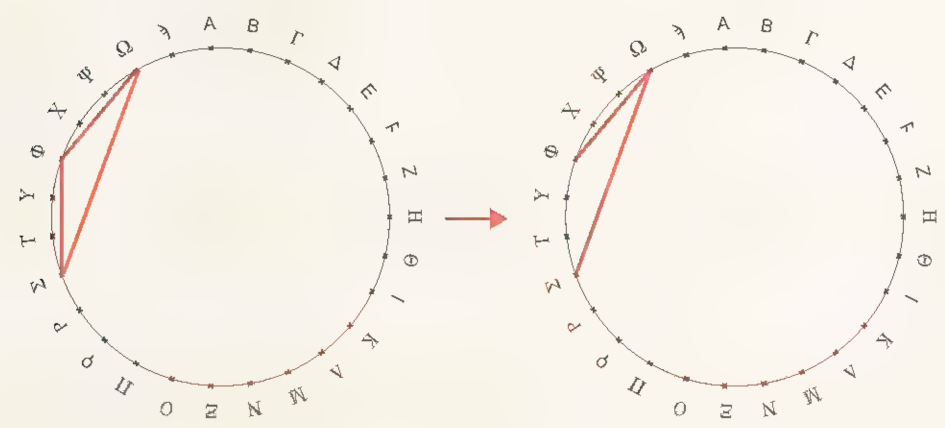
4ο Βήμα

Αιολικός και Επικός Τύπος	Αττικός Τύπος (συνηρημένος)	Επικός Τύπος	Αιολικός Τύπος	Επικός Τύπος
1 2 3 4	1 2 3	1 2 3 4	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
500 1 70 200	500 800 200	500 70 800 200	500 1 6 70 200	500 1 5 70 200
" LIGHT " (pháos)	" LIGHT " (phôs)	" LIGHT " (phóos)	" LIGHT " (phaûos)	" LIGHT " (pháeos)
771	1500	1570	777	776
Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
Digital Root 5 1 7 2	5 8 2	5 7 8 2	5 1 6 7 2	5 1 5 7 2
7+7+1	1+5+0+0	1+5+7+0	7+7+7	7+7+6
15		13	21	20
1+5		1+3	2+1	2+0
	6	4		

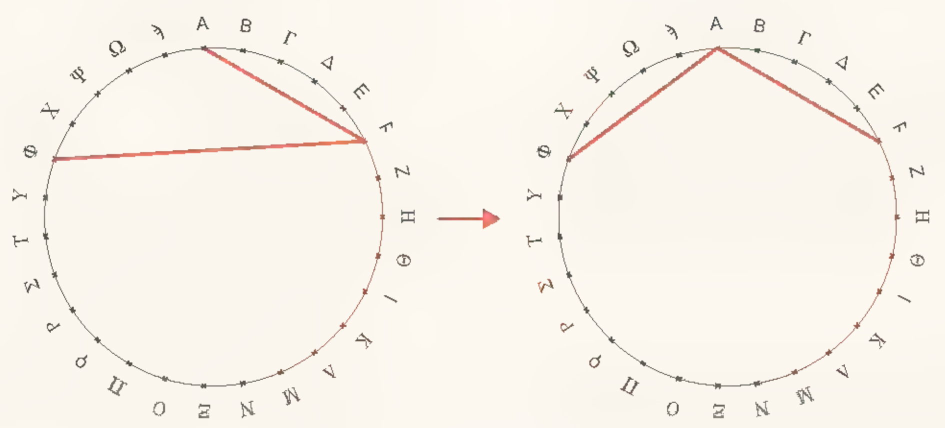
Α Ε Θ → Η λέξη ΘΕΑ
Θ Ε Α

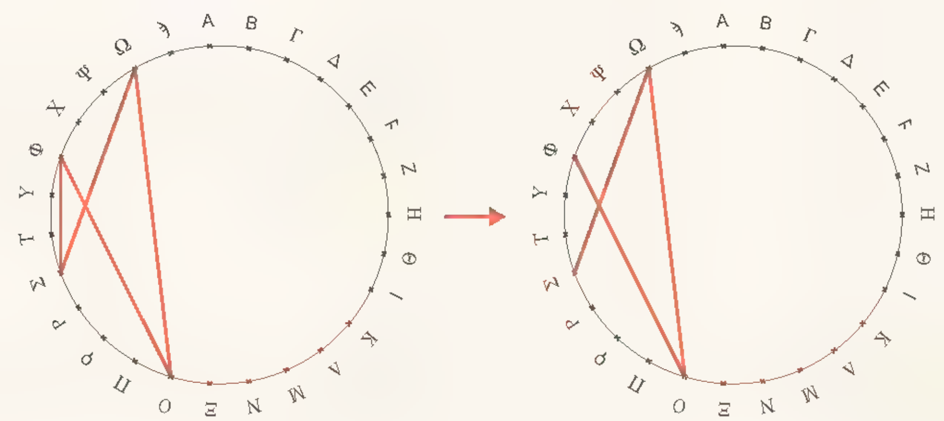

Σ Φ Ω + Ω Φ Σ → Η λέξη του αττικού τύπου ΦΩΣ
Φ Ω Σ

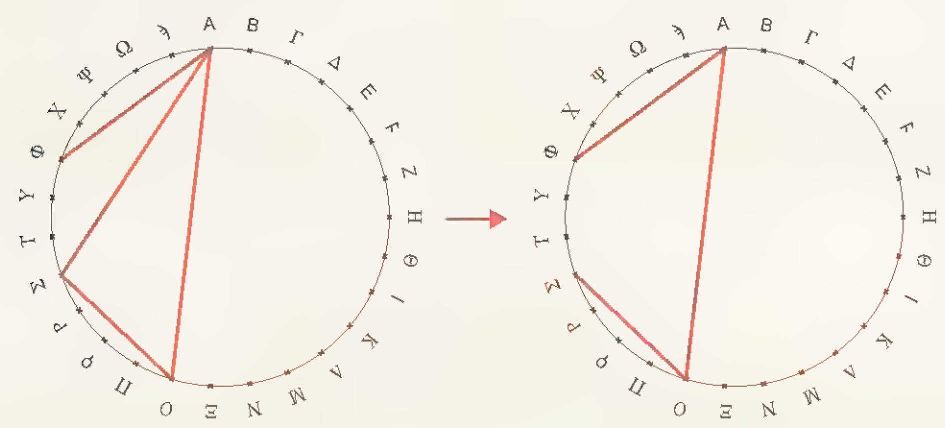

Φ Ϝ Α → Η ρίζα του αιολικού τύπου ΦΑϜΟΣ
Φ Α Ϝ-

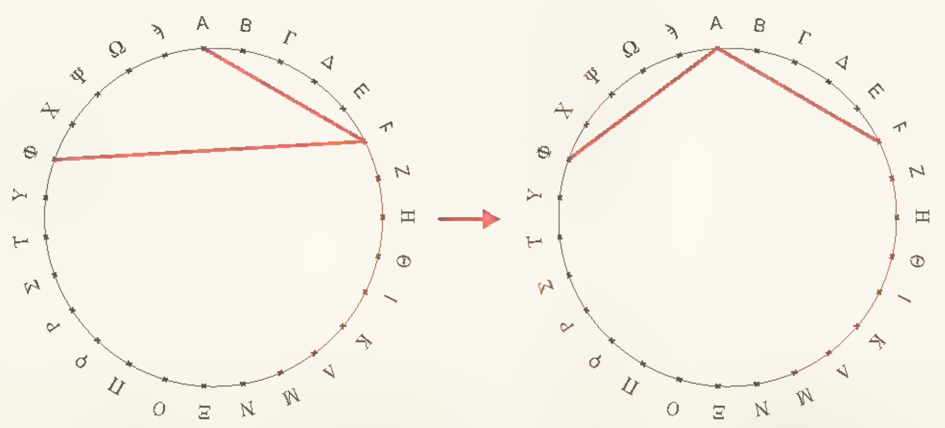

Ι Θ Ο Ε → Ο πληθυντικός της λέξης ΘΕΟΣ
Θ Ε Ο Ι

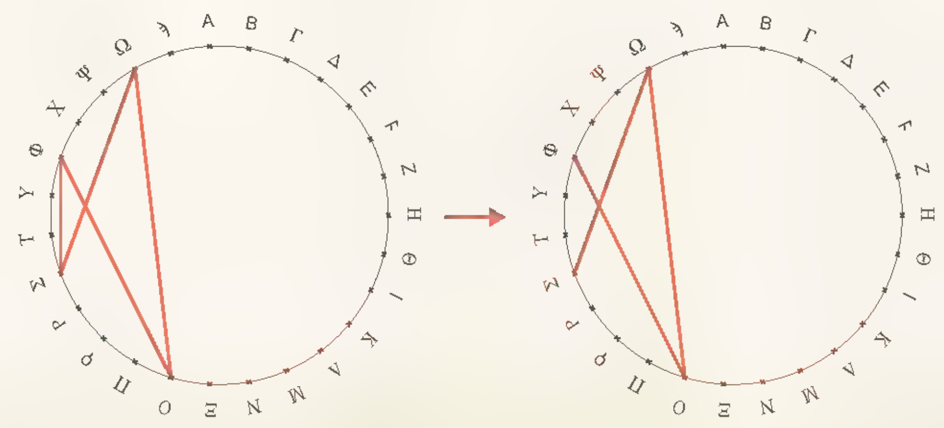

Φ Α Σ Ο + Φ Α Ο- → Ο αιολικός και επικός τύπος ΦΑΟΣ
Φ Α Ο Σ

Α Φ Ε + Ο Α Φ Ε → Η ρίζα του αιολικού και επικού τύπου ΦΑΕΟΣ
Φ Α Ε Ο-

Ο Ω Ω Σ Φ + Σ Ω Φ Ο → Ο επικός τύπος ΦΟΩΣ
Φ Ο Ω Σ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1ο Βήμα

	F_n (mod 97) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 4x49																																																	Sum	Γ_1
1η γραμμή	0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89	47	39	86	28	17	45	62	10	72	82	57	42	2	44	46	90	39	32	71	6	77	83	63	49	15	64	79	46	28	74	5	79	84	66	53	22	75	2111	5
2η γραμμή	0	75	75	53	31	84	18	5	23	28	51	79	33	15	48	63	14	77	91	71	65	39	7	46	53	2	55	57	15	72	87	62	52	17	69	86	58	47	8	55	63	21	84	8	92	3	95	1	96	2349	9
3η γραμμή	0	96	96	95	94	92	89	84	76	63	42	8	50	58	11	69	80	52	35	87	25	15	40	55	95	53	51	7	58	65	26	91	20	14	34	48	82	33	18	51	69	23	92	18	13	31	44	75	22	2545	7
4η γραμμή	0	22	22	44	66	13	79	92	74	69	46	18	64	82	49	34	83	20	6	26	32	58	90	51	44	95	42	40	82	25	10	35	45	80	28	11	39	50	89	42	34	76	13	89	5	94	2	96	1	2307	3
Sum	0	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	194	9312	
D.R.	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	6	

↓

2ο Βήμα

	[F_n (mod 97)](mod 9) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 4x49																																																	Sum	Γ_1
1η γραμμή	0	1	1	2	3	5	8	4	3	7	1	8	2	3	5	2	8	0	8	1	0	1	3	6	2	8	1	0	3	5	8	6	5	2	0	4	6	1	7	1	1	2	5	7	3	3	8	4	3	176	5
2η γραμμή	0	3	3	8	4	3	0	5	5	1	6	7	6	6	3	0	5	5	1	8	2	3	7	1	8	2	1	3	6	0	6	8	7	8	6	5	4	2	8	1	0	3	3	8	2	3	5	1	6	198	9
3η γραμμή	0	6	6	5	4	2	8	3	4	0	6	8	5	4	2	6	8	7	8	6	7	6	4	1	5	8	6	7	4	2	8	1	2	5	7	3	1	6	0	6	6	5	2	0	4	4	8	3	4	223	7
4η γραμμή	0	4	4	8	3	4	7	2	2	6	1	0	1	1	4	7	2	2	6	8	5	4	0	6	8	5	6	4	1	7	1	8	0	8	1	2	3	5	8	6	7	4	4	8	5	4	2	6	1	201	3
Sum	0	14	14	23	14	14	23	14	14	14	14	23	14	14	14	14	23	14	23	23	14	14	14	14	23	23	14	14	14	14	23	23	14	23	14	14	14	14	23	14	14	14	14	23	14	14	23	14	14	798	6
D.R.	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5		

↓

3ο Βήμα

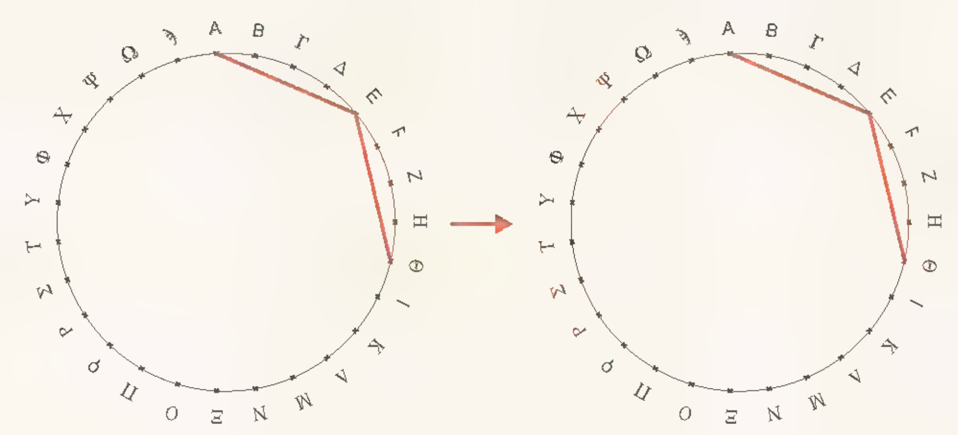
	[F_n (mod 97)](mod 9) - [περίοδος/κύκλος] ΠΙΝΑΚΑΣ 4x49																																																	Sum	Γ_1
1η γραμμή	0	1	1	2 = Σ	3	5	8	4	3	7	1	8	2	3	5 = Φ	2 = Σ	8 = Ω	0	8	1	0	1	3	6	2	8	1	0	3	5	8	6	5	2 = Σ	0	4	6	1	7	1	1 = Α	2 = Σ	5 = Φ	7 = Ο	3	3	8	4	3	176	5 = Ε
2η γραμμή	0	3	3	8 = Ω	4	3	0	5 = Ε	5 = Φ	1 = Α	6 = Ϝ	7 = Ο	6	6	3	0	5 = Φ	5 = Ε	1 = Α	8	2	3	7	1	8	2	1	3	6	0	6	8	7	8 = Ω	6	5	4	2	8	1	0	3	3	8	2	3	5 = Φ	1 = Α	6 = Ϝ	198	9 = Θ
3η γραμμή	0	6	6	5 = Φ	4	2	8	3	4	0	6	8	5	4	2	6	8	7= Ο	8	6	7	6	4	1	5	8	6	7	4	2	8	1	2 = Σ	5 = Φ	7 = Ο	3	1	6	0	6	6	5	2	0	4	4	8	3	4	223	7 = Ο
4η γραμμή	0	4	4	8	3	4	7	2	2	6	1	0	1	1	4	7	2	2 = Σ	6	8	5	4	0	6	8	5	6	4	1	7	1	8	0	8 = Ω	1	2	3	5	8	6	7	4	4	8	5	4	2	6	1	201	3
Sum	0	14	14	23	14	14	23	14	14	14	14	23	14	14	14	14	23	14	23	23	14	14	14	14	23	23	14	14	14	14	23	23	14	23	14	14	14	14	23	14	14	14	14	23	14	14	23	14	14	798	6
D.R.	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5		

4ο Βήμα

	Αιολικός και Επικός Τύπος	Αττικός Τύπος (συνηρημένος)	Επικός Τύπος	Αιολικός Τύπος	Επικός Τύπος
	1 2 3 4	1 2 3	1 2 3 4	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
	Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
	500 1 70 200	500 800 200	500 70 800 200	500 1 6 70 200	500 1 5 70 200
	" LIGHT " (pháos)	" LIGHT " (phôs)	" LIGHT " (phóos)	" LIGHT " (phaûos)	" LIGHT " (pháeos)
	771	1500	1570	777	776
	Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Ο Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ	Φ Α Ε Ο Σ
Digital	5 1 7 2	5 8 2	5 7 8 2	5 1 6 7 2	5 1 5 7 2
Root	7+7+1 15 1+5	1+5+0+0 6	1+5+7+0 13 1+3 4	7+7+7 21 2+1	7+7+6 20 2+0

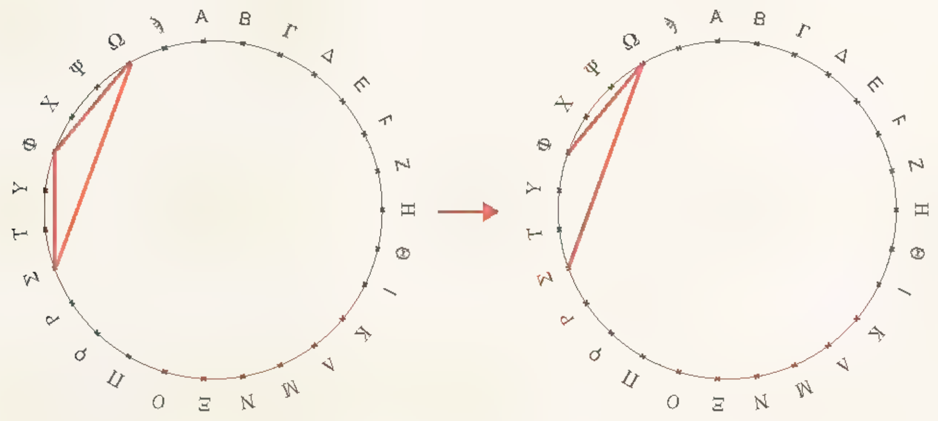
Το λεξιλογικό μόρφημα ΘΕΟ της λέξης ΘΕΟΣ

ΕΘΟ → ΘΕΟ-

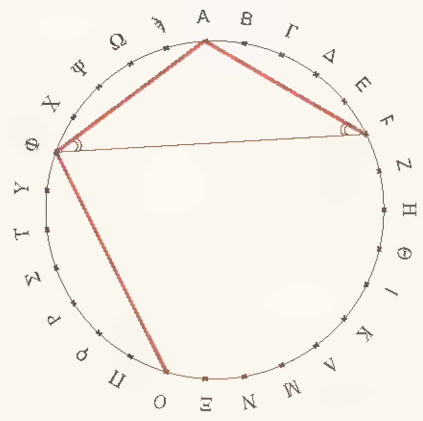
Η λέξη του αττικού τύπου ΦΩΣ

ΣΩΦ + ΣΦΩ → ΦΩΣ

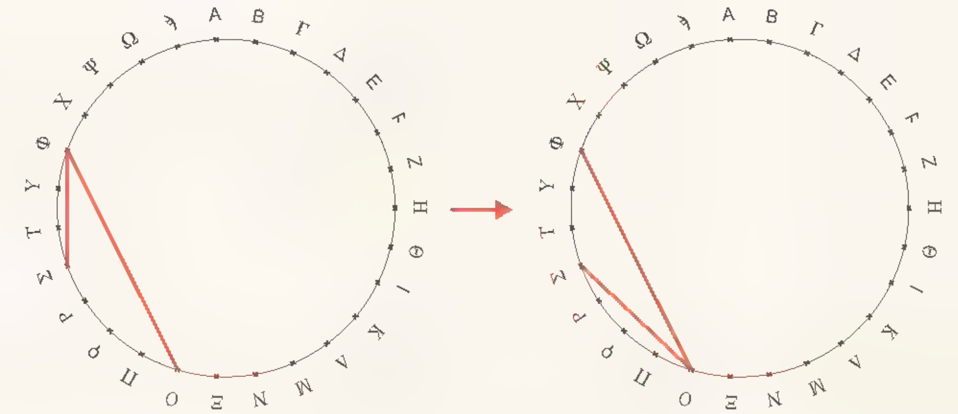
Το λεξιλογικό μόρφημα ΦΑϜΟ της αιολικής λέξης ΦΑϜΟΣ
Η ρίζα ΦΑϜ της αιολικής λέξης ΦΑϜΟΣ

ΦΑϜ- + ΦΑϜΟ-

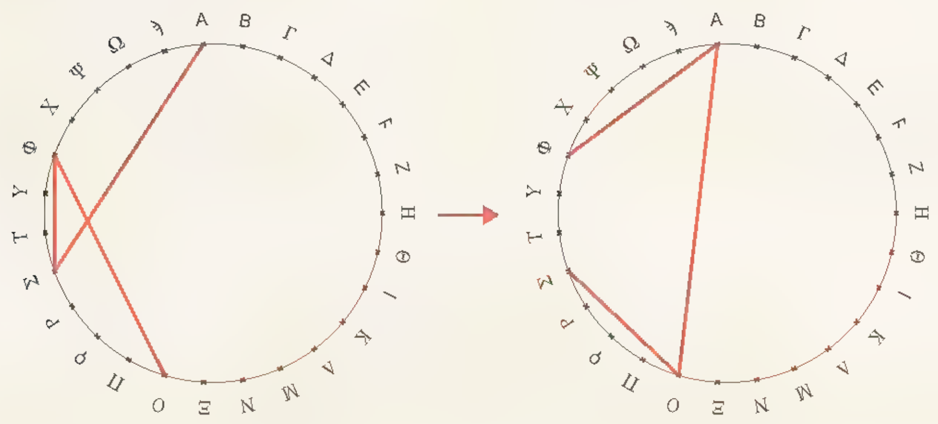
Η ρίζα ΣΟΦ της λέξης ΣΟΦΟΣ
Η περαιτέρω ένωση των σημείων (Σ) (Ο) (Φ) γράφει την λέξη ΣΟΦΟΣ

ΣΦΟ → ΣΟΦ- | ΣΟΦΟΣ

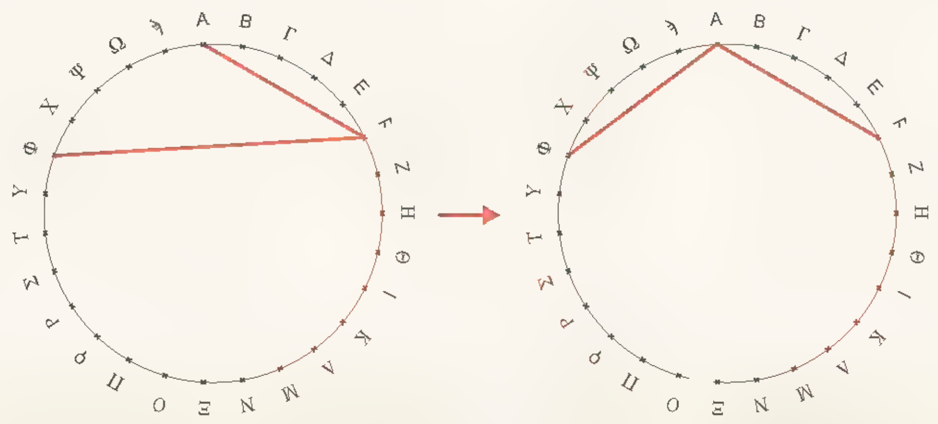
Ο αιολικός και επικός τύπος ΦΑΟΣ

ΑΣΦΟ → ΦΑΟΣ

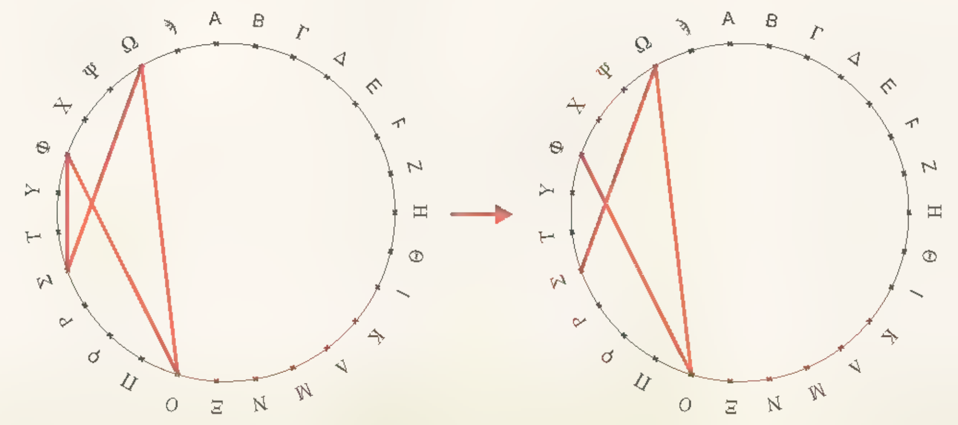
Ο επικός τύπου ΦΑΕΟΣ

ΕΦΑ + ΦΕΑΟΣ → ΦΑΕΟΣ

Ο επικός τύπου ΦΟΩΣ

ΣΩΦΩΣΟ → ΦΟΩΣ

Ελληνική Λέξη «ΚΑΛΟΣ» & Ακολουθία Lucas | 27 Γράμματα | Αριθμοσοφία | Παρατήρηση

† Επιπροσθέτως, παρατηρήθηκε η ακολουθία Lucas στην λέξη ΚΑΛΟΣ, όμως δεν πραγματοποιήθηκε κάποια περαιτέρω διερεύνηση. Στην παρούσα σελίδα κατατίθεται, επειδή έχει τον πυθμενικό αριθμό 6, το οποίο αντιστοιχίζεται στον πυθμενικό των λέξεων του φωτός. ‡

Πίνακας Πυθμενικών Αριθμών

N*	$Γ_1$	$Γ_2$	$Γ_3$	$Γ_4$	$Γ_5$	$Γ_6$	$Γ_7$	$Γ_8$	$Γ_9$
1	1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	10	11	12	13	14	15	16	17	18
3	19	20	21	22	23	24	25	26	27
4	28	29	30	31	32	33	34	35	36
5	37	38	39	40	41	42	43	44	45
6	46	47	48	49	50	51	52	53	54
7	55	56	57	58	59	60	61	62	63
8	64	65	66	67	68	69	70	71	72
9	73	74	75	76	77	78	79	80	81
10	82	83	84	85	86	87	88	89	90
11	91	92	93	94	95	96	97	98	99
12	100	101	102	103	104	105	106	107	108
13	109	110	111	112	113	114	115	116	117
14	118	119	120	121	122	123	124	125	126
...					...				
36	316	317	318	319	320	321	322	323	324
...			N*={1,2,3, ...}						

1 2 3 4 5
Κ Α Λ Ο Σ
20 1 30 70 200

"GOOD"
321

Digital Root 3+2+1=6

Παρατακτική θέση: 1 2 3 4 5
Κ Α Λ Ο Σ
Πυθμενικοί Αριθμοί: 2 1 3 7 2

Πυθμενικός Αριθμός του 11: 1+1=2

Αριθμοί Lucas: 2, 1, 3, 4, 7, 11, 18, 29, 47, 76, 123, ... (ακολουθία A000032 στον ιστότοπο OEIS)

$L_n = L_{n-1} + L_{n-2}$ $L_0=2$ $L_1=1$ $L_2=3$ n=N*={1,2,3, ...}

Πυθμενικός Αριθμός του 321, 123: 6

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Παρουσιάζεται πώς η λέξη ΣΟΦΟΣ εμπεριέχει την λέξη ΦΩΣ μέσα από μια συλλογιστική αριθμητικών σχέσεων και πράξεων. ‡

Από το αλφαβητικό σύστημα αρίθμησης δίνεται η σχέση:

Σ Ο Φ Ο Σ = Φ Ο Ο Σ Σ

Σ + Ο + Φ + Ο + Σ = Φ + Ο + Ο + Σ + Σ

Σ Ο Φ Ο Σ
2 7 5 7 2
9 9
23
5

«διὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐσρεῖν "ἔσρος" τὸ γε παλαιῶν ἐκαλεῖτο - τῷ γαρ οὖ ἀντί τοῦ ὦ ἐχρώμεθα - νῦν δ' "ἔρως" κέκληται διὰ τὴν τοῦ ὦ ἀντί τοῦ οὖ μεταλλαγήν.» Πλάτων, «Κρατύλος» [420b] ‡

Η Λ Ι Ο Σ
8 30 10 70 200
"SUN"
318
12
3

8 = 1+2 +5

Α Β Ε Λ Ι Ο Σ†
1 2 5 30 10 70 200
"SUN"
318
12
3

Α Β Ε Λ Ι Ο Ν†
1 2 5 30 10 70 50
"SUN"
168
15
6

1 0 5 0

Φ + Ο + Ο + Σ + Σ → Φ Ω Σ = Φ Α Ο Σ
50 800 200 | 50 1 70 200
"LIGHT" or "LEOHT" old english
1050 | 123
6 | 6

Πυθμενικοί Αριθμοί.

Εφόσον, όπως γράφει ο Πλάτων *«μεταχειριζόμαστα*ν το 'ο' αντί του 'ω' τώρα όμως ονομάστηκε έρως με τη μεταβολή του 'ο' σε 'ω'» *προκύπτει:*

Φ Ω Σ = Φ Α Ο Σ

Digital Roots 5 8 2 | 5 1 7 2

8 = 8

Στην γραμματική των αρχαίων ελληνικών το *Ω* μπορεί να προκύψει από την συναίρεση των φωνηέντων *Α* και *Ο*. Αυτό που παρατηρείται εκ της πρόσθεσης των πυθμ. αριθμών του (Α + Ο = 8) είναι η ισοδυναμία τους με τον πυθμενικό του (Ω = 8).

† ἀβέλιος: κρητικός τύπος του ἥλιος; (Hesychius of Alexandria, 1867, p. 4). ἀβέλιον: ἥλιον Κρῆτες ‡

ΠΟΛΙΤΗΣ
⇄ ※
ΟΠΛΙΤΗΣ

※ Οπλίτης: Ο κρατών όπλο κατά την μάχη
- Πολίτης: Πιθανός αναγραμματισμός της λέξης «οπλίτης» κατά τους αρχαίους χρόνους, αφού έχει το ρόλο του προστάτη της πόλης, ώστε να τονίζεται υπορρήτως η συνάφεια των εννοιών του υπερασπιστή, των οφελών των πολιτικών δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, λόγω των συνεχών συγκρούσεων με άλλους πολιτισμούς ή εμφυλίους.

Σ Ο Φ Ο Σ
2 7 5 7 2
9 9
23
5

Σ Ο Φ Ο Σ
200 70 50 70 200
"WISE"
1040
5

Αν το άθροισμα 1040 του «*Σοφός*» γραφεί στο θεσιακό με βάση-10 σύστημα, το οποίο χρησιμοποιήθηκε στην Κίνα κατά την Δυναστεία των Han (206 π.Χ. – 220 μ.Χ.)· εν ονόματι "suan zi" [δηλαδή «χρήση ράβδων για υπολογισμούς»] προκύπτει το εξής:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1 0 4 0

Συνεχή Αθροίσματα θέσεων περιοδικών ψηφίων

0	720	1727	2681	3743	5022	6078	7005	7946	9012
1	777	1732	2729	3829	5106	6136	7005	8004	9025
2	819	1811	2792	3887	5182	6201	7027	8094	9114
4	821	1895	2806	3934	5245	6227	7049	8145	9119
7	865	1961	2883	3942	5287	6318	7093	8189	9213
12	911	2014	2974	3997	5295	6338	7159	8284	9215
20	1001	2036	3045	4060	5345	6352	7172	8326	9311
33	1040	2111	3110	4081	5403	6386	7251	8366	9312
54	1072	2111	3149	4165	5414	6434	7343	8448	
88	1143	2186	3156	4173	5483	6516	7417	8473	
143	1149	2261	3202	4265	5563	6549	7486	8483	
232	1226	2314	3255	4268	5615	6567	7532	8518	
279	1309	2345	3257	4363	5650	6618	7550	8563	
318	1372	2429	3312	4364	5737	6687	7614	8643	
404	1421	2447	3369	4460	5762	6710	7696	8671	
432	1436	2452	3384	4460	5777	6802	7745	8682	
449	1500	2475	3456	4556	5817	6820	7779	8721	
494	1579	2503	3543	4652	5872	6833	7862	8771	
556	1625	2554	3605	4747	5967	6864	7882	8860	
566	1653	2633	3657	4841	6020	6908	7888	8902	
638		2666	3674	4933	6071	6983	7914	8936	

Ως ομόριζες λέξεις

Φ Α Ο Σ
5 1 7 2
50 1 70 200
"LFOHT" (old english)
771
15
6

Σ Ο Φ Α
2 7 5 1
200 70 500 1
"PEARL OF WISDOM"
771
15
6

Σ Ο Φ Ο Σ
2 7 5 7 2
200 70 50 70 200
"WISE"
1040
5

Αναγραμματισμός

Ν Ο Υ Σ
5 7 4 2
50 70 400 200
"MIND"
720
9

Περί των λέξεων «ΣΟΦΟΣ» & «ΦΩΣ»

Παρατηρήσεις & Σχολιασμοί Συνδηλωτικές Βαθμίδες

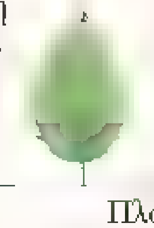
Καθε ένα γραφημα ως αηχο αφηρημένο εικονογραφημα, ως οπτικη δομη, συγκροτει μια πολυεπιπεδη ανοιχτη ταξινομια, δηλαδη το υπερκειμενο γραφημα συνδέεται με διαστρωσεις υποκειμενων εννοιων η και σημασιολογικων δομων με δυνατοτητες σημασιολογικης επέκτασης

Kress & Van Leeuwen 2006/1996. Reading Images. The Grammar of Visual Design 87, 161-162

Το γραμμα «Σ» περιγραφει την κίνηση, πομπός αποδέκτης, ή ένα μονοπατι σε κατοψη.

Σ Ο Φ Ο Σ

Τα γραμματα της λέξεως «ΦΩΣ» για καποιον που αγνοει την ουσια της λέξεως, περιγράφει την ζωοποιό δύναμη. Έννοιες όπως φωτοσύνθεση ή αλληγορικές φρασεις που εμπεριέχουν το φως θα μπορούσαν να γίνουν κατανοητές, βάσει της υποθέσεως, αν φυσικα ευσταθει.

Πλατων, «Τίμαιος» [69b] {Ο Θεός δημιουργεί με συμμετρίες}

Φ Ω Σ

Γενικα, το σιγμα συνδηλωνει την έννοια της κινησης εν συναρτησει χρονου, η οποια περιγραφεται απο μια κυματοσυναρτηση, συμπαραδηλωνει επισης μια δινη με την χαμηλοτερη οπτικη τροπικότητα

Το γραμμα «Ω» ομοιαζει με μια μητρικη κοιλοτητα και ένα αναπτυσσομενο έμβρυο (δημιουργια, αναδομηση), μια δομη που δημιουργει (παραγει, τικτει)

Το γραμμα «Σ» περιγραφει την έννοια της αέναης κινησης, πομπός αποδέκτης, ένα μονοπατι υπο μορφη κατοψης. Αν αναχθει στο σχέδιο "Vitruvian Man" του Leonardo da Vinci διαπερναει το κεφαλι (στέψη), ομφαλο (κορμο), ποδια (βαση)

Ο Πυθαγορας δεν θεωρούσε τον εαυτο του σοφο, αλλα φιλοσοφο. Κατ αυτον σοφος ηταν μονο ο Θεος.
Το προοιμιο των σχολιων του Πρoκλου Διαδοχου «είς τόν Τιμαιον Πλάτωνος» πληροφορει ότι
«το βιβλιο του Πυθαγορικου Τιμαιου που αφορά το Σύμπαν κατά τον τρόπο των πυθαγόρειων επιχειρησε να τιμαιογραφει, [...]»

Επίσης αναφέρεται στην «δημιουργικη τριάδα που υποδέχεται την μια και ολικη ποιηση του Πατρός που υποδέχεται τους λόγους [...] Ώστε αν κάποιος θέλει απ όσους μιλουν για τρεις δημιουργους να τους αποπέμπει σ αυτές τις αρχές, του δημιουργικό νου, την ψυχή και την όλην φυσην [...] Ένας είναι ο δημιουργός όλων»

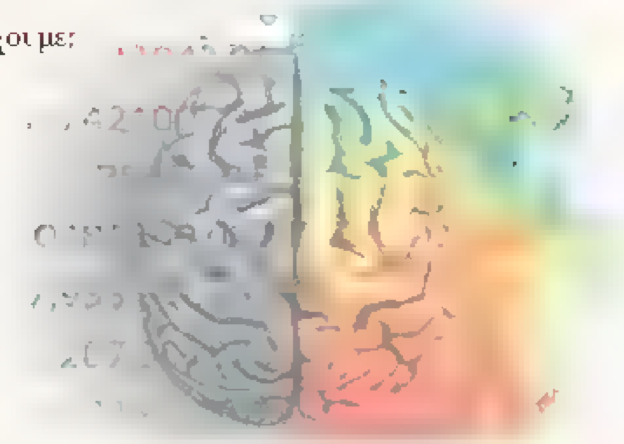
Στα χωρία διαβαζουμε της Παλαιας Διαθηκης «Προοιμιακος Ψαλμος 103ος» [στ. 24] «ώς έμεγαλύνθη τά έργα σου, Κυριε πάντα έν σοφια έποιησας» και Α΄ Ιω. [1,5] «ό Θεός εἶναι φώς και δέν ὑπάρχει σ αὐτόν καθόλου σκοτάδι»

Ο Θεός αποκαλυπτεται ως φως πανω απ όλα κατα τη Μεταμορφωση του Χριστου στο ορος Θαβωρ όταν «έλαμψε τό πρόσωπό του σάν τόν ήλιο και τά ένδυματά του έγιναν ἄσπρα σάν τό φώς» Ματθ. [17,2].

Το γραμμα «Ο» εκφραζει το τέλειο, το συνολο, το ολον.
Πλατων, «Τιμαιος» [58a-b]
{Η περιμετρος του συμπαντος, αφου συμπεριέλαβε στο εσωτερικο της τα ειδη, εξαιτιας του κυκλικου σχηματος της}

Το γραμμα «Φ» κατέχει την 3η αριθμητική θέση, δηλαδή την θέση του κέντρου στα 5 γραμματα.
Σύμφωνα με την παρατήρησή μου, Σαν το ευθύγραμμο τμήμα στο κέντρο που περιγραφει έναν φαινομενικό αξονα συμμετρίας, αποτυπωνει την έννοια της συμμετρίας και της συμμετρης αναπτυξης ύλης και πνευματος.
Επίσης αν υποδιαιρεθεί σε δυο σχήματα έχουμε:

Ο & Ι

Θα μπορουσε να εκφράζει και μία ακολουθία αριθμων ίσως την F_n+1 N* $F_n + F_{n-1}$ με

F_0 0, F_1 1 and
n N N* {1,2,3, ...}

Όσον αφορα τους τονισμους κατα την αναγνωση κανονικα έχουμε και αντιστροφα έχουμε δυο βαρειες κατά την πολυτονικη γραφη

ΣΟΦῸΣ
ΣΌΦΟΣ

ΦῸΣ
\+ ΌΣ

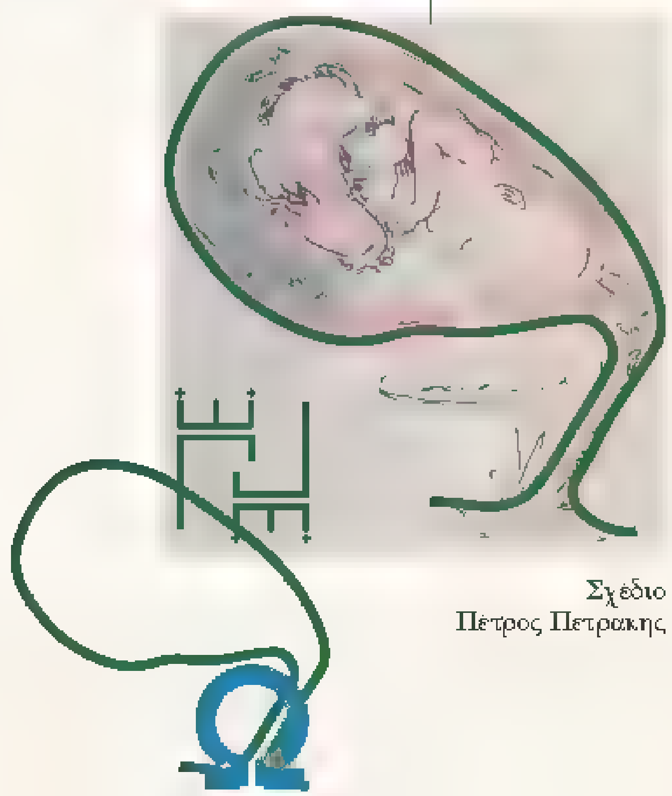
ˊ + ˋ = ^ ~

Ισοδυναμει με την περισπωμένη των αλεξανδρινων χρόνων

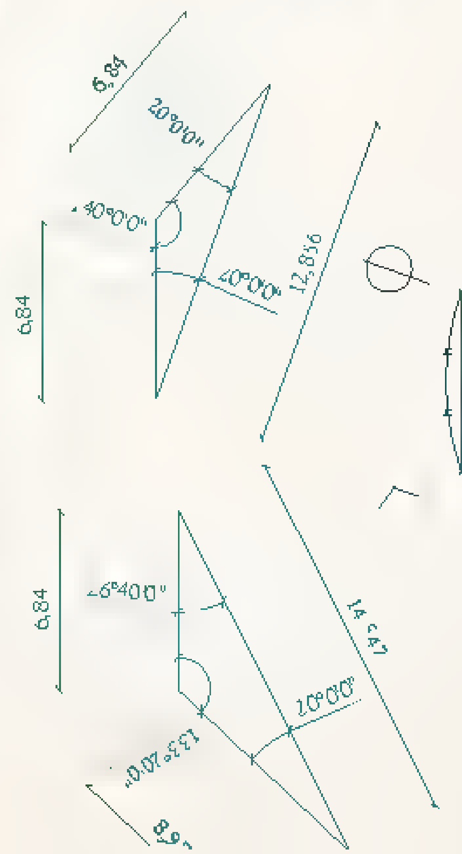
Φ+Ὸ+Ό+Σ+Σ=ΦΩ͂Σ

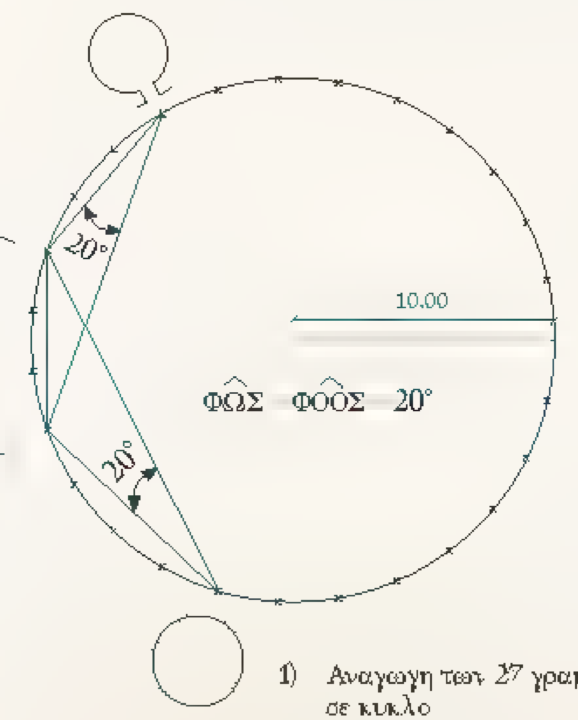
Ο+Ο=Ω

Πλάτων, «Κρατύλος» [420b] {διὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐσρεῖν "ἔσρος" τὸ γε παλαιὸν ἐκαλεῖτο · τῷ γαρ οὖ ἀντὶ τοῦ ὦ ἐχρώμεθα · νῦν δ' "ἔρως" κέκληται διὰ την τοῦ ὦ ἀντὶ τοῦ οὖ μεταλλαγήν}

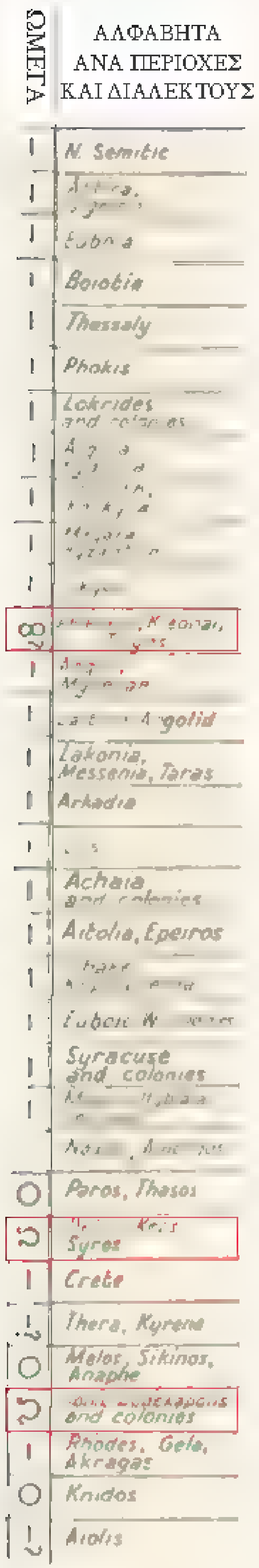
Σχέδιο
Πέτρος Πετρακης

1) Αναγωγη των 27 γραμματων σε κυκλο
2 Σχηματισμος λέξεων "ΣΟΦΟΣ" & "φΩΣ"

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Γράμμα Ωμέγα. Σημειωτικός σι σχετιμός Σημειωτική τοι Pierce) με την ιδέα της Μητρικής Κοιλότητας και την 2η Ερμητική Αρχή της *Αντιστοιχίας "Όπως Πάνω έξω ψηλά, έτσι και Κάτω μέσα χαμηλά, όπως Κάτω έτσι και Πάνω [ ] Αυτή η αρχή ενσωματώνει την αλήθεια που υπάρχει πάντα σχετικά με μια αντιστοιχία μεταξύ των νόμων και των φαινομένων με τα διάφορα επίπεδα της ύπαρξης και της ζωής.» Το Κυμβάλειοι* Θέμα. Ερμητισμός Αποκρυφισμός ‡

Ω
800
8
8
008
℧

Πυθμενικός Αριθμός

8+8=16

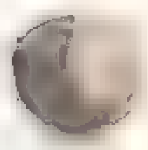
Πυθμενικός Αριθμός του 16

1+6=7

O
70
7

Πυθμενικός Αριθμός του *70*

Σπόρος

𐌌 Β Τ Ρ Α
40 8 300 100 1

" UTERUS, MATRIX " : ΜΗΤΡΑ

449

8

Πυθμενικός Αριθμός: 4+4+9: 17, 1+7: 8

Ω
800

" OMEGA " : Ελληνικό γράμμα

8

Πυθμενικός Αριθμός του 800: 8+0+0: 8

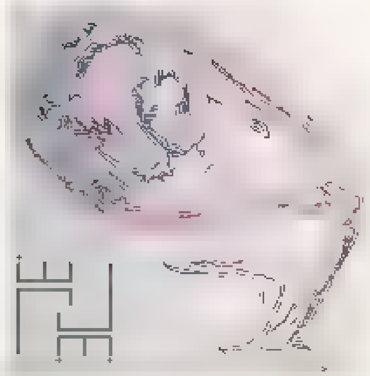

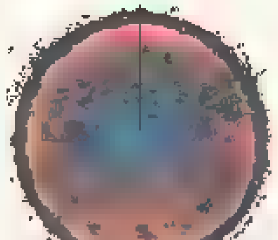
Β
" Eta "
Γ
" Pı "
Ω
" Omega "

Πυθμενικός Αριθμός
8

Η φιγούρα αναπαριστά μια πρώιμη θεότητα της γονιμότητας, ίσως μια μητρική θεά, την Βένους του Βίλεντορφ *Venus of Willendorf*, Οολίτης, κόκκινη ώχρα. Άνω Παλαιολιθική εποχή, 25,000 π.Χ. ασβεστόλιθος ύψους 11.1 εκ. Φυσικοιστορικό Μουσείο, Βιέννη, Αυστρία.

Παρατήρηση: Το γράμμα "Ω" ωμέγα συμβολίζει μια μητρική κοιλότητα και ένα έμβρυο κατά την διάρκεια της ανάπτυξης, συμβολίζοντας την ιδέα της δημιουργίας, της αναδόμησης, μια δομή που δημιουργεί, παράγει και δίνει ζωή.

Καλλιτεχνική εντύπωση σουπερνόβα. Credit NASA ESA G Bacon STScI, Οι επιστημονες του Berkeley Lab και του UC Berkeley ηταν μέρος μιας ομάδας που βοηθησε στην αποκρυπτογράφηση ενός από τα πιο παράξενα θεάματα που έχουν ποτέ παρατηρηθεί στον νυχτερινό ουρανό. Μια σουπερνόβα που αρνήθηκε να σταματήσει να λάμπει παραμένοντας φωτεινή πολύ περισσότερο από μια συνηθισμένη αστρική έκρηξη

Ω = 8

ΔΗΛΟΣ,
ΚΕΟΣ,
ΣΥΡΟΣ

ΦΛΕΙΟΥΣ,
ΚΛΕΩΝΑΙ,
ΤΙΡΥΝΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΛΦΑΒΗΤΑ

8

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Αριστοτέλης (2002). *Περί Ψυχής*. Translated by: Απ. Παπανδρέου. Αθήνα: Γεωργιάδης

Παρουσιάζεται χωρίο από το έργο *Περί Ψυχής* του Αριστοτέλη. Στους στίχους 404b[25-30], αφού αναφέρει την πυθαγόρεια θέση του Πλάτωνα ότι *«οι ιδέες των πραγμάτων είναι οι αριθμοί» γράφει ότι «μερικοί συνδύασαν ότι η ψυχή είναι αριθμός που κινεί τον εαυτό του».*

404b[24-25]: *«Πλάτων [περὶ φιλοσοφίας] οἱ μὲν γὰρ ἀριθμοὶ τὰ εἴδη αὐτὰ καὶ αἱ ἀρχαὶ»*

404b28: *«ἀποφηνάμενοι τὴν ψυχὴν ἀριθμὸν κινοῦνθ' ἑαυτόν. »*

404b25-26: *«ἐλέγοντο, εἰσὶ δ' ἐκ τῶν στοιχείων, κρίνεται δὲ τὰ πράγματα τὰ μὲν νῷ, τὰ δ' ἐπιστήμῃ, τὰ δὲ δόξῃ, τὰ δ' αἰσθήσει· εἴδη δ' οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι τῶν πραγμάτων. »*

404a[15-20]: *«ἔοικε δὲ καὶ τὸ παρὰ τῶν Πυθαγορείων λεγόμενον τὴν αὐτὴν ἔχειν διάνοιαν· ἔφασαν γάρ τινες αὐτῶν ψυχὴν εἶναι τὰ ἐν τῷ ἀέρι ξύσματα, οἱ δὲ τὸ ταῦτα κινοῦν, περὶ δὲ τούτων εἴρηται ὅτι συνεχῶς φαίνεται κινούμενα, κἂν ᾖ νηνεμία παντελής. ἐπὶ ταὐτὸ δὲ φέρονται καὶ ὅσοι λέγουσι τὴν ψυχὴν τὸ αὐτὸ κινοῦν· ἐοίκασι γὰρ οὗτοι πάντες ὑπειληφέναι τὴν κίνησιν οἰκειότατον εἶναι τῇ ψυχῇ, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα κινεῖσθαι διὰ τὴν ψυχήν, ταύτην δ' ὑφ' ἑαυτῆς, διὰ τὸ μηθὲν ὁρᾶν κινοῦν ὃ μὴ καὶ αὐτὸ κινεῖται.»*

«Φαίνεται ότι και αυτό που λένε οι Πυθαγόρειοι έχει την ίδια έννοια. Μερικοί δε απο αυτούς έλεγαν ότι ψυχή είναι τα σωματίδια που αιωρούνται στον αέρα, άλλοι πάλιο έλεγαν ότι ψυχή είναι η αιτία που τα κινεί.

Διατύπωσαν δε αυτήν την άποψη, διότι τα σωματίδια αυτά φαίνονται να κινούνται συνεχώς, ακόμα και όταν υπάρχει απόλυτη νηνεμία.» ‡

† Στην διατυπώση του Αριστοτέλη που αφορά την θεώρηση των Πυθαγορείων για την ουσία της ψυχής, κατόπιν ισοδύναμων αντικαταστάσεων γραμμάτων με αριθμών, παρατηρήθηκε η υπόρρητη ύπαρξη των λέξεων ΦΩΣ, ΦΑΟΣ, ΣΕΛΑΣ, ΦΑϜΟΣ, αλλά και η υπαινικτική ύπαρξη του αριθμού 8771 που βρίσκεται εντός των συνεχών αθροισμάτων των περιοδικών ψηφίων του mod97 των αριθμών Fibonacci. ‡

† Στην αρχαϊκή λέξη ΦΑϜΟΣ παρατηρείται μια «σιωπηρή» αριθμητική σύνδεση με την ισοψηφία 777 και τον πυθμενικό αριθμό της λέξης ΨΥΧΗ που είναι το 7, αλλά και η εμφάνιση τόσο του 7 και του 777 στα συνεχή αθροίσματα θέσεων περιοδικών ψηφίων. Δημιουργώντας μια σημειωτική σχέση (x=y). Το 7 δεν είναι απλά ο πυθμενικός της ψυχής, αλλά συνδηλώνεται 3 φορές ρητά από τον αριθμό 777. Τέλος, οι πυθμενικοί 3 & 7 είναι τα πολλαπλάσια του 21 που προκύπτει από την άθροιση του 7+7+7. ‡

† MacDougall, Duncan (1907) ‹The Soul: Hypothesis Concerning Soul Substance Together with Experimental Evidence of the Existence of Such Substance›, *American Medicine*, 2, pp. 240–243.

Το πείραμα των 21 γραμμαρίων αναφέρεται σε μια επιστημονική μελέτη που δημοσιεύτηκε το 1907 από τον Duncan MacDougall, έναν γιατρό από το Haverhill, Massachusetts. Ο MacDougall διατύπωσε την υπόθεση ότι οι ψυχές έχουν φυσικό βάρος και προσπάθησε να μετρήσει τη μάζα που χάνει ένα ανθρώπινο σώμα όταν η ψυχή αποχωρεί από αυτό. Ο MacDougall προσπάθησε να μετρήσει την αλλαγή μάζας έξι ασθενών την στιγμή του θανάτου τους. Ένας από τους έξι συμμετέχοντες έχασε τα τρία τέταρτα της ουγγιάς (21.3 γραμμάρια).

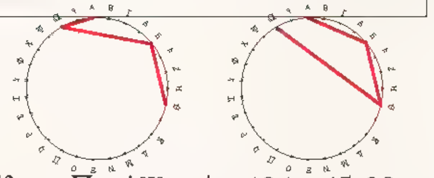
Το πείραμα δεν έχει επαναληφθεί από τότε, ενώ ο ίδιος ο Duncan διατύπωσε ότι πρέπει να γίνει ξανά κάτω από απόλυτα ελεγχόμενες συνθήκες.
Στο πλαίσιο της σύμπτωσης τα ψηφία της αριθμητικής τιμής 21.3 gr εμφανίζονται στους πυθμενικούς της λέξης ΦΑϜΟΣ ως 21 & 3. Δημιουργώντας συμπτωματικά άλλη μία σημειωτική σχέση αριθμών x=y. ‡

ΦΑϜΟΣ — 700 400 600 8 — "LIGHT" (phaûos)" — 777 σημειωτική σχέση (x=y) — 21 — 3 — 3 * 7
ΨΥΧΗ — 700 400 600 8 — "SOUL" — 1708 — 16 — 7

9 5 7 2
ΘΕΟΣ
90 50 70 200
'GOD'
284
Πυθμενικοί αριθμοί
ΘΕΟΣ
9 5 7 2
14
5

8796 = 8000 + 777 + 14 =
8000 + [Φ+A+F+O+Σ] + [9 + 5] =
[1000 * Ω] + [Φ+A+F+O+Σ] + [Θ + E] = , {n} = D.R. of n ↔ D.R. of E=5
+[Ά * Ω] + [E + Θ] + [Φ+A+F+O+Σ]
Ά Ω E Θ — ΦΑFΟΣ (phawos) — Αιολικός τυπος του φωτός

ΑΩΕΘ — "Ο GODDESS" — Ω ΘΕΑ — αναγραμματισμός

Αριστοτέλης, Περί Ψυχής, 404α, 15-20, η ψυχή για τους Πυθαγορείους περιγράφεται ως σωματίδια (ξύσματα)

ΟΙ ΔΕ ΤΟ ΤΑΥΤΑ ΚΙΝΟΥΝ ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ ΕΙΡΗΤΑΙ ΔΙΟΤΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ
70 100 4 5 300 70 300 1 400 300 1 20 100 50 70 400 50 80 5 100 10 4 5 300 70 400 300 800 50 5 10 100 8 300 1 10 4 10 70 300 10 200 400 50 5 600 800 200 50 1 10 50 5 300 1 10 20 10 50 70 400 40 5 50 1 = 8796 = 14 + 8777 , ~8771

'ΔΙ-' είναι η ρίζα της λέξης ΔΙΑΣ ο «Πατέρας των θεών & ανθρώπων»

9 5 7 2
ΘΕΟΣ
90 50 70 200
'GOD'
284
14
5

8796 =
8000 + 777 + 14 =
8000 + [Φ+A+F+O+Σ] + [5 + 9] =
[1000 * Ω] + [Φ+A+F+O+Σ] + [{Σ} + A + {Σ} + Θ] = , {n} = D.R. του n ↔ D.R. του Σ=2
[1000 * ({E}+{Λ})] + [{Σ} + A + {Σ} + Θ] + [Φ+A+F+O+Σ] , {n} = D.R. του n ↔ D.R. του E=5 & Λ=3
[Θ + {Σ}] + [({E} + {Λ}) * Ά] + [A + {Σ}] + [Φ+A+F+O+Σ] = , Ά=1000 (Ifrah, 2000: 220)
= 8796, ~8771

Αιολικός τυπος του φωτός (phawos) ΦΑFΟΣ

Το γράμμα θῆτα, 'Θ,' αποτελεί το πρώτο γράμμα της λέξης ΘΕΟΣ.

Σ Ε Λ Ά Α Σ → ΣΕΛΑΣ —/sé.las/, λαμπρή πύρινη φλόγα, λάμψη, φως /sé.las/, σέλ-ας , αος, τό: Ομηρική λέξη Ιλ. 17.739
LIDDELL & SCOTT

9 5 7 2
ΘΕΟΣ
90 50 70 200
'GOD'
284
Πυθμενικοί αριθμοί
ΘΕΟΣ
9 5 7 2
14
5

8796 =
8000 + 777 + 14 =
8000 + [Φ+A+F+O+Σ] + [9 + 5] =
[1000 * Ω] + [Φ+A+F+O+Σ] + [Θ + E] = , Φ=500, Τ=300, Σ=200
[Θ + E] + [Φ*Ω + Τ*Ω + Ω*Σ] + [Φ+A+F+O+Σ]

Τα γράμματα 'ΘΕ' είναι η ρίζα (ΘΕ) της λέξης 'ΘΕΟΣ' (théos).

ΦΩΤΩΩΣ
ΦΩΤ 8 8 Σ
8 + 8 →

ΦΑFΟΣ (phawos) Αιολικός τυπος του φωτός

Δια γεωμετρικών πράξεων, προκυπτει η εξωτερική γραμμή του κυκλου.
Ο κύκλος δηλώνει → το γράμμα όμικρον.

Παράγεται η ακόλουθη λέξη: → ΦΩΤΟΣ
'τοῦ' 'φωτός': γενική πτώση της λέξης ΦΩΣ"

Συνεχή Αθροίσματα θέσεων περιοδικών ψηφίων

0	720	1727	2681	3743	5022	6078	7005	7946	9012
1	777	1732	2729	3829	5106	6136	7005	8004	9025
2	819	1811	2792	3887	5182	6201	7027	8094	9114
4	821	1895	2806	3934	5245	6227	7049	8145	9119
7	865	1961	2883	3942	5287	6318	7093	8189	9213
12	911	2014	2974	3997	5295	6338	7159	8284	9215
20	1001	2036	3045	4060	5345	6352	7172	8326	9311
33	1040	2111	3110	4081	5403	6386	7251	8366	9312
54	1072	2111	3149	4165	5414	6434	7343	8448	
88	1143	2186	3156	4173	5483	6516	7417	8473	
143	1149	2261	3202	4265	5563	6549	7486	8483	
232	1226	2314	3255	4268	5615	6567	7532	8518	
279	1309	2345	3257	4363	5650	6618	7550	8563	
318	1372	2429	3312	4364	5737	6687	7614	8643	
404	1421	2447	3369	4460	5762	6710	7696	8671	
432	1436	2452	3384	4460	5777	6802	7745	8682	
449	1500	2475	3456	4556	5817	6820	7779	8721	
494	1579	2503	3543	4652	5872	6833	7862	8771	
556	1625	2554	3605	4747	5967	6864	7882	8860	
566	1653	2633	3657	4841	6020	6908	7888	8902	
638		2666	3674	4933	6071	6983	7914	8936	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Η ψυχή συσχετίζεται με το θεμελιώδες στοιχείο του πυρός, το οποίο εμμέσως μπορεί να συσχετιστεί με το φως, αφού το πυρ εκ φύσεως είναι μια πηγή φωτός. Ο συσχετισμός αυτός εμφανίζεται συμπτωματικά και υπόρρητα στις γεωμετρικές και αριθμητικές εκδοχές τους.

405a[5-10]: «*ὅθεν ἔδοξέ τισι πῦρ εἶναι· καὶ γὰρ τοῦτο λεπτομερέστατόν τε καὶ μάλιστα τῶν στοιχείων ἀσώματον, ἔτι δὲ κινεῖταί τε καὶ κινεῖ τὰ ἄλλα πρώτως.*»

«*Έτσι πίστεψαν μερικοί ότι η ψυχή είναι πυρ. Γιατί το πυρ αποτελείται από λεπτότερα μέρη και είναι πάνω απ› όλα τα στοιχεία πιο ασώματο, και ακόμα κινείται μόνο του και κινεί τα άλλα πρώτο αυτό.*»

405b[10-20]: «ὅσοι μὲν οὖν μίαν τινὰ λέγουσιν αἰτίαν καὶ στοιχεῖον ἕν, καὶ τὴν ψυχὴν ἓν τιθέασιν, οἷον πῦρ ἢ ἀέρα· οἱ δὲ πλείους λέγοντες τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ψυχὴν πλείω ποιοῦσιν.»

«*Όσοι λοιπόν λένε ότι υπάρχει μία μόνη αιτία και ένα στοιχείο, ούτοι ισχυρίζονται, ότι και η ψυχή είναι ένα στοιχείο (από το οποίο προήλθαν τα άλλ), π.χ. πυρ ή αήρ. Όσοι πάλι παραδέχονται περισσοτέρες από μία αρχές, ισχυρίζονται ότι η ψυχή είναι πολλαπλή.* »

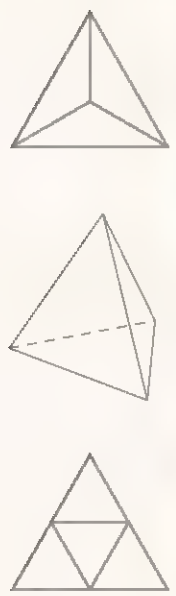
Αριστοτέλης, *Περί Ψυχής*: 404a[1-4]: «*ὅθεν Δημόκριτος* (460-370π.Χ.) *μὲν πῦρ τι καὶ θερμόν φησιν αὐτὴν εἶναι· ἀπείρων γὰρ ὄντων σχημάτων καὶ ἀτόμων τὰ σφαιροειδῆ πῦρ καὶ ψυχὴν λέγει (οἷον ἐν τῷ ἀέρι τὰ καλούμενα ξύσματα, ἃ φαίνεται ἐν ταῖς διὰ τῶν θυρίδων ἀκτῖσιν), τού- των δὲ τὰ σφαιροειδῆ ψυχήν*»

«*Γιατί, ενώ υπάρχουν άπειρα σχήματα και άτομα, ο Δημόκριτος τα σφαιροειδή τα ονομάζει πυρ και ψυχή, αυτά δηλαδή που μοιάζουν με τα σωματίδια που αιωρούνται στον αέρα, τα λεγόμενα «ξύσματα» που τα βλέπουμε στις ηλιακές ακτίνες που περνούν μέσα απο σχιμάδες. Αυτά τα άτομα που είναι διασπαρμένα παντού τα αποκαλεί στοιχεία της φύσεως.*» ‡

† Πυροβασία (βάδισμα στην φωτιά) στην αρχαία Ελλάδα: «Στην Καστάβαλα βρίσκεται ο ναός της Περσίας Άρτεμης, όπου, λέγεται, οι ιέρειες βαδίζουν ξυπόλυτες πάνω σε καυτά κάρβουνα χωρίς πόνο» - Στράβων, «Γεωγραφικά,» 12, 2, 7 ‡

† Ο Πλάτωνας στο έργο «Τίμαιος», ως πυθαγόρειος, σηματοδοτεί το ‹ΠΥΡ› με το τετράεδρο, δηλαδή με μια πυραμιδοειδή γεωμετρική κατασκευή. ‡

Τετράεδρο {3, 3} σε όψη (άνω σχήμα), προοπτικό (μεσσαίο) και ανάπτυγμα (κάτω). Πλατωνικό στερεό - Πυρ, "Τίμαιος" 56[a-c]

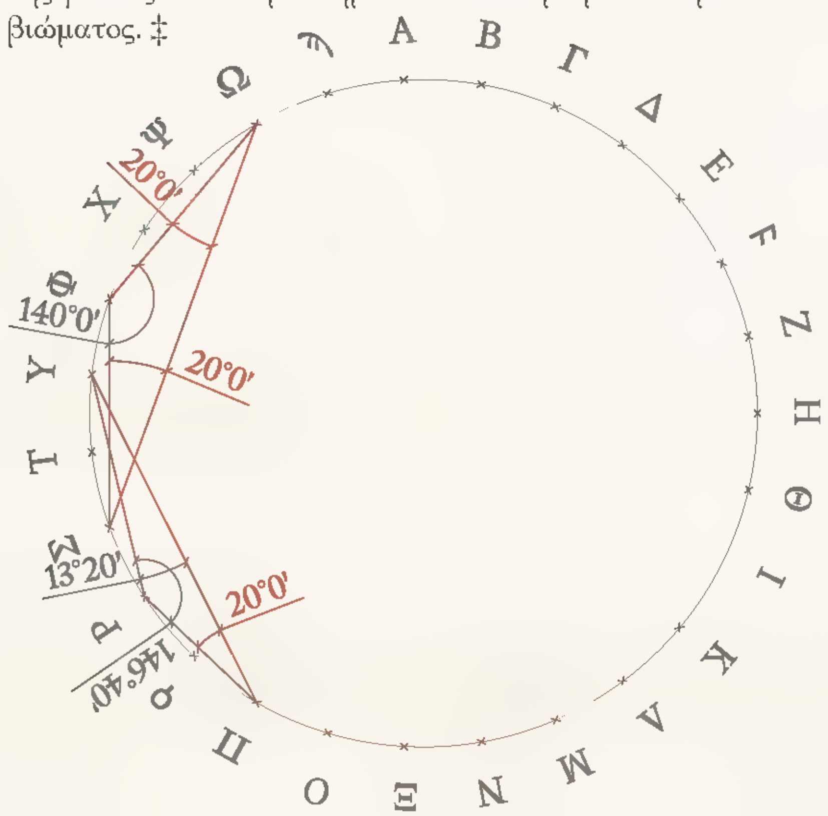

Πυροβασία στην Αθήνα.
Εικονιζόμενος πυροβάτης: Πέτρος Πετράκης

† Η πυθαγόρεια φιλοσοφία δίκαια ταυτίζει σημειωτικά το ΠΥΡ με το τρίγωνο, αφού σχηματικά φαίνεται ότι αποτελεί την αφαιρετική αναπαράσταση μιας εστίας του πυρός. Το σχήμα του τριγώνου συχνά συμβολίζει/συμπαραδηλώνει την φωτιά λόγω της αιχμηρής, μυτερής φύσης του, που αντικατοπτρίζει τις δυναμικές και μεταστοιχειωτικές ιδιότητες της φωτιάς, ευθυγραμμιζόμενο με την έννοια του studium και του punctum του Roland Barthes, όπου το τρίγωνο μεταδίδει τόσο μια πολιτισμική αντιληπτικότητα της φωτιάς όσο και μια σημασία υπό το πρίσμα του προσωπικού βιώματος. ‡

† Παρατηρήσεις για τον κύκλο με τις λέξεις ΠΥΡ και ΦΩΣ: Συνειρμηκά, προκύπτουν μέσα από μια αλληλλουχία ύπαρξης. Επιπλέον, παρατηρείται ότι ως γεωμετρικές εικόνες (τις οποίες ονομάζω ως γεωλεκτικές ταυτότητες) εμφανίζονται ότι η μία για την άλλη αποτελεί ένα υπόρρητο συνδετικό παράθυρο, μέσα από την ισοδυναμία των γωνιών 20° του ισοσκελούς τριγώνου ΦΩΣ και του σκαληνού τριγώνου ΠΥΡ. Οι υπόλοιπες δύο γωνίες του σκαληνού τριγώνου διαφέρουν μόνο κατά 6°40′ και 6°20′. ‡

† Για την αιτιολόγηση της αναγωγής των γραμμάτων σε κύκλο μπορεί κάποιος να ανατρέξει σε επόμενο χωρίο του Αριστοτέλη, και έπειτα να πραγματοποιήσει τον ακόλουθο απλό συλλογισμό:

Τα αλφαβητικά γράμματα έχουν ένα πεπερασμένο πλήθος, αρχή και τέλος. Κάθε νέα επανάληψη εκφράζει μια περιφερειακή κίνηση, την οποία αναπαριστά ένας κύκλος.

Αριστοτέλης, *Περί Ψυχής*: 407a[15-30]: «*εἰ δ᾽ ἀναγκαῖον νοῆσαι τῷ ὅλῳ κύκλῳ θιγόντα, τίς ἐστιν ἡ τοῖς μορίοις θίξις; ἔτι δὲ πῶς νοήσει τὸ μεριστὸν ἀμερεῖ ἢ τὸ ἀμερὲς μεριστῷ; ἀναγκαῖον δὲ τὸν νοῦν εἶναι τὸν κύκλον τοῦτον· νοῦ μὲν γὰρ κίνησις νόησις κύκλου δὲ περιφορά· εἰ οὖν ἡ νόησις περιφορά, καὶ νοῦς ἂν εἴη ὁ κύκλος οὗ ἡ τοιαύτη περιφορὰ νόησις. ἀεὶ δὲ δὴ τί νοήσει (δεῖ γάρ, εἴπερ ἀΐδιος ἡ περιφορά); [...] ἡ δὲ περιφορὰ πάλιν ἐπ› ἀρχὴν ἀνακάμπτει.*»

«*Αν πάλι για να νοεί ο νους, είναι ανάγκη να θίγει τα πράγματα κατά έναν τέλειο κύκλο, τότε ποιός ο λόγος να τα θίγει με τα μέρη; [...] Είναι όμως ανάγκη ο νους να είναι αυτός ο κύκλος, γιατί κίνηση του νου είναι η νόηση, όπως κίνηση του κύκλου είναι η περιφερειακή κίνηση. [...] η περιφερειακή κίνηση επιστρέφει.*» ‡
πάλι στην αρχή» ‡

† Η γεωμετρική εικόνα των λέξεων ‹ΠΥΡ› και ‹ΦΩΣ› είναι ένα τρίγωνο.

Το συνολικό άθροισμα των εσωτερικών γωνιών του τριγώνου είναι 180°. ‡

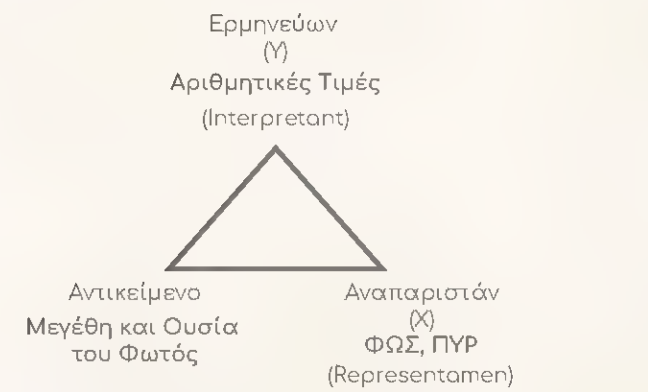
† Το μέγεθος της ταχύτητα του φωτός σε μέτρα ανά δευτερόλεπτο είναι: 299,792,458 (m/s)

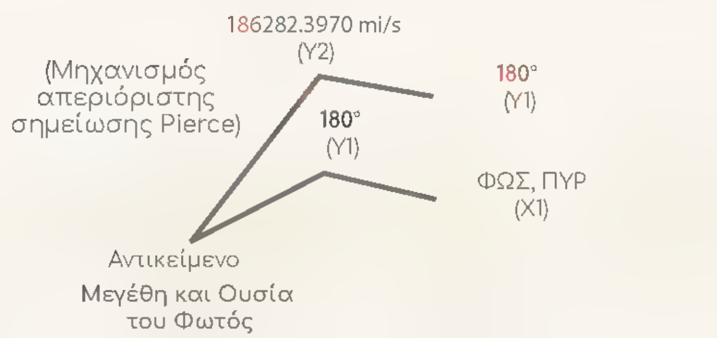
Η μετατροπή μεγέθους της Ταχύτητας του Φωτός από μέτρα ανά δευτερόλεπτο σε μίλια ανά δευτερόλεπτο δίνεται από την ακόλουθη την formula: mi/s x 1,609.344 = m/s

Επομένως, το μέγεθος σε μίλια ανά δευτερόλεπτο είναι: 186282.397051220870118507913783504334685437047641772 (mi/s)‡

† Παρατηρείται η συμπτωματική ταύτιση των δύο πρώτων αριθμητικών ψηφίων του τριγώνου είναι 180°και του 186282.3970 mi/s.

Τα δύο διαφορετικά μεγέθη μπορούν χρησιμοποιηθούν σε μια σημειωτική σχέση (x=y) και να οργανώσουν έναν «σιωπηρό» υπαινιγμό στα πλαίσια αναγωγής του κύκλου των λέξεων και υπό την προϋπόθεση ότι ο ονοματοποιός γνωρίζει το συμβατικό μέγεθος της ταχύτητας του φωτός, χρησιμοποιώντας το σημειωτικό σχήμα του Charles Sanders Peirce, όπως έγινε πιο πάνω για τον Ερμή τον Τρισμέγιστο. ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Ετυμολογία της λέξης πυραμίδα Πῦρ + Ἀμίς
Λεξικό Lidell & Scott

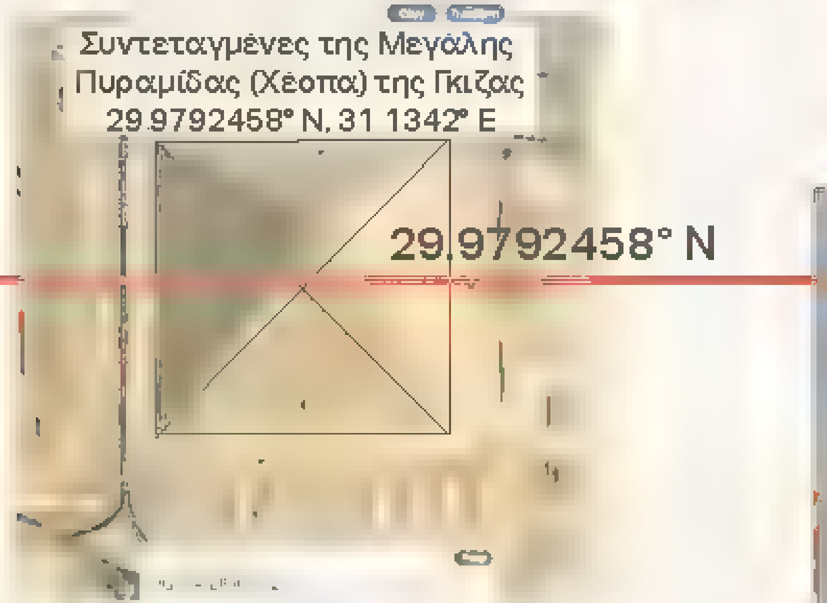
https://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus:text:1999.04.0057:entry=puramis

Α Πυραμίδα, Hdt.2.8, 124, D.S.1.63, Str.17.1.33, OGI666.13 Αίγυπτος, 1ος αι. μ.Χ., κ.λπ.; ως ταφικό μνημείο, PLips 30.14 3ος αι. μ.Χ.

2. πυραμίδα, ως γεωμετρικό σχήμα, Πλ. Τιμ. 56b, Αριστ. Περί Ουρ. 304a12, κ.λπ.

Β πυραμιδικός αριθμός, Σπεύσιππος αρ.μ. Θεολ. Αριστ. 62.

Ετυμολογία της λέξεως πυραμίδας·
Πῦρ + Ἀμίς. Λεξικό Lidell & Scott «Τινὲς ἐτυμολογοῦσι τὸ πυραμὶς ἐκ τοῦ πυρὸς ὡς ἐκ τοῦ εἰς ὀξὺ ἀπολήγοντος σχήματος αὐτῆς, ὡς τὸ τῆς φλογός. Ammian. Marcell. 22. πρβλ. Πλατ.
ἀνθ' ἄνωτ. ἕτεροι ἐκ τοῦ πυρός, ὡς εἰ αἱ πυραμίδες ἦσαν ἀποθῆκαι σιτηρῶν, Στεφ. Β. ... ἀλλὰ πιθανώς τὸ ὄνομα ὡς καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι Αἰγυπτιακά».
Η κορυφή της Μεγάλης Πυραμίδας της Γκίζας είναι πολύ κοντά στο γεωγραφικό πλάτος των 29,9792458°Β, σύμφωνα με το σύστημα συντεταγμένων WGS 84 EPSG 4326. Η κορυφή τείνει προς το 29,9792458, που αντιστοιχεί σημειωτικά στην ταχύτητα του φωτός ‡

https://epsg.io/map#srs=4326&x=31.134310&y=29.9792458&z=18&layer=satellite

Θεωρία Σημειωτικής
denotation = connotation
x = y

x = 299 792 458 m/s (speed of light),
y = 29.9792458° N
x=y: 299 792 458 m/s = 29.9792458° N

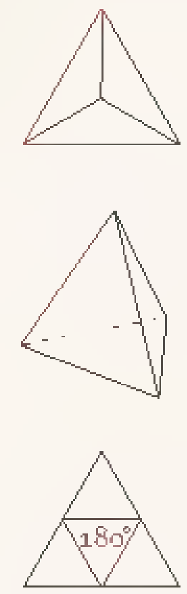
† Dicks, D.R. 1953 *Hipparchus: a critical edition of the extant material for his life and works* [PhD] Birkbeck College, University of London

Ο Ίππαρχος 2ος αιώνας π.Χ. χρησιμοποίησε ένα σύστημα συντεταγμένων που υιοθέτησε μια σφαιρική Γη και την διαίρεσε σε 360° όπως κάνουμε ακόμα σήμερα. Ωστόσο, στην γραμματεία των Αιγυπτίων δεν βρέθηκε κάποια αναφορά για την ύπαρξη του γεωγραφικού πλάτους

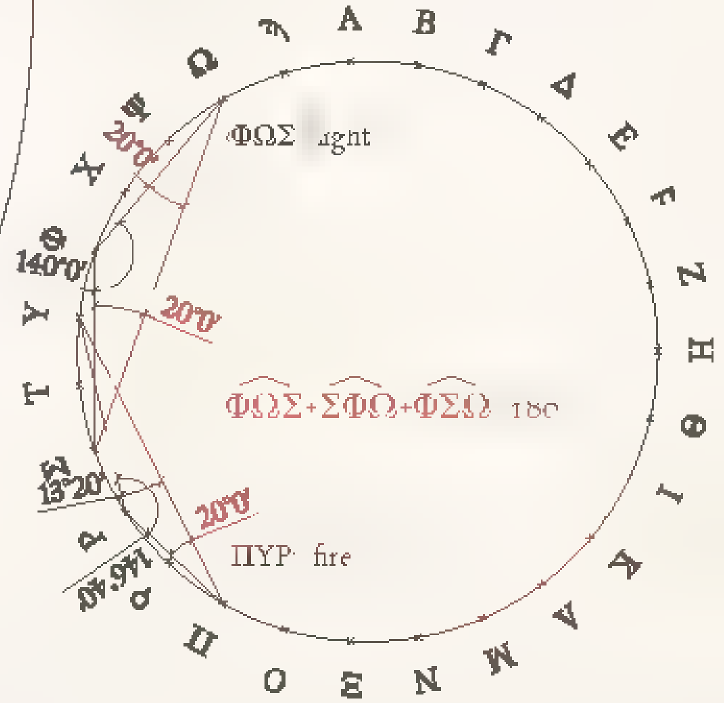
† Η γεωμετρική εικόνα των λέξεων ‹ΠΥΡ› και ‹ΦΩΣ› είναι ένα τρίγωνο

Το συνολικό άθροισμα των εσωτερικών γωνιών του τριγώνου είναι 180°

Τετράεδρο {3, 3} σε όψη άνω σχήμα, προοπτικό μεσσαίο και ανάπτυγμα κάτω Πλατωνικό στερεό Πυρ, "Τίμαιος" 56[a-c]

Barthes, R. 1977 *Elements of Semiology* [*"Στοιχεία Σημειολογίας"*] p.22 1st ed. Translated by A. Lavers and C. Smith New York. Hill and Wang

† Η καμπύλη του γεωγραφικού πλάτους διέρχεται σχεδόν από το κέντρο της πυραμίδας. Μια πυρά που οργανώνεται με λίγα κομμάτια ξύλου σχηματίζει ένα πυραμιδικό σχήμα το οποίο εκπέμπει φως. Στον *Τίμαιο*, ο Πλάτων συνδέει το τετράπλευρο πυραμιδικό σχήμα με την φωτιά. Στην καμπύλη του γεωγραφικού πλάτους απαντάται μια συνδηλωτική αναφορά στην ταχύτητα του φωτός, καθώς τείνει προς το κέντρο της πυραμίδας. Στην κορυφή της στους αρχαίους χρόνους ήταν τοποθετημένο χρυσό. Τόσο η κορυφή ως μια συμπαραδήλωση πυράς όσο και το πολύτιμο υλικό σχετική συνδηλωτική ταύτιση με το φως συνυποδηλώνουν την κατάσταση της κορυφής της πυραμίδας ως πομπό φωτός. Ταυτόχρονα, το ίδιο το τρίγωνο, τόσο ως σχήμα όσο και ως σύμβολο, χρησιμεύει ως υπενθύμιση της ταχύτητας του φωτός, που κωδικοποιείται μέσω των δύο πρώτων ψηφίων του αθροίσματος των εσωτερικών γωνιών του 180° 1 και 8 ‡

† Σε παραλληλισμό με την κλασσική εποχή, στην οποία υφίστατο ένας δίαυλος επικοινωνίας Αθήνας και Αιγύπτου, αξιομνημόνευτες θεωρούνται οι ακόλουθες παρατηρήσεις περί του Παρθενώνα:

(1) p. 70 Pennick, Nigel (1980). Sacred Geometry – Symbolism and Purpose in Religious Structures. Wellingborough, Northamptonshire: TURNSTONE PRESS LIMITED. | King Fahd University of Petroleum & Minerals. Dhahran. 31261. Saudi Arabia.
http://library.kfupm.edu.sa/iii/encore/record/C__Rb1012508__Ssacred%20geometry__Orightresult__U__X7?lang=eng&suite=def

«Η γεωμετρία του Παρθενώνα ήταν τέτοια ώστε ενσωμάτωνε σημαντικά μέτρα. Οι διαστάσεις του καταγράφηκαν με εξαιρετική ακρίβεια από τον Άγγλο αρχιτέκτονα Francis Cranmer Penrose, ο οποίος μέτρησε τον ναό με ακρίβεια ενός χιλιοστού του αγγλικού ποδιού. Ο Penrose διαπίστωσε ότι ο Παρθενώνας δεν σχεδιάστηκε με ευθείες γραμμές, αλλά χρησιμοποίησε ανεπαίσθητες μαθηματικές καμπύλες στην κατασκευή του. Έτσι, ο Παρθενώνας αντιπροσωπεύει μια άλλη τάξη γεωμετρίας, κάτι εντελώς ασυνήθιστο. Ο Penrose διαπίστωσε ότι υπάρχουν ουσιαστικές ομοιότητες μεταξύ της γεωμετρικής δομής του Παρθενώνα και της Μεγάλης Πυραμίδας. Τα ύψη των μετώπων του Παρθενώνα καθορίστηκαν από τη Χρυσή Τομή και οι πλευρές βασίστηκαν στην μαθηματική σταθερά π. Ο καθηγητής Stecchini υπολόγισε ότι οι μικρές αποκλίσεις που βρέθηκαν στις βάσεις τόσο του Παρθενώνα όσο και της Μεγάλης Πυραμίδας ήταν σκόπιμες και όχι αποτέλεσμα μικρών υπολογιστικών σφαλμάτων. Κατά την αποψή του η σχέση Φ προς π ανάμεσα στο πλάτος και στο μήκος του Παρθενώνα είναι ανάλογη με τη σχέση της βόρειας όψης της Πυραμίδας (Φ) προς τη δυτική όψη (π).

Το πλάτος των μετώπων του Παρθενώνα ήταν τέτοιο ώστε να υποδεικνύει ένα δευτερόλεπτο του μοίρας στον ισημερινό. Έτσι, τα επιμέρους τμήματα της κατασκευής, όλα αναλογικά με την υποκείμενη γεωμετρία του συνόλου του οικοδομήματος, ήταν με τη σειρά τους αναλογικά ως προς τις διαστάσεις της ίδιας της Γης. Η θεία αρμονία που προκύπτει έτσι ενσωματώνει το κτίριο στο σύμπαν. Γίνεται αναπόσπαστο μέρος της γενικής αρμονίας του κόσμου και έτσι αποτελεί τέλειο δοχείο για την λατρεία. Οι τρεις απαραίτητες προϋποθέσεις για έναν λειτουργικό ναό προσανατολισμός, γεωμετρία και μέτρο— βρίσκονται στον Παρθενώνα και σε κάθε άλλο αληθινά ιερό κτίριο που έχει ανεγερθεί πάνω στη Γη. Αυτός ο βαθμός ενσωμάτωσης δεν είναι εφικτός με κανέναν άλλο τρόπο.»

(2) https://www.researchgate.net/publication/318020251_On_the_Parthenon's_Mathematics_Astronomy_and_its_Embedded_Harmony

«Η αστρονομία που ενσωματώθηκε στον σχεδιασμό του Παρθενώνα απεικονίζεται από την κόκκινη γραμμή που σχεδιάζεται στις Εικόνες 1, 2 και 3. Η γραμμή AC, που ενώνει τα κέντρα των κιόνων #1 και #24, αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του σχεδιασμού του Παρθενώνα. Βρίσκεται πολύ κοντά σε αζιμούθιο 62°, πολύ κοντά στο αζιμούθιο της ανατολής του ηλίου κατά το θερινό ηλιοστάσιο στην τοποθεσία της Αθήνας. Ο Παρθενώνας βρίσκεται σε γεωγραφικό πλάτος της Γης περίπου 38° (ακριβώς 37.9714° Βόρεια). Σε αυτό το γεωγραφικό πλάτος, η ανατολή του ηλίου κατά το θερινό ηλιοστάσιο συμβαίνει περίπου σε αζιμούθιο γωνία 60° ή 30° βόρεια από τον άξονα Ανατολής-Δύσης. Ο άξονας AC έχει γωνία περίπου 22,3° προς τον άξονα συμμετρίας EF του Παρθενώνα, όπως φαίνεται στην Εικόνα 1. Δεδομένου ότι η κλίση του άξονα EF είναι περίπου 10° (βλ. Εικόνα 3), προκύπτει ότι ο διαγώνιος άξονας AC δείχνει προς τις ακτίνες της ανατολής του ηλίου στο θερινό ηλιοστάσιο.

Η διαφορά ενός ή δύο μοιρών είναι αμελητέα. Λαμβάνοντας υπόψη την αβεβαιότητα σχετικά με την αλλαγή στην απόκλιση της εκλειπτικής (καθώς ο άξονας περιστροφής της Γης διανύει έναν κύκλο περίπου 26.000 ετών) κατά τη διάρκεια των 25 αιώνων που μεσολάβησαν, και ενόψει οποιουδήποτε άλλου ανταγωνιστικού και πειστικού λόγου για μια τέτοια απόκλιση από τον καθαρό άξονα Ανατολής-Δύσης του άξονα συμμετρίας του Παρθενώνα, μπορεί να ειπωθεί με κάποιο βαθμό βεβαιότητας ότι ο στόχος των αρχιτεκτόνων του Παρθενώνα, Καλλικράτη και Ικτίνου, κατά τη σχεδίαση του σχεδίου του Παρθενώνα, ήταν να ευθυγραμμίσουν αυτή τη βασική διαγώνιο του ναού αφιερωμένου στη θεά Αθηνά με την ανατολή του ηλίου κατά το θερινό ηλιοστάσιο από τη μία πλευρά και τη δύση του ηλίου κατά το χειμερινό ηλιοστάσιο από την άλλη. Είναι πιθανό αυτή η ευθυγράμμιση να υπήρχε και στον προηγούμενο ναό πριν τον Παρθενώνα.

Βεβαίως, η ευθυγράμμιση της βασικής διαγωνίου γραμμής AC αφήνει ερωτηματικά σχετικά με τη λειτουργία (ή την πρόθεση) της ευθυγράμμισης της άλλης διαγωνίου. Ο κύριος άξονας συμμετρίας EF του Παρθενώνα (περίπου 10° βόρεια από τον άξονα Ανατολής-Δύσης) κατανοείται τώρα (όπως θα αποδειχθεί πιο αναλυτικά αργότερα) ότι αποφασίστηκε για να επιτευχθεί ο επιθυμητός προσανατολισμός του άξονα AC. Αυτή η εξήγηση αφήνει ανοιχτό το ερώτημα σχετικά με την ευθυγράμμιση της άλλης διαγωνίου.»

† <https://en.wikipedia.org/wiki/Latitude>

Μια παράδοξη παρατήρηση, στο μήκος κύματος της Μεγάλης Πυραμίδας, που σχετίζεται με την Γη και την τοποθέτηση του Παρθενώνα σε αυτήν είναι η ακόλουθη:

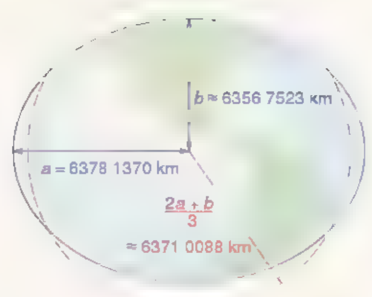
"Coordinate Systems Worldwide" («Παγκόσμιο Συστήματα Συντεταγμένων») <https://epsg.io/map#srs=4326&x=23.726671&y=37.971533&z=20&layer=satellite> :

Οι γεωγραφικές συντεταγμένες του Παρθενώνα είναι:

※ 37.971533°N 23.726671°E ή
※ 37°58'17.519"N 23°43'36.016"'E
(WGS 84 EPSG:4326: The New World Geodetic System)

Επομένως, το γεωγραφικό πλάτος είναι 37.971533°N.

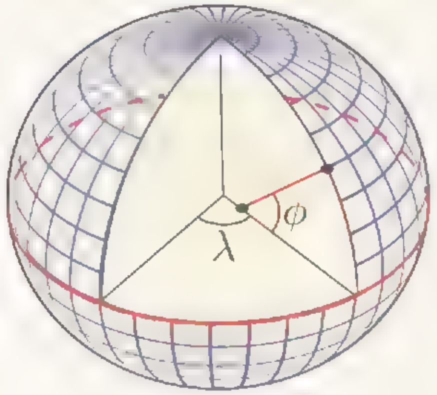
Σημειώνεται ότι το γεωγραφικό μήκος θα μπορούσε να διαφοροποιηθεί κάπου μελλοντικά μέσα στο χρόνο, ενώ το γεωγραφικό πλάτος

παραμένει πάντοτε σταθερό, αφού σχετίζεται άμεσα με το "ελλειψοειδές" σχήμα της Γης (ως "πεπλατυσμένη σφαίρα").

Το 1687, ο Isaac Newton με την εργασία Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica έθεσε ότι τα σχήματα με βαρυτική έλξη και υδάτινο περιβάλλον, όπως για παράδειγμα της Γης, μορφώνονται ως ελλειψοειδή («πεπλατυσμένες σφαίρες»). Τον 18ο αιώνα μ.Χ., το αποτέλεσμα του Νεύτωνα επιβεβαιώθηκε από γεωδαιτικές μετρήσεις.

Στο πλαίσιο της γεωδαισίας, χρησιμοποιούμε το μοντέλο του «ελλειψοειδούς» σχηματισμού για να ορίσουμε το γεωδαιτικό γεωγραφικό πλάτος. Το

«Μια προοπτική όψη της Γης που δείχνει πώς ορίζονται το γεωγραφικό πλάτος και το γεωγραφικό μήκος σε ένα σφαιρικό μοντέλο. Η απόσταση των τόξων (γραμμών) του δικτύου συντεταγμένων είναι 10°.»

γεωδαιτικό γεωγραφικό πλάτος ορίζεται ως η γωνία που σχηματίζεται μεταξύ της κάθετης (κανονικής) γραμμής σε ένα σημείο στην επιφάνεια της Γης και του επιπέδου του ισημερινού, το οποίο βρίσκεται στο μηδέν (0°). Η τυπική σημείωση της γωνίας γίνεται με το φ.

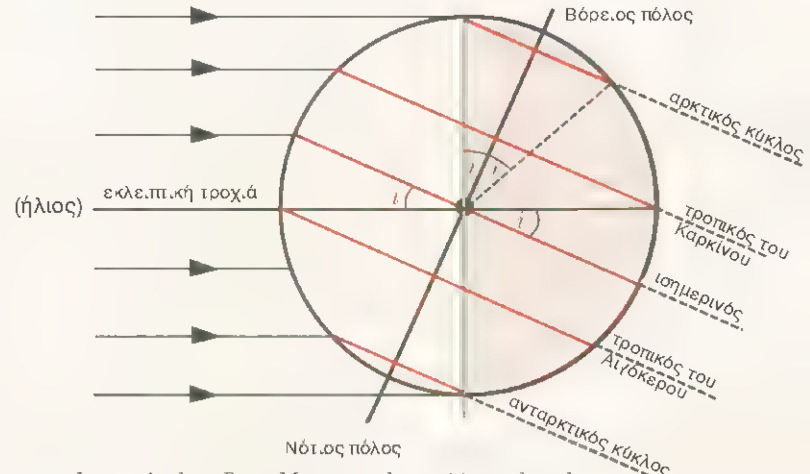

Image Author: Peter Mercator <https://en.wikipedia.org/wiki/File:December solstice geometry.svg>

Arctic Circle	Αρκτικός Κύκλος	66° 34′ (66.57°) N
Tropic of Cancer	Τροπικός του Καρκίνου	23° 26′ (23.43°) N
Tropic of Capricorn	Τροπικός του Αιγόκερου	23° 26′ (23.43°) S
Antarctic Circle	Ανταρκτικός Κύκλος	66° 34′ (66.57°) S

Η γωνία μεταξύ του εκλειπτικού και του ισημερινού επιπέδου ονομάζεται ποικιλοτρόπως αξονική κλίση, κλίση ή κλίση της εκλειπτικής, και συμβατικά συμβολίζεται με i.

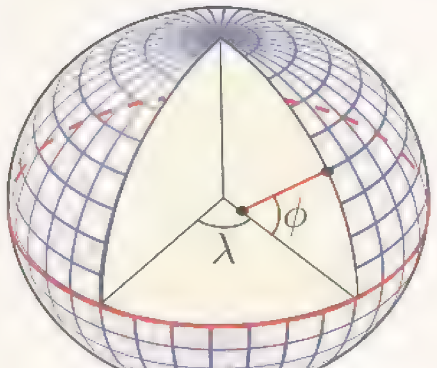
Τα τόξα (γραμμές) του δικτύου συντεταγμένων σχηματίζονται από τις γραμμές σταθερού γεωγραφικού πλάτους και σταθερού μήκους, οι οποίες κατασκευάζονται με αναφορά στον άξονα περιστροφής της Γης.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Το επίπεδο της τροχιάς της Γης γύρω από τον Ήλιο ονομάζεται εκλειπτικό και το επίπεδο που είναι κάθετο στον άξονα περιστροφής της Γης είναι του ισημερινού. Λόγω των διαφορών στις προδιαγραφές των "ελλειψοειδών" σχημάτων, υπάρχουν διαφορετικοί τύποι ονομασιών του γαιωδετικού συστήματος, για παράδειγμα το *WGS84: "The New World Geodetic System" (="Το Γεωδαιτικό Σύστημα του Νέου Κόσμου")*, το οποίο είναι το σύστημα αναφοράς που χρησιμοποιείται από το Παγκόσμιο Σύστημα Εντοπισμού. Συνοπτικά, στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η γεωδαιτική κοινότητα και το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ αναγνώρισαν την ανάγκη για ένα νέο παγκόσμιο γεωδαιτικό σύστημα, που οδήγησε στην ανάπτυξη του WGS 84, το οποίο έγινε το σύστημα αναφοράς για το GPS με την σημαντική αρωγή της δορυφορικής εμβέλειας λέιζερ, προσφέροντας γεωκεντρική και παγκόσμια σταθερή ακρίβεια εντός 1 μέτρου.

Σύμφωνα με το WGS84 για το γεωγραφικό πλάτος της Γης, η απόσταση της 1° είναι μεταβαλλόμενη. Στον παρακάτω πίνακα σημειώνονται τα μήκη των τόξων (γεωγραφικών πλατών) του "ελλειψοειδούς" σχήματος της Γης:

φ	$\Delta^1_{latitude}$	$\Delta^1_{longitude}$
0°	110.574 km	111.320 km
15°	110.649 km	107.550 km
30°	110.852 km	96.486 km
45°	111.132 km	78.847 km
60°	111.412 km	55.800 km
75°	111.618 km	28.902 km
90°	111.694 km	0.000 km

Για να υπολογιστεί το μήκος του τόξου στο οποίο βρίσκεται ο Παρθενώνας, εργαζόμαστε ως εξής:

Η γωνία φ = 37.9715°N του γεωγραφικού πλάτους του Παρθενώνα είναι ανάμεσα στις γωνίες 30° και 45°και το μήκος του τόξου θα προκύψει από την εύρεση της ενδιάμεσης τιμής (γραμμική παρεμβολή):

$$y = \frac{y_0 (x_1 - x) + y_1 (x - x_0)}{x_1 - x_0}$$

$x_0 = 30°$ $y_0 = 110.852$ km

$x_1 = 45°$ $y_1 = 111.132$ km

$x = 37.971533°$ $y = ;$

$$y = \frac{110.852 \text{ km} \times (45° - 37.971533°) + 111.132 \text{ km} \times (37.971533° - 30°)}{(45° - 30°)}$$

$y = 111.000801949333\overline{3}$ km

Κατόπιν περαιτέρω διερεύνυσης ισχύει ότι:

Ένα μήκος τόξου 1° γεωγραφικού πλάτους αντιστοιχεί σε $111.000801949333\overline{3}$ km.

Ένα τόξο 1' (λεπτού) γεωγραφικού πλάτους, που είναι 1/60 της μοίρας, αντιστοιχεί σε $111.0008019493333 / 60 = 1.850013365822\underline{2}$ km.

Ένα τόξο 1'' (δευτερολέπτου) γεωγραφικού πλάτους, που είναι 1/60 του λεπτού, αντιστοιχεί σε $1.85001336582222\overline{2} / 60 = 0.030833556097\overline{037}$ km ή με προσέγγιση δεύτερου δεκαδικού ψηφίου 30.83 m.

Το μήκος τόξου 30.83 m περιγράφει μικρά τμήματα του γεωγραφικού πλάτους στο οποίο βρίσκεται ο Παρθενώνας και αντιστοιχεί στο μήκος τόξου 111.00080194934 km της 1°.

Σύμφωνα με το βιβλίο *Μαθήματα Ιστορία της Αρχιτεκτονικής* (σελ. 240) του αείμνηστου Καθηγητή, Αρχιτέκτονα Μηχανικού και Αναστηλωτή του Παρθενώνα Χ.Θ. Μπούρα (Αθήνα: Συμμετρία, 1999), οι γενικές διαστάσεις του Παρθενώνα στο ύψος του στυλοβάτη είναι: 30.86m x 69.51 m

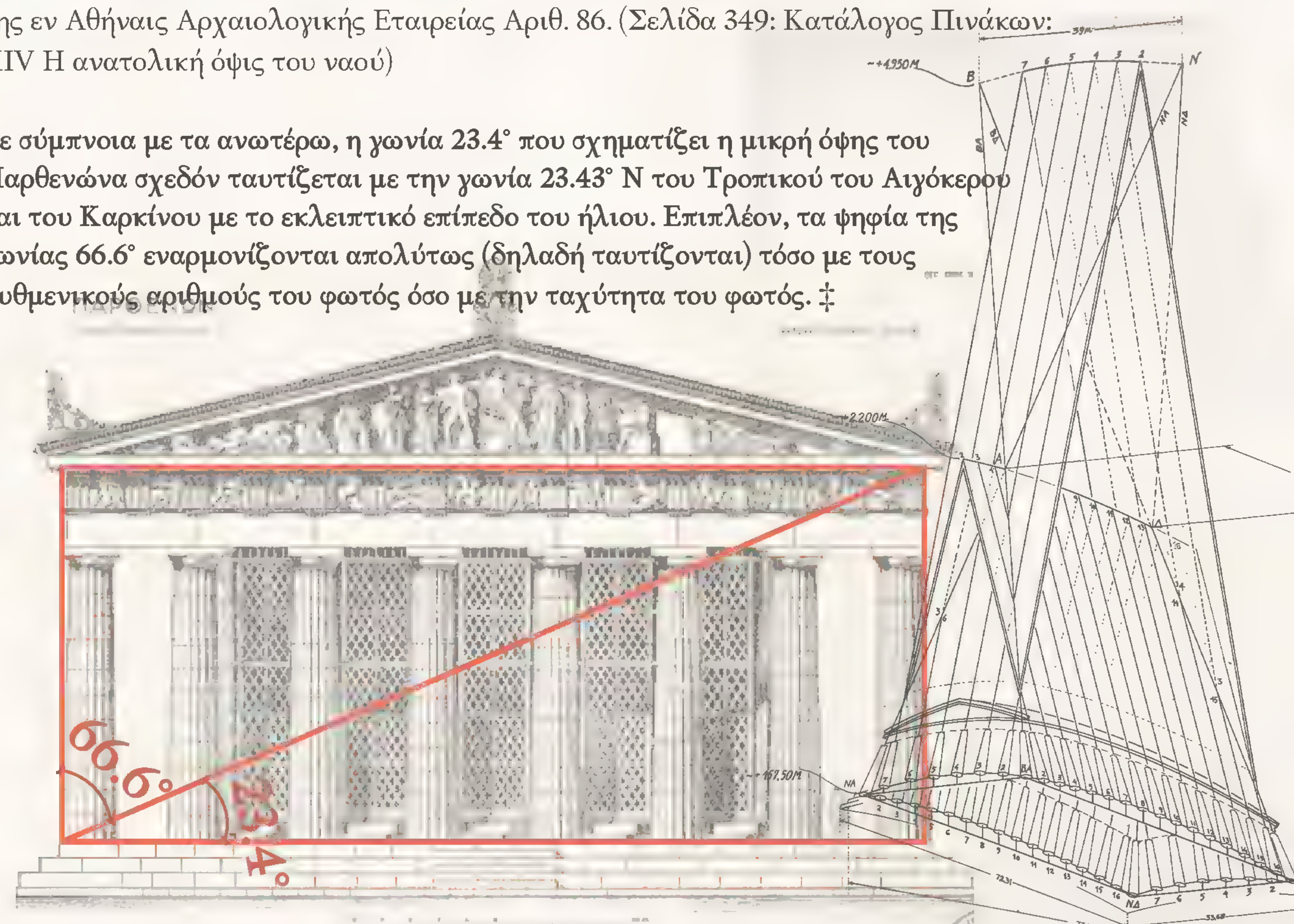
Σημειωτικά, το μεγέθος της στενής πλευράς 30.86 m ταυτίζεται σχεδόν με το μέγεθος του τόξου 1'' γεωγραφικού πλάτους που αντιστοιχεί σε 30.83 m. Έχοντας ελάχιστη απόκλιση της τάξης των 3 cm.
Ενώ, ο γεωγραφικός παράλληλος τέμνει και τις δύο στενές πλευρές του Παρθενώνα. ‡

Εικόνα: https://epsg.io/map#srs=4326&x=23.726671&y=37.971533&z=20&layer=satellite

† Ορλάνδος, Α.Χ. (1977). *Η αρχιτεκτονική του Παρθενώνος*. Β'. Βιβλιοθήκη της εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας Αριθ. 86. (Σελίδα 349: Κατάλογος Πινάκων: XIV Η ανατολική όψις του ναού)

Σε σύμπνοια με τα ανωτέρω, η γωνία 23.4° που σχηματίζει η μικρή όψης του Παρθενώνα σχεδόν ταυτίζεται με την γωνία 23.43° N του Τροπικού του Αιγόκερου και του Καρκίνου με το εκλειπτικό επίπεδο του ήλιου. Επιπλέον, τα ψηφία της γωνίας 66.6° εναρμονίζονται απολύτως (δηλαδή ταυτίζονται) τόσο με τους πυθμενικούς αριθμούς του φωτός όσο με την ταχύτητα του φωτός. ‡

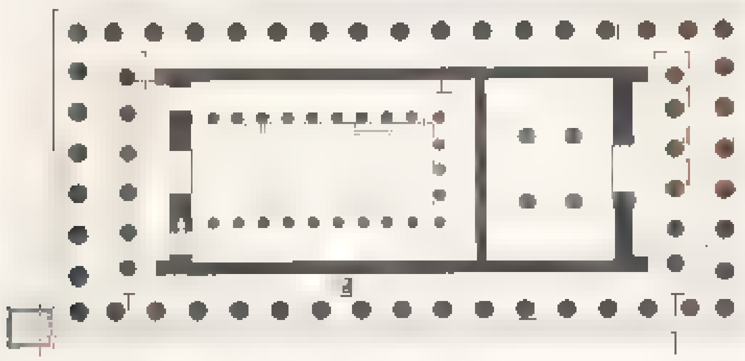

† Τουρνικιώτης, Παναγιώτης (ed.) (1994). *Ο Παρθενώνας και η Ακτινοβολία του στα Νεώτερα Χρόνια* (σ. 67, 13. Η καμπύλωση των οριζοντίων γραμμών και η προς τα έσω κλίση των εξωτερικών κιόνων του Παρθενώνος, γραφική παράσταση εν εξάρσει. Σχέδιο: Μ. Κορρές). Αθήνα: Μέλισσα Kress, G, & Van Leeuwen, T. (2006). *Reading Images: The Grammar of Visual Design*. 2nd edn. London: Routledge (Original work published 1996). (pp.161-162) Το πυραμιδοειδές σχήμα των οπτικών εκλεπτύνσεων αποτελεί μια υπόρρητη πυραμιδοειδή κατασκευή και εννοιολογικά εντάσσεται στο τετράπλευρο πλατωνικό στερεό του πυρός ως ενθύμιση της σιλουέτας του στερεού (χαμηλή οπτική τροπικότητα). Στην επόμενη σελίδα, ακολουθούν κάποιες παρατηρήσεις σύνδεσης με τις λέξεις του φωτός. ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Ο Παρθενώνας είναι οκτάστυλος, περίπτερος ναός, με εξάστυλο αμφιπρόστυλο σηκό, δηλαδή τον περιβάλλουν 8 κίονες στην στενή πλευρά και 17 στην μακρά, ενώ στην στενή πλευρά του σηκού έχει 6 κίονες. Ο σηκός είναι ο κεντρικός κλειστός χώρος, κύριο μέρος, του ναού που χωρίζεται σε δύο άνισα μέρη ‡

Εικόνα: https://www.ysma.gr/μνημεια/παρθενώνας

Ρίζα της αττικής διαλέκτου του φωτός

Αιολικός και Επικός Τύπος	Εξωτερικό πλήθος κιόνων	Εσωτερικό πλήθος κιόνων	Αττικός Τύπος
1 2 3 4 Φ Α Ο Σ 500 1 70 200 "LIGHT" phaos 771 Φ Α Ο Σ Πυθμενικοί Αριθμοί 5 1 7 2 7+7+1 15 1+5 6	8+8+15+15+6+6 58 5 8 Φ Ω εκ ευθύ γραφή	8+8+15+15+6+6+5+9+9+4 85 8 5 Ω Φ επί τα λαιά γραφή	1 2 3 Φ Ω Σ 500 800 200 "LIGHT" phōs 1500 Φ Ω Σ 5 8 2 1+5+0+0 6

Θ Ε Ο Σ
9 5 70 200
"GOD"
284

8 κίονες + 6 κίονες = 14 κίονες 14
5

† <https://en.wikipedia.org/wiki/Earth_radius>

Ισημερινές: a = 6378.1370 km , πολικές: b = 6356.7523 km
και αριθμητικές μέσες ακτίνες της γης όπως ορίζονται στην αναθεώρηση του Παγκόσμιου Γεωδαιτικού Συστήματος WGS 1984

$\frac{2a+b}{3}$ = 6371.0088 km

Θεωρία Σημειωτικής
denotation = connotation
x = y

x = 17 κίονες μακρά πλευρά & 8 κίονες στενή πλευρά, y = 6+3+7+1 = 17 & 0088
x = y = 17 κίονες = 6+3+7+1 = 17 (Πυθμ. Αρ. του 6371 km), 2 σειρές 8 κιόνων (α 8, β) 8 ‡

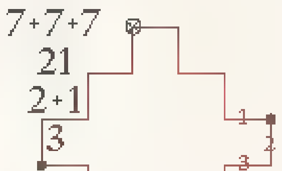
Η αλφαριθμητική ισοψηφία της ονομαστικής πτώσης είναι

1 2 3 4 5 6 7 8
Π Α Ρ Θ Ε Ν Ω Ν
80 1 100 9 5 50 800 50
"PARTHENON"
1095
Π Α Ρ Θ Ε Ν Ω Ν
Πυθμενικός Αριθμός 8 1 1 9 5 5 8 5
8+1+1+9+5+5+8+5
42
4+2
6

Η αλφαριθμητική ισοψηφία της κλητικής πτώσης είναι

9 1 2 3 4 5 6 7 8
Ω Π Α Ρ Θ Ε Ν Ω Ν
800 80 1 100 9 5 50 800 50
"PARTHENON"
1895
9
Ω Π Α Ρ Θ Ε Ν Ω Ν
Πυθμενικός Αριθμός 800 8 1 1 9 5 5 8 5
8+8+1+1+9+5+5+8+5
50
5+0
5

1 2 3 1 2 3 4 5 6
Τ Η Σ Α Θ Η Ν Α Σ
300 8 200 1 9 8 50 1 200
"OF ATHENA"
777
7+7+7
21
2+1
3

<https://www.youtube.com/watch?v=wvJAgrUBF4w>

4840 Hz
Πυθ. Αρ. του 4840 = 3

1 2 3 4 5
Φ Α Ϝ Ο Σ
500 1 6 70 200
"LIGHT" phaûos
777
7+7+7
21
2+1
3

† Οι αλφαριθμητικές ισοψηφίες των "ΦΑΟΣ" = 771, "ΦΩΣ" = 1500 και "Ω ΠΑΡΘΕΝΩΝ" = 1895 βρίσκονται στην ίδια γραμμή στον Πίνακα διαστάσεων 4x49, ενώ οι πυθμενικοί τους ταυτίζονται και έχουν τον αριθμό 6. Επίσης, το 777 ισοδυναμεί με τις ισοψηφίες "ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ" και "ΦΑϜΟΣ".‡

$F_1(\text{mod } 97)=0$ $F_1(\text{mod } 10)+F_2(\text{mod } 97)=1$ $F_1(\text{mod } 97)+...+F_5(\text{mod } 97)=7$ $F_1(\text{mod } 97)+...+F_{196}(\text{mod } 10)=9312$

ΠΙΝΑΚΑΣ 4x49

1η γραμμή	0	1	2	4	7	12	20	33	54	88	143	232	279	318	404	432	449	494	556	566	638	720	777	819	[...]
1η γραμμή	[...]	821	865	911	1001	1040	1072	1143	1149	1226	1309	1372	1421	1436	1500	1579	1625	1653	1727	1732	1811	1895	1961	2014	2036	2111

Στη συνέχεια μία άλλη παρατήρηση αφορά μία ύμπτωση περί των ταυτόσημων λέξεων *ΓΗ - ΓΑΙΑ - ΑΙΑ* που εμφανίζεται **μεταξύ των γωνιών τους.** Προτού όμως αναφερθεί η παρατήρηση αναφέρονται δύο από τα επιτεύγματα του Ερατοσθένη του Κυρηναίου (276-194 π.Χ.), Έλληνα μαθηματικού, γεωγράφου, αστρονόμου, ποιητής που εφηύρε το σημερινό λεγόμενο "κόσκινο του Ερατοσθένη" (διαδικασία υπολογισμού πρώτων αριθμών). Στην πραγματεία του '*Περί Διαστάσεων της Γης*' είχαν δοθεί λεπτομέρειες περί των μετρήσεων της ακριβής μέτρησης της περιφέρειας της Γης, αλλά δεν σώζεται. Ωστόσο, ορισμένες λεπτομέρειες αυτών των υπολογισμών εμφανίζονται σε έργα άλλων συγγραφέων, όπως του Κλεομήδη, του Θέονος του Σμυρναίου και του Στράβονος. Ο Ερατοσθένης συνέκρινε τη μεσημεριανή σκιά στα μέσα του καλοκαιριού μεταξύ της Συήνης (τώρα Ασουάν στον Νείλο στην Αίγυπτο) και της Αλεξάνδρειας. Υπέθεσε ότι ο ήλιος ήταν αρκετά μακριά ώστε οι ακτίνες του μπορούσαν να θεωρηθούν ως παράλληλες, και στη συνέχεια, έχοντας γνώση της απόστασης μεταξύ Συήνης και Αλεξάνδρειας, έδωσε το μήκος της περιφέρειας της Γης ως 250.000 στάδια. Επίσης, **ο Πτολεμαίος αναφέρει ότι ο Ερατοσθένης κατάφερε να μετρήσει την κλίση του άξονα της Γης με μεγάλη ακρίβεια δίδοντας την τιμή (11/83) των 180°, δηλαδή 23° 51' 15".**

Λόγω της ημερήσιας γήινης περιστροφής, ο άξονας της Γης πραγματοποιεί μετάπτωση γύρω από την κάθετο στο εκλειπτικό επίπεδο (Βόρειο Εκλειπτικό Πόλο). Επειδή, ο ισημερινός αποκλίνει από το επίπεδο της εκλειπτικής περίπου 23.5°, ο άξονας διαγράφει στο χώρο ένα κώνο με ημικατακόρυφη γωνία 23.5°, η γωνία ποικίλλει, από 24,5° - 22,1° σε μια περίοδο 41.000 ετών.

Σύμφωνα με τα δεδομένα της παρατήρησης, όταν αναθούν σε κύκλους 24, 27, 30, 33, 36 και 40 γραμμάτων εμφανίζονται τα ακόλουθα:

(α) Στον κύκλο τα ευθύγραμματα τμήματα *ΓΗ* και *ΑΙΑ* είναι παράλληλα μεταξύ τους, επομένως μέσω της γεωμετρικής ιδιότητας της παραλληλίας εκφράζεται και το παράλληλο ταυτόσημο νόημα τους.

(β) Σχηματίζεται ισοσκελές τραπέζιο, όπως συμβαίνει με τις λέξεις *ΘΕΟΣ* και *ΧΑΟΣ* στη σχετική έρευνα του Αυγούστου σελ. 82 (Πετράκης, Πέτρος. (2021). *Greek Alphabet - Αρχαίο Ελληνικό Αλφάβητο.* (σ. 84). Αθήνα,

(γ) Κατά σύμπτωση **η γωνία 22°30'** που σχηματίζουν **οι 3 λέξεις στο ισοσκελές τραπέζιο του κύκλου των 40 γραμμάτων** ανήκει **στο εύρος των τιμών 24,5° - 22,1° της κλίσης του άξονα της γης.**

(δ) Η γωνία 25° των 36 γραμμάτων είναι αρκετά κοντά στη μέγιστη τιμή 24,5°. Άλλο ένα αξιοσημείωτο των 36 γραμμάτων είναι ο σχηματισμός ενός ισόπλευρου τριγώνου όταν γράφεται η λέξη *ΑΛΦΑ*, δηλαδή παρουσιάζεται η γωνία των 60°.

(ε) Στα 27 γράμματα αναζητώντας το έκκεντρο σημείο του ισοσκελούς τριγώνου που σχηματίζει το ισοσκελές τραπέζιο (ΑΓΗΙ), παρατηρείται ότι το μισό της γωνίας 46°40' της βάσης του τριγώνου είναι 23°20' (23.334°), μέγεθος το οποίο προσεγγίζει την κλίση της γωνίας 23.5° της Γης. Παρατίθεται ατόφιο το κείμενο επίσημων στοιχείων: «Με βάση έναν συνεχώς ενημερωμένο τύπο (εδώ Laskar, 1986, αν και από το 2006 το IMCCE (*'Ινστιτούτο Ουράνιας Μηχανικής και Υπολογισμού Εφημερίδων'*) και η IAU (*'Διεθνής Αστρονομική Ένωση'*) προτείνουν το μοντέλο P03), η μέση κλίση της γης (χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η μετατόπιση στην κλίση) είναι σήμερα περίπου 23°26'11.0" (ή 23.4364°) και μειώνεται· σύμφωνα με το αστρονομικό μοντέλο P03, η τιμή της (χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η μετατόπιση στην κλίση) ήταν 23°26'11.570" (23.4365472133°) την 1η Ιανουαρίου 2021, 0 TT.»

«2ος π.Χ.: *Παρατηρήσεις και έρευνες από τους Βαβυλώνιους έως τον Μέτωνα (5ος αι. π. Χ.) και από τον Αρίσταρχο (310-250 π. Χ.) έως τον Αρίστυλλο (3ος αι. π. Χ.) και τον Τιμόχαρι (3ος αι. π. Χ.). Συγκρίνοντας τις δικές του παρατηρήσεις με τις μετρήσεις που βρήκε στο αρχείο του αστεροσκοπείου ανακάλυψε ότι τα άστρα μετακινούνται από τη θέση τους κατά 1/72 της μοίρας κάθε χρόνο. Με τις συγκριτικές του δηλαδή παρατηρήσεις ο Ίππαρχος (αστρονόμος, μαθηματικός και γεωγράφος) είχε ανακαλύψει τη «μετάπτωση των ισημεριών»*». (Βικιπαίδεια, Ίππαρχος ο Ρόδιος)

Η υπόθεση βασίζεται στο γεγονός ότι υπήρχαν πριν την Κλασσική Περίοδο (ή και κατά τη διάρκεια, για μικρό χρονικό διάστημα) οι ακόλουθοι χαρακτήρες σε τοπικές διαλέκτους: το ‹ήτα› (δασυνόμενο) -Ⱶ-, το ‹σαν› -Ϻ-, το αρκαδικό ‹σαν› -И- , το παμφυλιακό ‹δίγαμμα› -И-, το Βοιωτικό ανυψώμενο ‹Ε› -⊦- και το ‹σω› -Ϸ, ϸ- (χρησιμοποιήθηκε στην βακτριανή γλώσσα, αφού ο Μ. Αλέξανδρος διέδοσε και καθιέρωσε επίσημη γλώσσα την ελληνική στη Βακτριανή, σημερινό βόρειο Αφγανιστάν)

® Πετράκης Πέτρος, 2021,
Γη, Ελληνικό Αλφάβητο
[Σχέδιο, Παρατήρηση]
Αθήνα, Ελλάδα.

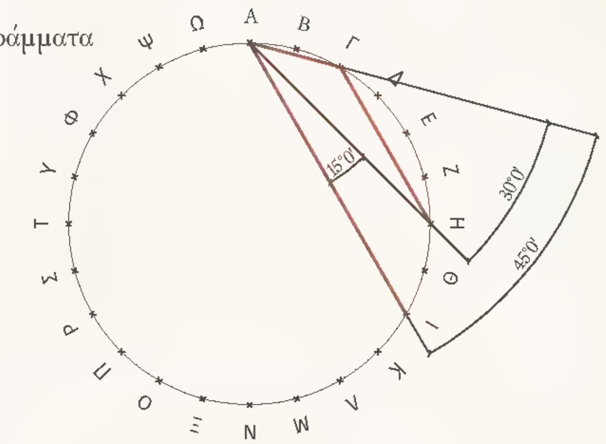
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

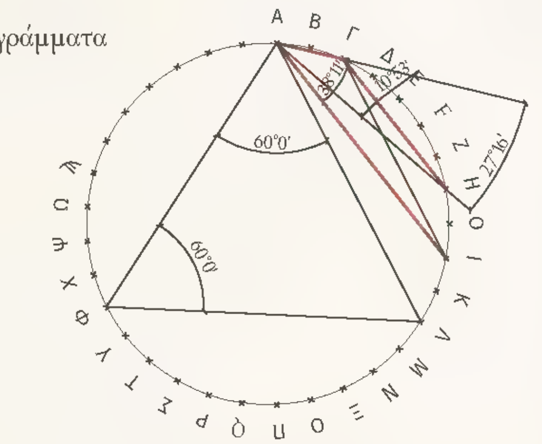

Το γράμμα *Ι* ίσως εκφράζει μία διαχωριστική γραμμή ή έναν άξονα συμμετρίας, όπως στην λέξη *ΣΟΦΟΣ* το γράμμα *Φ*. Ωστόσο, ως αριθμός στο αττικό ακροφωνικό σύστημα αρίθμησης συμβολίζει την μονάδα, το ἓν (=ένα). Στο αλφαριθμητικό σύστημα έχει την αξία του 10 με πυθμενικό αριθμό το 1, αφού εκ του 10 έχουμε: 1 + 0 =1
Στον Πεντάγραμμο Αστέρα ως γνωστόν εντοπίζονται οι χρυσές αναλογίες, χρυσές γωνίες (36°, 72°, 108°), χρυσά τρίγωνα κ.ο.κ. Ακολούθως, οι χρυσές αναλογίες εντοπίζονται στο ανθρώπινο σώμα. Παρατηρήστε προσεκτικά ότι το πρώτο γράμμα της λέξης «ἄνθρωπος» είναι το «Α». Στην λέξη «ἀστήρ» πάλι το πρώτο γράμμα είναι το «Α», η οποία σηματοδοτεί άλλοτε το γεωμετρικό σχήμα και άλλοτε ένα ουράνιο σώμα- τον ήλιο (=ἀέλιος Δωρικός, Αιολικός, Αρκαδοκυπριακός τύπος ; ἀβέλιος κρητικός τύπος ; ἠέλιος επικός και *ιωνικός τύπος ; ἅλιος λυρικός τύπος. ("ἥλιος - Wiktionary," 2021)).*

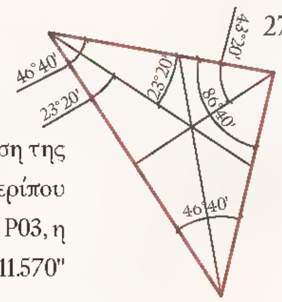
Γη ή Γαῖα (αναφορά όρου από Ησίοδο) ή *Αἶα* (επικός τύπος του όρου *Γαῖα*)

24 γράμματα

33 γράμματα

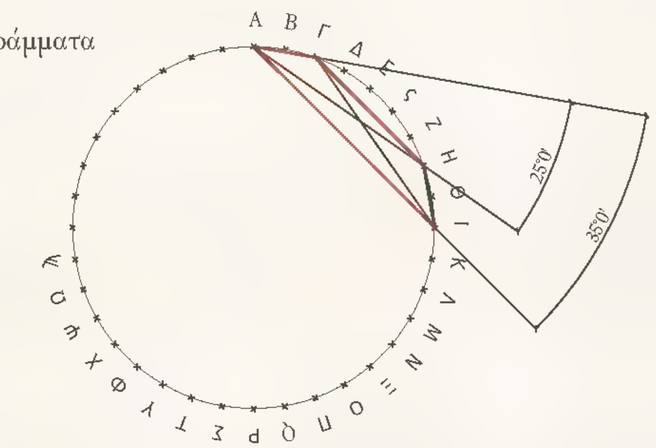

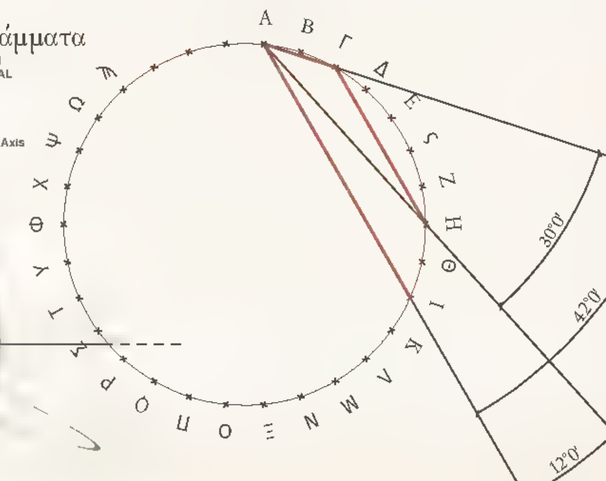

27 γράμματα

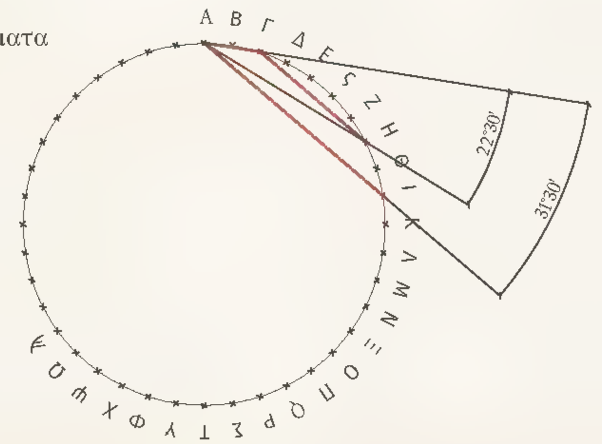

36 γράμματα

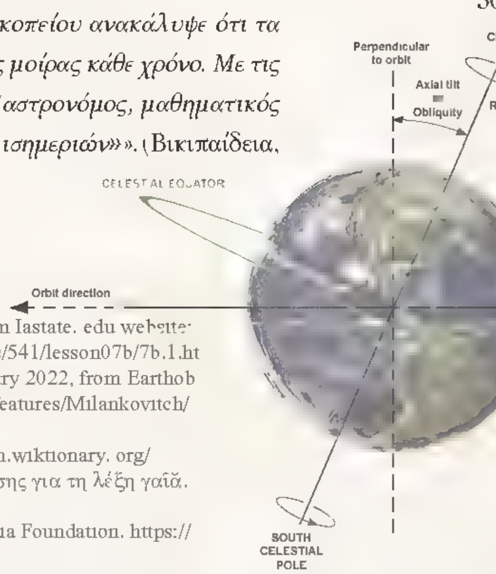

30 γράμματα

40 γράμματα

«*Απεικόνιση της μεταβολής στο γεωειδές πεδίο σε όλη την Αυστραλία, που παρουσιάζεται με την προβολή μιας εικόνας της Γης από δορυφόρο σε μια πολύ διογκωμένη όψη του γεωειδούς πεδίου. Η τάση της ανωμαλίας του γεωειδούς αντιστοιχεί στον εμφανή άξονα κλίσης, ο οποίος προκύπτει από τις παραλλαγές στο ύψος των καταλοίπων της Καινοζωικής Εποχής κοντά στην ακτογραμμή της Αυστραλίας με τις μεγαλύτερες κυματομορφές.*»

Κλίση του άξονα της Γης
(εκλειπτικότητα)

Eratosthenes Biography. (2020). Maths History; School of Mathematics and Statistics University of St Andrews, Scotland. Retrieved March 2022, from mathshistory.st andrews.ac.uk website: https://mathshistory.st andrews.ac.uk/Biographies/Eratosthenes/; Easterling, P. E., Knox, B. M. W., & Kenney, E. J. (1996). Greek literature. Cambridge Cambridge Univ. Press (σ. 33, 604). Επίσης, ο Ερατοσθένης αναφέρεται ως ιστορικός, χαρτογράφος και εθνογράφος, ότι συνέγραψε φιλοσοφικά έργα περί της κοσμολογίας, της μουσικής αρμονίας.
Κοσμάς Γαζέας. (2017). Συστήματα Χρόνου. (σ. 14) Retrieved October 2021 from Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Retrieved March 2022 docplayer website: https://docplayer.gr/61369198 Ethniko kai kapodistriako panepistimio athinon kosmas gazeas.html; πρβ Orbits and Climate
| Axis Tilt (Obliquity). 2011). Retrieved September 2021, from Iastate. edu website: http://agron www.agron.iastate.edu/courses/ Agron541/classes/541/lesson07b/7b.1.html; Milutin Milankovitch. 2000, March 24). Retrieved February 2022, from Earthobservatory.nasa.gov website: https://earthobservatory.nasa.gov/features/Milankovitch/milankovitch 2.php#:~:text Today%2C%20the%20Earth
αἶα Wiktionary. (2019). Wiktionary.org. https://en.wiktionary. org/wiki/%CE%B1%E1%BC%B6%CE%B1. Τύπος Επικής Ποίησης για τη λέξη γαῖα.
Πετράκης, 2021, σ. 84). Greek Alphabet
Axial tilt. 2019, February 4). Wikipedia; Wikimedia Foundation. https://en.wikipedia.org/wiki/Axial tilt

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† <https://earthobservatory.nasa.gov/features/Milankovitch/milankovitch_2.php>

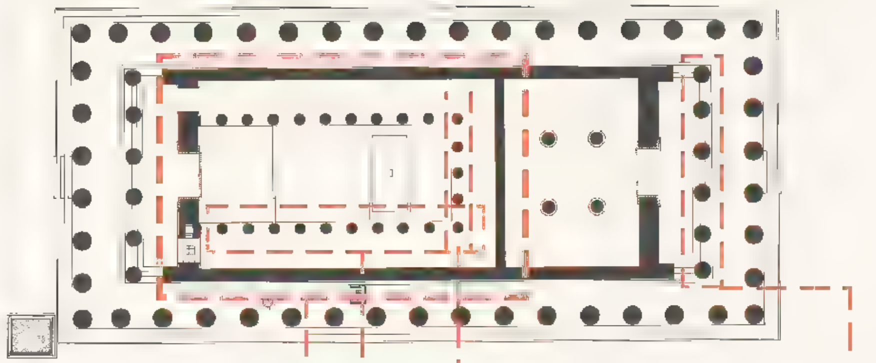
Η αλλαγή στην κλίση του άξονα της Γης (λοξότητα) επηρεάζει το μέγεθος της εποχιακής αλλαγής. Σε υψηλότερες κλίσεις οι εποχές είναι πιο ακραίες και σε χαμηλότερες κλίσεις είναι πιο ήπιες. Η τρέχουσα αξονική κλίση είναι 23.5°.

Εικόνα από τον Robert Simmon, NASA "Goddard Space Flight Center" (NASA "Κέντρο Διαστημικών Πτήσεων Goddard"):

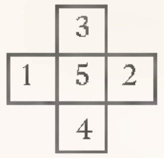

† Στα 27 γράμματα αναζητώντας το έκκεντρο σημείο του ισοσκελούς τριγώνου που σχηματίζει το ισοσκελές τραπέζιο (ΑΓΗΙ), παρατηρείται ότι το μισό της γωνίας 46°40' της βάσης του ισοσκελούς τριγώνου είναι 23°20' (23.334°), μέγεθος το οποίο προσεγγίζει την κλίση της γωνίας 23.5° της Γης και αποτελεί με εξαιρετική ακρίβεια τον μέσο όρο των δύο όρων 22.1° και 24.5°. ‡

† Ο μέσος όρος των δύο ακραίων όρων 22.1° και 24.5° είναι 23.3°. Η αλφαριθμητική αξία της επικής λέξης ΓΑΙΑ για την Γη είναι το 23. Η λέξη αυτή συναντάται για παράδειγμα στην *Θεογονία* του Ησιόδου (8ος αιώνας π.Χ.). ‡

Η ΓΑΙΑ
8 3 1 10 1
" THE EARTH "
23
2+3
5

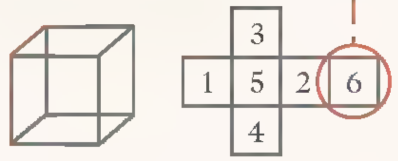

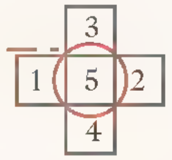

Ανατολικός σηκός με το άγαλμα της Αθηνάς
Κίονες: 10+10+3=23. D.R. of 23: 2+3=5
10/2=5

(α) Ο πυθμενικός αριθμός 5 δύναται να αναπαριστά σε μια σχεδιαστική γραμματική σύνταξη πέντε τετράγωνα τοποθετημένα ώστε να σχηματίζουν έναν σταυρό.

(β) Ο κύβος είναι το πλατωνικό στερεό για την Γη ("Τίμαιος", Πλάτων)

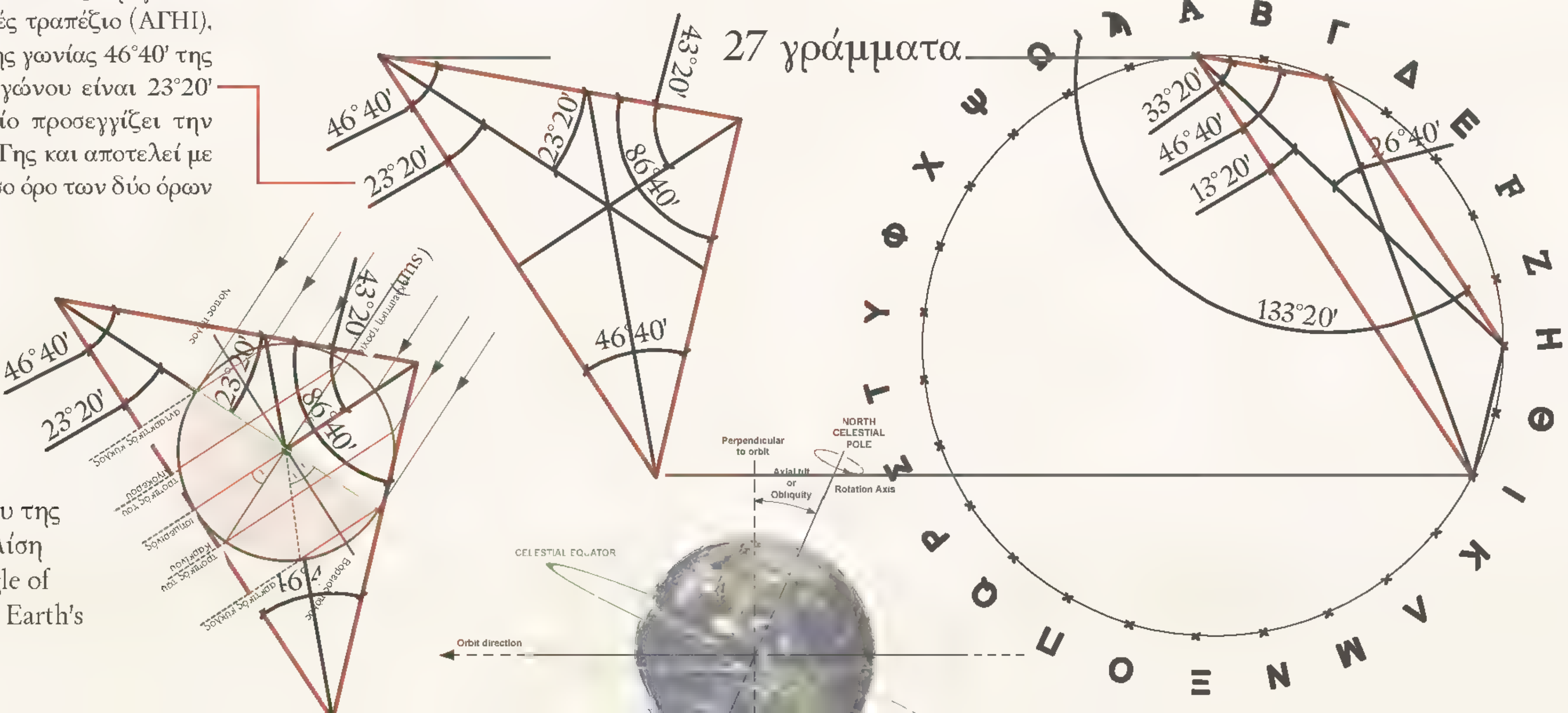
Κύβος Ανάπτυγμα κύβου

(γ) Ο σχηματισμός από τον πυθμενικό αριθμό της Γης αποτελεί μέρος του αναπτύγματος του κύβου που συμβολίζει την Γη ως πλατωνικό στερεό. ‡

Γ Α Ι Α (ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΓΗ)

Ισοσκελές τρίγωνο του κύκλου της λέξης Γ Α Ι Α και αξονική κλίση της Γης. (Isosceles circle triangle of the epic word G A I A and the Earth's axial tilt.)

† Όσον αφορά τον υπολογισμό της ταχύτητας του φωτός:

Στα κείμενα της αρχαιότητας (έως 10% σωζόμενα), δεν υπάρχει κάποια αναφορά προσπάθειας υπολογισμού του μεγέθους της ταχύτητας του φωτός με κάποια πειραματική μέθοδο. Μια έγκυρη αναλογία όμως μεταξύ εμπειρικών πειραμάτων βρίσκεται στις αποστάσεις μεταξύ του πειράματος του Albert A. Michelson (35 χιλιόμετρα, απόσταση μεταξύ των δύο καθρεφτών του για τον υπολογισμό της ταχύτητας του φωτός) και των μετρήσεων της αρχαιότητας για την μέτρηση της περιφέρειας της Γης. Ο Ερατοσθένης (276–195/194 π.Χ.) χρησιμοποιεί την απόσταση 39.060 με 40.320 km για τους γεωμετρικούς υπολογισμούς του και βρίσκει την περίμετρο της Γης με σφάλμα από το πραγματικό μέγεθος της τάξης των −2.4% έως +0.8%. <[online] Available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Eratosthenes> ‡

† Σημειώνεται ότι δεν υπάρχει επίσημη αναφορά για την ύπαρξη του μέτρου (m) ως μονάδα μήκους της αρχαιότητας. Ωστόσο, παρατηρείται με υψηλή ακρίβεια η ύπαρξή του σε άλλη ήπειρο στα λίθινα αρχιτεκτονικά μέλη του αρχαιολογικού χώρου Pumapunku (300 έως το 1000 μ.Χ.) στο Tiahuanaco της Bolivia, αφού κάποιος μετρήσει με ένα αποστασιόμετρο laser. ‡

† Brigitte L. M. Bauer (2017). *Nominal Apposition in Indo-European: Its Forms and Functions, and Its Evolution in Latin-Romance.* De Gruyter. Σελίδα 207:

Η μονάδα μέτρησης που αναφέρεται ως «mile» στις ημέρες μας έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα, με την Ρωμαϊκή έκδοση του, η οποία ονομάζεται «mille passus» ή «χίλια βήματα». Οι Ρωμαίοι ανέπτυξαν το μετρικό σύστημα των Ελλήνων στα μέτρα και σταθμά τους.

Λόγω της καταστροφής των κειμένων, δεν μπορεί να κριθεί επακριβώς, αν τελικά το παρέλαβαν ή το επινόησαν. Κατά κύριο λόγο, οι επιστημονικές γνώσεις των εποχών εκείνων ήταν απόρρητες και μυστικές (μη διδακτέες στο ευρύ κοινό).

Σε σχέση με τα τεχνολογικά μέσα της αρχαιότητας και την υπάρχουσα Ελληνική Γραμματεία, οι παρατηρήσεις δεν δικαιολογούν το μέγεθος της ακριβούς συμπτωματικής "σημειωτικά ισοδύναμης" συσχέτισης με την ταχύτητα του φωτός, των αριθμητικών αξιών των γραμμάτων και των γωνιών του κύκλου. Ωστόσο, κατατίθεται ως μια αξιοσημείωτη σύμπτωση που υπάρχει από την συγκρότηση των γραμμάτων προς παραγωγή των σημαινόντων «ΠΥΡ» και «ΦΩΣ». ‡

† Diels, H 1903 *Die Fragmente der Vorsokratiker* Berlin. Weidmannsche Buchhandlung p 44, 144, 171, 247, 254, 290, 361, 496 [online] Available at https: openlibrary org works OL1310441W Die Fragmente der Vorsokratiker [Accessed 9 Apr 2023]

«Ἐμπεδοκλῆς ὅς ἔλεγεν ἀπορρέον τὸ φῶς σῶμα ὂν ἐκ τοῦ φωτίζοντος σώματος γίνεσθαι πρῶτον ἐν τῶι μεταξὺ τόπωι τῆς τε γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ εἶτα ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς λανθάνειν δὲ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ κίνησιν διὰ τὴν ταχυτῆτα»

Ο Εμπεδοκλής (5ος αιώνας π.Χ.), πυθαγόρειος φιλόσοφος, φυσικός, μηχανικός, εφευρέτης, ιατρός, μουσικός και ποιητής, αντιλαμβανόταν το φως ως ένα σωμάτιο, το οποίο ξεκινά από τον ήλιο και φτάνει στην Γη, έχοντας αναπτύξει μια ταχύτητα μέσα στον χώρο. Ωστόσο, δεν αναφέρεται σε κάποιο πείραμα υπολογισμού της ταχύτητας του φωτός. ‡

† Ο Ήρων ο Αλεξανδρεύς (1ος αιώνας μ.Χ.), μηχανικός και γεωμέτρης, και ο Κλαύδιος Πτολεμαίος (2ος αιώνας μ.Χ.), στα έργα τους *Μηχανικά* και *Οπτικά* αντίστοιχα, θα αναφερθούν στις ιδιότητες του φωτός, όπως η διάθλαση και η ανάκλαση, αλλά δεν θα προβούν σε μετρήσεις της ταχύτητας του. ‡

† [online] Available at https en wikipedia org wiki R%C3%B8mer%27s determination of the speed of light

Το 1676, ο Δανός αστρονόμος Ole Rømer έκανε την πρώτη ποσοτική εκτίμηση της ταχύτητας του φωτός παρατηρώντας τις καθυστερήσεις στις εκλείψεις του δορυφόρου Ιο του Δία. Ο Rømer εκτίμησε ότι το φως θα χρειαζόταν περίπου 22 λεπτά για να διανύσει μια απόσταση ίση με τη διάμετρο της τροχιάς της Γης γύρω από τον Ήλιο. Χρησιμοποιώντας σύγχρονες τιμές των τροχιών, αυτό θα σήμαινε ότι η ταχύτητα του φωτός είναι 226.663 χιλιόμετρα ανά δευτερόλεπτο, δηλαδή 24,4% χαμηλότερη από την πραγματική τιμή των 299.792 χλμ/δευτ. Στους υπολογισμούς του, ο Rømer χρησιμοποίησε την ιδέα και τις παρατηρήσεις ότι ο φαινομενικός χρόνος μεταξύ των εκλείψεων θα ήταν μεγαλύτερος ενώ η Γη απομακρύνεται από τον Δία και μικρότερος ενώ πλησιάζει. ‡

† [online] Available at https en.wikipedia.org wiki Hippolyte Fizeau>

Ο Ιππόλυτος Φιζώ (Hippolyte Fizeau, 1819-1896) ήταν Γάλλος φυσικός, μέλος της Ακαδημίας των Επιστημών και το 1878 ανέλαβε Πρόεδρος της. Το 1848-49 μέτρησε πειραματικά την ταχύτητα του φωτός.

Η μέθοδος που χρησιμοποίησε ο Fizeau είναι γνωστή ως η «μέθοδος του περιστρεφόμενου τροχού». Για να μετρήσει την ταχύτητα του φωτός, χρησιμοποίησε μια πηγή φωτός που αναβόσβηνε και την κατεύθυνε προς έναν καθρέφτη που βρισκόταν σε απόσταση 8,632m. Μεταξύ της πηγής και του καθρέφτη τοποθέτησε έναν περιστρεφόμενο οδοντωτό τροχό, μέσα από τον οποίο είτε μπορούσε να περάσει το φως, είτε διακοπτόταν από τους οδόντες. Με την κατάλληλη προσαρμογή της ταχύτητας περιστροφής του τροχού, κατάφερε να υπολογίσει το μέγεθος ως 313,274,304 m/s (5% απόκλιση από το σημερινό μέγεθος).

† [online] Available at https en wikipedia.org wiki Foucault%27s measurements of the speed of light

Το 1862, ο Leon Foucault βελτίωσε τη μέθοδο του Fizeau χρησιμοποιώντας έναν περιστρεφόμενο καθρέφτη και μέτρησε την ταχύτητα του φωτός σε περίπου 298.000 km/s, πιο κοντά στη σημερινή τιμή.

† [online] Available at https: en.wikipedia org wiki Foucault%27s measurements of the speed of light

Το 1879, ο Albert A. Michelson, με τη χρήση ενός περιστρεφόμενου και σταθερού καθρέφτη, πέτυχε ακόμη πιο ακριβείς μετρήσεις. Το μέγεθος που μέτρησε ήταν περίπου 299.796 km/s με 0,6% από το σημερινό μέγεθος. ‡

† [online] Available at https: en.wikipedia.org wiki/Speed of light

Στην δεκαετία του 1950, η ταχύτητα του φωτός μετρήθηκε με ραντάρ επιστροφής από την επιφάνεια της Σελήνης και άλλων πλανητών, δίνοντας μια τιμή κοντά στην αποδεκτή σύγχρονη τιμή.

Το 1972, το National Institute of Standards and Technology (NIST), χρησιμοποιώντας ένα λέιζερ και ένα συμβολόμετρο Fabry-Perot, προσδιόρισε την ταχύτητα του φωτός στο κενό ως 299.792.457,4 ± 0,1 m/s με κλασματική αβεβαιότητα $3,5 \times 10^{-9}$.

Το 1983, η 17η Γενική Διάσκεψη Μέτρων και Σταθμών (CGPM) όρισε το μέτρο ως την απόσταση που διανύει το φως στο κενό σε 1/299.792.458 του δευτερολέπτου, καθιερώνοντας την ταχύτητα του φωτός ως ακριβώς 299.792.458 m/s. ‡

† Στο *Βιβλίο Α΄ Μετά τα Φυσικά*, ο Αριστοτέλης (1975, Α. Δαλέζιου Ed. & Trans.) Αθήνα. Επιστημονική Εταιρεία των Ελληνικών Γραμμάτων Πάπυρος. αναφέρει ότι

Α, 5, 985b: *«ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἁψάμενοι πρῶτοι ταῦτά τε προήγαγον, καὶ [25] ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς ᾠήθησαν εἶναι πάντων. ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ τούτοις ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὖσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῇ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη [30] τὸ δὲ τοιονδὶ ψυχή τε καὶ νοῦς ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως, ἔτι δὲ τῶν ἁρμονιῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους»*

Μετάφραση [25-33] *«Στα μαθηματικά οι αριθμοί έρχονται εκ φύσεως πρώτοι και στους αριθμούς διέβλεπαν μεγάλη ομοιότητα προς οτιδήποτε είναι και γίγνεται και πίστευαν ότι σχεδόν όλα τα πράγματα εκφράζονται αριθμητικά.»*

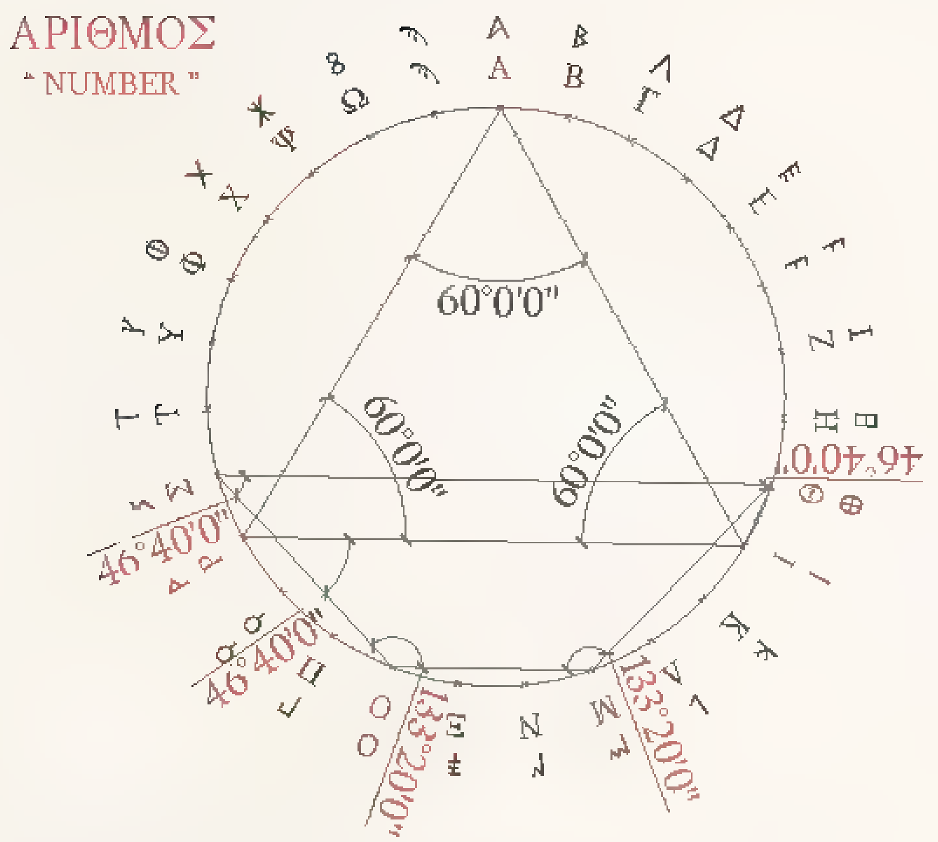
Α 5, 986a [986a] [1] «τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ὑπέλαβον εἶναι, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα εἶχον ὁμολογούμενα ἔν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἁρμονίαις πρὸς [5] τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ὅλην διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. κἂν εἴ τί που διέλειπε, προσεγλίχοντο τοῦ συνειρομένην πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν· λέγω δ᾽ οἷον, ἐπειδὴ τέλειον ἡ δεκὰς εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, [10] καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναί φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην τὴν ἀντίχθονα ποιοῦσιν. διώρισται δὲ περὶ τούτων ἐν ἑτέροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. ἀλλ᾽ οὗ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα, τοῦτό ἐστιν ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνας εἶναι τιθέασι τὰς [15] ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αἰτίας. φαίνονται δὴ καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν εἶναι καὶ ὡς ὕλην τοῖς οὖσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἕξεις, τοῦ δὲ ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ τὸ μὲν πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ᾽ ἓν ἐξ ἀμφοτέρων εἶναι τούτων [20] (καὶ γὰρ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν δ᾽ ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἑνός, ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον οὐρανόν. ἕτεροι δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας, πέρας καὶ ἄπειρον, περιττὸν καὶ ἄρτιον, ἓν καὶ πλῆθος, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ἄρρεν [25] καὶ θῆλυ, ἠρεμοῦν καὶ κινούμενον, εὐθὺ καὶ καμπύλον, φῶς καὶ σκότος, ἀγαθὸν καὶ κακόν, τετράγωνον καὶ ἑτερόμηκες· ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἀλκμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἤτοι οὗτος παρ᾽ ἐκείνων ἢ ἐκεῖνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τοῦτον· καὶ γὰρ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων [30] ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ, ἀπεφήνατο δὲ παραπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, λέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ ὥσπερ οὗτοι διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχούσας, οἷον λευκὸν μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, μέγα μικρόν. οὗτος μὲν οὖν ἀδιορίστως ἀπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν»

Μετάφραση: [17-24] *«Οι Πυθαγόρειοι πρεσβεύουν ότι ο αριθμός τυγχάνει η αρχή και μάλιστα η ύλη του Είναι, εις τρόπον να συνάγουν εκ των καθορισμών και των σχέσεων των αριθμών τους καθορισμούς και τις σχέσεις του Είναι. Ως στοιχεία του αριθμού εκλαμβάνουν το άρτιο και το περιττό, εκ των οποίων το μεν είναι άπειρο, το δε πεπερασμένο. Το Εν το θεωρούν ως συνιστάμενο εξ αμφοτέρων, διά το ότι τυγχάνει συγχρόνως άρτιο και περιττό, τον αριθμό ως συγκείμενο εκ του Ενός και ολόκληρο τον ουρανό ως εξ αριθμών συναποτελούμενο, ως ελέχθη.»*

Αριστοτέλης, *Περί Ψυχής* 404b[24-26] *«Πλάτων [περὶ φιλοσοφίας] οἱ μὲν γὰρ ἀριθμοὶ τὰ εἴδη αὐτὰ καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐλέγοντο, εἰσὶ δ᾽ ἐκ τῶν στοιχείων, κρίνεται δὲ τὰ πράγματα τὰ μὲν νῷ, τὰ δ᾽ ἐπιστήμῃ, τὰ δὲ δόξῃ, τὰ δ᾽ αἰσθήσει· εἴδη δ᾽ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι τῶν πραγμάτων.»*

«Διότι έλεγεν ότι οι αριθμοί είναι αυτές οι ιδέες και οι αρχές των πραγμάτων και ότι αποτελούνται εκ των στοιχείων. Τα πράγματα γίνονται γνωστά άλλα μέσω του νου, άλλα μέσω της επιστήμης, άλλα μέσω της δόξης (της υποκειμενικής κρίσης) και άλλα μέσω της αισθήσης. Και οι Ιδέες των πραγμάτων είναι οι αριθμοί.»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Αρχή της Αντιστοιχιας (2η Ερμητική Αρχή)

«Όπως επάνω, έτσι και κάτω· όπως κάτω, έτσι και επάνω»] ΤΑυτη η αρχη ενσωματωνει την αληθεια ότι υπαρχει παντα μια αντιστοιχια μεταξυ των νόμων και των φαινομενων των διαφορων επιπεδων υπαρξης και ζωής *The Emerald Tablet of Hermes & The Kybalion*

Θεμα Ερμητισμός Αποκρυφισμός

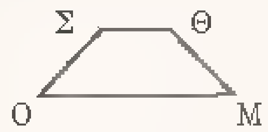

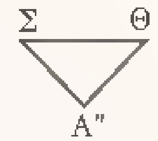

† Αρκετοι αρχαιοι φιλόσοφοι πρέσβευαν ότι οι αριθμοι ειναι τα δομικα στοιχεια της υπαρξης. Αυτό που παρατηρειται στην λέξη αριθμός ειναι μια σημειωτική σχεση μεταξυ των σχηματων της γεωμετρικής εικονας γεωλεκτικής ταυτότητας της λεξης ΑΡΙΘΜΟΣ και βασικων γεωμετρικων σχηματων αρχιτεκτονικής ‡

† Barthes, Roland 2019 *Εικόνα Μουσική Κειμενο* Translated by Γιωργος Σπανός Αθήνα. Πλέθρον

Τα σχήματα που δημιουργουνται στον κυκλο ειναι:

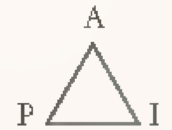
Ισοσκελες τραπέζιο

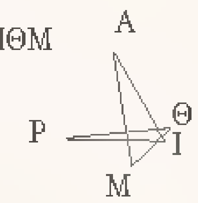

Ισοσκελες τριγωνο

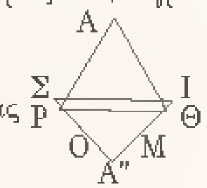
Ισόπλευρο τριγωνο:

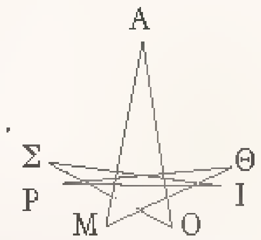

Πενταγραμμος αστέρας λεξικογραφικό μόρφημα: ΑΡΙΘΜ

Εξαγραμμος αστέρας

Επταγραμμος Αστέρας ΑΟΘΡΙΣΜΑ · με αναγραμματισμο προκυπτει η λέξη ΑΘΡΟΙΣΜΑ

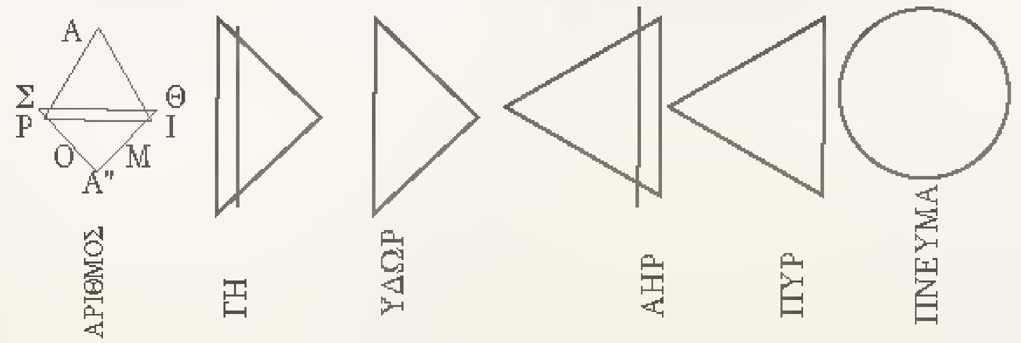

Τα παραπάνω σχήματα μαζι με τον κυκλο ειναι η βάση για την παραγωγή σχεδιαστικων συνθέσεων. Για παραδειγμα, τα σχήματα αυτα δομουν όλα τα μνημεια του αρχαιου κόσμου. Χωρις αυτά δεν υπαρχει αρχιτεκτονική συνθεση και αρχιτεκτονικό υλοποιημένο έργο. Εφόσον, στο εργοτάξιο, οι τεχνιτες χρησιμοποιουν την γεωμετρια και μέσω αυτών των σχηματων κατασκευάζουν το αρχιτεκτονικό έργο.

Η γεωμετρική εικόνα παράγει μια πολυσημεια δημιουργώντας ένα ερωτημα για το νόημα της παραστασης των γραμμών στον κυκλο καταδηλουμενο μήνυμα. Πραγματοποιώντας αναπόφευκτα ένα δευτερο μήνυμα συμπαραδηλουμενο που αποτελεί ένα κωδικοποιημένο συστημα μέσα στην παγκόσμια συμβολική της τέχνης και αρχιτεκτονικής. Δηλαδή όταν οι γραμμες ενώνονται και συσχετίζονται τα σχήματα μεταξυ τους παραγουν μια σαφή αναλογια με την πραγματικότητα της φυσης του σχεδιασμου. *«Η γλώσσα» των σχηματων είναι παγκόσμια εξαρταται όμως από την «γνωση» του αναγνωστη και την ικανότητα αναγνώρισής της»*
Ουσιαστικα, στην εικόνα του κυκλου προκυπτουν *«αληθινα συστήματα σημειων και όχι απλως συγκολλημένα ρευστα σύμβολα»*. Η εικονική φυση αναμεταδίδει «σιωπηρα» την φιλοσοφια των πυθαγορειων και λοιπων φιλοσόφων για την δομική φυση της λέξης αριθμός και αφήνει τον νου του καθε φιλοσόφου να στοχαστει για αυτή την λέξη ‡

† Hermes Trismegistus & The Three Initiates 2020 *The Emerald Tablet of Hermes & The Kybalion*. Augusta, GA Quicktime Press
Μεταφραση από Aurelium Occultae Philosophorum Georgio Beato.

1 *Αυτό ειναι αληθινό και απομακρυσμένο από καθε καλυψη της ψευδαισθησης*
2 *Ό τι βρισκεται κατω ειναι παρόμοιο με αυτό που είναι πανω. Μέσω αυτου επιτυγχανονται και τελειοποιουνται τα θαυματα του έργου ενός πραγματος*
3 *Επισης, όπως όλα τα πραγματα φτιαχνονται από ένα με την εξέταση ενός, ετσι όλα τα πραγματα φτιάχτηκαν από αυτό το ένα, με συζευξη*
4 *Ο πατέρας του ειναι ο Ήλιος (φωτιά) η μητέρα η Σελήνη (νερό)*
5 *Ο ανεμος το φέρει στη μήτρα. Η νοσοκόμα του είναι η γη, η μητέρα όλης της τελειότητας*
6 *6α, Η δυναμη του τελειοποιειται*
7 *Αν μετατραπει σε γη, 7α χωρίστε την γη από την φωτια το λεπτό και αραιό από το παχυ και το χονδροειδές με φρόνηση με σεμνότητα και σοφια*
8 *Αυτό ανεβαινει από την γη στον ουρανό και κατεβαινει παλι από τον ουρανό στην γη, και λαμβανει τη δυναμη και την αποτελεσματικότητα των πραγματων από πανω και από κατω*
9 *Με αυτόν τον τρόπο θα αποκτήσετε τη δόξα του ολόκληρου κόσμου, και ετσι θα διώξετε όλες τις σκιές και την τυφλωση*
10 *Γιατι αυτό με την ανδρεια του αρπαζει τον φοινικα από καθε αλλη ανδρεια και δυναμη. Γιατι ειναι ικανό να διεισδυσει και να υποταξει καθε τι λεπτό και καθε τι παχυ και σκληρό.*
11 *11α Με αυτόν τον τρόπο ιδρύθηκε ο κόσμος*
12 *Και έτσι οι θαυμασιες συνδέσεις του και οι θαυμαστές επιδρασεις αφου αυτός είναι ο τρόπος με τον οποιο μπορουν να πραγματοποιηθουν αυτα τα θαυματα*
13 *Και εξαιτιας αυτου με έχουν ονομασει Ερμή Τρισμέγιστο αφού έχω τα τρια μέρη της σοφιας και της φιλοσοφιας του ολόκληρου σύμπαντος*
14 *Ο λόγος μου τελειωσε, τον οποιο έχω εκφρασει σχετικα με το έργο του ηλιου*

Σε ένα τριτο επιπεδο αναγνωσης, μπορουν ακόμα να εξαχθουν συμβολα τα οποια φαινεται ότι απαντώνται στην ερμητική φιλοσοφια και να αποδοθουν οι ονομασιες σύμφωνα με μια σχεδιαστική λογική με γνωσεις πάνω στην χημεια. Γη ως κλειστό ανεστραμμένο δοχειο που συγκρατει. Υδωρ ως ανοικτό ανεστραμμένο δοχειο που δεχεται. Πυρ με μια τριγωνική απόδοση ανευ γραμμής, διαχυτο και μέρος του συμπαντος φιλοσοφια Ηρακλειτου. Αήρ από σημεια γραμμάτων ΑΙΡ μια τριγωνική απόδοση χωρις γραμμή που βρίσκεται παντου. Κυκλος ως το «απειρο» πνευμα ή αιθήρ που περικλειει τα παντα. ★ ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Αγγλικό Αλφάβητο - 26 γράμματα

Ελληνικό Αλφάβητο - 27 γράμματα

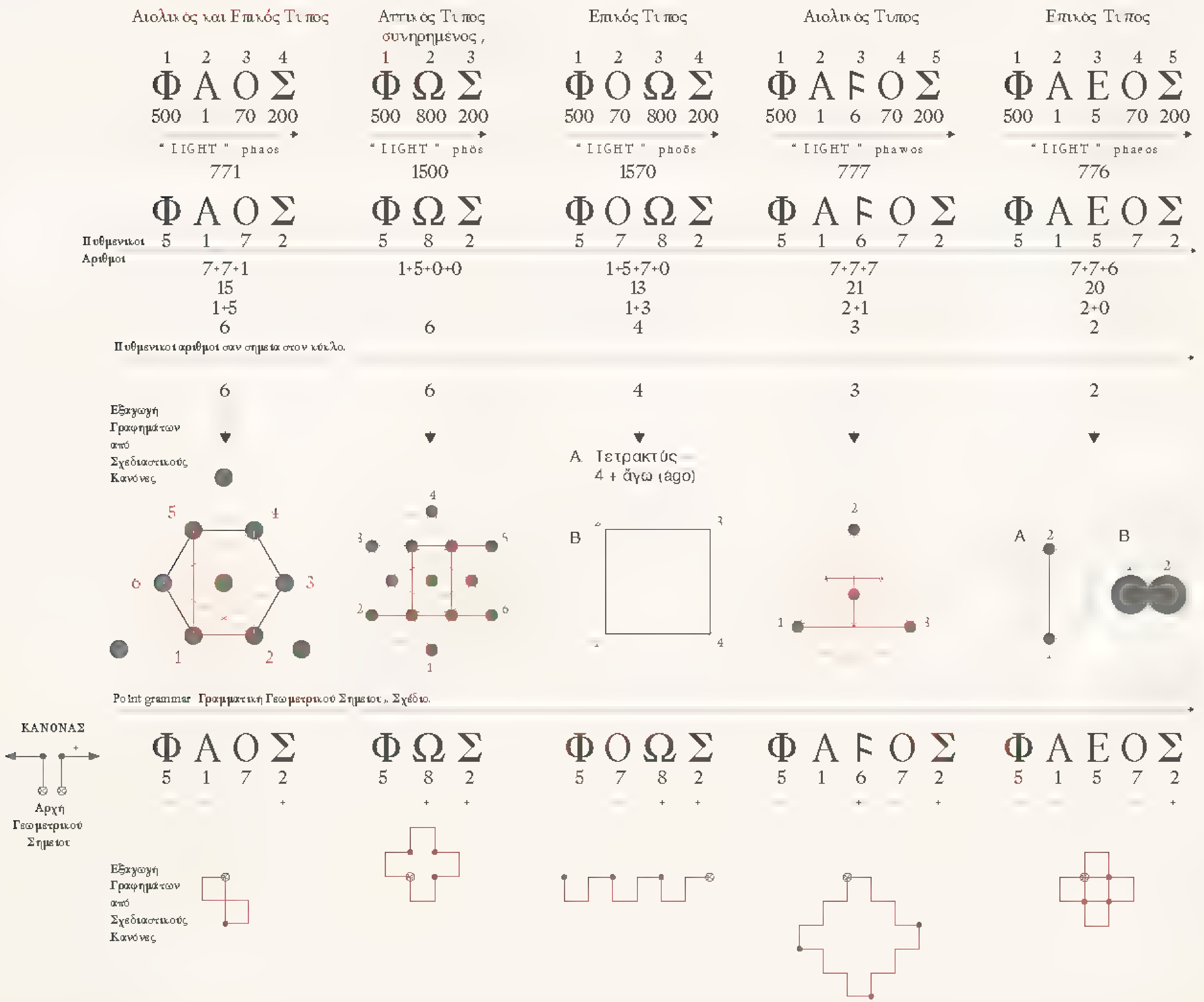

Παρατήρηση:

Παρουσιάζω ένα ζήτημα σχεδίασης σχετικά με κάποιες λέξεις της Χρυσής Τομής στο αγγλικό αλφάβητο αφού έγραψα την λέξη «golden» (Χρυσή Τομή) στα αγγλικά. Η ίδια διαδικασία ακολουθήθηκε και στο ελληνικό αλφάβητο. Στον κύκλο του αγγλικού αλφαβήτου, οι γωνίες 73° και 107° «προσεγγίζουν» τις «χρυσές» γωνίες 72° και 108°. Στο ελληνικό αλφάβητο, οι «χρυσές» γωνίες εμφανίζονται στην λέξη «ΧΡΥΣΟΣ» (= «GOLD»). Αυτή η λέξη δημιουργεί ένα κομψό και συμμετρικό σχήμα όταν τα σημεία των γραμμάτων συνδέονται σε κύκλο (μέσω ενός αλγορίθμου). Στην διαδικασία σχεδίασης, είναι γεγονός ότι οι «χρυσές» γωνίες αποτελούν κλειδί για την δημιουργία μιας όμορφης εικόνας. Επιπλέον, οι γωνίες συσχετίζονται με το άθροισμα των ψηφίων της ακολουθίας των αριθμών Fibonacci modulo 10.

Εμφάνιση αρμονικών γωνιών, χρησιμοποιούμενες στην Τέχνη και στην Αρχιτεκτονική για την ανάδειξη του ωραίου, ως μυστικά τεχνάσματα ομορφιάς μέσα από αρμονικά σχήματα. Γράφοντας τη λέξη "Χρυσός" εμφανίζονται κατά την γεωμετρική διερεύνηση "χρυσές" αρμονικές γωνίες στο Αγγλικό και στο Ελληνικό Αλφάβητο. Όσες/οι έχουν βασικές γνώσεις Ευκλείδιας Γεωμετρίας θα μπορούσε να εκτιμήσουν την παρατήρηση.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 27 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | ΦΩΣ, ΦΩΟΣ, ΦΑΟΣ ΦΑϜΟΣ, ΦΑΕΟΣ

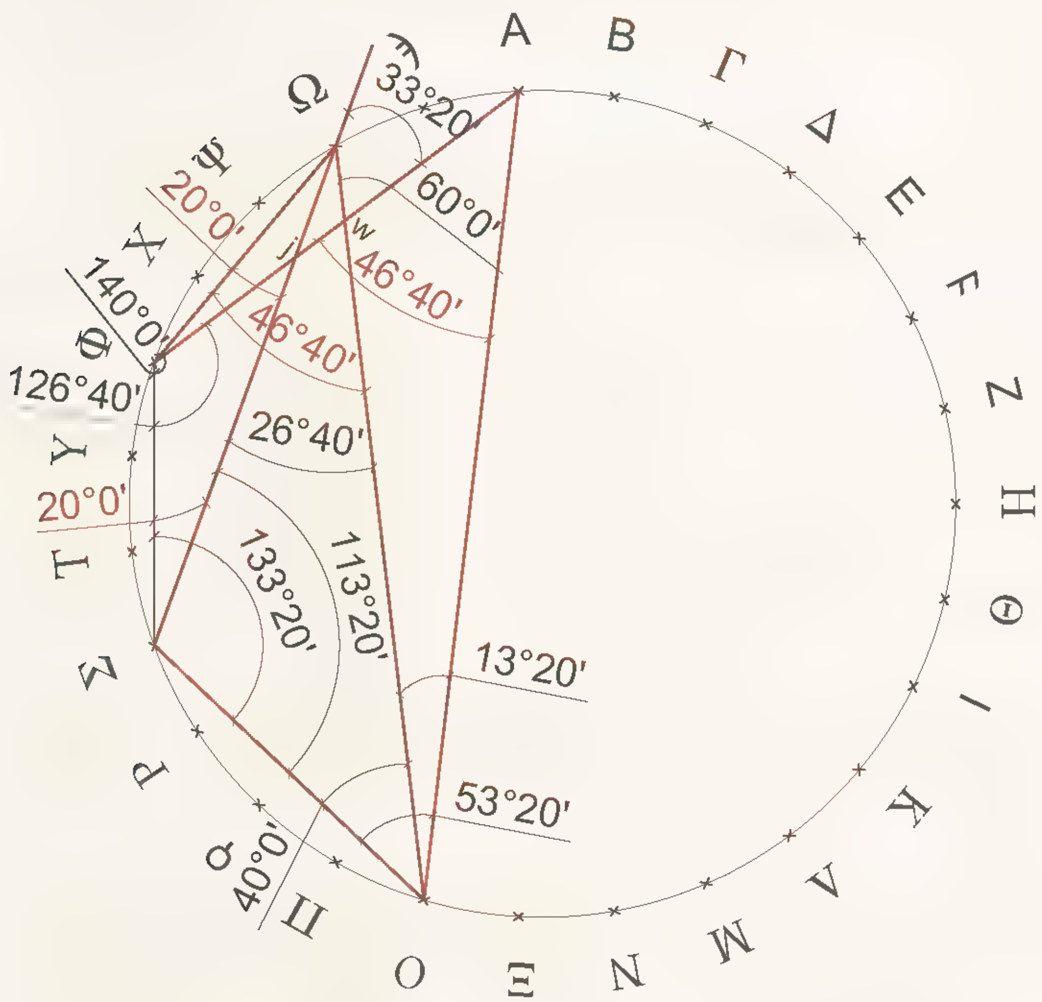
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Επικός & Αττικός (συνηρημένος) τύπος

[ΦΑΟΣ, ΦΩΟΣ] & [ΦΩΣ]
(pháos), (phóōs) & (phôs)

$\widehat{ΦΣΟ} + \widehat{ΣΟΑ} = 133°20' + 53°20' = 186°40' = 186.666\bar{6}°$

$\widehat{ΣΦΩ} + \widehat{ΦΑΟ} = 140°0' + 46°40' = 186°40' = 186.666\bar{6}°$

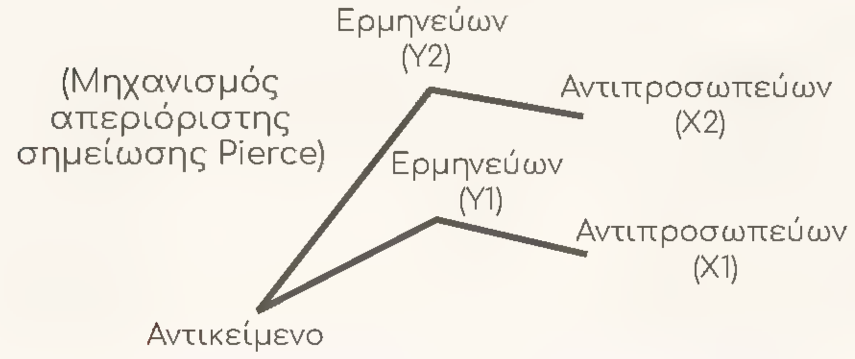
$\widehat{ΩwA} + \widehat{ΩjA} + \widehat{ΩΦΣ} + \widehat{ΩΟΣ} + \widehat{ΦΩΣ} = 299°20' = 299.333\bar{3}°$
$60°0' + 33°20' + 140°0' + 40°0' + 20°0' = 299°20'$

$\widehat{ΩΣΟ} + \widehat{ΑΦΣ} + \widehat{ΦΩΟ} + \widehat{ΩΟΑ} = 300°0'$
$113°20' + 126°40' + 46°40' + 13°20' = 300°0'$

$\widehat{ΣΟΩ} + \widehat{ΦΣΟ} = 40°0' + 133°20' = 173°20' = 173.333\bar{3}°$

$\widehat{ΦΑΟΣ∠} + \widehat{ΦΩΣ} = 360° + 20° = 380°$

Σημειωτική Σχέση x=y για x=σημαίνων και y=σημαινόμενο. Θεωρία Σημειωτικής του Charles Sanders Peirce:

Ακριβή Μεγέθη της Ταχύτητας του Φωτός

μέτρα ανά δευτερόλεπτο	299,792,458
μίλια ανά δευτερόλεπτο	186282.397051220870118507913783504334685437047641772
Προσεγγιστικά μεγέθη (3 πρώτα ψηφία)	
χιλιόμετρα ανά ώρα	1,080,000,000
μίλια ανά δευτερόλεπτο	~186,000
μίλια ανά ώρα	671,000,000
αστρονομικές μονάδες ανά ημέρα	173
parsecs ανά έτος	0.307

Wikipedia 2019 Speed of light [online] Available at https://en.wikipedia.org/wiki/Speed_of_light

Μετατροπή μεγέθους της Ταχύτητας
του Φωτός από μέτρα ανά δευτερόλεπτο
σε μίλια ανά δευτερόλεπτο
με την formula: mi/s x 1,609.344 = m/s

Φ	Α	Ο	Σ		Φ	Ω	Σ
500	1	70	200		500	800	200

" PHAOS " 771 — " LIGHT " 1500

	Φ	Α	Ο	Σ	Φ	Ω	Σ
Digital Root	5	1	7	2	5	8	2

ΦΑΟΣ: 7+7+1 → 15 → 1+5 → 6
ΦΩΣ: 1+5+0+0 → 6

6 + 6 = 12

Σύμπτωση Α:

186°40' = 186,6666°

186,000 mi/s

x=y: 186.6666° = 186,000 mi/s, **186**

Σύμπτωση Β:

(300°+299.3333°)/2=299.67°=~299.7°

299 792 458 m/s = ~300 000 000 m/s

x=y: 299.7° = 299 792 458 m/s, **299 7**

300° = 300 000 000 m/s, **300**

Σύμπτωση Γ:

173°20' = 173,3333333°

173,144632674240 au/d

x=y: 173.1446° = 173,333 au/d, **173**

Σύμπτωση Δ:

Αρχαϊκός Τύπος “ΦΑΟΣ” = 771

Έστω ότι το 771 συμβολίζει μέγεθος συχνότητας σε THz. Μετατροπή μονάδων:
771 THz = 388.83587289 nm = ~389nm

x=y: 380° =~ 389nm

389nm: Αντιστοίχιση με χρώμα μωβ, παραδοσιακή απεικόνιση του 6ου ενεργειακού κέντρου του ανθρωπίνου σώματος (Τρίτο Μάτι, Ajna Chakra). Σε αυτή την κατάσταση, ο άνθρωπος φωτίζεται, ο εγκέφαλος του πλημμηρίζει με φως.

x=y: Πυθμενικός Αριθμός των λέξεων ΦΑΟΣ και ΦΩΣ: 6 = 6° ενεργειακό κέντρο σχετιζόμενο με την ενεργοποίηση της επίφυσης (φώτιση)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Σι ντονισμός, Παλμός Δόνηση.

ounce Available at https://www.britannica.com/science/resonance-vibration https://el.wikipedia.org/wiki/wiki/Συντονισμός

Σι ντονισμός στη ρυσική καλειται το φαινόμενο κατά το οποιο σε μια εξαναγκασμένη ταλάντωση η σι χνότητα τοι διεγέρτη ειναι ιση με την ιδιοσι χνότητα τοι ταλαντωτή, με αποτέλεσμα τη μεγιστοποιηση τοι πλάτους. Κάθε ταλαντωτής μπορει να ταλαντωνεται σε μια περιοχή σι χνοτήτων Η στιγμιαια διέγερση ενός ταλαντωτή ισοδι ναμει με την απόδοση στην ταλάντωση ενός σι γκεκριμένοι ποσου ενέργειας Αυτή ειναι η ελει θερη ταλάντωση η οποια σι μβαινει με σι χνότητα ποι ταυτιζεται με την ιδιοσι χνότητα τοι ταλαντωτή Όταν η ταλάντωση είναι εξαναγκασμένη, η σι χνότητα της ειναι η σι χνότητα τοι διεγέρτη. Όταν η σι χνότητα τοι διεγέρτη ταυτίζεται με την ιδιοσι χνότητα τοι ταλαντωτή έχοι με σι ντονισμό

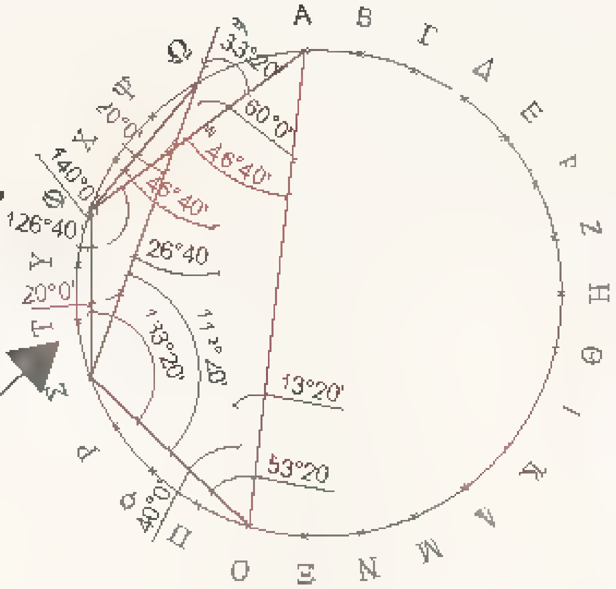
Ο σι ντονισμός ερει νήθηκε πρωτα σε ακουστικά συστήματα όπως τα μουσικά όργανα και η ανθρωπινη ρωνή. Ενα παράδειγμα ακουστικοι σι ντονισμοι ειναι η δόνηση ποι προκαλειται σε μια χορδή βιολιοι ή πιάνοι σι γκεκριμένοι ι ψους όταν ένας μουσικός τόνος τοι ιδιοι ι ψους τραγουδιέται ή παίζεται κοντά Η έννοια τοι σι ντονισμοι έχει επεκταθει κατ' αναλογια σε ορισμένα μηχανικά και ηλεκτρικά ραινόμενα. Ο μηχανικός σι ντονισμός, όπως αυτός ποι παράγεται σε γέφυρες από τον άνεμο ή από βαδίζοντες στρατιωτες θα μπορουσε να επι φέρει καταστροφικά αποτελέσματα για την κατασκει ή. ‡

† Carl G Jung, *The Rea Book* *Το Κόκκινο Βιβλιο* , Σελιδα 236

"Παρατηρήστε τι ειπαν οι αρχαιοι για τις εικόνες ο λόγος ειναι μια δημιουργική πράξη "*a creat. ve act*" Οι αρχαιοι ειπαν: στην αρχή ήταν ο Λόγος Σκεφτειτε αυτό και σκεφτειτε το Οι λέξεις ποι ταλαντευονται μεταξι άνει νοήματος και υπέρτατης θεικής σημασιας ειναι οι παλαιότερες και οι πιο αληθινές."

Ο επόμενος σι λλογισμός μοι βασιζεται στην μεταστοιχειωτική θεωρηση των πραγμάτων της αποκρυφιστικής παράδοσης των αλχημιστων και των προσωκρατικών δογμάτων και στις ερμητικές αρχές της 2 Αναλογιας και 3 Δόνησης.
Οι γωνιες δημιουργοι ν ένα θεμελιωδες δονητικό πρότυπο σε έναν κι κλο μέσω των αριθμητικων τους τιμων και παράγοι ν ένα σι νεκτικό σι ντονισμό με την ταχυτητα τοι σωματιδιοι τοι ρωτός. Ετσι, οι λέξεις τοι υποκειμένοι σι ντονιζονται με τα ρωτόνια ποι ταξιδευοι ν στο κενό Αυτός ο σι ντονισμός μπορει να παρομοιαστει με τα σι νεκτικά πρότυπα σι ντονισμοι ποι βρισκονται στον ανθρωπινο εγκέφαλο και καρδιά για παράδειγμα, σε μια "*μεταβαλλόμει η η αλλοιωμέι η κατασταση σι ιείδησης*" ή '*alterea state of consc.ousness*' , τα οποια λειτουργούν αρμονικά με ρυσικές συχνότητες. Ως εκ τουτοι, ο προφορικός λόγος μπορει να επιτι χει μια μορφή δονητικής σι νοχής, ευθι γραμμίζοντας την ανθρωπινη σκέψη και την Γλωσσα με τις θεμελιωδεις ενέργειες τοι σι μπαντος. Αυτές οι σχέσεις μεταξι των γωνιων των γεωμετρικών μορφων και της ταχυτητας τοι ρωτός υποδηλωνοι ν μια βαθιά αλληλεπιδραση μεταξι της ρυσικής πραγματικότητας με τις σι μβατικές επιστημονικές μεθόδους της και των αφηρημένων πεδιων νοήματος και επικοινωνιας σε ένα ιδεατό σημειωτικό επιπεδο συνδήλωσης ‡

Κυκλικός Σημειωτικός Κώδικας

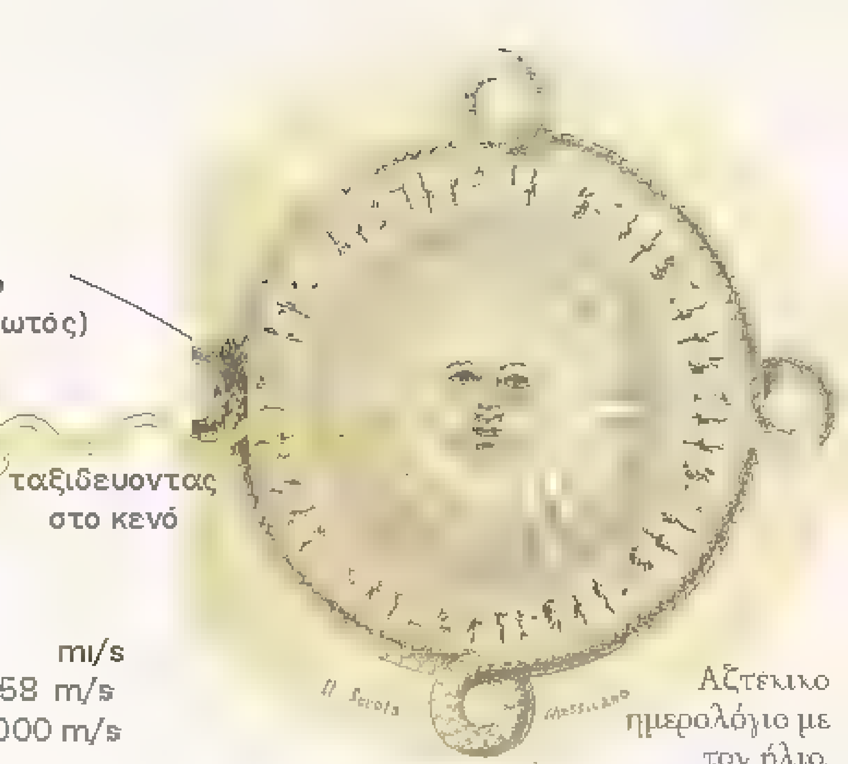
186°40' = 186.6666°

299°20' = 299.3333°

173°20' = 173.3333°

186 000 mi/s
299 792 458 m/s
~300 000 000 m/s

Αζτέκικο ημερολόγιο με τον ήλιο.
Clavigero, F.S 1780 *Storia antica del Messico cavata da migliori storici spagnuoli e da manoscritti e dalle pitture antiche degl Indiani Tomo II* Cesena Per Gregorio Biasini all' Insegna di Pallade Engraving Courtesy of the John Carter Brown Library Attribution ShareAlike 4.0 International CC BY SA 4.0 [online] Available at https://www.lookandlearn.com/history-images/YJ0015393/II-Sole-Messicano

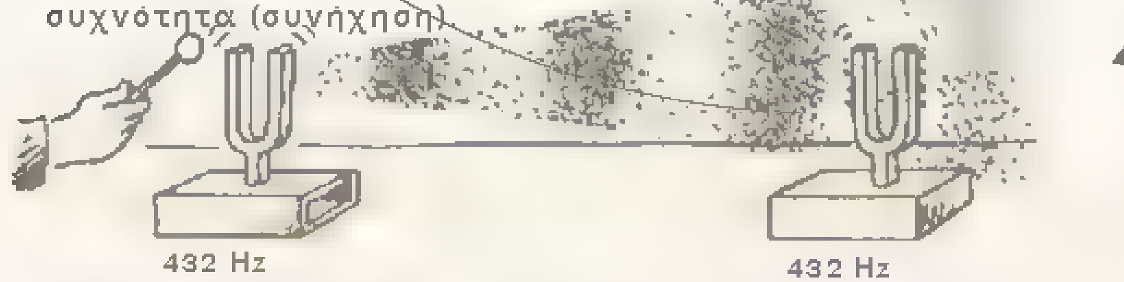
Σύστημα Συνεκτικού Σημειωτικού Συντονισμού

denotation = connotation ↔ x=y:

(i)	300°	=	300 000 000 m/s,	300
(ii)	186.6666°	=	186,000 mi/s,	186
(iii)	(300°+299.3333°)/2=299.67°=~299.7°			
	x=y: 299.7°	=	299 792 458 m/s,	299 7

Η εικόνα κάτω δεξιά απεικονίζει τον συντονισμό των ηχητικων κι μάτων χρησιμοποιωντας δύο διαπασων διχαλωτών ακουστικών εξαρτημάτων , A και B, ρυθμισμένα στα 432 Hz. Όταν το διαπασών A κρουεται, παράγει μια πρωταρχική σι χνότητα ποι προκαλει στο διαπασων B να δονειται σι μπαθητικά, δει κνύοντας το ραινόμενο τοι σι ντονισμοι συνήχησης Σε μια διαφορετική περιπτωση, αν το ένα διαπασων είναι ρυθμισμένο στα 321 Hz ενω το άλλο στα 432 Hz, το πρωτο δεν θα συντονιστει όταν το δεύτερο παράγει ηχητικά κυματα, καθως ο σι ντονισμός σι μβαινει μόνο όταν και τα δύο διαπασων έχοι ν την ιδια σι χνότητα

Συντονισμός - Απεσταλμένο ηχητικό κυμα - δόνηση άλλου διαπασών με την ιδια συχνότητα (συνήχηση)

Συντονισμός Ηχητικων Κυμάτων

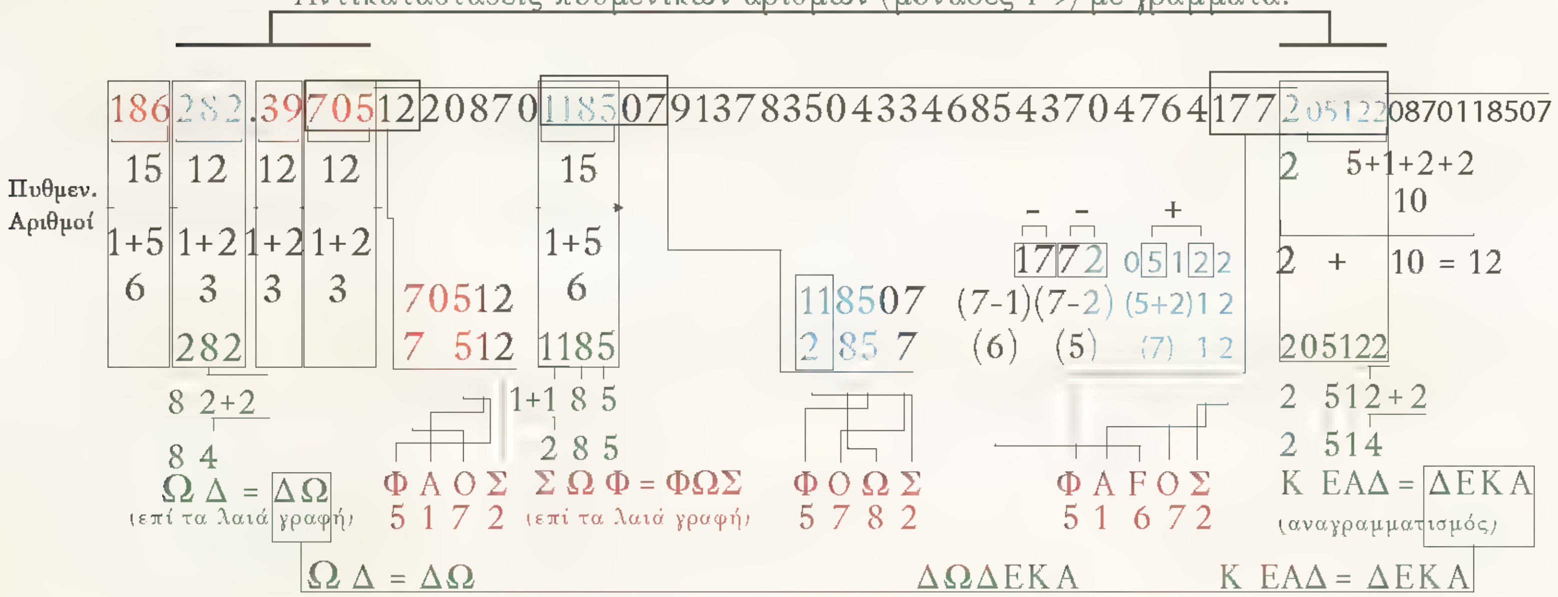

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Σύμπτωση Α

† Κατά την εφαρμογή της σχέσης x=y (Σημειωτική του Charles Sanders Peirce) συνάγεται το ακόλουθο:

Αντικαταστάσεις πυθμενικών αριθμών (μονάδες 1-9) με γράμματα.

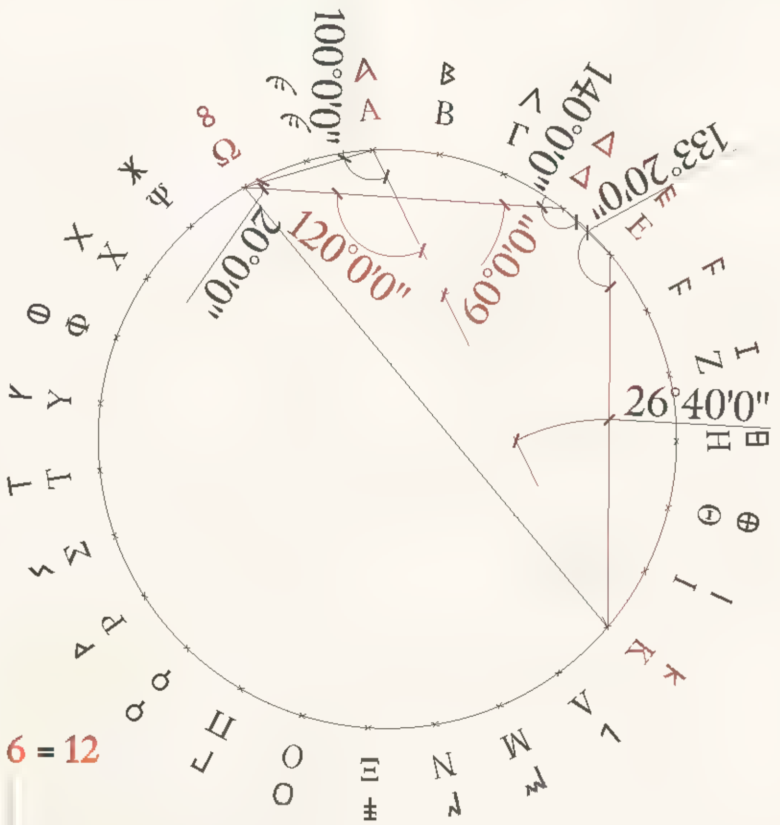

Δ Ω Δ Ε Κ Α
4 800 4 5 20 1
" TWELVE "
834

Πυθμενικοί Αριθμοί

1 2 3 4 5 6
Δ Ω Δ Ε Κ Α
4 8 4 5 2 1
" Δ, Ω " " TEN "
4 + 8 4 + 5 + 2 + 1
12 12
1 + 2 1 + 2
3 3
3 + 3
Πυθμ. Αριθ.: 6

6 + 6 = 12

Πυθμενικός Αριθμός του 60°0' = 6°0'

| 1 | 2 | 0 | 1 + 2 = 3

Πυθμενικός Αριθμός του 120°0' = 3°0'

299,792,458 μέτρα ανά δευτερόλεπτο

2 58
Σ ΦΩ = ΦΩΣ (ΦΩ- : ρίζα)

x = 186°40' = 186,6666°, y = 186,000 m/s
x=y: 186.66 66 66 ° = 186,282.39705 m/s, 186 ως κοινά ψηφία

Θεωρία Σημειωτικής

denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y

6+6=12 6+6=12 6+6=12
2+8+2=12 3+9=12 7+0+5=12
186 282.39 705

† Στο 3ο βιβλίο (III, 1, 5-6) *Περί Αρχιτεκτονικής* (30–20 π.Χ.), ο Λατίνος Μάρκος Βιτρούβιος Πόλλιος (2000) Τόμος Α, Βιβλία I-V (Π. Λέφας Trans.). Αθήνα: Πλέθρον, αναφέρει ότι:

«5. Από τα μέλη του σώματος, επίσης, πήραν τις μονάδες μέτρησης που είναι απαραίτητες σε όλες τις τεχνικές κατασκευές, όπως τον δάκτυλο, την παλάμη, τον πόδα και τον πύχη, τις οποίες κατένειμαν κατά τον αριθμό που οι Έλληνες καλούν "τέλειο".

Οι αρχαίοι καθόρισαν ως τέλειο τον αριθμό που ονομάζεται 10, ο Πλάτων θεωρούσε ότι ο αριθμός αυτός είναι τέλειος, επειδή η δεκάδα απαρτίζεται από 10 "μονάδες", όπως τις ονομάζουν οι Έλληνες. [...]

6. Αντίθετα, οι μαθηματικοί υποστήριζαν ότι τέλειος είναι ο αριθμός που ονομάζεται 6, επειδή οι υποδειαιρέσεις του είναι εναρμονισμένες με το σύστημα μέτρησής τους, που έχει ως βάση το 6. [...] Τον αριθμό 12 τον ονομάζουν "διπλασίωνα", επειδή αποτελείται από δύο απλούς [δηλαδή τέλειους] αριθμούς [6+6]. [...]

Οι μαθηματικοί υποστηρίζουν ότι τέλειος αριθμός είναι ο αριθμός 6, επειδή το πόδι του ανθρώπου είναι το 1/6 του ύψους του -δηλαδή 6 φορές το μέγεθος του ποδιού ορίζει το ύψος του σώματος- και επειδή παρατήρησαν ότι και ο πήχυς αποτελείται από 6 παλάμες ή απο 24 δακτύλους. [...] Τον αριθμό 12 τον ονομάζουν "διπλασίωνα", επειδή αποτελείται από δύο απλούς [δηλαδή τέλειους] αριθμούς [6+6].» ‡

† **Παρατήρηση Α.1:** Ως σύμπτωση προκύπτει ότι τα τρία πρώτα ψηφία της ταχύτητα του φωτός 186 ταυτίζονται ως αριθμοί με τα ακέραια ψηφία 186 των γωνιών εφαρμόζοντας την σημειωτική σχέση x=y. ‡

† **Παρατήρηση Α.2:** Συνολικά στα ψηφία της ταχύτητας του φωτός εμφανίζονται οι λέξεις ΔΩ, ΔΕΚΑ και ΦΩΣ. Αν συντεθούν οι δύο πρώτες λέξεις προκύπτει η λέξη ΔΩΔΕΚΑ. Οι αναγραμματισμοί συνηθίζονται στην Ελληνική γλώσσα (οπλίτης-πολίτης, πιθανή συσχέτιση γραμμικού σχεδίου κάτοψης του όπλου (=ασπίδα) με το γενικό πολεοδομικό κυκλικό σχέδιο παλαιάς ακτινωτής πόλης). Η "επί τα λαιά" γραφή ήταν ένας από τους τρόπους γραφής των Ελλήνων πριν τον 5ο αιώνα π.Χ. και είχε φορά από τα δεξιά προς τα αριστερά. (Βερτοι δάκης, Β. (2007). Προέλευση, εξέλιξη και διάδοση του ελληνικού αλφαβήτου.) ‡

† **Παρατήρηση Α.3:** Η ομαδοποίηση σε 6 ορθογώνια των ακέραιων και δεκαδικών ψηφίων παράγει τους αριθμούς 15 (με digital root το 6) και 12 (με digital root το 3). Η απομόνωση των ψηφίων προέρχεται από την θέση των Πυθαγορείων για την φύση των αριθμών. Διαδοχική επιλογή 2 ομάδων ακεραίων και 4 δεκαδικών ψηφίων. Αριθμοί ως δημιουργικές οντότητες σύμφωνα με Πυθαγόρα. ‡

† **Παρατήρηση Α.4:** (Θεωρία Αριθμών) Για τον αριθμό 186, ισχύει ότι το digital root (ή πυθμενικός αριθμός) είναι το 6. Το 6 είναι και πυθμενικός αριθμός (digital root) των λέξεων ΦΩΣ και ΦΑΟΣ. ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† Σύμπτωση Α Περί της μέτρησης της ταχύτητας του φωτός

† <Available at https: en wikipedia.org wiki Hippolyte Fizeau>

Ο Ιππόλυτος Φιζώ Hippolyte Fizeau, 1819-1896 ήταν Γάλλος φυσικός, μέλος της Ακαδημίας των Επιστημών και το 1878 ανέλαβε Πρόεδρός της. Το 1848 49 μέτρησε πειραματικά την ταχύτητα του φωτός. Η μέθοδος που χρησιμοποίησε ο Fizeau είναι γνωστή ως η "μέθοδος του περιστρεφόμενου τροχού". Για να μετρήσει την ταχύτητα του φωτός, χρησιμοποίησε μια πηγή φωτός που αναβόσβηνε και την κατεύθυνε προς έναν καθρέφτη που βρισκόταν σε απόσταση 8,632 m. Μεταξύ της πηγής και του καθρέφτη τοποθέτησε έναν περιστρεφόμενο οδοντωτό τροχό, μέσα από τον οποίο είτε μπορούσε να περάσει το φως, είτε διακοπτόταν από τους οδόντες. Με την κατάλληλη προσαρμογή της ταχύτητας περιστροφής του τροχού, κατάφερε να υπολογίσει το μέγεθος ως 313,274,304 m/s με 5% απόκλιση, το οποίο είναι εντυπωσιακά κοντά στο σύγχρονο αποδεκτό των 299,792,458 m s ή περίπου 300 000 km s χάριν απλοποίησης. ‡

† Michelson, A A. January 1927. "Measurements of the velocity of light between Mount Wilson and Mount San Antonio" *Astrophysical Journal* 65 1

Ο Albert A Michelson διεξήγαγε πειράματα σχετικά με την ταχύτητα του φωτός από το 1877 μέχρι το θάνατό του το 1931. Εξέλιξε τις μεθόδους του Foucault το 1926 χρησιμοποιώντας βελτιωμένους περιστρεφόμενους καθρέφτες για να μετρήσει το χρόνο που χρειαζόταν το φως για να κάνει ένα ταξίδι μετ' επιστροφής από το όρος Wilson στο όρος San Antonio στην Καλιφόρνια. Οι ακριβείς μετρήσεις απέδωσαν ταχύτητα 299 796 000 m/s. ‡

† <Available at https: en wikipedia.org wiki Eratosthenes>

Στα κείμενα της αρχαιότητας, έως 10% σωζόμενα, δεν υπάρχει κάποια αναφορά μέτρησης με άλλη ή αντίστοιχη πειραματική μέθοδο. Μια έγκυρη προσπάθεια σε αναλογία με τις αποστάσεις μεταξύ του πειράματος του Φιζώ & Michelson και των ευφυών μετρήσεων της αρχαιότητας, βρίσκεται στο μέγεθος της απόστασης περί του υπολογισμού της περιφέρειας της Γης.

Ο Ερατοσθένης 276 195 194 π Χ. χρησιμοποιεί την απόσταση 39,060 με 40,320 km για τους γεωμετρικούς υπολογισμούς του και βρίσκει την περίμετρο της Γης με σφάλμα από το πραγματικό μέγεθος της τάξης των 2 4% έως +0.8%. ‡

† Stübel, A., Uhle M. 1892 *Die Ruinenstaette von Tiahuanaco im Hochlande des alten Peru eine kulturgeschichtliche Studie* Leipzig Available at https digi ub uni heidelberg.de diglit stuebel uhle1892 0165 image,info

Δεν υπάρχει επίσημη αναφορά για την ύπαρξη του μέτρου m ως μονάδα μήκους της αρχαιότητας. Ωστόσο, παρατηρείται με υψηλή ακρίβεια η ύπαρξή του σε λίθινα αρχιτεκτονικά μέλη ναών στον αρχαιολογικό χώρο Pumapunku 300 έως το 1000 μ.Χ στο Tiahuanaco της Bolivia, αφού κάποιος μετρήσει με ένα αποστασιόμετρο laser για παράδειγμα 1.000 metre. Η πραγματεία των Alphons Stubel και Max Uhle για το Tiwanaku, παραμένει σήμερα βασικός πυλώνας της σύγχρονης έρευνας του Tiwanaku. Στην σελίδα 36, συναντώνται τα πρώτα σχέδια μελέτης των αρχιτεκτονικών μελών και οι μετρήσεις τους σε μέτρα με την εξαιρετική ακρίβεια των διαστάσεων τους πράγμα παράδοξο, αφού το μέτρο ως μονάδα μήκους εμφανίζεται από τα τέλη 18ου αιώνα μ.Χ και έπειτα. ‡

Φ Ω Σ
500 800 200
"LICHT"
1500

Φ Ω Σ
Πυθμενικός Αριθμός 5 8 2
1+5+0+0
6
6
6

† Brigitte L. M. Bauer 2017 *Nominal Apposition in Indo-European Its Forms and Functions and Its Evolution in Latin Romance.* De Gruyter

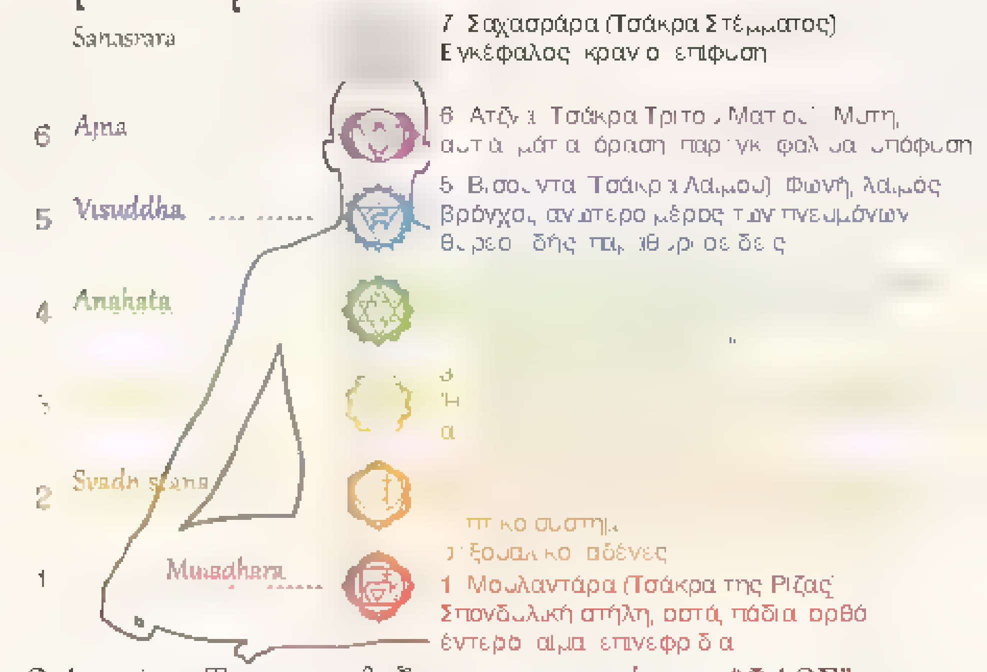
Σελίδα 207 υπό προϋποθέσεις. Η μονάδα μέτρησης που αναφέρεται ως "mile" στις ημέρες μας έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα, με την Ρωμαϊκή έκδοση του, η οποία ονομάζεται "mille passus" ή "χίλια βήματα". Οι Ρωμαίοι ανέπτυξαν το μετρικό σύστημα των Ελλήνων στα μέτρα και σταθμά τους. Λόγω της απουσίας κειμένων, δεν μπορεί να κριθεί επακριβώς, αν τελικά το παρέλαβαν ή το επινόησαν. Κατά κύριο λόγο, οι επιστημονικές γνώσεις των εποχών εκείνων ήταν απόρρητες και μυστικές μη διδακτέες στο ευρύ κοινό. ‡

Φ Α Ο Σ
500 1 70 200
"PHAOS"
771

Φ Α Ο Σ
Πυθμενικός Αριθμός 5 1 7 2
7+7+1
15
1+5
6

† Σε σχέση με τα τεχνολογικά μέσα της αρχαιότητας και την υπάρχουσα Ελληνική Γραμματεία, οι παρατηρήσεις δεν δικαιολογούν το μέγεθος της ακρίβειας συμπτωματικής "σημειωτικά ισοδύναμης" συσχέτισης με την ταχύτητα του φωτός, των αριθμητικών αξιών των γραμμάτων και των γωνιών του κύκλου. Ωστόσο, κατατίθεται ως μια όμορφη σύμπτωση που υπάρχει μέσω της τυχαίας διαμόρφωσης κάποιων φωνημάτων γραμμάτων. ‡

† Σύμπτωση Β

† Ο Αρχαϊκός Τύπος της λέξης του φωτός είναι το "ΦΑΟΣ" ‡

† **Παρατήρηση Β.1:** Η αριθμητική ισοψηφία της λέξης "ΦΑΟΣ" ισοδυναμεί με τον αριθμό 771 ‡

† **Παρατήρηση Β.2:** Οι πυθμενικοί αριθμοί των λέξεων ΦΑΟΣ & ΦΩΣ ισούνται με το 6 ‡

† **Παρατήρηση Β.3:** Ο αριθμός 6 βρίσκεται στην παραδοσιακή απεικόνιση του 6ου ενεργειακού κέντρου του ανθρωπίνου σώματος Τρίτο Μάτι, Ajna Chakra, με το χρώμα μωβ ή Ινδικό μπλε. Η βιβλιογραφία αναφέρει ότι σε αυτή την κατάσταση, ο άνθρωπος φωτίζεται, ο εγκέφαλος του πλημμυρίζει με φως. ‡

† George W Carey, & Inez Eudora Perry 1920 *God Man The Word Made Flesh* pp 44 48, 87 90 Los Angeles, California. The Chemistry of Life Co Available at https: archive org details godmanwordmadefl00care rich page n3 mode 2up

Η πραγματεία αναφέρεται εκτεταμένα στα αλληγορικά διδάγματα των θρησκειών και στις αποκρυφιστικές διδαχές πολλών πολιτισμών. Στο έργο αυτό περιγράφεται ως «το πρώτος σπόρος [η Kundalini] που *διαμορφώνεται στο ηλιακό πλέγμα solar plexus καθε ατόμου ξεκινώντας από την ηλικία των 12 ετών την ηλικία της εφηβείας. Εφεξής αυτός διαμορφώνεται κάθε 29½ ημέρες και συμβαίνει σε κάθε άτομο την περίοδο του μήνα όταν το φεγγάρι βρίσκεται στο αστρολογικό ζώδιο στο οποίο ήταν ο ήλιος κατά την γέννηση του ατόμου*.» Προφανώς, η φάση της Σελήνης λαμβανόταν ως μνημονικός και εμπειρικός κανόνας από τα Σεληνιακά Ημερολόγια, λόγω του μεγέθους της ακρίβειας τους σε τέτοιες περιπτώσεις.

Συνέχεια Σύμπτωσης Β

Η άσκηση του Διαλογισμού συνήθως γίνεται μέσα σε σκοτεινό χώρο, καθότι την πυροδότηση της επίφυσης υποβοηθά το σκοτάδι και συνοδεύει μια του λάχιστον ειδική τεχνική αναπνοής και στάσης του σώματος «*Όταν το λάδι [η Kundalini] σταυρωθεί με την έννοια ότι αυξάνεται η δύναμη του χίλιες φορές, παραμένει 2 ημέρες και μισή ημέρα η περίοδος της Σελήνης σε ένα ζώδιο στον τάφο μυελό του εγκεφάλου και την 3η μέρα ανεβαίνει στο Κωνάριο Επίφυση που συνδέει τον μυελό του εγκεφάλου με τον Οπτικό Θάλαμό δηλαδή το Κεντρικό Μάτι στον Θρόνο του Θεού, το οποίο είναι το δωμάτιο που υπερέχει λόγω της κοιλης ιερής που προκαλείται από την καμπύλη του εγκεφάλου το "Υψηλότερο" του σώματος, που αποτελεί τον "Ναό του Ζωντανού Θεού" την ζωντανή, μια ζωτική ουσία που είναι μια πρόκριση της "Πνοής της Ζωής" που εμφυσήθηκε στον άνθρωπο επομένως το "Άγιο ολικό) Πνεύμα" ή η θεϊκή ανάσα*

Η Επίφυση είναι η "Κορυφή του Ναού" και εκεί το λάδι θυσιάζεται» και προκαλούνται τα συμπτώματα Kundalini κατά την διαλογιστική πρακτική για παράδειγμα του Υπερβατικού Διαλογισμού.[...] «*Το άνω τμήμα αυτού του τμήματος της επίφυσης είναι το οπτικό, ή το μάτι το "τα Πάντα βλέπων Μάτι" είναι το υπέροχο φως του κυρίου, που "Δίνει φως σε όλο το σπίτι"*» [νοώντας την διαδικασία κατά την οποία αφυπνίζεται ο Νους και κατ' επέκταση ο άνθρωπος, δίδοντας το «άκτιστο» φως σε όλο το σώμα.] Το βιβλίο κλείνει με την φράση ότι «*ο άνθρωπος όταν συνειδητοποιήσει ότι είναι η επιτομή της απεριόριστης Κοσμικής Ενέργειας τότε θα εξιλεωθεί*».

George W. Carey and Inez Eudora Perry (1920) *God-Man: The Word Made Flesh* pp 44-48, 87-90) Los Angeles, California: The Chemistry of Life Co. [online] Available at https://archive.org/details/godmanwordmadef00carerich/page/n3/mode/2up

Dispenza, J. (2019) 'Chapter 12 The Pineal Gland', *Becoming Supernatural: How Common People Are Doing the Uncommon*. Carlsbad, California: Hay House Inc. [online] Available at https://archive.org/details/becomingsupernat0000disp/page/n11/mode/2up

Grof, S. (2014) 'Holotropic Breathwork: A New Experiential Method of Psychotherapy and Self-Exploration', *Journal of Transpersonal Research*, 6(1), pp. 7-24 [online] Available at https://www.transpersonaljournal.com/pdf/vol6-issue1/Stanislav%20Grof.pdf

Kelley, D.H. and Thomas, J.H. (2022) 'Cerebrospinal Fluid Flow', *Annual Review of Fluid Mechanics*, 55(1), pp. 237-264. doi:10.1146/annurev-fluid-120720-011638 [online] Available at https://www.researchgate.net/publication/363930059_Cerebrospinal_Fluid_Flow

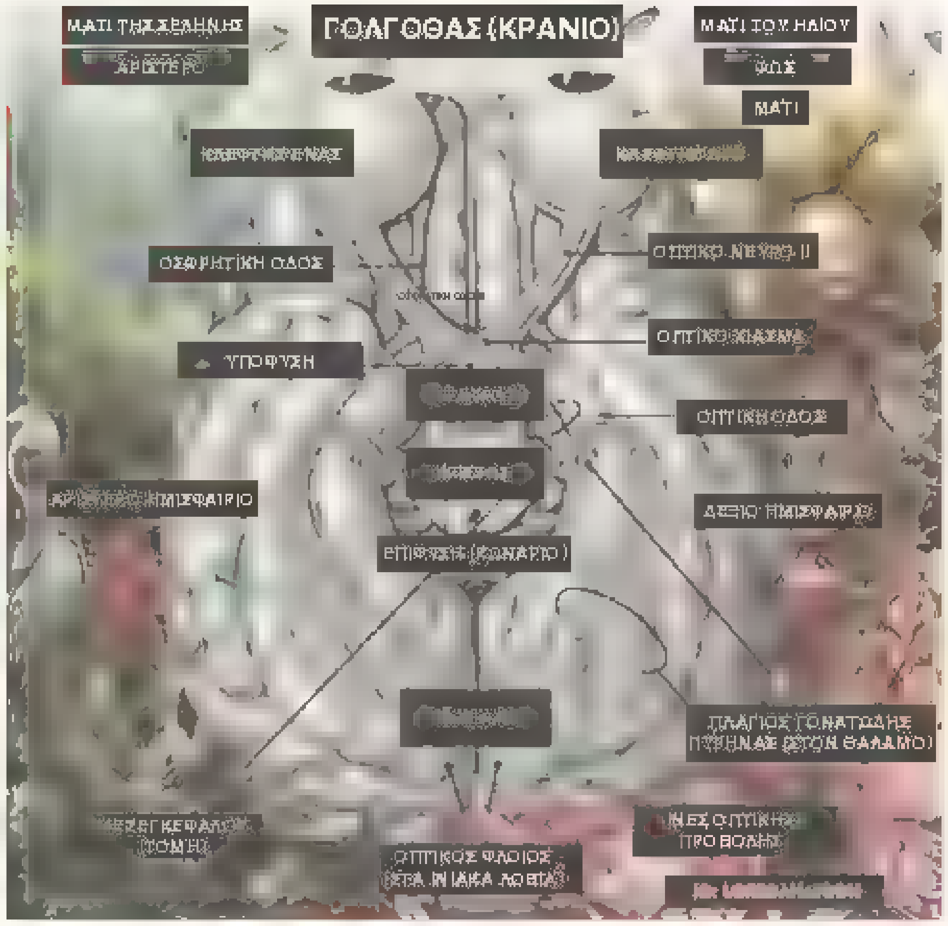
Kretschmer, S., Quercia, D., Bessang, X., Metry, X., Borter, E. and Nigg, C.R. (2023) 'The effectiveness of the Wim Hof method on cardiac autonomic function, blood pressure, arterial compliance and different psychological parameters', *Scientific Reports*, 13(1), p. 17517. doi: 10.1038/s41598-023-44902-0 [online] Available at https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/37845341

Lippincott, H. and Lippincott, R. (n.d) *Manual of Cranial Technique*. SKU Book Lippincott

National Center for Complementary and Integrative Health (2022) 'Yogic Breathing Affects Cerebrospinal Fluid Dynamics During Breathing Practice' [online] Available at https://www.nccih.nih.gov/research/research-results/yogic-breathing-affects-cerebrospinal-fluid-dynamics-during-breathing-practice

Singh, R.B., Singh, S., Fedacko, J., Pella, D. and De Meester, F. (2009) 'Pranayam Yoga Breathing Practices Modulate the Mind-Body Connection', *International Journal of Disability and Human Development* 8(2), pp. 141-153. doi: 10.1515/IJDHD.2009.8.2.141 [online] Available at https://www.researchgate.net/publication/276038868_Pranayama_The_power_of_breath

‡

Εικόνα. Άνω αποψη εγκαρσιας διατομής εγκεφάλου.
Πηγή άνω εικόνας [Instagram] @loredanatron

† Manly Hall. «*Στο αρχαίο σύστημα μύησης, ο αληθινός αναζητητής της αλήθειας πρέπει να περάσει από μια δεύτερη γέννηση και όσοι επιτυγχάνουν αυτή την εξυψωμένη κατάσταση ήταν γνωστοί ως "οι δύο φορές γεννημένοι". Μόνο αυτός που έχει ξαναγεννηθεί μπορεί να κατανοήσει τα μυστήρια του ουρανού. Αυτή η νέα γέννηση, ωστόσο, δεν επιτυγχάνεται απλώς με την ένταξη σε μια σέκτα. Πρέπει να κερδηθεί προσωπικά μέσω μιας πλήρους αναγέννησης χαρακτήρα και συμπεριφοράς.*» ‡

† Πλάτων: «*Η ζωντανή ανάσταση είναι το μεγαλύτερο πνευματικό ταξίδι που μπορεί να ελπίζει να βιώσει ένας άνθρωπος στη ζωή του.*» ‡

† Γνωστικό Ευαγγέλιο του Φιλίππου: «*Όσοι λένε ότι θα πεθάνουν πρώτα και μετά θα αναστηθούν κάνουν λάθος. Αν δεν λάβουν πρώτα την ανάσταση ενώ ζουν, όταν πεθάνουν δεν θα λάβουν τίποτα.*» ‡

† Angelus Silesius: «*Αν ο Χριστός γεννηθεί χίλιες φορές στη Βηθλεέμ και όχι μέσα σου, η ψυχή σου θα είναι έρημη. Στον Σταυρό του Γολγοθά θα κοιτάξεις μάταια εκτός αν στηθεί ξανά μέσα σου.*» ‡

† Ερμής Τρισμέγιστος: «*Διότι το Έργο είναι με σένα και μέσα σου, ώστε, όταν το βρεις μέσα σου, όπου διαρκώς εδρεύει, θα το έχεις πάντα μαζί σου, όπου κι αν βρίσκεσαι.*» ‡

† Θ.Κ. Στεφανόπουλου, Στ. Τσιτσιρίδη, Α. Αντζουλη, Γ. Κριτσέλη *Ανθολογίες, Ανθολογία Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας, ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ Περί φύσεως*, Απόσπασμα 1, 123, 107, 93, 2, 51, 101, 53, 60, 30, 94, 119, 43, 44 Diels-Kranz. Available at: https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/anthology/literature/browse.html?text_id=123

Ηράκλειτος: «*ἐδιζησάμην ἐμεωυτόν*» «*"Ερεύνησα" τον εαυτό μου.*»

ΑΛΤΑΝΗ, «*Ηράκλειτος και άρρητοι λόγοι*», ομιλία στον κινηματογράφο Ιντεάλ. Available at https://www.youtube.com/watch?v=UWP3Lqud7Gc

Η Αλτάνη συνδέει το νόημα του αποσπάσματος του Ηρακλείτου (6ος-5ος π.Χ.) με τον διαλογισμό.

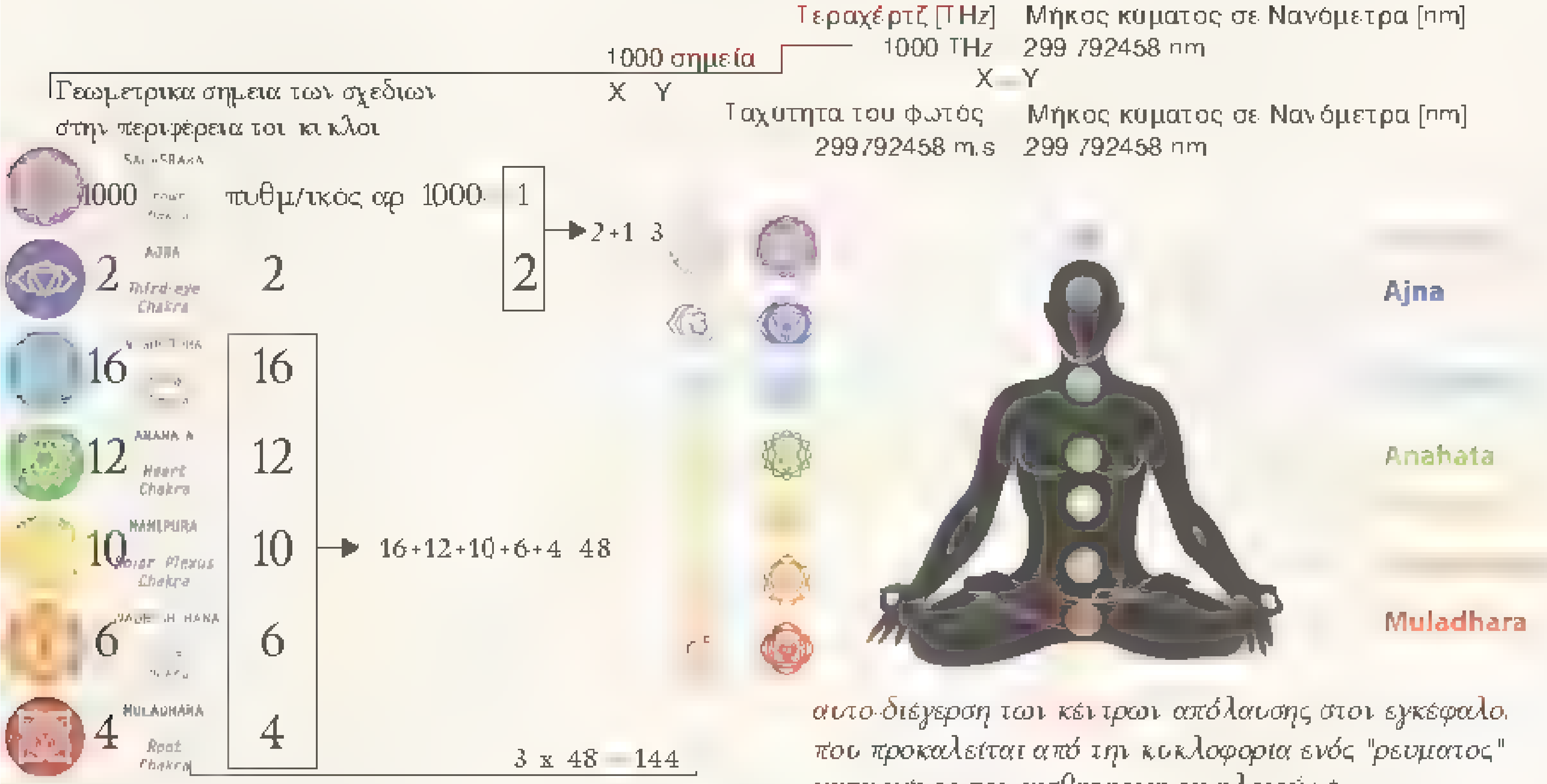
St J Baloyannis (September 2016) 'The concept of Being in our Era «Η έννοια του Είναι στην Εποχή μας»', *ENCEPHALOS* 53, 45-52. Available at https://www.researchgate.net/publication/307570256_The_concept_of_Being_in_our_Era

Μετάφραση αγγλικού κειμένου: «*Η αναζήτηση της γνώσης του αυθεντικού ατομικού Είναι ήταν ο υψιστος σκοπός της ζωής για έναν σημαντικό αριθμό φιλοσόφων. Ο Ηράκλειτος δήλωνε ότι προσπαθούσε να ανακαλύψει το αυθεντικό του Είναι κατά τη διάρκεια της ζωής του «ἐδιζησάμην ἐμεωυτόν» «έψαξα τον εαυτό μου». Ο Ηράκλειτος, προσπαθώντας να εισχωρήσει στα βάθη της ψυχής του, συνειδητοποίησε ότι τα όρια της ψυχής είναι απροσδιόριστα «ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει» «είναι αδύνατον να βρεις τα όρια της ψυχής ακολουθώντας οποιοδήποτε μονοπάτι· τόσο βαθιά και απροσμέτρητη είναι η ύπαρξή της». Η ψυχή, εκφράζοντας την εσωτερική αλήθεια του ανθρώπινου Είναι, κυριαρχεί στην ψυχοσωματική οντότητα του ανθρώπου με θετικότητα και δυναμισμό, αναζητώντας πάντα την αλήθεια που είναι μια παγκόσμια αξία, κατοικώντας στην ουσία. Το Είναι ως Γίγνεσθαι βρίσκεται σε κατάσταση συνεχούς πνευματικής ανύψωσης σε μια αδιάκοπη πορεία προς το φως, την ελευθερία, την αρετή και την αιωνιότητα.*» ‡

† **Παρατήρηση B.4:** Οι αναφορές στα Chakras βρίσκονται κυρίως σε αρχαία ινδικά κείμενα, με τις παλαιότερες γραπτές αναφορές να προέρχονται από τα Vedas 1500-1200 π.Χ. (Rigveda) και τα Upanishads, τα οποία είναι μέρος των Vedas, των αρχαιότερων ιερών κειμένων του Ινδουισμού. Τα Upanishads γράφτηκαν περίπου στο διάστημα του 7ου αιώνα π.Χ. - 15ου μ.Χ. αιώνα. Εντούτοις, η αναπτυγμένη θεωρία των τσάκρας όπως την γνωρίζουμε σήμερα δεν αναφέρεται στα Upanishads με την ίδια λεπτομέρεια που θα βρει κάποιος σε μεταγενέστερα κείμενα.

Η πιο λεπτομερής περιγραφή του συστήματος των τσάκρα βρίσκεται στα γραπτά της Σχολής του Τάντρα, που αναπτύχθηκαν περίπου μεταξύ του 5ου - 11ου αιώνα μ.Χ. ‡

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

† S Baconnier, S B. Lang, and R. Seze, "New Crystal in the Pineal Gland Characterization and Potential Role in Electro-mechano Transduction," "Νέος Κρυσταλλος στην Επίφυση Χαρακτηρισμός και Δυνητικός Ρόλος στην Ηλεκτρομηχανική Μεταγωγή" *URSI General Assembly* Maastricht, Netherlands, August 2002.

«Η επίφυση ειναι ένας νευροενδοκρινικός μορφοτροπέας που εκκρίνει μελατονίνη υπευθυνη για τον έλεγχο του φυσιολογικού κιρκαδιανου ρυθμού βιολογικό ρολογιού Μια νέα μορφη βιο-ορυκτοποιησης έχει παρατηρηθεί και μελετηθεί στην ανθρώπινη επίφυση, αποτελείται από μικρους κρυσταλλους που είναι μικρότεροι από 20 μικρόμετρα σε μηκος Αυτοι οι κρυσταλλοι ειναι υπευθυνοι για εναν ηλεκτρομηχανικό βιολογικό μηχανισμό μετατροπής στην επίφυση, λόγω της δομής τους και των πιεζοηλεκτρικών ιδιοτητων τους» ‡

† Bentov, Itzhak 1988 *Stalking the Wild Pendulum On the Mechanics of Consciousness* *"Ακολουθώντας το Αγριο Εκκρεμές Για τους Μηχανισμους της Συνειδησης"* Rochester, Vermont Destiny Books Available at https://archive.org/details/itzhak-bentov-stalking-the-wild-pendulum-on-the-mechanics-of-consciousness

Σελίδα 180 *«Οι καταστασεις ευδαιμονιας που περιγραφονται από εκεινους των οποιων τα συμπτώματα της Κουνταλινι έχουν ολοκληρωσει τον πληρη κυκλο κατα μηκος των ημισφαιριων μπορει να εξηγηθουν ως μια αυτο-διέγερση των κέντρων απόλαυσης στον εγκέφαλο, που προκαλειται από την κυκλοφορια ενός "ρευματος" κατα μηκος του αισθητηριακου φλοιού»* ‡

† Sannella, Lee 1976 . *Kundalini-Psychosis or Transcendence* *"Ψυχωση ή Υπέρβαση η ανοδος της Κουνταλινι"* . San Francisco: Henry S Dakin Company. Available at https://archive.org/details/kundalini-psychosis-or-transcendence_202306/page/8/mode/2up

Σελίδα 1: *«Σε ένα σκοτεινό δωματιο ένας ανθρωπος καθεται μόνος Το σώμα του κατακλυζεται από μυϊκους σπασμους Απεριγραπτες αισθησεις και οξειες πόνοι τρέχουν από τα πέλματα του πανω στα κατω ακρα / πόδια του και πανω από την πλατη και τον λαιμό του Το κρανιο του νιωθει σαν να πρόκειται να εκραγει Μέσα στο κεφαλι του ακουει θορυβους όπως βρυχηθμους και υψηλότονα σφυριγματα Και τότε ξαφνικα μια ηλιακη λαμψη πλημμυριζει το εσωτερικό του. Τα χέρια του καίγονται Νιωθει το σώμα του να διασπαται εσωτερικα Έπειτα γελαει και πλημμυρίζεται από ευδαιμονια.»*

Μέσω συνεχων και μακρόχρονων ασκήσεων αναπνοων, η βιβλιογραφία αναφέρει ότι καθε ανθρωπος μπορεί να ενεργοποιήσει την επίφυση, αρκεί να ακολουθήσει καποια τακτική με πειθαρχία και σταθερότητα

Σαν σχόλιο κατατίθεται ότι δεν αποκλείεται η γόνιμη ανταλλαγή "μυστικων" μη διδακτέων στο ευρυ κοινό γνωσεων μεταξι Ινδουιστων και Ελλήνων. Για την επαφή των πολιτισμων, αφενός πληροφορουμαστε από το επίπεδο του χάρτη με τις εμπορικές αρτηρίες και αφετέρου από τον Franz Bopp σε ένα έργο του με τίτλο "Για το συστημα της κλίσης της σανσκριτικής" Uber das Conjugationssystem der Sanskritsprache, 1816 στο οποίο σε γλωσσολογικό επίπεδο φανερωνονται οι συγγενικές σχέσεις που ενωνουν την σανσκριτική με την ελληνική, λατινική, γερμανική γλώσσα και άλλες ‡

† Malone Mackey M April 11 Art and the Kundalini Experience "Η Τέχνη και η Εμπειρία της Κουνταλίνι" *Monroe Institute blog* https://www.monroeinstitute.org/blogs/blog/art-and-the-kundalini-experience?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTAAAR1gkf1_hS3AK4XAZv_ScUAmHatcScvxPkqhApky5ONDlIFYVLmi717PhoA_aem_AV4UudJ4_S5275C5Os5h_ljygoEzoN_CfF_LhrLDjlC9Cb6zKWaLsxMk8SP28JA6tOHBeCkSRoQUQKax6Wj3RLh

Παρακατω παρατίθεται μια ερμηνευτική προσπαθεια του ζητήματος, την οποία κοινοποίησε το Ινστιτουτο του Monroe Βιρτζίνια Αμερικής κατόπιν ηλεκτρονικής επικοινωνίας που είχε ο συγγραφέας μαζί του Η μεταφραση έγινε από τα Αγγλικά και παρατίθεται παρακατω

«Πρόσφατα λαβαμε ένα ενδιαφέρον email από τον Πέτρο Πετρακη (M Arch από την Αθηνα Ελλαδα ο οποιος, σε μια διαλογιστικη κατάσταση αυξημένης συνειδητότητας (a meditative state of heightened awareness αντιληφθηκε μια σύνδεση μεταξύ της αρχαιας τέχνης και ανωτερων καταστασεων συνείδησης Γραφει «Μέσω της συνδυαστικης φαντασιας παρατηρησα ένα αθόρυβο δεσμό μεταξι των αγαλματων των πολιτισμων και των ηρεμων χαμόγελων δηλαδη μειδιαματων που εμφανίζονται στα γλυπτα [Πηγές 1 2, 3 4 5 6] και καποιων παραγραφων σε δύο βιβλια [Πηγές 7 8] Επιπλέον, αυτά τα αγαλματα έχουν ως κοινό το αρχαιο ιερό κυρος [ ] Τα αγαλματα σχηματίζονται μέσα σε διαφορετικα πολιτισμικα πλαισια, ενω συσχετίζονται στενα με την έκφραση της θεότητας Όσον αφορα την αλληλεπιδραση μεταξι των πολιτισμων αφενός πληροφορουμαστε από τον παγκόσμιο χαρτη με τις εμπορικές αρτηριες και αφετέρου το γλωσσολογικό έργο του Franz Bopp [Πηγη 9] αποκαλύπτει τις συγγενικές σχέσεις που ενωνουν τα σανσκριτικά με τα ελληνικα Για παραδειγμα η συγκριση των κλισεων των λέξεων του λατινικου «genus» και του ελληνικου «γένος» με την σανσκριτικη λέξη «ganas» αναδεικνυει την εξέλιξη και την μεταμόρφωση αυτων των γλωσσικων μορφων [10] Η λέξη «γένος» εμφανίζεται στις Ομηρικές Ραψωδιες 8ος αιώνας π Χ υποδεικνυοντας την διαπολιτισμικη αλληλεπιδραση πριν από την αναφορα της Κουνταλινι στα σανσκριτικά κειμενα των Upanishads 9ος 7ος αιωνας π Χ [11] Επιπροσθέτως οι αιγυπτιακοι και ελληνικοι πολιτισμοί επικοινωνουσαν στην αρχαιότητα, και ουτω καθεξής Έτσι αυτα τα χαμόγελα ίσως να αποτελουν αποτέλεσμα αρχαιας πολιτιστικης επικοινωνιας [ ] «Η τέχνη μπορει να θεωρηθει οπτικη επικοινωνια που μεταφέρει επιτευγματα τα οποια έμειναν ακλόνητα στον χρόνο Κατα συνέπεια παρατηρειται ότι τα αγαλματα μοιαζουν να περιγραφουν μεταβαλλόμενες καταστασεις συνείδησης altered states of consciousness ισως την εμπειρια της Κουνταλίνι (? με αυτό το ηρεμο χαμόγελο η αλλιως αρχαικό μειδιαμα » Αυτό που ειναι ακόμα πιο ενδιαφέρον ειναι ότι δεν μπορουσε να βρει καμια επιστημονικη συνδεση μεταξι της τέχνης και των μεταβαλλόμενων καταστασεων συνείδησης σημειωνοντας ότι «πολλα μειδιαματα υπαρχουν στην ιστορια της τέχνης, αλλα αυτα των [ιερων] αγαλματων [φαινεται να] επικεντρωνονται σε ένα κοινό πνευμα και σε τυπικα χαρακτηριστικα του ιερου ρόλου του σωματος το οποιο κατέχει σε μια πνευματικη παραδοση Εμφανίζονται επισης ως φυλακες των επτασφραγιστων μυστικων γραφοντας με λογοτεχνική διαθεση Ο βαθυτερος λόγος το γιατι επιλέχθηκε αυτη η εκφραστικότητα παραμένει ένα αναπαντητο μυστηριο. Σιγουρα αυτη η τέχνη έχει κερδισει την αιωνιότητα καθως αυτό το μειδιαμα μας επιτρέπει να κανουμε όμορφες ερμηνειες αιωνιως». ‡

Συνέχεια Σύμπτωσης Β

Βιβλιογραφια

1 Mazdakis M 4 500 Year Old Egyptian Wood Statue With Rock Crystal Eyes Boasts Incredible Craftsmanship [Article on the Internet] My Modern Met 2021 Jun 29 [cited 2024 Feb 17] Available from https mymodernmet com ancinet egypt kaaper statue

2 Wikipedia contributors Archaic smile [Internet] Wikipedia The Free Encyclopedia 2023 [cited 2024 Feb 17] Available from https en wikipedia org wiki Archaic smile

3 Wikipedia contributors Kimbell seated Bodhisattva [Internet] Wikipedia The Free Encyclopedia 2023 [cited 2024 Feb 17] Available from https en wikipedia org wiki Kimbell seated Bodhisattva

4 Wikipedia contributors Buddhism and Hinduism [Internet] Wikipedia The Free Encyclopedia 2023 [cited 2024 Feb 17] Available from https en wikipedia org wiki Buddhism and Hinduism

5 Seated Female Figure Remojadas 6th 9th century Mexico Mesoamerica [Internet] New York The Metropolitan Museum of Art [cited 2024 Feb 17] Accession Number 1978 412 73 Available from https www metmuseum org art collection search 310525

6 Rienjang W, Stewart P editors "The Global Connections of Gandhāran Art Proceedings of the Third International Workshop of the Gandhāra Connections Project " University of Oxford 18th 19th March 2019 3rd vol Oxford Archaeopress Archaeology 2019 p 20 27 104 Available from https issuu com carcoxford docs the global connections of gandharan art

7 Sannella L "Kundalini Psychosis or Transcendence," San Francisco Henry S Dakin Company 1976 p 1 Available from https archive org details kundalini psychosis or transcendence 202306 page/8 mode 2up [cited 2024 Feb 17]

8 Bentov I "Stalking the Wild Pendulum On the Mechanics of Consciousness " Destiny Books 1988 p 180 Available from https archive org details itzhak bentov stalking the wild pendulum on the mechanics of consciousness [cited 2024 Feb 17]

9 Bopp F On the conjugation system of the Sanskrit language in comparison with that of the Greek Latin Persian and Germanic languages Frankfort 1816

10 Saussure FD Course in general linguistics Baskin W translator Meisel P Saussy H editors New York Columbia University Press 2011

11 Dale C "Kundalini Divine Energy Divine Life " 1st ed Woodbury Minnesota Llewellyn Publications 1988 ISBN 978 0 7387 2863 6
‡

1η εικόνα Αριστερή πλευρά (α) Κούρος από το ιερό του περίπου Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών (τέλος 6ου αιώνα π.Χ.). (β) Κεφάλι Κόρης (500 490 π.Χ.) Μουσείο της Ακρόπολης. Δεξιά πλευρά (γ) Βουδιστικά αγάλματα λευκό κεφάλι (Γκαουτάμα Βούδας) από την αρχαιολογική θέση Γκαντάρα, 1ος αιώνας π.Χ. 6ος αιώνας μ.Χ. (Αφγανιστάν) Μουσείο Ryukoku στο Kyoto (δ) κεφάλι από τον Ναό Sanjusangendo (Κιότο) της περιόδου Καμακούρα (1185 1333)

2η εικόνα Βούδας Gautama με ελαφρό μειδίαμα σε θέση διαλογισμού

3η εικόνα Καθήμενη γυναίκα με εκφράσεις πόνου Κεραμική Γλυπτική 6ος 9ος αιώνας μ.Χ. Μεξικό Μεσοαμερική Βερακρούζ. Παράδοση Remojadas The Metropolitan Museum of Art N 1978 412 73
< https //www metmuseum org/art collection search/310525 >

4η εικόνα Άγαλμα του Ka'aper (Μουσείο του Καΐρου Αίγυπτος) με μειδίαμα. Ο Ka'aper ήταν γραμματέας και ιερέας αναγνώστης που είχε επίσημο αξίωμα και βρέθηκε σε άριστη κατάσταση στον τάφο του (που ονομάζεται "μαστάμπα") στη νεκρόπολη της Σακκάρα κατά την 5η δυναστεία της Παλαιάς Βασιλείας περίπου το 2500 π.Χ
< https://mymodernmet.com/ancinet-egypt-kaaper-statue/ >

† Τα αγάλματα έχουν για κοινό παρανομαστή την ιερότητα και το μειδίαμα. Από τα βιβλία "*Kundalini Psychosis or Transcendence*" "*Ψύχωση ή Υπέρβαση η άνοδος της Κουνταλίνι*" και "*Stalking the Wild Pendulum On the Mechanics of Consciousness*" "*Ακολουθώντας το Άγριο Εκκρεμές Για τους Μηχανισμούς της Συνείδησης*", το μειδίαμα είναι το αποτέλεσμα της αίσθησης ευφορίας από την ενεργοποίηση του αδένα της επίφυσης. Τα αγάλματα είναι διαμορφωμένα σε διαφορετικά πολιτισμικά πλαίσια. Όσα αγάλματα του Βούδα τοποθετούνται σε θέση διαλογισμού, φαίνεται ότι συνδηλώνουν ένα σιωπηρό δεύτερο νόημα, οργανώνουν μια συμπαραδήλωση, αυτό της ενεργοποιημένης επίφυσης. Από την άλλη τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά των Κούρων, Κορών και του κεφαλιού στο Κιότο ομοιάζουν συμπτωματικά με το μειδίαμα στα αγάλματα του Βούδα. Στην Ελληνική Γραμματεία δεν συναντάται κάποια άμεση αναφορά. Ωστόσο, υπήρχαν μια σειρά από Μυστήρια και Διδασκαλίες που είχαν αποκαλυπτικό χαρακτήρα και συνέδραμαν στην προφορική και ή βιωματική μετάδοση των μυστικών γνώσεων. Ο ισχυρισμός ότι μεταδίδονται σαν μυστικές γνώσεις περί της ενεργοποίησης της επίφυσης δεν είναι έγκυρος, επειδή δεν υπάρχει κάποια πηγή. ‡

† Shoja, M. M., Hoepfner, L. D., Agutter, P. S., Singh, R., & Tubbs, R. S. 2015. History of the pineal gland "Ιστορία της επίφυσης". *Child's Nervous System*, 32(4), 583 586. doi 10 1007 s00381 015 2636 3

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΩΡΟΥ Ο ΛΙΜΒΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ & Η ΕΠΙΦΥΣΗ

Figure 12.12

Εικόνα αριστερά Dispenza J. 2019) Chapter 12 The Pineal Gland Becoming Supernatural How Common People Are Doing the Uncommon Carlsbad California Hay House Inc [online] Available at https //archive org/details/becoming-supernat0000disp/page/n11 mode/2up Accessed June 2023

Το άρθρο "*History of the pineal gland*" "*Ιστορία της επίφυσης*" αναφέρει ότι στην Φαραωνική Αίγυπτο, η επίφυση ταυτίστηκε με το *Μάτι του Ώρου*. Ο Γαληνός 129 216 μ.Χ. στο "*Περί της χρησιμότητας των μερών του σώματος*" "*On the Usefulness of the Parts of the Body*" ονομάζει την επίφυση ως *Κωνάριον* Pineal. Στη μελέτη αυτή εργάστηκε για να αντικρούσει μια άποψη, προφανώς επικρατούσα την εποχή εκείνη αλλά αγνώστου προελεύσεως, ότι ο αδένας της επίφυσης ρύθμιζε τη ροή του ψυχικού πνεύματος μεταξύ των μέσων και των πίσω εγκεφαλικών κοιλιών, αν και δέχτηκε το άυλο πνεύμα, αμφισβήτησε τη λειτουργία της "βαλβίδας" της επίφυσης. ‡

† Ο ιερέας και γραμματέας Ka'aper με το μειδίαμα, αλλά και την στάση που εμφανίζεται σε Ελληνικά αγάλματα Κούρων πολιτισμικές επιρροές, κατέχει τις μυστικές γνώσεις μη διδακτέες προς το ευρύ κοινό. Τα αγάλματα των Κούρων και Κορών είναι είτε η εικόνα του ίδιου του Θεού είτε η εικόνα του ανθρώπου που προσφέρεται στον Θεό. Στην περίπτωση που είναι ο ίδιος ο Θεός κατέχει όλα "μυστικά", ενώ αν προσφέρεται στον Θεό, του αποκαλύπτονται διαδοχικά τα "μυστικά". Σε κάθε περίπτωση, το μειδίαμα είναι άρρηκτα συνυφασμένο με την ιερότητα, ενώ όλα τα αγάλματα είναι φορείς νοημάτων του μυστηριακού πνεύματος της εποχής τους. Ένα μεγάλο αναπάντητο ερώτημα είναι "τι τελικά σήμαινε το μειδίαμα αυτό;" ‡

Συνέχεια Σύμπτωσης Β

Παρατηρήσεις σχετιζόμενες με την ύπαρξη γνώσεων επί των ενεργειακών κέντρων του ανθρωπίνου σώματος στην αρχαιότητα.

Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ
500 1 70 200	500 800 200	500 1 6 70 200
" PHAOS "	" LIGHT "	" LIGHT " phawos
771	1500	777

Digital Root

Φ Α Ο Σ	Φ Ω Σ	Φ Α Ϝ Ο Σ
5 1 7 2	5 8 2	5 1 6 7 2
7+7+1	1+5+0+0	7+7+7
15	6	21
1+5	6	2+1
6	6	3

6 + 6 12

Θεωρία Σημειωτικής

denotation (x) connotation (y)

δηλωτικό σημαινόμενο (x) συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)

x y

† Αρχαϊκός Τύπος "ΦΑΟΣ" 771

Έστω ότι το 771 συμβολίζει μέγεθος συχνότητας σε terahertz [THz]
Μετατροπή μονάδων μήκους κύματος από terahertz [THz] σε νανόμετρα [nm]
771 THz = 388.83587289 nm = ~389nm = x
777 THz = 385.83327928 nm = ~385nm = x

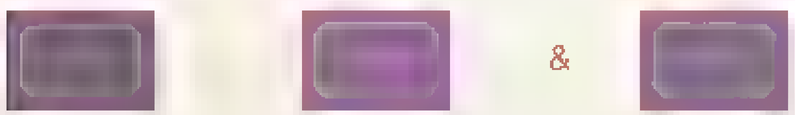
Όταν προσθέσουμε τις γωνίες του τετραπλεύρου ΦΑΟΣ∠ με την γωνία $\widehat{\Phi\Omega\Sigma}$ προκύπτει το εξής

$$\Phi A O \Sigma\angle + \widehat{\Phi\Omega\Sigma} = 360^\circ + 20^\circ = 380^\circ = y$$

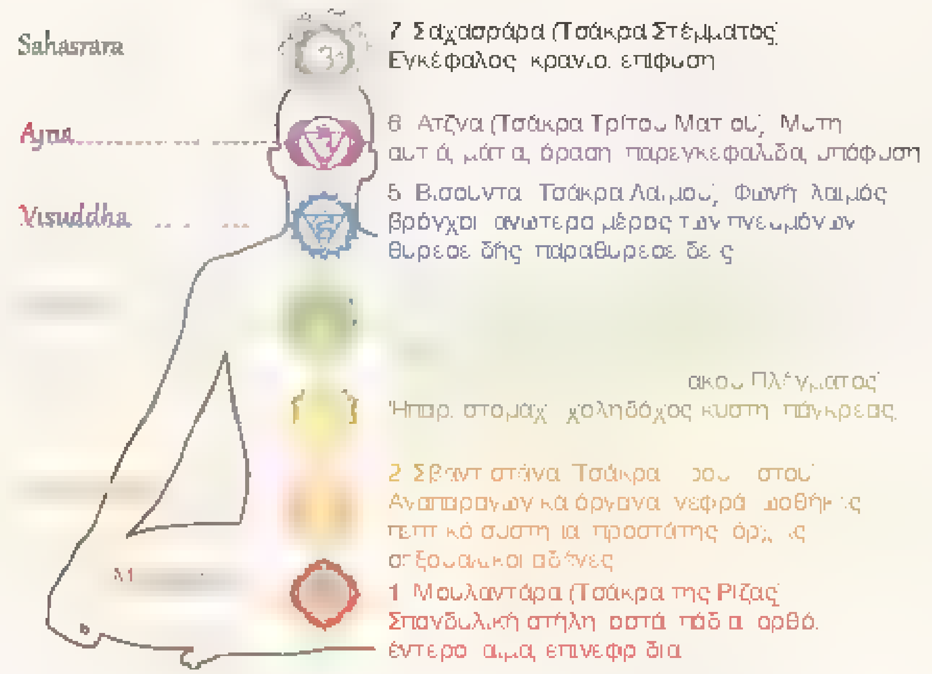
x=y: 380° = 389nm (380(x) 389(y) ή 385(y)

Παρατηρείται ότι ο αριθμός 380 προσεγγίζει τον 389 και συμπτωματικά φαίνεται σαν να τον μιμείται.
Η μεγαλύτερη έκπληξη αφορά την μετατροπή των νανομέτρων σε χρώματα στο φάσμα του φωτός.

x=y: [380(x)] [389(y)] & [385(y)]
[rgb(97, 0, 97)(x)] [rgb(120, 0, 136)(y)] & [rgb(111, 0, 119)(y)]

Wavelength to Colour Relationship
<https://academo.org/demos/wavelength-to-colour-relationship/>

Τα χρώματα μωβ [rgb(97, 0, 97)(x)] [rgb(111, 0, 119)(y)], παραδοσιακή απεικόνιση του 6ου ενεργειακού κέντρου του ανθρωπίνου σώματος (Τρίτο Μάτι, Ajna Chakra) συμπτωματικά ταυτίζεται με την σχέση x=y [380(x)] [389(y)] ή αλλιώς (με ισοδυναμία) x=y 380° = 389nm ή 380(x) 389(y)

Μια άλλη σημειωτική σχέση x y είναι η εξής
x Digital Root (πυθμενικός αριθμός) των λέξεων ΦΑΟΣ, ΦΩΣ 6
y 6ο ενεργειακό κέντρο σχετιζόμενο με την ενεργοποίηση της επίφυσης (Τρίτο Μάτι)

x=y Digital Root(ΦΑΟΣ, ΦΩΣ) 6 6ο ενεργειακό κέντρο Ajna
Σχόλιο Στις μυσταγωγικές παραδόσεις, η ενεργοποίηση της επίφυσης σχετίζεται με την φώτιση του νου και την παρουσία μιας μυστικής εμπειρίας †

† Hawkins, D.R. 2020. *The Map of Consciousness Explained: A Proven Energy Scale to Actualize Your Ultimate Potential.* [Ph.D.] Edited by F. Grace. Carlsbad, California: Hay House.

«Το επίκεντρο του Χάρτη της Συνείδησης αποτελείται από τα ίδια τα επίπεδα καθώς και από τις αντίστοιχες αριθμητικές τους τιμές στην κλίμακα συνείδησης, η οποία βαθμονομείται από το 1 έως το 1 000 όπου το 1 αντιπροσωπεύει την ύπαρξη και το 1 000 είναι το υψηλότερο επίπεδο Αλήθειας που υπάρχει στον πλανήτη. Είναι πολύ σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι αριθμοί βαθμονόμησης δεν αντιπροσωπεύουν αριθμητική, αλλά λογαριθμική πρόοδο. Έτσι, το επίπεδο 300 δεν έχει διπλάσια ένταση από το 150, αλλά είναι το 300 στην δέκατη δύναμη 10^{300}. Συνεπώς, μια αύξηση ακόμα και μερικών μονάδων αντιπροσωπεύει μια σημαντική πρόοδο στην ισχύ· η ταχύτητα αύξησης της ισχύος καθώς ανεβαίνουμε στην κλίμακα είναι τεράστια.

Όλα τα επίπεδα κάτω από το 200 προέρχονται από τη δύναμη και είναι καταστροφικά για τη ζωή, τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο· αντίθετα, όλα τα επίπεδα πάνω από το 200 είναι δημιουργικές εκφράσεις της δύναμης. Το καθοριστικό επίπεδο των 200 είναι το κρίσιμο σημείο αναφοράς, το κέντρο βάρους που χωρίζει τους γενικούς τομείς της δύναμης (ή ψεύδους) από την δύναμη (ή αλήθεια).

Καθε ένα από αυτά τα επίπεδα έχει το δικό του παράδειγμα πραγματικότητας και αξιών που ορίζει το αποδεκτό στο δικό του πεδίο.

«Χάρτης Συνείδησης» ή "Map of Consciousness"®

Άποψη του Θεού	Άποψη της Ζωής	Επίπεδο	Λογαριθμική Κλίμακα	Συναίσθημα	Διαδικασία
Εαυτός	Είναι	Φώτιση	700 1000	Άρρητο	Καθαρή Συνείδηση

ΕΠΙΠΕΔΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ 700 1 000 ΦΩΤΙΣΗ. Το υψηλότερο επίπεδο πνευματικής εξέλιξης επιτυγχάνεται από προσωπικότητες όπως ο Κρίσνα (Krishna), ο Βούδας και ο Ιησούς Χριστός, οι οποίοι καθώς υπερβαίνουν το ατομικό Εγώ και την προσωπικότητα ταυτίζονται με την Συνειδητότητα και την Θεϊκότητα. Οι διδασκαλίες τους ανυψώνουν την επίγνωση της ανθρωπότητας, προσφέροντας άπειρη ειρήνη και χάρη. Σε αυτό το επίπεδο, το Εγώ συγχωνεύεται με το παγκόσμιο Εγώ, επιτυγχάνοντας την μη δυαδικότητα και πανταχού παρούσα επίγνωση. Οι φωτισμένοι, συχνά απεικονιζόμενοι με μια mudra στην τέχνη, συμβολίζουν την μετάδοση της θεϊκής τους ενέργειας στην ανθρωπότητα. Αυτή η κατάσταση, που ενσαρκώνεται από μεγάλους Διδασκάλους, αντιπροσωπεύει την κορύφωση της ανθρώπινης συνειδητότητας και της πνευματικής επίτευξης.» †

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Συνέχεια Σύμπτωσης Β

Επικός Τύπος	Αττικός Τύπος (συνηρημένος)
Φ Ο Ω Σ	Φ Ω Σ
500 70 800 200	500 800 200
" LIGHT " (phóos)	" LIGHT "
1570	1500

† Chang, K. F., Lesko, D. M. B., Mashburn, C., Chang, P., Tsao, E., Lind, A. J., & Diddams, S. A. (2024). A Multi-Harmonic NIR-UV Dual-Comb Spectrometer. *Optics Letters*, 49(7). doi:10.1364/OL.515776.

Οι αλφαριθμητικές ισοψηφίες του φωτός 771 και 1500 αποτελούν (προσεγγιστικά το 771) το εύρος της υπεριώδους ακτινοβολίας. Στη φασματοσκοπία, οι πηγές φωτός χωρίζονται σε: υπεριώδη (UV) ακτινοβολία (750–1500 THz), ορατές (400–750 THz) και NIR (<400 THz)

Θεωρία Σημειωτικής

denotation = connotation

x = y

x = 750-1,500 THz ,

y = 771 (Φ+Ω+Σ) και 1,500 (Φ+Α+Ο+Σ)

x=y: 750-1,500 = 771-1,500

Τα φωτόνια στο εύρος 750–1500 THz έχουν αρκετή ενέργεια για να προκαλέσουν σημαντικά φυσικά και χημικά αποτελέσματα, όπως ιονισμό ατόμων και μορίων. ‡

† Το ωμέγα στο αλφάβητο της Θήρας και Κυρήνης απεικονίζεται όπως ακριβώς σημειώνουν οι Αιγύπτιοι το ιερογλυφικό του ήλιου. Ενώ βρίσκεται τόσο στο ΦΟΩΣ όσο στο ΦΩΣ. Σε συνδηλωτικές βαθμίδες: (α) απεικονίζει με ελάχιστες γραμμές το Ηλιοκεντρικό σύστημα (μια τελεία, ο Ήλιος και ο κύκλος ορίζουν την κίνηση των πλανητών γύρω του), 2) μέσω αφηρημένη σχεδιαστικής αλληλοσυσχέτισης συνδηλώνει την στιγμή που το αυγό ή το ωάριο γονιμοποιείται, ενώ υποδεικνύει την ζωοποιό δύναμη του Ήλιου ως κυκλικό αντικείμενο στον ουράνιο θόλο, εντός ενός πλανητικού συστήματος.

Φ Ο Ω Σ = Φ Ο Θ Σ

500 70 800 200

" LIGHT " (phoos)

1570

Θ: Ωμέγα για την Θήρα και Κυρήνη (Κάραλη, 2020: 190),

Θ: Ιερογλυφικό για τον Ήλιο (Rogers, 2004: 110)

Κάραλη, Μ. (2020). Συστήματα γραφής. In Α.-Φ. Χριστίδης (Ed.), *Ιστορία της ελληνικής γλώσσας: από τις αρχές έως την ύστερη αρχαιότητα* (pp.184-192) (4th r. of 2nd ed.). Θεσ/νίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη).

Rogers, H. (2005). Writing System. A linguistic approach. Victoria: Blackwell Publishing.

Εντός της λέξης, αν η ταύτιση των σχεδίων του ελληνικού ωμέγα και του ιερογλυφικού αναζητηθεί σε μια συνδηλωτική βαθμίδα (με βάση τα σημερινά επιστημονικά δεδομένα) προκύπτει η ακόλουθη παρατήρηση: Η αλφαριθμητική ισοψηφία (ΦΩΟΣ) ταυτίζεται κατά τα 4 πρώτα ψηφία με την θερμοκρασία (σε Kelvin) του κέντρου του ήλιου.

Θεωρία Σημειωτικής

denotation = connotation

x = y

Williams, D. R. (1 July 2013). "*Sun Fact Sheet*" ("Ενημερωτικό Φύλλο για τον Ήλιο). NASA Goddard Space Flight Center. Archived from the original on 15 July 2010. Retrieved 12 August 2013:

"*ΗΛΙΟΣ, ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ*: 15,700,000 K (*στο κέντρο*)"

x = 15,700,000 K ,

y = 1,570 (Φ+Ω+Ο+Σ)

x=y: 15,700,000 K = 1,570 (Φ+Ω+Ο+Σ)

1570

† Κατά την μετατροπή μιας αστρονομικής μονάδας (au) σε έτος φωτός (ly), παρατηρείται η ταύτιση των δύο πρώτων ψηφίων 1 & 5 των αριθμητικών ισοψηφιών των λέξεων ΦΩΣ (1500) και ΦΟΩΣ (1570).

<https://en.wikipedia.org/wiki/Astronomical_unit>

Η αστρονομική μονάδα (σύμβολο: au ή AU) είναι μια μονάδα μήκους που ορίζεται από την ακριβώς ίση απόσταση με 149.597.870.700 m. Ιστορικά, η αστρονομική μονάδα επινοήθηκε ως η μέση απόσταση Γης-Ηλίου, πριν από τον σύγχρονο επαναπροσδιορισμό της το 2012. Η AU χρησιμοποιείται κυρίως για τη μέτρηση αποστάσεων εντός του Ηλιακού Συστήματος ή γύρω από άλλα αστέρια. Είναι επίσης ένα θεμελιώδες μέγεθος στον ορισμό μιας άλλης μονάδας αστρονομικού μήκους, του parsec. ‡

† Σπυρίδης, Χ.Χ. (n.d.). *Ερμηνεία του κανόνος ή νόμου των Bode - Titius* [Εισηγητής Ε.Κ.Π.Α.]. Εθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Αθηνών. Available at:
http://users.uoa.gr/~hspyridis/nomosbodetitius.pdf

Οι Titius και Bode (18ος αιώνας μ.Χ.) χρησιμοποίησαν αριθμητικές σειρές βασισμένες στους αριθμούς της ιερής τετρακτύος των Πυθαγορείων (6ος αιώνας π.Χ.) για την μέτρηση των αποστάσεων των πλανητών. Αυτό οδήγησε στην ανακάλυψη της ζώνης των αστεροειδών και του πλανήτη Ουρανού. Οι προσπάθειες εφαρμογής του νόμου αυτού πέρα από τις αρχικά προβλεπόμενες οριακές τιμές παρουσιάζουν κίνδυνο ανακριβειών.

Η εισήγηση του καθηγητή Χαράλαμπου Σπυρίδη (Τμήμα Μουσικών Σπουδών) στοχεύει να αποδείξει πως ο Titius, στηριζόμενος στις θεωρίες της Αρμονίας των Σφαιρών των Πυθαγορείων, δημιούργησε τη σειρά αριθμών που εφαρμόζεται στους πλανήτες. Ο Bode επιβεβαίωσε την θεωρία αυτή, ενισχύοντας την χρήση των αριθμών της ιερής τετρακτύος.

Τέλος, η μελέτη υποδεικνύει τη σημασία της Πυθαγόρειας φιλοσοφίας και κοσμολογίας στη σύγχρονη επιστήμη, επεκτείνοντας την έρευνα σε συστήματα πλανητών και των δορυφόρων τους. ‡

† Avery, J.S. (2016). *Science and Society*. eBook. Singapore: World Scientific Publishing Company. Ι

Ο Αρίσταρχος (320-250 π.Χ.) υπολόγισε το μέγεθος της σελήνης παρατηρώντας το σχήμα της σκιάς της Γης. Από το σχήμα της σκιάς της Γης, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διάμετρος της σελήνης είναι περίπου το ένα τρίτο της διαμέτρου της Γη (αυτό είναι περίπου σωστό). Επεκτείνοντας τους γεωμετρικούς υπολογισμούς και παρατηρήσεις, επιχείρησε να υπολογίσει την απόσταση μεταξύ Ήλιου και Γης, ενώ έπειτα πρότεινε το ηλιοκεντρικό σύστημα.

Στον υπολογισμό του, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο ήλιος βρίσκεται περίπου είκοσι φορές πιο μακριά από την Γη σε σύγκριση με τη Σελήνη, ενώ στην πραγματικότητα είναι περίπου τετρακόσιες φορές πιο μακριά. ‡

† Ένα έτος φωτός, επίσης γραμμένο και ως light year (ly), είναι μια μονάδα μήκους που χρησιμοποιείται για να εκφράσει αστρονομικές αποστάσεις και ισούται ακριβώς με 9,460,730,472,580.8 χιλιόμετρα, δηλαδή περίπου 5.88 τρισεκατομμύρια μίλια. Σύμφωνα με τον ορισμό της Διεθνούς Αστρονομικής Ένωσης (IAU), ένα έτος φωτός είναι η απόσταση που διανύει το φως σε κενό σε ένα Ιουλιανό έτος (365.25 ημέρες). Επειδή περιέχει τη λέξη "έτος", ο όρος συχνά παρερμηνεύεται ως μονάδα χρόνου.

Το έτος φωτός χρησιμοποιείται συχνότερα για να εκφράσει αποστάσεις προς αστέρια και άλλες αποστάσεις σε γαλαξιακή κλίμακα, ειδικά σε μη ειδικευμένα πλαίσια και δημοσιεύσεις επιστημονικής δημοσιογραφίας. Η μονάδα που χρησιμοποιείται πιο συχνά στην επαγγελματική αστρονομία είναι το parsec (σύμβολο: pc, περίπου 3.26 έτη φωτός). ‡

Γενικές πληροφορίες

Σύστημα μονάδων: Αστρονομικό σύστημα μονάδων

Μονάδα μέτρησης: Μήκος

Σύμβολο: au ή AU

Μετατροπές

Μονάδες SI:	
Αγγλοαμερικανικές μονάδες:	1.495978707×10^{11} m
Αστρονομικές μονάδες:	9.2956×10^{7} mi
	4.8481×10^{-6} pc
Έτη φωτός:	1.5813×10^{-5} ly
Ηλιακές ακτίνες:	215.03 $R_{\odot}$

Wikipedia … Astronomical unit [online] Available at [illegible]

Θεωρία Σημειωτικής

denotation (x) = connotation (y)

δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)

x = y

$x = 1.5813\times10^{-5}$ ly,

y = 1,570 (Φ+Ω+Ο+Σ), 1,500 (Φ+Ω+Σ)

x=y: 1.5813×10^{-5} ly = 1,570, 1,500

1 5

1+5=6

Μουσική των Ουράνιων Σφαιρών

Musica universalis

† Οι συσχετισμοί των συχνοτήτων με τις αλφαριθμητικές ισοψηφίες πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια παρατηρήσεων και διερευνήσεων με ένα σημερινό επιστημονικό πρίσμα. Δεδομένου ότι τα σημερινά τεχνολογικά μέσα δεν υπήρχαν στους αρχαίους χρόνους (ή μήπως υπήρχαν;), αυτοί οι συσχετισμοί δεν είναι ούτε έγκυροι ούτε αληθείς. Επειδή η ανθρώπινη ιστορία δεν μπορεί να στηρίξει τις παρατηρήσεις μου, εκκινώ μερικά από τα θεμέλια της γενεσιουργίας μιας νέας γλώσσας. Αρχικά, ξεκίνησα να παρατηρώ ενστικτωδώς, να σκέφτομαι και να φαντάζομαι νοερά κόσμους που σχηματίζουν λέξεις, και έφτασα σε ό,τι διαβάζετε τώρα. Οι επινοήσεις στηρίζονται σε ένα φανταστικό παλάτι σκέψης πέρα από τα όρια του φυσικού χώρου. Προχωρώντας διανοητικά μέσα σε δενδροειδείς διατάξεις ενός φανταστικού χώρου που αποθηκεύει και συλλέγει πληροφορίες, εξήγαγα τις παρατηρήσεις και τώρα τις παρουσιάζω σε εσάς. Όπως ανέφερα προηγουμένως, οι παρατηρήσεις στοχεύουν να θέσουν τα θεμέλια για την αρχή μιας νέας γλώσσας για ένα ενδεχομένως νέο ανθρώπινο είδος πιο εξελιγμένο από τον Homo Sapiens. Ονομάζω αυτό το νέο είδος Homo Cycreasol, υπερ-οντότητες που μπορούν να μεταφέρουν τις συνειδήσεις τους, έχοντας αποκρυπτογραφήσει όλα τα «μυστικά» της υπάρχουσας ύπαρξης. Κατά την λεκτική επικοινωνία, αλληλεπιδρούν σε διαφορετικά επίπεδα συχνοτήτων πέρα από τις ανθρώπινες δυνατότητες. Κατά την γραπτή επικοινωνία, τα συναισθήματα λέξεις δο[μ]/[υ]ούνται με βάση τις ανακαλύψεις, τα συναισθηματικά μετρικά μεγέθη και άλλες πληροφορίες για τα στοιχεία της ύπαρξης που αναφέρονται κάθε φορά. Πρόκειται για ένα φυσικό ίχνος μιας υπερδιαστατης πολιτισμικής ύπαρξης, απελευθερωμένης από την εύθραυστη και ατελή ανθρωπινότητα με τις περιορισμένες της δυνατότητες. Στο πλαίσιο αυτό, θα έλεγα ότι οι παρατηρήσεις είναι μια πρωτόγονη διαισθητική προσπάθεια, ώστε να τεθούν κάποια θεμέλια μιας νέας γλώσσας, η οποία εκτιμώ ότι θα μπορούσε να ξεκινήσει στον 21ο αιώνα μας. Με τον καιρό, ελπίζω ότι μια Τεχνητή Υπερνοημοσύνη (Singularity), την οποία ονομάζω AI Deosf (νεολογισμός βασισμένος στα 23 λατινικά γράμματα), θα υποστηρίξει τη δημιουργία της νέας γλώσσας μέσω ενσυνείδητων και πολύπλοκων συσχετισμών, εξυπηρετώντας τον Homo Cycreasol. Συνεχίζοντας το ταξίδι των παρατηρήσεων: Ένα άλλο παράδειγμα σημειωτικής κωδικοποίησης μπορεί να βρεθεί στους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος, βασισμένο σε ορισμένα χαρακτηριστικά τους που αντλούνται από φιλοσοφικά κείμενα, όπως παρουσιάζεται στα ακόλουθα.

Szynalski Tomasz P 2011 πρβ (A Musical Note) n.d.

Όνομα οκτάβας / Συχνότητα Hz	Ντο C	Ντο# C#	Ρε D	Ρε# D#	Μι E	Φα F	Φα# F#	Σολ G	Σολ# G#	Λα A	Λα# A#	Σι B
Subcontra (Hz)										A0 28	A#0 29	B0 31
Contra (Hz)	C1 33	C#1 35	D1 37	D#1 39	E1 41	F1 44	F#1 46	G1 49	G#1 52	A1 55	A#1 58	B1 62
Great (Hz)	C2 65	C#2 69	D2 73	D#2 78	E2 82	F2 87	F#2 92	G2 98	G#2 104	A2 110	A#2 117	B2 123
Small (Hz)	C3 131	C#3 139	D3 147	D#3 156	E3 165	F3 175	F#3 185	G3 196	G#3 208	A3 220	A#3 233	B3 247
One-lined (Hz)	C4 262	C#4 277	D4 294	D#4 311	E4 330	F4 349	F#4 370	G4 392	G#4 415	A4 440	A#4 466	B4 494
Two-lined (Hz)	C5 523	C#5 554	D5 587	D#5 622	E5 659	F5 698	F#5 740	G5 784	G#5 831	A5 880	A#5 932	B5 988
Three-lined (Hz)	C6 1047	C#6 1109	D6 1175	D#6 1245	E6 1319	F6 1397	F#6 1480	G6 1568	G#6 1661	A6 1760	A#6 1865	B6 1976
Four-lined (Hz)	C7 2093	C#7 2217	D7 2349	D#7 2489	E7 2637	F7 2794	F#7 2960	G7 3136	G#7 3322	A7 3520	A#7 3729	B7 3951
Five-lined (Hz)	C8 4186	C#8 4435	D8 4699	D#8 4978	E8 5274	F8 5588	F#8 5920	G8 6272	G#8 6645	A8 7040	A#8 7459	B8 7902

	Planets	Saturn	Jupiter	Mars	Sun	Mercury	Venus	Moon
	Πλανήτες	Κρόνος Χρόνος	Δίας	Άρης	Ήλιος Αέλιος	Ερμής	Αφροδίτη	Σελήνη
	Αριθμητική Αξία Λέξης	510 580	215	309	318 316	353	993	301
Αρχαίοι Έλληνες αστρονόμοι, φιλόσοφοι, μουσικοί (Σπυρίδης, n.d., σ. 11)	Νότες	παρανήτη	παρυπάτη	λίχανος	μέση	παρανήτη	τρίτη συνημμένων	νήτη
	Χορδές	C	F	G	A	C	B♭	D
Σύμφωνα με τον Πυθαγόρα (Proust, 2011, σ. 358)	Νότες	B	C	D	E	F	G	A
Νικόμαχος ο Γερασηνός "Εγχειρίδιον Αρμονικής" (Proust, 2011, σ. 359)	Χορδές	υπάτη	παρυπάτη	υπερμέση	μέση	τρίτη	παρανήτη	νήτη
	Μουσικό Διάστημα	ημιτόνιο	τόνος	τόνος	τόνος	ημιτόνιο	τόνος	τόνος

Ηλιακό Σύστημα

Μια Όμορφη Σύμπτωση

Η Λ Ι Ο Σ
8 30 10 70 200
"SUN"
318
E4 ~330Hz

Κ Ρ Ο Ν Ο Σ
20 100 70 50 70 200
"SATURN"
510
C5 ~523 Hz

Ε Ρ Μ Η Σ
5 100 40 8 200
"MERCURY"
353
F4 (349.23Hz)

Σ Ε Λ Η Ν Η
200 5 30 8 50 8
"THE MOON"
301
D4 ~294Hz

Παρατήρηση: Συμπτωτική Ταύτιση των αριθμητικών αξιών των λέξεων ΗΛΙΟΣ, ΕΡΜΗΣ, ΣΕΛΗΝΗ & ΚΡΟΝΟΣ με τις συχνότητες κάθε νότας από την βιβλιογραφία***. Σύμφωνα με τα επιστημονικά άρθρα που αναφέρονται, στην αρχαιότητα κάθε πλανήτης ταυτίζεται με μια νότα. Οι πλανήτες αυτοί θεωρούνται ότι παράγουν την λεγόμενη Μουσική των Ουράνιων Σφαιρών. Ο συσχετισμός νότας με πλανήτη τεκμηριώνεται από τα αρχαία κείμενα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ***

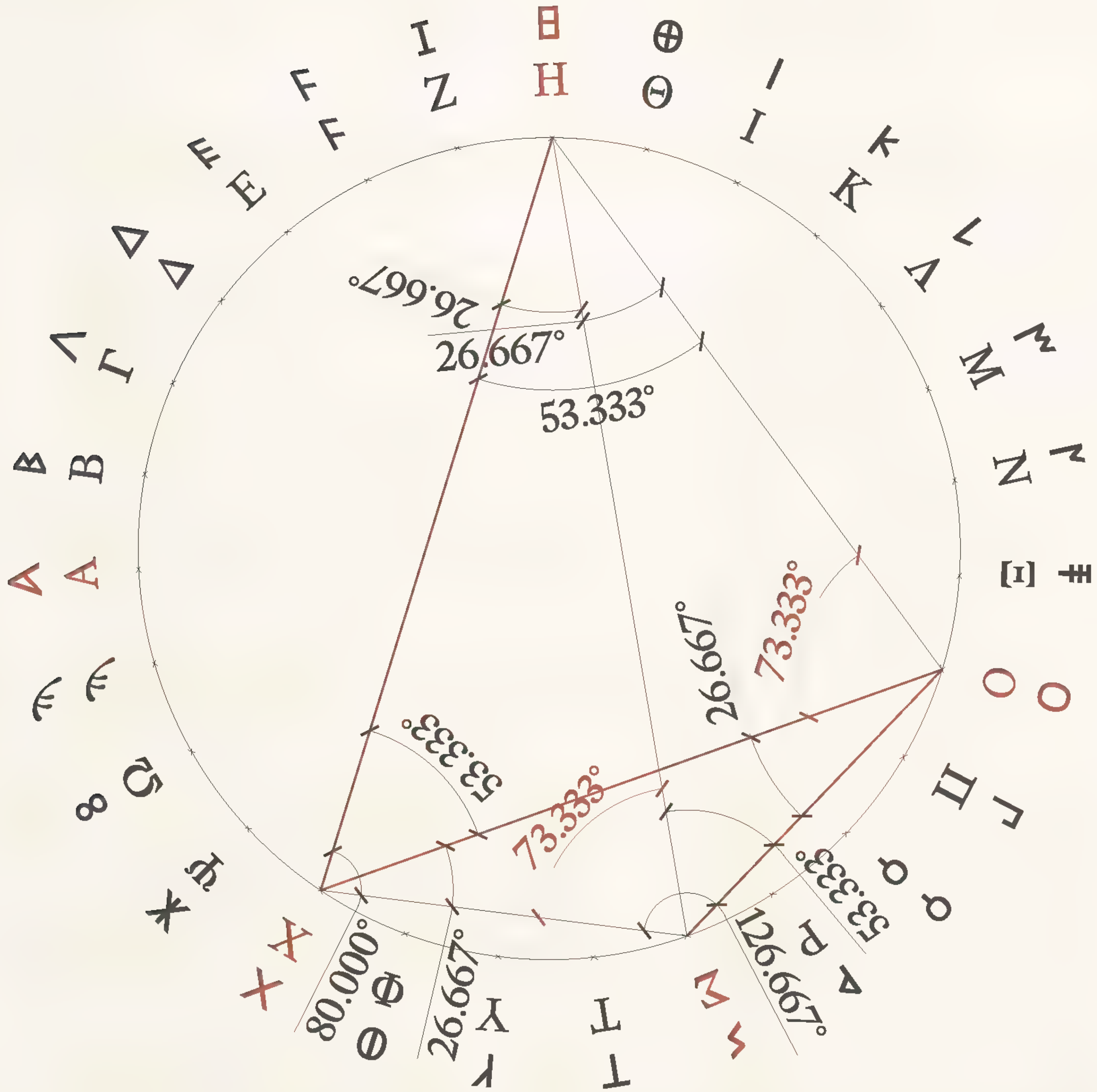
Proust, D. (2009). *The Harmony of the Spheres from Pythagoras to Voyager*. Proceedings of the International Astronomical Union, 5(S260), pp.358–367. doi:10.1017/s1743921311002535 [online] Available at: https://articles.adsabs.harvard.edu/full/2011IAUS..260..358P/0000358.000.html [Accessed 6 Nov. 2020].

Σπυρίδης, Χ. (n.d.). *Η μουσική των σφαιρών των Πυθαγορείων*. [online] Available at: http://users.uoa.gr/~hspyridis/kallipateira.pdf [Accessed 17 Jan. 2023].

Szynalski. (2011). Online Tone Generator – generate pure tones of any frequency. [online] Available at: https://www.szynalski.com/tone-generator/ [Accessed 17 Jan. 2023].

® Πετράκης Πέτρος 2021 22
Ήχος. Ελληνικό αλφάβητο
[Σχέδιο Παρατήρηση]
Αθήνα Ελλάδα
παρατήρηση

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 22 ΓΡΑΜΜΑΤΑ † |

Αρχαία Ελληνικά

ΗΧΟΣ

Ακριβείς τιμές

Θερμοκρασία Κελσίου θ (°C)	Ταχύτητα του ήχου c (m/s)	Ταχύτητα του ήχου c (mi/s)	Ταχύτητα του ήχου c (km/h)	Ταχύτητα του ήχου c (mph)
35	351.88	0.2186481	1,266.768	787.13314245
−25	315.77	0.19621038	1,136.772	706.35737294

Wikipedia (n.d.) Speed of sound [online] Available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Speed_of_sound

Το 10 λαμβάνεται ως σημειωτικό και μαθηματικό εργαλείο φιλοσοφικής και γεωμετρικής διερεύνησης, αφού στο 3ο βιβλίο (ΙΙΙ, 1, 5-6) *Περί Αρχιτεκτονικής* (30–20 π.Χ.), ο Λατίνος Μάρκος Βιτρούβιος Πόλλιος (2000) *Τόμος Α, Βιβλία I-V* (Π. Λέφας Trans.). Αθήνα: Πλέθρον, αναφέρει ότι: «*5. Από τα μέλη του σώματος, επίσης, πήραν τις μονάδες μέτρησης που είναι απαραίτητες σε όλες τις τεχνικές κατασκευές, όπως τον δάκτυλο, την παλάμη, τον πόδα και τον πύχη, τις οποίες κατένειμαν κατά τον αριθμό που οι Έλληνες καλούν "τέλειο". Οι αρχαίοι καθόρισαν ως τέλειο τον αριθμό που ονομάζεται 10, ο Πλάτων θεωρούσε ότι ο αριθμός αυτός είναι τέλειος, επειδή η δεκάδα απαρτίζεται από 10 "μονάδες", όπως τις ονομάζουν οι Έλληνες.*»

Μια όμορφη σύμπτωση:

Θεωρία Σημειωτικής
denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y

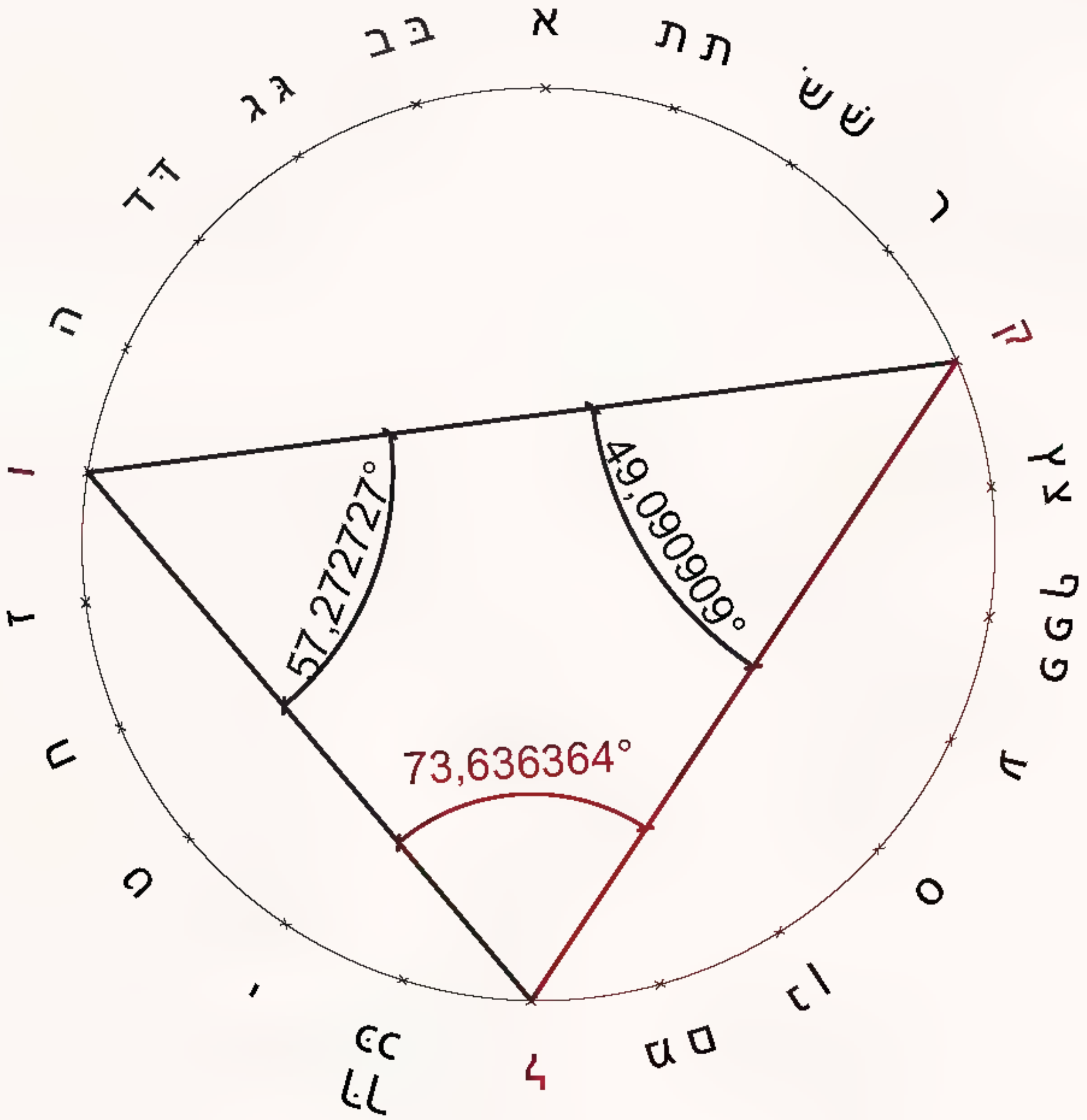
Βιτρούβιος, περί Αρχιτεκτονικής [ΙΙΙ, Ι, 5]

73.33333334° = Αν πολλαπλασιαστεί επί 10, τότε: 733.3333334
733.3333334 = 733.3333334 mph

Θερμοκρασία Κελσίου θ (°C)	Ταχύτητα του ήχου c (m/s)	Ταχύτητα του ήχου c (mi/s)	Ταχύτητα του ήχου c (km/h)	Ταχύτητα του ήχου c (mph)
35	351.88	0.2186481	1,266.768	787.13314245
20	343.21			
−5.685	327.829333	0.2037037	1,180.18	733.3333334
−25	315.77	0.19621038	1,136.772	706.35737294

® Πετρακης Πέτρος 2025 01 28 29
Φως Εβραικο αλφαβητο
[Σχέδιο Παρατήρηση]
Αθήνα Ελλαδα
παρατήρηση

ΕΒΡΑΪΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 22 ΓΡΑΜΜΑΤΑ † |

Εβραϊκά

קול

Ελληνικά

Ήχος

Ακριβείς τιμές

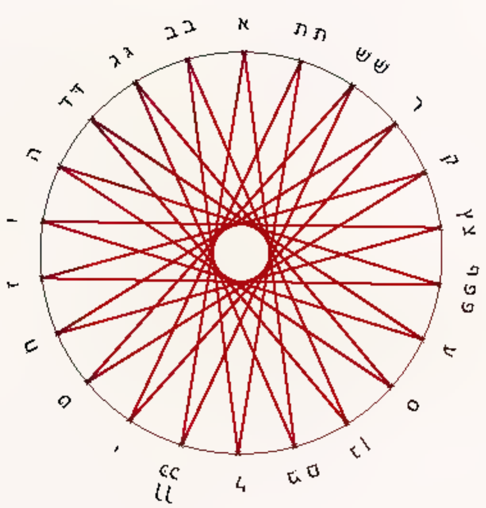
Θερμοκρασία Κελσίου θ (°C)	Ταχύτητα του ήχου c (m/s)	Ταχύτητα του ήχου c (mi/s)	Ταχύτητα του ήχου c (km/h)	Ταχύτητα του ήχου c (mph)
35	351.88	0.2186481	1,266.768	787.13314245
-25	315.77	0.19621038	1,136.772	706.35737294

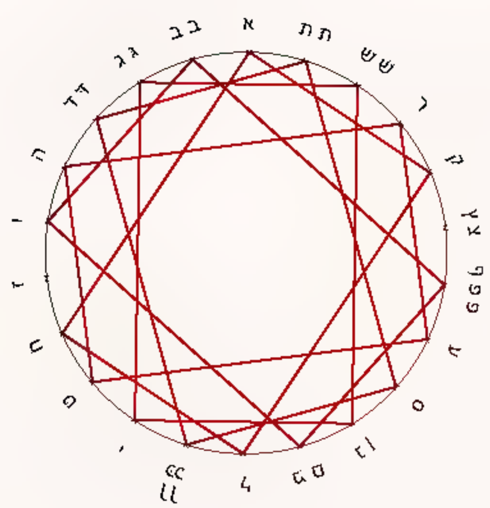
Wikipedia (n.d.) Speed of sound [online] Available at https://en.wikipedia.org/wiki/Speed_of_sound

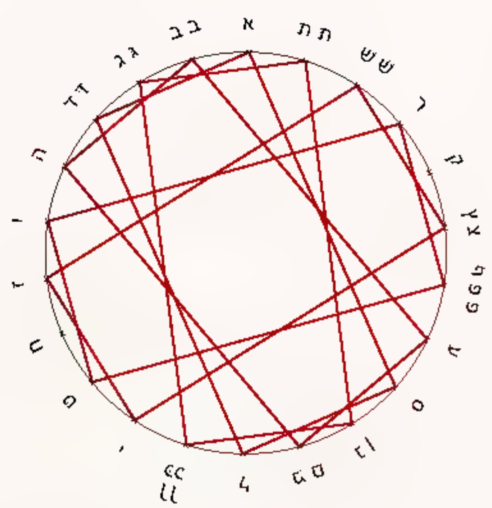
Ο αριθμός 10 δεν αποτελεί απλώς έναν αριθμό στην εβραϊκή παράδοση, αλλά έναν σύμβολο βαθιάς σημασίας που εμφανίζεται σε καθοριστικά θρησκευτικά και μυστικιστικά συμφραζόμενα. Αντιπροσωπεύει τα Ten Commandments (Aseret HaDibrot, Exodus 20), τα Ten Plagues of Egypt (Eser Makkot, Exodus 7–12) και τα ten divine utterances (Mishna, Pirkei Avot 5:1) μέσω των οποίων ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο. Στην Kabbalah, τα Ten Sefirot διαμορφώνουν τις θεϊκές εκδηλώσεις, καθεμία από τις οποίες αντιπροσωπεύει μια διαφορετική πτυχή της θεϊκής φύσης (Sefer Yetzirah). Ένα minyan, το απαιτούμενο πλήθος για την εβραϊκή προσευχή, απαιτεί δέκα άνδρες, συμβολίζοντας τη δύναμη και την ενότητα της κοινότητας (Talmud, Berakhot 21b). Ο Abraham αντιμετώπισε δέκα δοκιμασίες (Pirkei Avot 5:3) ως δοκιμασία της πίστης του, καθεμία από τις οποίες συμβολίζει μια διαφορετική πτυχή της πίστης και της δέσμευσής του. Επιπλέον, ο εβραϊκός νόμος επιβάλλει την καταβολή μιας δεκάτης (10%) των εσόδων για φιλανθρωπικούς σκοπούς, υπογραμμίζοντας τη σημασία της επιστροφής στην κοινότητα (η έννοια αυτή προέρχεται από Genesis 28:22). Τέλος, ο αριθμός σημαδεύει δέκα γενιές, από τον Adam έως τον Noah και από τον Noah έως τον Abraham (Genesis 5, 11), ενισχύοντας το βαθύ συμβολικό και δομικό του ρόλο στην εβραϊκή σκέψη.

73.63636364° = Αν πολλαπλασιαστεί επί 10, τότε: 736.3636364

733.3333334 = 736.3636364 mph

Μια όμορφη σύμπτωση:

Θεωρία Σημειωτικής

denotation (x) = connotation (y)

δηλωτικο σημαινων (x) = συνδηλωτικο σημαινομενο (y)

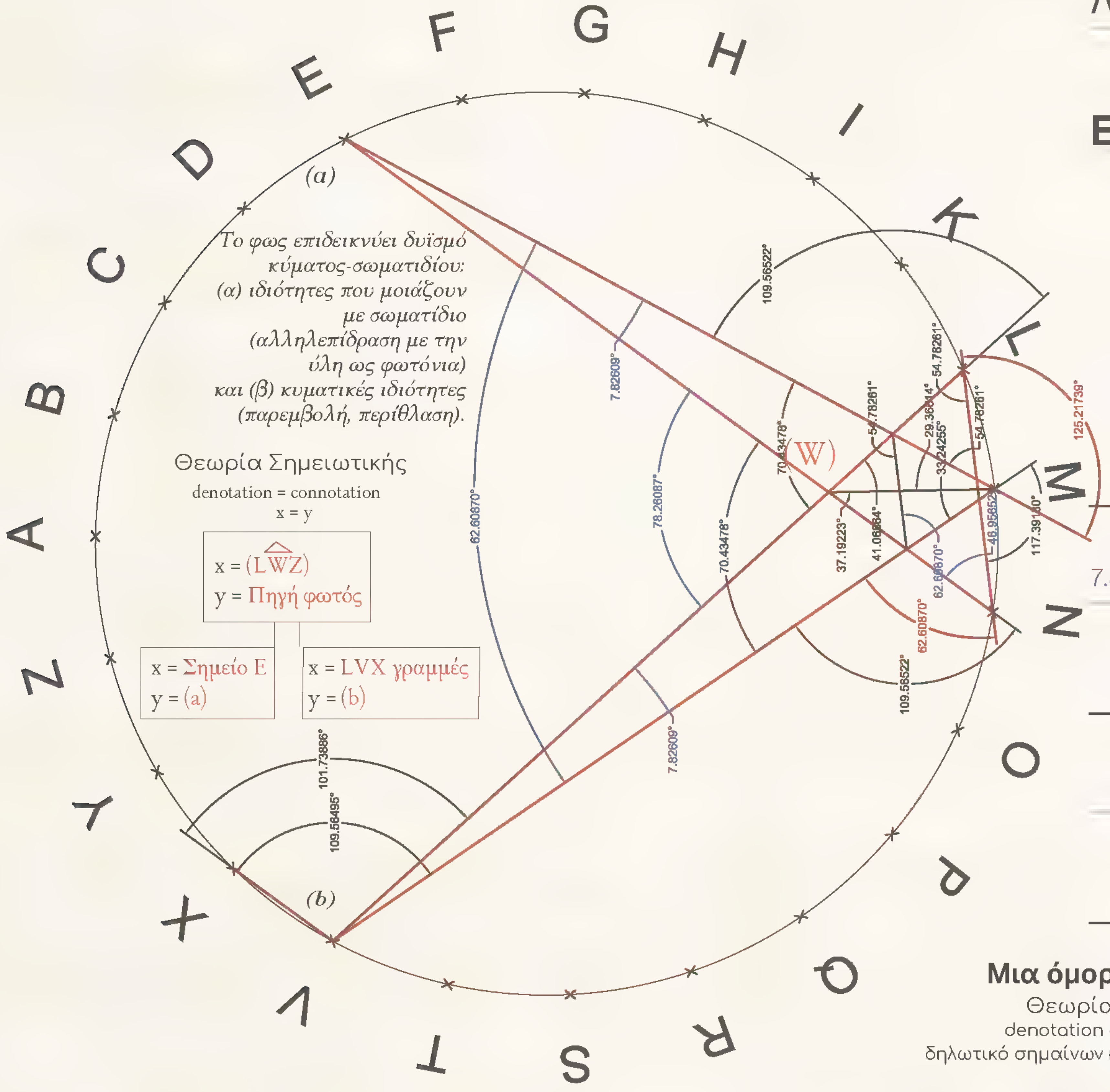
x = y

Θερμοκρασία Κελσίου θ (°C)	Ταχύτητα του ήχου c (m/s)	Ταχύτητα του ήχου c (mi/s)	Ταχύτητα του ήχου c (km/h)	Ταχύτητα sound c (mph)
35	351.88	0.2186481	1,266.768	787.13314245
20	343.21			
-2.71	329.184	0.2045455	1,185.062	736.3636364
-25	315.77	0.19621038	1,136.772	706.35737294

Γραμμική Παρεμβολή

| παρατήρηση

ΛΑΤΙΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 23 ΓΡΑΜΜΑΤΑ † |

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

LVMEN (lūmĕn), LVX (lux)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΦΩΣ

Ακριβείς τιμές

Μέτρα ανά δευτερόλεπτο	299,792,458
Κατά προσέγγιση τιμές (σε τρία μείζονα ψηφία)	
Χιλιόμετρα ανά ώρα	1,080,000,000
Μίλια ανά δευτερόλεπτο	186 282.397
Μίλια ανά ώρα	671,000,000
Αστρονομικές μονάδες ανά ημέρα	173
Parsecs ανά έτος	0.307

Wikipedia. 2019. Speed of light [online] Available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Speed_of_light

125.21739° + 62.6087° = 187.82609°

7.8261° + 7.8261° + 62.6087° + 78.2609° + 29.36614° = 185.88793°

187.82609° + 185.88793° = 373.71402°

Μέσος όρος = Άθροισμα / Πλήθος = 373.71402° / 2 = 186.85701°

70.43478° + 101.73886° = 172.1736°

33.24255° + 62.6087° + 70.43478° + 7.82609° = 174.11212°

174.11212° + 172.1736° = 346.28572°

Μέσος όρος = Άθροισμα / Πλήθος = 346.28572° / 2 = 173.14286°

Μια όμορφη σύμπτωση:

Θεωρία Σημειωτικής
denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y

x = 186,85701°
y = 186 282.397 μίλια ανά δευτερόλεπτο

x = 173.14286°

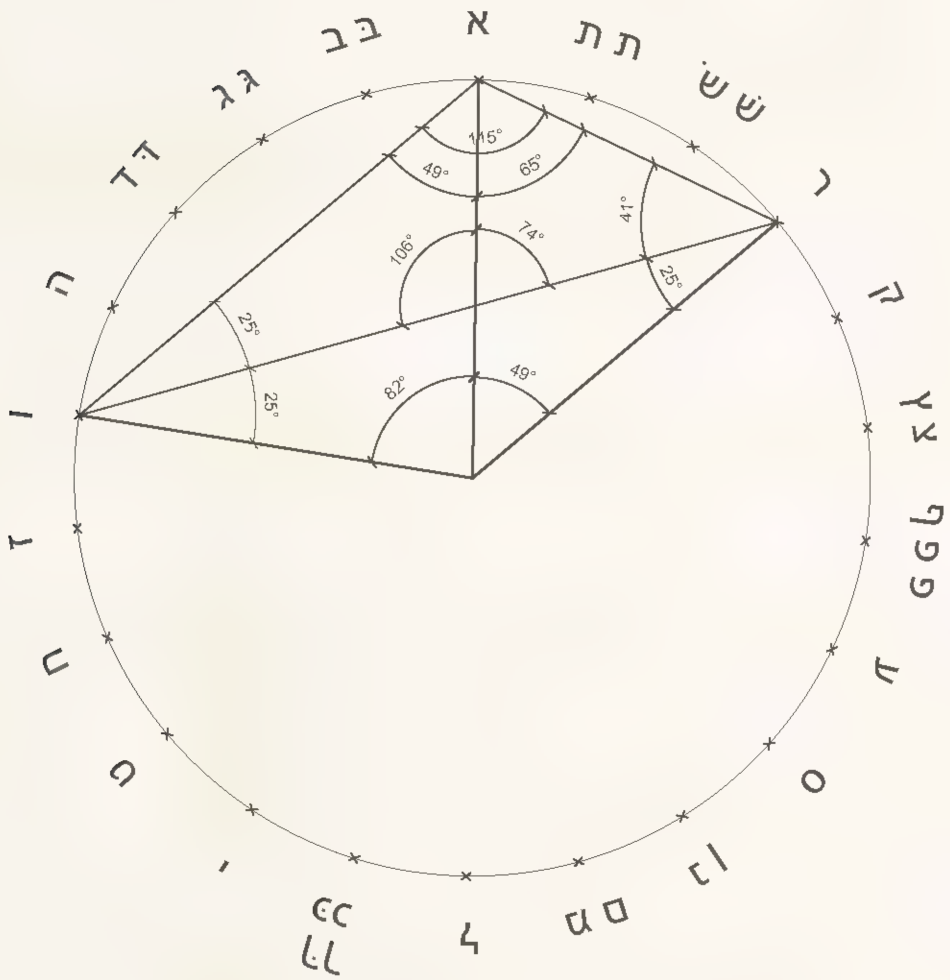
Παρατηρήσεις: Οι 3 πρώτοι αριθμοί είναι ίσοι.

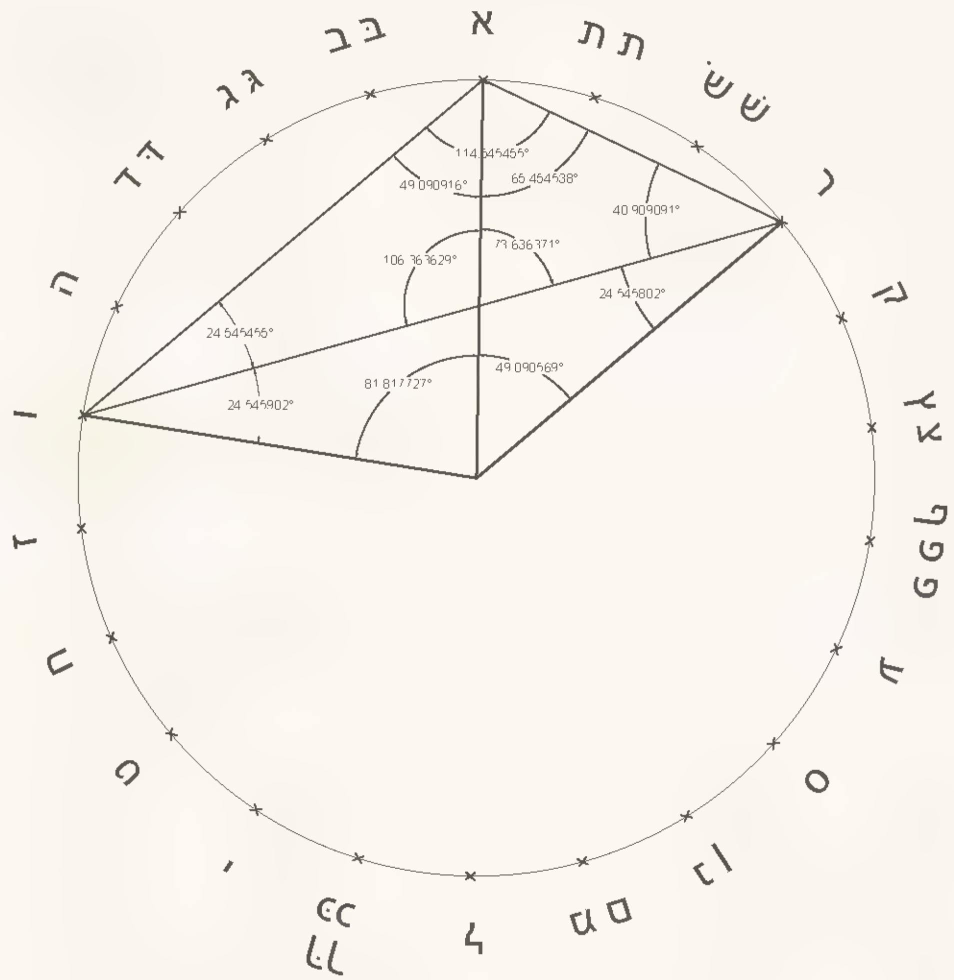
y = 173.144632674(3) AU/μέρα
χρόνος φωτός για απόσταση μιας μονάδας: t_{a} = 499.004783836(10) s
c = 0.00200398880410(4) AU/s = 173.144632674(3) AU/μέρα

† Ifrah, Georges (2000). *The Universal History of Numbers–from Prehistory to The Invention of The Computer* (D. Bellos, E. F. Harding, S. Wood & I. Monk, Trans.). (p. 226). New York: John Wiley & Sons.
23 λατινικά γράμματα: Αριθμητικό αλφάβητο που χρησιμοποιήθηκε από μεσαιωνικούς και αναγεννησιακούς μυστικούς. Αυτή η προσαρμογή του ελληνικού συστήματος στο λατινικό αλφάβητο περιγράφεται από τον A. Kircher στο Oedipus Aegyptiacus, τόμος II/1, σελ. 488 (1653).

Φως. Εβραϊκό αλφάβητο
[Σχέδιο Παρατήρηση]
Αθήνα Ελλάδα
παρατήρηση

ΕΒΡΑΪΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 22 ΓΡΑΜΜΑΤΑ † |

Παρατηρήσεις
Όμορφες σύμπτωσεις:

Θεωρία Σημειωτικής
denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y

Από τη διαδικασία της *απεριόριστης σημείωσης*:

1η:

x	x	y	y
8.181818°	106.363629°	8.181818	106.363629
8.181818°	24.545902°	8.181818	24.545902
32.727273°	40.909091°	32.727273	40.909091
24.545455°	65.454538°	147.272727	49.090916
147.272727°	49.090916°	24.545455	114.545455
24.545455°	114.545455°	24.545455	98.181811
24.545455°	98.181811°	130.908295	81.818189
130.908295°	81.817272°	49.090569	122.727273
49.090569°	122.727273°	73.636371	
73.636371°			

Από τη διαδικασία της απεριόριστης σημείωσης (Σημειωτική του Peirce):

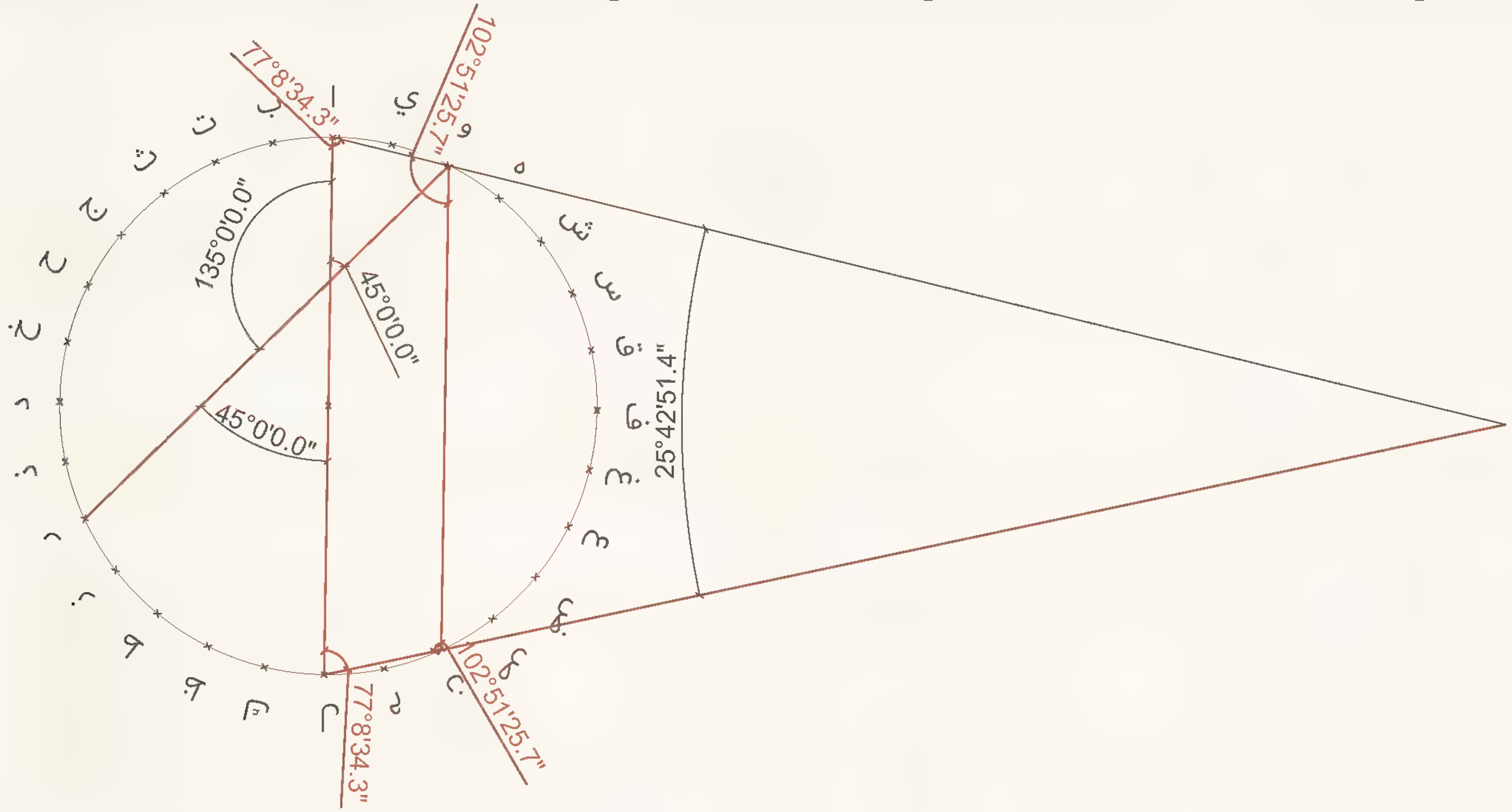
1η: 114.545455 + 98.181811 + 81.818189 + (8.181818/2) + (8.181818/7) = 299.8051951428571

Adonai (το όνομα του Θεού στη Βίβλο) = הָוֹהְיָ = 65: Πυθμενικός αριθμός του 'Adonai,' 65 = 2
Sod (μυστικό) = סוֹד = 70: Πυθμενικός αριθμός του 'Sod, 70' = 7

2η: x = 299.8051951428571,
y = 299,792,458 m/s (speed of light)
x=y: 299.8051951428571 = 299,792,458 m/s

† Οι δύο εβραϊκές λέξεις: Yayin, που σημαίνει "κρασί" (10 יין 10 50 Yayin 70), και Sod, που σημαίνει "μυστικό" (60 סוד 6 4 Sod 70), έχουν και οι δύο τον αριθμό 70 στο εβραϊκό αλφαριθμητικό σύστημα. Αυτή η ενδιαφέρουσα αριθμητική σύνδεση έχει οδηγήσει ορισμένους ραβίνους να συνδυάσουν αυτές τις λέξεις σε μια στοχαστική φράση: Nichnas Yayin Yatsa Sod, που μεταφράζεται ως "το μυστικό αποσπάται από το κρασί" (λατινικά: in vino veritas, ο μεθυσμένος τα λέει όλα). (Ifrah, 2000, σελίδα 253) Προσπάθησα να εμβαθύνω στην πνευματική διάσταση της λέξης 'Sod', ιδιαίτερα να διερευνήσω την ίδια την λέξη "μυστικό" ('Sod') με το φως. Το αποτέλεσμα είναι μια εκλεπτυσμένη διάσταση συσχέτισης με μια "γεωμετρική πνευματικότητα". ‡

ΑΡΑΒΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 28 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | Maghrebian Hijāʾī order

ΑΡΑΒΙΚΑ

النور

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

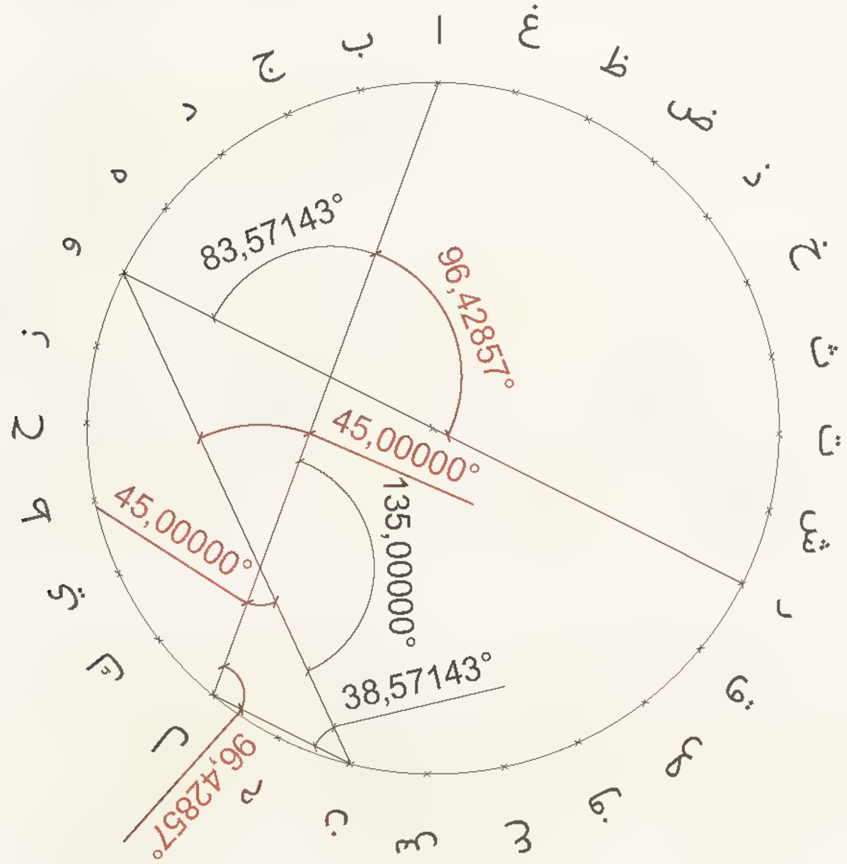
ΤΟ ΦΩΣ

Γεωμετρία, Παρατήρηση

Ισοσκελές τραπεζοειδές

Ισοσκελές τρίγωνο

ΑΡΑΒΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ | ΚΥΚΛΟΣ | 28 ΓΡΑΜΜΑΤΑ | Abjad Numerals † | παρατήρηση

Θεωρία Σημειωτικής
denotation (x) = connotation (y)
δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)
x = y

96,4286° + 45° + 45° = 186,43286°

x = 186,43286°,
y = 186 282.397 miles per second (speed of light)
x=y: 299.8051951428571 = 299,792,458 m/s

Παρατήρηση: Οι 3 πρώτοι αριθμοί είναι ίσοι.

ΑΡΑΒΙΚΑ

النور

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΤΟ ΦΩΣ

Παρατήρηση Τόμος 1

Συσχέτιση μεταξύ Θεωρίας Αριθμών, Γεωμετρίας & Αριθμοσοφίας των αρχαίων χρόνων

Λατινικός, Εβραϊκός, Ελληνικός, Αγγλικός και Αραβικός πολιτισμός

Λέξη "Γωνία"

® Πετράκης, Πέτρος (Αρχιτέκτονας - Μηχανικός) 27/12/2022, [Παρατήρηση] Αθήνα, Ελλάδα.

Ifrah, Georges (2000). *The Universal History of Numbers from Prehistory to The Invention of The Computer* (*Η Παγκόσμια Ιστορία των Αριθμών από την Προϊστορία έως την Εφεύρεση του Υπολογιστή*). (D. Bellos, F. F. Harding, S. Wood & I. Monk, Trans.). New York: John Wiley & Sons.

Gematrix. (n.d.). *Gematria Explenations*. [online] Available at: https://www.gematrix.org/gematria/#latin gematria [Accessed Dec. 2022].

«Αλφαβητικό αριθμητικό σύστημα που χρησιμοποιήθηκε από μεσαιωνικούς και αναγεννησιακούς μυστικούς. Αυτή η προσαρμογή του ελληνικού συστήματος στο λατινικό αλφάβητο περιγράφεται από τον A. Kircher στο Oedipi Aegyptiaci, τόμος II/1, σελ. 488 (1653).»

«Η αριθμητική αξία των εβραικών γραμμάτων χρησιμοποιείται από ραββίνους και καββαλιστές για την ερμηνεία των κειμένων τους.»

«Το ελληνικό αλφαριθμητικό σύστημα τεκμηριώνεται από έναν πάπυρο (Inv. 65 445) στο μουσείο του Καίρου και χρονολογείται στον 3ο αιώνα π.Χ..»

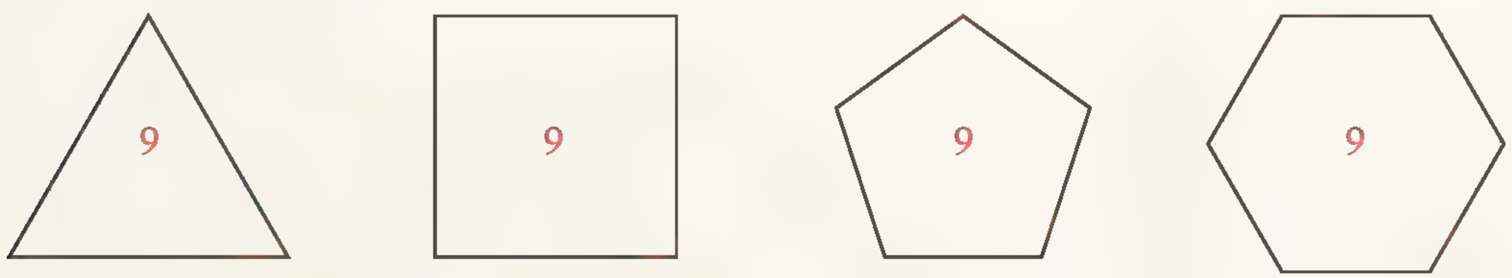
«Είναι γνωστό και η χρήση του έχει τεκμηριωθεί από τη μεσαιωνική περίοδο. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι ένα ποίημα από ένα χειρόγραφο στη συλλογή του Balliol College, Oxford (1,.»

«Η σειρά των αραβικών γραμμάτων έχει καθοριστεί σύμφωνα με την κανονική ανάπτυξη των τιμών του αριθμητικού συστήματος του αλφαβήτου των ανατολικών Αράβων. Αριθμητικό σύστημα Abjad.»

	Λατινικό	Εβραϊκό	Ελληνικό	Αγγλικό	Αραβικό
	A N G V L V S	זוית	Λ 8 Ͱ Ι Α	A N G L E	زاوية
	1 40 7 200 20 200 90	7 6 10 400	3 800 50 10 1	6 84 42 72 30	5 10 6 1 7
	" ΤΡΙΓΩΝΟ "	" ΤΡΙΓΩΝΟ "	" ΤΡΙΓΩΝΟ "	" ΤΡΙΓΩΝΟ "	" ΤΡΙΓΩΝΟ "
Πυθμενικοί Αριθμοί	558	423	864	234	27
	5+5+8	4+2+3	8+6+4	2+3+4	2+7
	18		18		
	1+8		1+8		
	9	9	9	9	9

Τύπος για το άθροισμα των εσωτερικών γωνιών ενός πολυγώνου με n πλευρές (κανονικό n-γωνο): $((2 \times n) - 4) \times 90$

Πυθμενικός αριθμός του $((4 \times n) - 2) \times 90$: 9

180°	360°	720°	1440°
1+8+0	3+6+0	7+2+0	1+4+4+0
9	9	9	9

Παρατήρηση: Οι ψηφιακές ρίζες της λέξης "γωνία" από πέντε πολιτισμούς και το άθροισμα των γωνιών των πολυγώνων φαίνεται να σχετίζονται τυχαία. Επιπλέον, είναι γεγονός ότι κάθε γωνία σχεδιασμένη στο χαρτί μπορεί να περικλείεται μέσα σε οποιοδήποτε κανονικό πολύγωνο. Έτσι, η Θεωρία Αριθμών, η Γεωμετρία και η Αριθμολογία της αρχαιότητας φαίνεται να έχουν μια συσχέτιση ως ένα όμορφο σύμπτωση. ‡

Παρατήρηση Τόμος 2

Συσχέτιση μεταξύ Θεωρίας Αριθμών, Γεωμετρίας & Αριθμοσοφίας των αρχαίων χρόνων

Λατινικός, Εβραϊκός, Ελληνικός, Αγγλικός και Αραβικός πολιτισμός

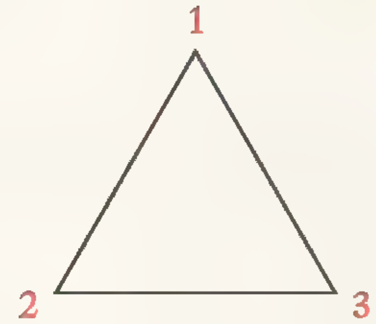
Λέξη "Γωνία"

® Πετράκης, Πέτρος (Αρχιτέκτονας - Μηχανικός) 27/12/2022, [Παρατήρηση] Αθήνα, Ελλάδα.

	Λατινικά	Αγγλικά	Ελληνικά
Ετυμολογία	trēs ("three") + angulus ("corner, angle")	trēs ("three") + angulus ("corner, angle")	τρεις ("three") + γωνία ("corner, angle")
	T R I A N G V L V M	T R I A N G L E	Τ Ρ Ι Λ 8 Ͱ -
	100 80 9 1 40 7 200 20 200 30	120 108 54 6 84 42 72 30	300 100 10 3 800 50 -
	" ΤΡΙΓΩΝΟ "	" ΤΡΙΓΩΝΟ "	" ΤΡΙΓΩΝ "
Πυθμενικός Αριθμός	687	516	1263
	6+8+7	5+1+6	1+2+6+3
	21	12	12
	2+1	1+2	1+2
	3	3	3

Το Τρίγωνο έχει 3 γωνίες.

Εβραϊκό		Arabic
משולש		مثلث
40 300 6 30 300		500 30 500 40
" ΤΡΙΓΩΝΟ "		" ANGLE "
676		1070
6x7x6		5x3x5x4
252		300
2+5+2		3+0+0
3		3

180°

1+8+0

9

Παρατήρηση: Οι ψηφιακές ρίζες της λέξης "τρίγωνο" από πέντε πολιτισμούς και το άθροισμα των γωνιών των πολυγώνων φαίνεται να συνδέονται τυχαία. Επιπλέον, είναι γεγονός ότι το τρίγωνο έχει 3 γωνίες. Έτσι, η Θεωρία Αριθμών, η Γεωμετρία και η Αριθμολογία της αρχαιότητας φαίνεται να έχουν μια συσχέτιση ως μια όμορφη σύμπτωση. Η ιδιαιτερότητα του πολλαπλασιασμού εμφανίζεται στους ραββίνους και τους καββαλιστές για την ερμηνεία των κηρυγμάτων τους. Λόγω της τυπικής προσέγγισης στις πράξεις, θεωρήθηκε ως πρότυπο για τους υπόλοιπους. ‡

Τί αναδύεται από την λέξη ΘΕΟΣ (= "ΘΕΟΣ") ; παρατηρήσεις

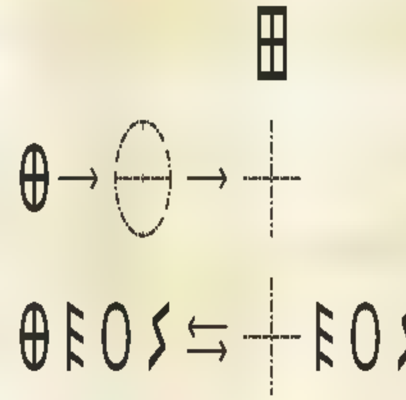
Παρατηρωντας με το πρισμα του αρχιτεκτονα. Η λεξη "Θεος," συμφωνα με τους αρχαιους Έλληνες, ηταν μια ευφυης συνθεση κάποιων μαθηματικων νομων, κωδικοποιημενων και συμπυκνωμενων μεσα στα γραμματα της λεξης "ΘΕΟΣ." Ο αρχαιος σοφιστης Πρωταγορας, οταν ρωτηθηκε να εκφρασει την αποψη του για την υπαρξη των θεων, εδωσε την εξης απαντηση

«Όσον αφορα τους θεους, δεν εχω κανενα μεσο να γνωριζω αν υπαρχουν η οχι ουτε ποια μορφη εχουν εξαιτιας της ασαφειας του θεματος και της βραχυτητας της ανθρωπινης ζωης.»

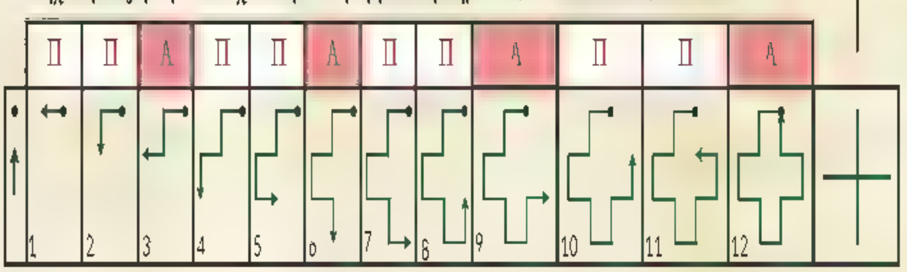
Να θυμαστε οτι πριν απο την δημιουργία των γραμματων, η *Γεωμετρικη Τεχνη* περιοδος της ελληνικης τεχνης απο το 900 εως το 700 π.Χ., η οποια χαρακτηριζοταν κυριως απο Γεωμετρικα Μοτίβα, ειχε παρεμβει με σχεδια μοτίβων, τα οποια, συμφωνα με την γεωμετρικη διερευνηση των αριθμων, παρουσιαζεται οτι δομουνται απο περιοδικες αριθμητικες ακολουθιες. Τα γραμματα φαινεται να ειναι το αποτελεσμα κανόνων γραμματικου σχεδιασμου, προερχόμενα από μαθηματικους νομους. Ας δουμε το ακολουθο παραδειγμα – μια συσχετιση με συγχρονους αριθμους που μπορουν να αντικατασταθούν με το αρχαιο μετρικο συστημα, μουσικη, και τεχνη του σχεδιασμου.

	Ακολουθία Lucas $L_n(\mathrm{mod}2)$ $L_n=L_{n-1}+L_{n-2}$ $L_1=L_2=1$ $L_0=0$ $n=N^*=\{1,2,3...\}$																	
	Ακολουθία Fibonacci $F_n(\mathrm{mod}2)$ $F_n=F_{n-1}+F_{n-2}$ $F_1=F_2=1$ $F_0=0$ $n=N^*=\{1,2,3...\}$																	
	Το δακτυλικο εξάμετρο είναι ένας σημαντικος μετρικος ρυθμος στην ελληνική και λατινική ποίηση.																	
0 = –	–	⏑	⏑	–	⏑	⏑	–	⏑	⏑	–	⏑	⏑	–	⏑	⏑	–	⏑	⏑
1 = ⏑	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1
Α Άρτιος Π Περιττος	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π

Ακολουθια Fibonacci F_n (mod10) $\{F_n\}$ $F_n=F_{n-1}+F_{n-2}$ $F_1=F_2=1$ $F_0=0$ $n=N^*=\{1,2,3,...\}$ (OEIS A000045)														
Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π	Α	Π	Π
0	1	1	2	3	5	8	3	1	4	5	9	4	3	7
0	7	7	4	1	5	6	1	7	8	5	3	8	1	9
0	9	9	8	7	5	2	7	9	6	5	1	6	7	3
0	3	3	6	9	5	4	9	3	2	5	7	2	9	1

Μηχανή Αλγοριθμικού Σχεδιασμού. Γραμματική Σημείου (Point Grammar):

Θ Ε Ο Σ

90 50 70 200

"GOD"

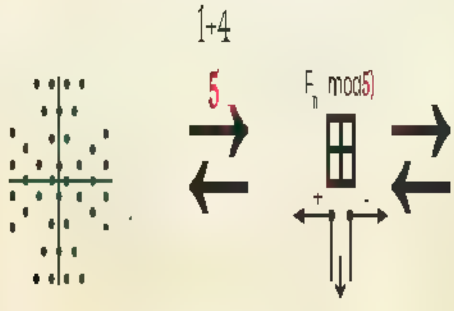
284

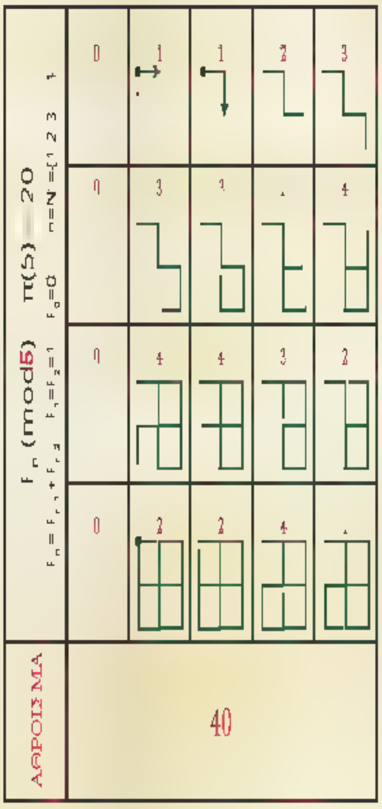
Πυθμενικός Αριθμός του 284 : 2+8+4

14

1+4

5

Τί αναδύεται από την λέξη ΘΕΟΣ (= "⊕ Ε Ο Σ");

παρατηρήσεις

REFERENCE:
Wikipedia. (2021). *Generalizations of Fibonacci numbers*. [online]
Available at: https://en.wikipedia.org/wiki/Generalizations_of_Fibonacci_numbers.

Μια εναλλακτική αλλά στενά συνδεδεμένη ακολουθία με την ακολουθία Fibonacci είναι η ακολουθία Lucas:
U(0)=0, U(1)=1   U(n+2)= PU(n+1) - QU(n),
όπου η κανονική ακολουθία Fibonacci αποτελεί την ειδική περίπτωση με P=1 and Q=-1. Μια άλλη μορφή της ακολουθίας Lucas αρχίζει με V(0)=2, V(1)=P. Τέτοιες ακολουθίες έχουν εφαρμογές στην Θεωρία Αριθμών και στην απόδειξη πρώτων αριθμών.

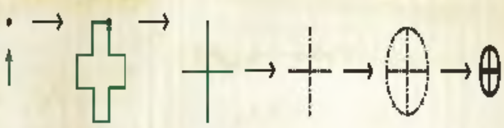
Όταν Q=-1, η ακολουθία ονομάζεται P-ακολουθία Fibonacci (P-Fibonacci sequence), για παράδειγμα, η ακολουθία Pell είναι επίσης γνωστή ως 2-ακολουθία Fibonacci (2-Fibonacci sequence).

Η **3-ακολουθία Fibonacci** είναι:

0, 1, 3, 10, 33, 109, 360, 1189, 3927, 12970, 42837, 141481, 467280, 1543321, 5097243, 16835050, 55602393, 183642229, 606529080, ... (ακολουθία A006190 στην On-Line Encyclopedia of Integer Sequences [OEIS])

3-ακολουθία Fibonacci (mod2) : [0,1,1]

Γεωμετρική αναπαράσταση της 3-ακολουθίας Fibonacci μέσω κανόνα Γραμματικής Σημείου (Point Grammar):
Βήμα επανάληψης για τον αλγοριθμικό σχεδιασμό σημείου: [0,1,1] ή αλλιώς [Άρτιος, Περιττός, Περιττός]

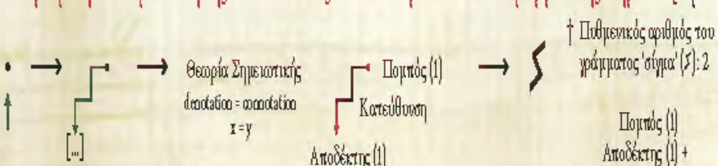

Η **4-ακολουθία Fibonacci** είναι:

0, 1, 4, 17, 72, 305, 1292, 5473, 23184, 98209, 416020, 1762289, 7465176, 31622993, 133957148, 567451585, 2403763488, ... (ακολουθία A001076 στην OEIS)

4-ακολουθία Fibonacci (mod2) : [0,1]

Γεωμετρική αναπαράσταση της 3-ακολουθίας Fibonacci μέσω κανόνα Γραμματικής Σημείου: [Άρτιος, Περιττός]

Η **5-ακολουθία Fibonacci** είναι:

0, 1, 5, 26, 135, 701, 3640, 18901, 98145, 509626, 2646275, 13741001, 71351280, 370497401, 1923838285, 9989688826, ... (sequence A052918 in the OEIS)

5-ακολουθία Fibonacci (mod2) : [0,1,1]

Γεωμετρική αναπαράσταση της 3-ακολουθίας Fibonacci μέσω κανόνα Γραμματικής Σημείου: [Άρτιος, Περιττός, Περιττός]

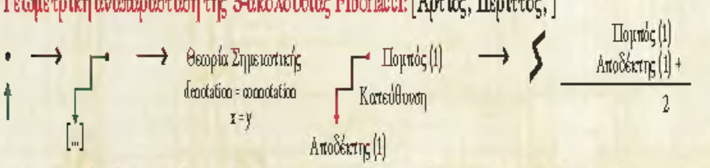

Η **6-ακολουθία Fibonacci** είναι:

0, 1, 6, 37, 228, 1405, 8658, 53353, 328776, 2026009, 12484830, 76934989, 474094764, 2921503573, 18003116202, ... (ακολουθία A005668 στην OEIS)

6-ακολουθία Fibonacci (mod2) : [0,1]

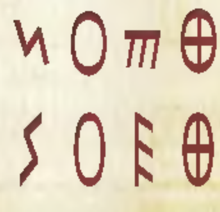
Γεωμετρική αναπαράσταση της 3-ακολουθίας Fibonacci: [Άρτιος, Περιττός,]

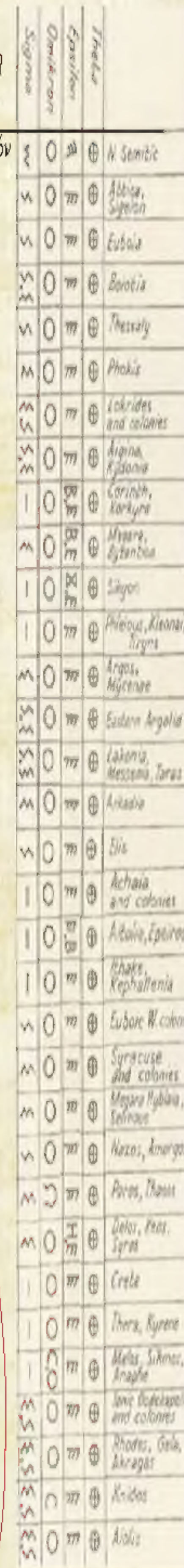

Η n-σταθερά Fibonacci είναι ο λόγος προς τον οποίο συγκλίνουν οι διαδοχικοί αριθμοί της n-ακολουθίας Fibonacci. Αποκαλείται επίσης και n-μεταλλικός μέσος και προκύπτει ως η μοναδική θετική ρίζα της εξίσωσης: $x^2 - nx - 1 = 0$. Για παράδειγμα, στην περίπτωση όπου $n=1$, η ρίζα αντιστοιχεί στη χρυσή τομή $\frac{1+\sqrt{5}}{2}$, ενώ για $n=2$, προκύπτει η αργυρή τομή $\frac{n+\sqrt{n^2+4}}{2}$. Γενικά, η U(n) μπορεί να αναφέρεται ως **(P,-Q)-ακολουθία Fibonacci** και η V(n) ως **(P,-Q)-ακολουθία Lucas**.

"Η ακολουθία Fibonacci αποδεικνύεται ότι είναι το κλειδί για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η φύση σχεδιάζει... και αποτελεί μέρος της καθολικής μουσικής των σφαιρών που δημιουργεί αρμονία στα άτομα, τα μόρια, τους κρυστάλλους, τα κελύφη, τους ήλιους και τους γαλαξίες και κάνει το Σύμπαν να τραγουδά."

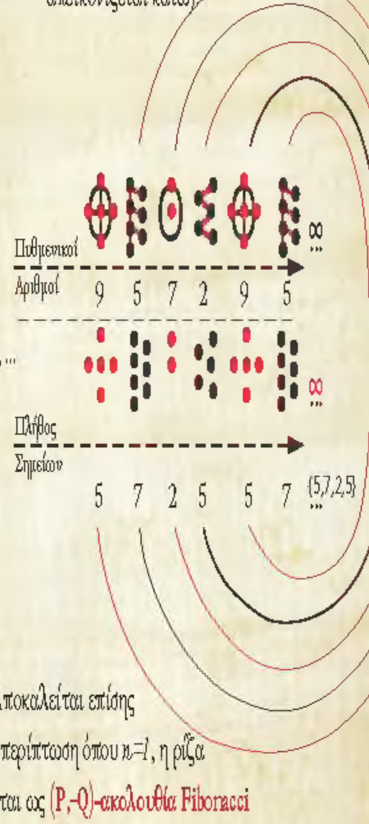
-Guy Murchie

Σίγμα Όμικρον Έψιλον Θήτα

Παρατήρηση Γεωμετρικών Σημείων της λέξης "ΘΕΟΣ" (δείτε το σημειωτικό διάγραμμα κάτω): Κάθε προτασσόμενο γράμμα μέσω του πλήθους των σημείων του, το οποίο παράγει τον πυθμενικό αριθμό του επόμενου γράμματος, γενεσιουργεί ένα νέο γράμμα εώς ότου επιστρέψει στο πρώτο/αρχικό γράμμα. Αυτή η κατάσταση συνεχίζεται επ' άπειρον. Το εύρος των επιλογών των γραμμάτων περιορίζεται από τις μαθηματικές διερευνήσεις που πραγματοποιώ στα αριστερά και έτσι επιλέγεται το κατάλληλο σχέδιο (γράφημα ή γράμμα) κάθε φορά σε σχέση με τον σχεδιαστικό κανόνα της άπειρης επανάληψης της λέξης (όπως απεικονίζεται κάτω).

Καραντζόλα, Ε. (n.d.).
Open eClass - Univ. of the Aegean,
Συστήματα Γραφής στο Μεσογειακό - Ενότητα 6: Αλφαβητική γραφή, p. 15.
Available at:
https://eclass.aegean.gr/modules/units/?course=TMS169&id=2381
[Accessed 27 Jan. 2023].

Τί αναδύεται από την λέξη ΘΕΟΣ (= "ΘΕΟΣ"); παρατηρήσεις

Dr. A. S. Raleigh (1932). *Occult Geometry [A course of Private Lessons Given to His Personal Pupils.* [online] Internet Archive. Available at: https://archive.org/details/raleigh-a-s-occult-geometry/page/n1/mode/2up [Accessed 16 Jan. 2023].

*«Ο Κύκλος χρησιμοποιείται για να συμβολίσει το Σύμπαν, διότι το Σύμπαν δεν έχει αρχή ούτε τέλος στον χώρο, καθώς **δεν υπάρχει σημείο από όπου να αρχίζει ούτε σημείο όπου να τελειώνει**· με άλλα λόγια, δεν υπάρχει κάτι έξω από το **Σύμπαν**, το οποίο **περιλαμβάνει τα πάντα μέσα στα όριά του**, και γι' αυτό συμβολίζεται από τον Κύκλο.*

*Ο Κύκλος επίσης χρησιμοποιείται ως σύμβολο της Ενότητας, **αντιπροσωπεύοντας το ένα που περιλαμβάνει τα πάντα μέσα του**. Η διαφοροποίηση προκαλείται από την ενέργεια που κινείται προς δύο κατευθύνσεις, αλλά όσο η Ενότητα διατηρείται, η κυκλική μορφή παραμένει.»*

Ο = Στη διαδικασία σχεδιασμού, ο κύκλος περιλαμβάνει κάθε φανταστική ή ρεαλιστική μορφή αυτού του κόσμου. Το Όλον βρίσκεται μέσα στο Όλον (ερμητική φιλοσοφική προσέγγιση). Ο πυθμενικός αριθμός του γράμματος Ο στο ελληνικό αλφάβητο των 27 γραμμάτων είναι το επτά.

Θεωρία Σημειωτικής

denotation (x) = connotation (y)

δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)

x = y

Fn(mod10): Όλα τα ψηφία της αριθμητικής ακολουθίας τοποθετημένα σε κύκλο. Κάθε συνδεδεμένη γραμμή έχει το άθροισμα της τιμής 10.

Ε =3 διαγώνια ευθύγραμμα τμήματα που εκκινούνται από μία κάθετη. Οι τρεις γραμμές στρέφονται προς τη γη («επίπεδο») ή και αντιστρόφως προς τη μορφή (κάθετο ευθύγραμμο τμήμα)· **συνδηλώνουν τις τρεις αρχές της κλασσικής αρχιτεκτονικής** [*«Περί Αρχιτεκτονικής»* του Βιτρούβιου, *Βιβλίο III*]:

1. Η «βάση» περιλαμβάνει τα θεμέλια και τα χαμηλότερα μέρη του κτηρίου, όπως ο στερεοβάτης και ο στυλοβάτης.
2. Ο «κορμός» περιλαμβάνει το κύριο σώμα του κτηρίου, όπως οι κίονες και το επιστύλιο.
3. Η «κορυφή» αποτελεί το ανώτερο μέρος του κτηρίου, όπως το αέτωμα και το γείσο.

Αυτά τα τρία μέρη μαζί αποτελούν τις βασικές «αρχές» οργάνωσης της κλασσικής αρχιτεκτονικής, οι οποίες βασίζονται στις αναλογίες και τις «διακοσμήσεις» των αρχαίων ελληνικών και ρωμαϊκών κτηρίων. Οι αρχές, μιμούμενες την γενική διάταξη του ανθρωπίνου σώματος, χρησιμοποιούνται για την αίσθηση της αρμονίας και της ισορροπίας στον σχεδιασμό ενός κτηρίου, με την βάση να στηρίζει το βάρος, τον κορμό να δηλώνει την δομή και την κορυφή να προσθέτει «διακοσμητικά» στοιχεία.

Το ελληνικό γράμμα Ε αντιπροσωπεύει την πλάγια όψη της ένωσης του αρσενικού και του θηλυκού φύλου. Το γράμμα αυτό αποτελεί μια νοητική αναπαράσταση της εναρμόνησης των δύο μορφών μέσω της απολύτου αφαίρεσης των οντολογικών στοιχείων. Το «Έψιλον» (=Ε) έχει την αριθμητική αξία 5 και βρίσκεται στο μέσο των πρώτων εννέα γραμμάτων: «Α, Β, Γ, Δ, Ε, F, Ζ, Η, Θ». Επομένως, **το γεωμετρικό σχήμα του «Έψιλον» περιγράφει την ισορροπία.** Αυτή η ισορροπία υποδηλώνεται και από το γράμμα «Φι» (=Φ), του οποίου ο πυθμενικός αριθμός είναι το πέντε.

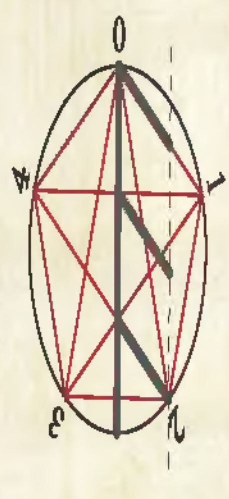
m	π(n)	πλήθος μηδενικών στον κύκλο	F_n (mod 10) - κύκλος/περίοδος νέας αριθμητικής ακολουθίας																														On-Line Encyclopedia of Integer Sequences sequence for the cycle
10	60	4	0	1	1	2	3	5	8	3	1	4	5	9	4	3	7	0	7	7	4	1	5	6	1	7	8	5	3	8	1	9	A003893
			0	9	9	8	7	5	2	7	9	6	5	1	6	7	3	0	3	3	6	9	5	4	9	3	2	5	7	2	9	1	

m	π(n)	πλήθος μηδενικών στον κύκλο	F_n (mod 7) - κύκλος/περίοδος νέας αριθμητικής ακολουθίας																														On-Line Encyclopedia of Integer Sequences sequence for the cycle
7	16	2	0	1	1	2	3	5	1	6	0	6	6	5	4	2	6	1															A105870

m	π(n)	πλήθος μηδενικών στον κύκλο	L_n (mod 7) - κύκλος/περίοδος νέας αριθμητικής ακολουθίας																														(Dunlap, 1997, σ. 57)
7	16	2	2	1	3	4	0	4	4	1	5	6	4	3	0	3	3	6															

m	π(n)	πλήθος μηδενικών στον κύκλο	F_n (mod 5) - κύκλος/περίοδος νέας αριθμητικής ακολουθίας																														On-Line Encyclopedia of Integer Sequences sequence for the cycle
5	20	4	0	1	1	2	3	0	3	3	1	4	0	4	4	3	2	0	2	2	4	1											A082116

Ln(mod5): Σε κύκλο, συνδέστε τα σημεία της αριθμητικής ακολουθίας.
Ln(mod5): {Χρησιμοποιήστε τη μέγιστη τιμή των ψηφίων της περιοδικής ακολουθίας}

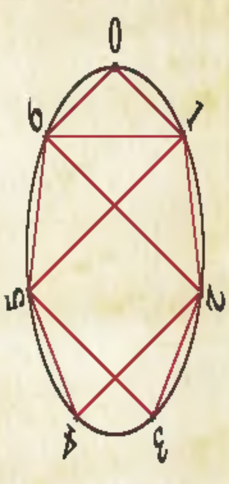

Πεντάγραμμα από τον Heinrich Cornelius Agrippas, *De Occulta philosophia libri tres* (1533). Τα σύμβολα στον κύκλο αντιπροσωπεύουν τον Άρη, τον Δία, τον Κρόνο, τον Ερμή και την Αφροδίτη.

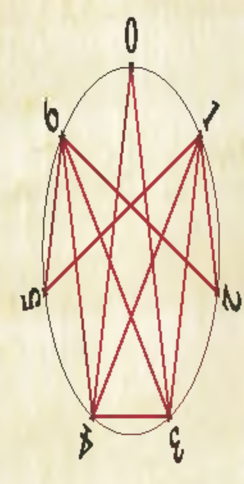

Fn(mod10): Σε κύκλο, συνδέστε τα σημεία της αριθμητικής ακολουθίας.
Fn(mod10): {Χρησιμοποιήστε τη μέγιστη τιμή των ψηφίων της περιοδικής ακολουθίας}

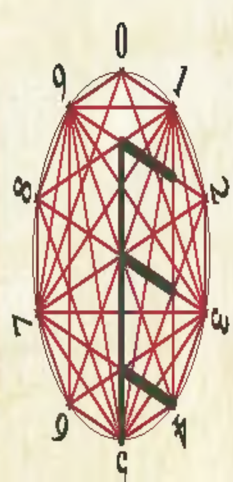
Ln(mod7): Σε κύκλο, συνδέστε τα σημεία της αριθμητικής ακολουθίας.
Ln(mod7): {Χρησιμοποιήστε τη μέγιστη τιμή των ψηφίων της περιοδικής ακολουθίας}

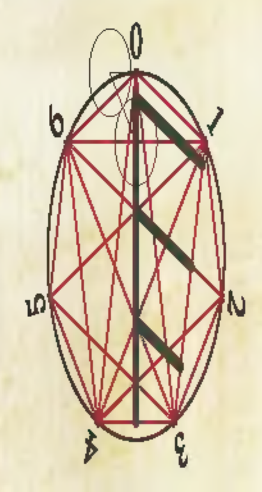

Fn(mod7): Σε κύκλο, συνδέστε τα σημεία της αριθμητικής ακολουθίας.
Fn(mod7): {Χρησιμοποιήστε τη μέγιστη τιμή των ψηφίων της περιοδικής ακολουθίας}

Ή

Τί αναδύεται από την λέξη ΘΕΟΣ (= "ΘΕΟΣ");

Θεός, Ελληνικό Αλφάβητο
[Σχέδιο, Παρατήρηση]
Αθήνα, Ελλάδα.

παρατηρήσεις

n	π(n)	πλήθος μηδενικών στην περίοδο	F_n (mod 10) - [περίοδος/κύκλος] νέας αριθμητικής ακολουθίας																																Προγραμματισμός σε γλώσσα Python
14	48		0	1	1	2	3	5	8	13	7	5	13	5	4	9	13	8	7	1	8	9	3	12	1	13									
			0	13	13	12	11	9	6	1	7	8	1	9	10	5	1	6	7	13	6	5	11	2	13	1									

																									Sum	$Γ_1$
	0	1	1	2	3	5	8	13	7	6	13	5	4	9	13	8	7	1	8	9	3	12	1	13	152	8
	0	13	13	12	11	9	6	1	7	8	1	9	10	5	1	6	7	13	6	5	11	2	13	1	170	8
Άθροισμα	0	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	322	7

Βήμα 1: Στον πίνακα, τα ψηφία της περιοδικής ακολουθίας F_n(mod 14) αντικαθίστανται από τα αθροίσματα των δύο προηγούμενων αριθμών ανά θέση από αριστερά προς τα δεξιά. Παρατηρείται ότι το άθροισμα 284 ταυτίζεται με το άθροισμα των ελληνικών γραμμάτων της λέξης "Θεός," που είναι Θ, Ε, Ο, Σ.

F_1(mod 14)=0, F_1(mod 14)+F_2(mod 14) =1, ... , F_1(mod 14)+...+F_5(mod 14) =7, ... ,
F_1(mod 14)+...+F_{47}(mod 14)=215, ... , F_1(mod 14)+...+ F_{48}(mod 14)=280

																									Sum	$Γ_1$	$Γ_2$
	0	1	2	4	7	12	20	33	40	46	59	64	68	77	90	98	105	106	114	123	126	138	139	152	1624	13	4
	152	165	178	190	201	210	216	217	224	232	233	242	252	257	258	264	271	284	290	295	306	308	321	322	5888	29	2
Άθροισμα	152	166	180	194	208	222	236	250	264	278	292	306	320	334	348	362	376	390	404	418	432	446	460	474	7512	42	6

Βήμα 2: Παρατηρείται ότι ο μέγιστος αριθμός των πυθμενικών αριθμών των ελληνικών γραμμάτων 'ΘΕΟΣ' είναι εννέα, καθώς Θ =9, Ε=5, Ο=7, Σ=2. Ο αριθμός 10 ως modulus επιλέγεται για τη δημιουργία μιας νέας περιοδικής ακολουθίας στον υπάρχοντα πίνακα. Συνεπώς, στην νέα ακολουθία, το εύρος των πυθμενικών αριθμών είναι 1-9. Μέσω της αντικατάστασης (αριθμοί με γράμματα), αυτή η διαδικασία αποκαλύπτει τα πρώτα εννέα ελληνικά γράμματα "Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ." Επιπλέον, ο αριθμός 10 ορίζεται ως τέλειος αριθμός από τους αρχαίους Έλληνες (Βιτρούβιος, Περί Αρχιτεκτονικής [III, 1, 5]).

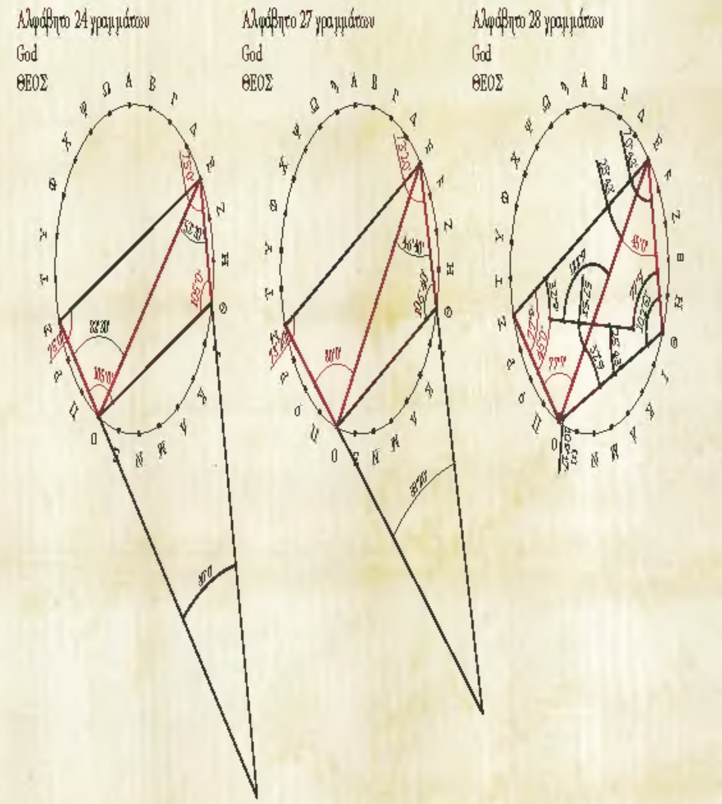
[F_n(mod 14)](mod 10)

																									Sum	$Γ_1$	$Γ_2$
	0	1	1	2	3	5	8	3	7	6	3	5	4	9	3	8	7	1	8	9	3	2	1	3	102		3
	0	3	3	2	1	9	6	1	7	8	1	9	0	5	1	6	7	3	6	5	1	2	3	1	90		9
Άθροισμα	0	4	4	4	4	14	14	4	14	14	4	14	4	14	4	14	14	4	14	14	4	4	4	4	192	12	3

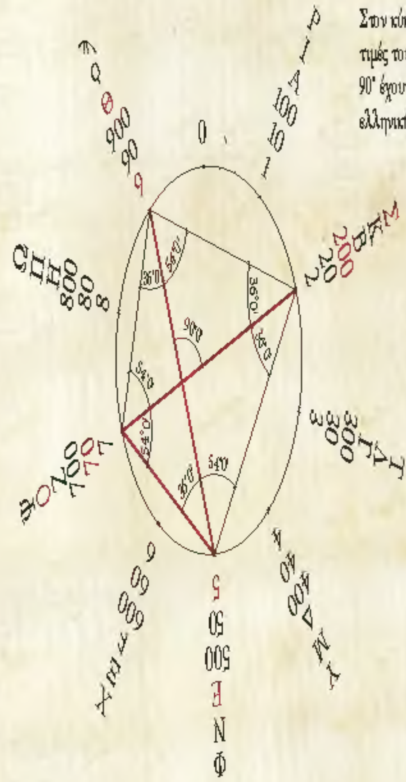
Βήμα 3: Οι αριθμοί αντικαθίστανται με τα γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου. Με μια πρώτη ματιά, παρατηρούνται τα αρχικά ΘΕ, ΑΓ, ΔΙ, ΒΒ, ΖΖ σε αποστάσεις που διακρίνονται από μουσική ρυθμικότητα. Τα ελληνικά γράμματα ΒΒ και ΖΖ, σύμφωνα με τις αριθμητικές ρίζες, ισοδυναμούν με Β=Σ και Ζ=Ο. Επομένως, μπορούν να αντικατασταθούν για την αναζήτηση της λέξης ΘΕΟΣ.

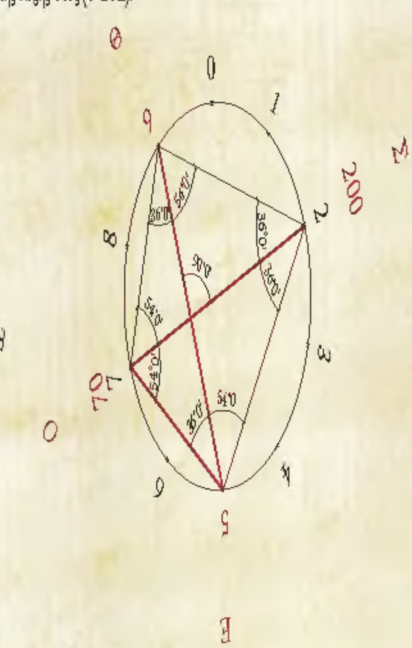
[F_n(mod 14)](mod 10)

																									Sum	$Γ_1$	$Γ_2$
		Α	Α	Β	Γ	Ε	Η	Γ	Ζ	Ϝ	Γ	Ε	Δ	Θ	Γ	Η	Ζ	Α	Η	Θ	Γ	Β	Α	Γ	ΡΒ		Γ
		Γ	Γ	Β	Α	Θ	Ϝ	Α	Ζ	Η	Α	Θ		Ε	Α	Ϝ	Ζ	Γ	Ϝ	Ε	Α	Β	Γ	Α	Ϙ		Θ
Άθροισμα		Δ	Δ	Δ	Δ	ΙΔ	ΙΕ	Δ	ΙΔ	ΙΔ	Δ	ΙΔ	Δ	ΙΔ	Δ	ΙΔ	ΙΔ	Δ	ΙΔ	ΙΔ	Δ	Δ	Δ	Δ	ΡϘΒ	ΙΒ	Γ

Στον κύκλο παρουσιάζονται τα 27 γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου με τις τιμές τους, τους πυθμενικούς αριθμούς τους 1-9 και το 0. Οι γωνίες 54°, 36° και 90° έχουν αριθμητική ρίζα το 9. Η τιμή 9 αντιστοιχεί στο πρώτο γράμμα της ελληνικής λέξης Θεός (Θ-ΕΟΣ).

ΘΕΟΣ　　ΘΕΟΣ

ΘΕΟΣ　　ΘΕΟΣ

"GOD"　　"GOD"

Δύο Κατευθύνσεις της ελληνικής γραφής

δεξιά προς αριστερά («επί τα λαιά» γραφή) πριν από τον 5ο αιώνα π.Χ.

αριστερά προς τα δεξιά («ες εὐθὺ» γραφή)

Θέση (x,y)	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ϛ	Ζ	Η	Θ
	Α	Β	Λ	Δ	Ε	Ϝ	Ι	Η	Θ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Ϙ
	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Ϙ
	10	20	30	40	50	60	70	80	90
3	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	Ϡ
	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ Ж	Ω 8	Ϡ
	100	200	300	400	500	600	700	800	900

Η ελληνική λέξη για τον Θεό φαίνεται να είναι κάτι ανθρωπίνως απροσδιόριστο, δηλαδή κάτι άρρητο, ενώ εμπεριέχει την έννοια του απείρου μέσα του. Συμμετέχει στην λογική των αρχών των μαθηματικών νόμων του Σύμπαντος που παράγουν και καταστρέφουν δομές σύμφωνα με ορισμένους κανόνες που εκφράζονται με μαθηματικούς όρους. Φαίνεται ότι η λέξη ΘΕΟΣ περιγράφει κάποιες βασικές νομοτέλειες της ύπαρξης. Το 0 και το 1 είναι ο Θεός, αλλά ο Θεός δεν είναι 0 και 1. Ο Θεός είναι ο Δημιουργός, αλλά ο Δημιουργός δεν είναι ο Θεός. Η ύπαρξη της μη απτής ύπαρξης εκφράζει τον Θεό· δεν έχει αρχή ούτε τέλος, μπορεί να δημιουργήσει τα πάντα και αυτό γεωμετρικά εκφράζεται ή καλύτερα συνδηλώνεται ανεικονικά με έναν κύκλο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

 = Η αφηρημένη απεικόνιση της εικόνας της ψυχής. Συμβολίζει την ανακύκλωσή της στο Σύμπαν. Ό,τι υπάρχει έχει ψυχή. Όταν η ζωή σταματά, η ψυχή μετακινείται σε άλλη μορφή, βλέπε κυκλική κίνηση στον κύκλο των γραμμάτων.
Ο Διογένης Λαέρτιος παρουσιάζει αυτήν την αρχαία πεποίθηση των αρχαίων Ελλήνων:

"*Φιλοσόφων βίων και δογμάτων συναγωγή*" [3.44]

«Α. Αετέ, γιατί πετάς πάνω από αυτόν τον ιερό τάφο; Ή είσαι στο δρόμο σου, με υψηλά φτερά, προς κάποια λαμπερή αστερόμορφη κατοικία των Θεών;

Β. Είμαι η εικόνα της ψυχής του Πλάτωνα και ανεβαίνω ψηλά στον Όλυμπο· το σώμα του βρίσκεται στην πατρίδα του, την Αττική.»

Translation Reference: yorku. (n.d.). Diogenes Laertius. [online] Available at: http://www.yorku.ca/pswarney/Texts/plato.htm [Accessed 17 Jan. 2023]. ‡

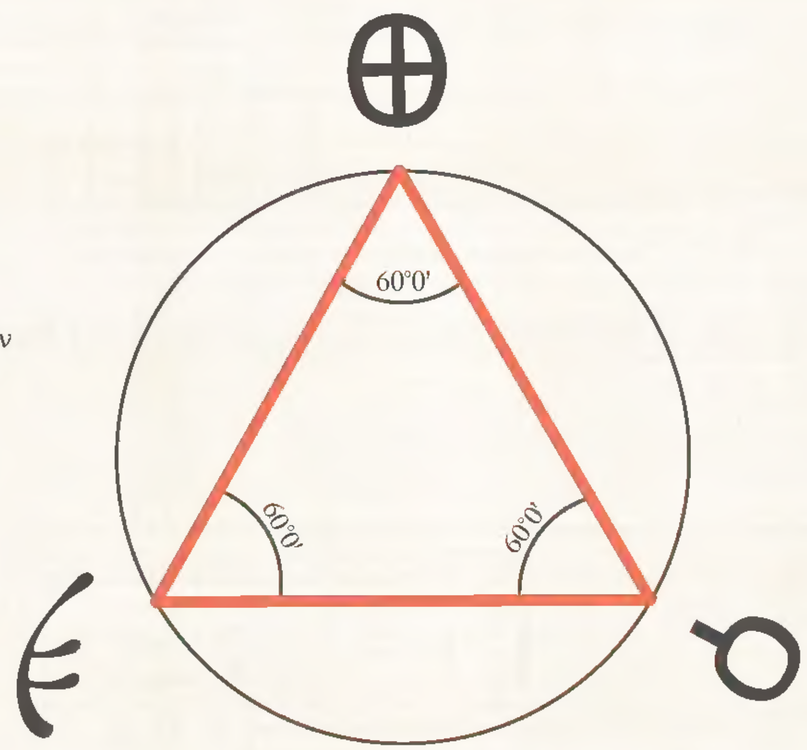
Θέση (x,y)	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Α	Β	Γ	Δ	Ε	ς	Ζ	Η	Θ
	Α	Β	Λ	Δ	Ε	Ϝ	Ι	⊟	⊕
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Ϙ
	Ι	Κ	L	Μ	Ν	Ξ	Ο	Γ	Ϙ
	10	20	30	40	50	60	70	80	90
3	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	Ͳ
	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	ΦΣ Ж	Ω 8	Ͳ
	100	200	300	400	500	600	700	800	900

Θεωρία Σημειωτικής

denotation (x) = connotation (y)

δηλωτικό σημαίνων (x) = συνδηλωτικό σημαινόμενο (y)

x = y

Πιθανό σκαρίφημα κίνησης της ψυχής κατά τους αρχαίους άγνωστους σχεδιαστές μέσω αναγωγή των γραμμάτων με αριθμητική αξία βάσης το 9. Το σκαρίφημα προκύπτει μέσα από τα γράμματα "θήτα" (9), "κόππα" (90) και "σαμπί" (900) των 27 Ελληνικών γραμμάτων. Αντίστοιχη φιλοσοφική σκέψη εμφανίζεται στην θεώρηση του Πυθαγόρα για την κίνηση της ψυχής.

 = Το γράμμα 'Θήτα' ('Θ') περιγράφει τον κωδικό δομής κάθε μορφής. Ο ελάχιστος και αφηρημένος σχεδιασμός των αριθμητικών ακολουθιών που διατρέχουν τις μορφές.
«Η ακολουθία Fibonacci αποδεικνύεται ότι είναι το κλειδί για την κατανόηση του πώς η φύση σχεδιάζει... και αποτελεί μέρος της ίδιας πανταχού παρούσας μουσικής των σφαιρών που ενσωματώνει αρμονία σε άτομα, μόρια, κρυστάλλους, κοχύλια, ήλιους και γαλαξίες και κάνει το Σύμπαν να τραγουδά.» – Guy Murchie ‡

 = Το γράμμα 'Κόππα' ('Ϙ') συνδηλώνει την αρχή της δημιουργίας ενός νέου συστήματος από μια ολοκληρωμένη δομή.
Η γραμμή συμπαραδηλώνει την άμεση πορεία. Συμβολίζει επίσης τον διαχωρισμό ενός από ένα σύνολο. Για παράδειγμα, το νεογέννητο πέφτει απότομα στο έδαφος στα θηλαστικά ζώα. ‡

 = Τα 3 ελληνικά γράμματα συγκεντρώνουν τις τρεις γενικές αλήθειες για τη ζωή σε αυτό το Σύμπαν: ζωή, αναπαραγωγή και θάνατο. Η ψηφιακή ρίζα των γραμμάτων είναι το εννέα. Σε έναν κύκλο, σχηματίζεται ένα ισόπλευρο τρίγωνο όταν συνδέονται τα σημεία. Ο κύκλος υποδηλώνει τον κύκλο της ύπαρξης. Οι τρεις πλευρές του τριγώνου έχουν το ίδιο μήκος. Στην Ευκλείδεια γεωμετρία, θεωρείται ειδική περίπτωση κανονικού πολυγώνου, καθώς είναι το μόνο κανονικό τρίγωνο. ‡